

# مجموعه آثار قلم اعلی

کتاب جلد سبز

شماره ۴۴

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران شیدالله ارکانه به تعداد محدود به منظور حفظ تکثیر شده است ولی از انتشارات مصوبه امری نمی باشد  
شهرالرحمه ۱۳۳ بدیع

ساحت محفل مقدس روحانی ملی بهائیان ایران، محترماً عطف به مرقومه متحد المال مورخه ۳۹/۵/۱۰ معروض می دارد در خصوص استنساخ الواح و آثار مبارکه از نسخه ای که در ضبط این محفل است خوشبختانه دو مجلد الواح و آثار مبارکه که به افتخار احبای قائنات نازل شده یک نسخه استنساخ و موجود بود که اینک به ضمیمه تقدیم می گردد. ضمناً به عرض می رساند که الواح و آثار مبارکه حضرت ولی محبوب امر الله ارواحنا لملکومیتة الفداء به افتخار احبای این محل نازل گردیده تا کنون استنساخ نشده سواد تقدیم گردد در جلسه ضیافتات ۱۹ روزه به احبا ابلاغ گردید که هریک الواح و آثاری در دست دارند به این محفل مراجعه تا استنساخ نموده و سواد تقدیم گردد بدیهی است پس از اخذ نتیجه مراتب عرض و سواد تقدیم خواهد شد. با رجای تأیید منشی: کوچک مجیدی ۳۶/۶/۴.

این مجموعه شامل مناجات و الواح به افتخار احبای خراسان از قلم حضرت بهاءالله نازل شده است از جمله احبای بیرجند، دُرُخش، قائن، خوسف، سرچاه، جذبا (طیس)، فاران (فردوس)، بشرویه، سرایان، فروغ، تربت، قوچان، کاشمر، عشق آباد و مشهد. موضوعات متنوعی در الواح مذکور مطرح شده از جمله تبلیغ به روح و ریحان، استقامت، اتحاد، نهی از فساد و نزاع، ادای صوم و صلات، تغییر قیله اسلام در یثرب، ادای حقوق الله به طیب خاطر، زیارتنامه پیر روحانی، نصایح به اهل بیان، حکمت عبارت از اعمال و افعالی است که سبب آگاهی غافل های عالم است، تحقق وعود کتب مقدسه قبل، فدا شدن غصن اطهر، مدارا، جزای اعمال علت احتجاج خلق شده، اعراض علما در هر ظهور چه که مخالف است با عزت و ریاست علمای ظاهر، اعمال و اقوال یحیی ازل و پیروان او، دو نفر از ازلی ها که مانع ورود احبا به عکا می شدند، احبا کشته شدند و نکشتند، سه آیه مبارکه نازله در یوم اول رضوان و چهارمین که با آنها در یک مقام است.

ص ۱\*\*\*

در جناب داود علیه بهاء الله

بسم الله الاقدس الاهی

ذکر من لدنّا لقوم یعرفون أنّه لا اله الا هو المهیمن القیوم قد ظهر المیزان و اتی البرهان و جاء الرّحمن ولكن الناس اکثرهم لا يشعرون قد ضرب فی النّاقوس الاعظم باسی الاقدم ولكن الناس اکثرهم لا یسمعون قل هذا السرّ الذی کان مستوراً خلف الاستار و انّ هذا الكتاب مختوم و أنّه کان مکنوناً فی خزائن القدرة و الاقتدار و محفوظاً فی حجابات العصمة و الاضطبار و مسطوراً من قلم الله المقدّس العزیز المحبوب انّ الذین وجدوا عرف الآیات اذ ظهر مطلع البیّنات انهم من اصحاب السفینة الحمراء لدى الله ربّ ما کان و ما یكون و الذی منع أنّه کان محروماً عن نسّمات ایتام الوصال و فوحات الاتّصال الا أنّه من الذّینهم لا یفقهون کذلک تموّج بحر البیان بامر من لدی الله المهیمن القیوم.

بسم الله الاقدس

در جناب میرزا داود

ان اشهد بما شهد الله أنّه لا اله الا هو و الذی ینطق الیوم أنّه لمظهر امره لمن فی الاکوان

ص ۲\*\*\*

أَنَّ الَّذِينَ اعْرَضُوا الْيَوْمَ أَوْلَيْكَ فِي غَفْلَةٍ وَ ضَلَالٍ إِيَّاكُمْ يَا مَلَأَ الْأَرْضِ أَنْ تَمْنَعُوا أَنْفُسَكُمْ عَنْ هَذَا الْفَضْلِ الَّذِي آتَى عَلَى هَيْكَلِ الْإِنْسَانِ أَنْ اعْرَضُوا عَمَّا عِنْدَكُمْ ثُمَّ أَقْبَلُوا إِلَى اللَّهِ مَالِكِ الْإِيجَادِ أَنَّا مَا أَرَدْنَا إِلَّا مَا أَرَادَهُ اللَّهُ بِذَلِكَ وَرَدَ عَلَيْنَا مَا نَاحَتْ بِهِ الذَّرَاتُ قُلْ يَا قَوْمَ هَذَا لِهَوِّ الَّذِي وَعَدْتُمْ بِهِ فِي الزَّيْرِ وَالْأَلْوَحِ وَ رَبِّي الرَّحْمَنُ لَوْلَاهُ مَا ظَهَرَ الْبَيَانُ وَ لَا مَا نَزَلَ عَلَى مِهَابِطِ الْوَحْيِ فِي الْأَعْصَارِ طُوبَى لَكَ بِمَا أَقْبَلْتَ إِلَى اللَّهِ وَ أَرَدْتَ مُرَادَ مَنْ فِي الْأَرْضِينَ وَ السَّمَوَاتِ مِنَ النَّاسِ مِنْ احْتَجَبَ وَ مِنْهُمْ مَنْ خَرَقَ الْأَحْجَابَ بِهَذَا الْأَسْمِ الَّذِي ذَلَّتْ لَهُ الرِّقَابُ أَنْ اتَّحَدُوا يَا احْبَائِي عَلَى الْأَمْرِ أَنَّ بِهِ تَضْطَرِبُ افْتِدَةُ الْفَجَّارِ أَنْ اذْكُرُوا رَبَّكُمْ بَيْنَ الْعِبَادِ لَتَأْخُذَ نَفَحَاتُ الذِّكْرِ مِنْ فِي الْبِلَادِ كَذَلِكَ نَزَّلْنَا الْآيَاتِ وَ أَرْسَلْنَاهَا إِلَيْكَ فَضْلًا مِنْ لَدُنَّا أَنْ رَبَّكَ لِهَوِّ الْمُقْتَدِرِ الْمُخْتَارِ.

#### هو النَّاطِرُ مِنْ أَفْقِهِ الْأَعْلَى

جناب ميرزا داود عليه بهاء الله

هذا كتاب ينطق بالحقّ و القوم أكثرهم لا يسمعون قد نزلت الآيات و هم لا يشعرون و ظهرت العلامات و هم لا يفقهون قد اتت السّاعة و قامت القيامة و ظهر الاسم المكنون و الغيب المخزون و القوم أكثرهم لا يعرفون قد احاطت الحجة و اشرق نيز البرهان من افق الامكان ولكن القوم ص \*\*\*٣

عنه معرضون قل يا مَلَأَ الْأَرْضِ انصسفوا في امر الله و سلطانه و لا تتبعوا اهواء الَّذِينَ كَفَرُوا بِالشَّاهِدِ وَ الْمَشْهُودِ قَدْ آتَى الْوَعْدِ وَ الْمَوْعُودِ يَنَادِي أَقْبَلُوا إِلَيْهِ بِوُجُوهِ نَوْرَاءِ لَوْ أَنْتُمْ تَشْعُرُونَ لَا تَمْنَعُوا أَنْفُسَكُمْ عَنْ هَذَا الْفَضْلِ الْأَعْظَمِ وَ لَا تَتَّبِعُوا مَعَادِنَ الْأَوْهَامِ وَ الظَّنُونِ أَنْتَ أَشْكُرُ رَبَّكَ الرَّحْمَنُ أَنَّهُ نَزَلَ لَكَ مَا يَجِدُ عَرَفَهُ عِبَادُ مَكْرُمُونَ قُلْ لَكَ الْحَمْدُ يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ وَ مَحْبُوبَ الْأُمَمِ بِمَا هَدَيْتَنِي إِلَى صِرَاطِكَ وَ أَظْهَرْتَ لِي سَبِيلَكَ وَ أَنْزَلْتَ لِي دَلِيلَكَ اسْتَثْلِكَ بَانَ تَجْعَلُنِي فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ مُتَذَكِّرًا بِآيَاتِكَ وَ مَتَمَسِّكًا بِحَبْلِ أَمْرِكَ ثُمَّ قَدَّرَ لِي مَا يَقْرِبُنِي إِلَيْكَ فِي كُلِّ عَالَمٍ مِنْ عَوَالِمِكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ بِقَوْلِكَ كُنْ فَيَكُونُ.

#### هو النَّاطِرُ مِنْ أَفْقِهِ الْأَبْوَى

جناب آقا زين العابدين عليه بهاء الله

كتاب معلوم من الله المهيمن القيوم الى الَّذِي أَقْبَلَ إِلَى اللَّهِ إِذَا أَنْارَ أَفْقَ الظُّهُورِ لِمُكَلِّمِ الطُّورِ أَنَّ الَّذِينَ أَقْبَلُوا أَوْلَيْكَ مِنْ حِزْبِ اللَّهِ فِي لَوْحِهِ الْمَسْطُورِ قَدْ حَضَرَ اسْمُكَ لَدَى الْمَظْلُومِ وَ ذَكَرَكَ بِمَا لَا تَعَادِلُهُ الْخَزَائِنُ وَ الْكُنُوزُ اسْمُكَ النَّدَاءُ مِنْ أَفْقِ الْأَعْلَى أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا الْحَقُّ عَلَامُ الْغُيُوبِ قَدْ أَظْهَرْنَا مَا كَانَ مَكْنُونًا فِي الْعِلْمِ وَ مُسْتَوْرًا عَنْ أَبْصَارِ الَّذِينَ أَنْكَرُوا حَقَّ اللَّهِ وَ أَمْرَهُ وَ نَقَضُوا ص \*\*\*٤

ميثاقه و جادلوا بِآيَاتِهِ إِذَا نَزَلَتْ بِالْحَقِّ يَشْهَدُ بِذَلِكَ لِسَانُ الْعِظَمَةِ فِي مَقَامِهِ الْمَحْمُودِ يَا أَيُّهَا النَّاطِرُ إِلَى الْوَجْهِ لَمَّا نَزَلَتْ الْآيَاتُ وَ ظَهَرَتِ الْبَيِّنَاتُ اعْرَضَ عِلْمَاءُ الْعِجْمِ ثُمَّ الَّذِينَ فِي ظِلِّهِمْ وَ قَالُوا مَا قَالَه الْأَوَّلُونَ نَبَذُوا كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَهُمْ مَتَمَسِّكِينَ بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْأَوْهَامِ وَ الظَّنُونِ طُوبَى لَكَ بِمَا أَقْبَلْتَ إِلَى الْوَجْهِ إِذَا اعْرَضَ عَنْهُ كُلُّ عَالَمٍ مُرَدُّدٍ أَنَا نُوَصِّيكُ وَ أَوْلِيَائِي بِالْعَدْلِ وَ الْإِنصَافِ وَ بِالْأَمَانَةِ وَ الدِّينَانَةِ وَ الْإِلْفَافِ خذ امر رَبِّكَ ثُمَّ ذَكَرَ النَّاسَ بِآيَاتِهِ وَ بِشَرِّهِمْ بِرَحْمَتِهِ الَّتِي سَبَقَتْ الْوُجُودَ مِنَ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْبَهَاءِ الْمَشْرِقِ مِنْ أَفْقِ سَمَاءِ فَضْلِي عَلَيْكَ وَ عَلَى مَنْ مَعَكَ وَ عَلَى كُلِّ ثَابِتٍ تَمَسِّكُ بِحَبْلِ الْمَمْدُودِ.

#### بِسْمِهِ النَّاطِقِ فِي مَلَكُوتِ الْبَيَانِ

در جناب باقر عليه بهاء الله

أَنَّ الدَّيْكَ يَقُولُ هَذَا يَوْمِي وَ الْمَغْنَى بِاسْمِ اللَّهِ فِي مَلَكُوتِ الْإِنشَاءِ لِأَنَّهُ نَسَبُنِي إِلَى عَرْشِهِ وَ أَنَّهُ ظَهَرَ فِي قُطْبِ الْأَمْكَانِ وَ اسْتَقَرَّ عَلَيْهِ طَلْعَةُ الرَّحْمَنِ انْطَقَ فِي كُلِّ الْإِحْيَانِ قَدْ آتَى مُطْلِعُ الظُّهُورِ بِسُلْطَانِ أَحَاطَ الْعَالَمِينَ أَنَّ الْوَرَقَاءَ نَادَتْ وَ قَالَتْ هَذَا يَوْمِي وَ فِيهِ اغْرَدَ عَلَى أَفْنَانِ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى بِاسْمِ رَبِّي الْأَبْوَى وَ ابْشُرِ النَّاسَ بِهَذَا الظُّهُورِ الَّذِي بِهِ اسْتِضَاءُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ ص \*\*\*٥

و الْقَلَمُ يَقُولُ هَذَا يَوْمِي لِأَنِّي اتَّحَرَّكَ بَيْنَ أَصْبَعِي الرَّحْمَنِ وَ اذْكُرِ النَّاسَ بِهَذَا الْيَوْمِ الْبَدِيعِ أَنَّا نَقُولُ كُلُّ مَنْ أَقْبَلَ إِلَى اللَّهِ أَنَّ الْيَوْمَ يَوْمُهُ طُوبَى لِمَنْ سَمِعَ نَدَاءَ اللَّهِ وَ أَقْبَلَ إِلَيْهِ بِقَلْبٍ طَاهِرٍ مُنِيرٍ.

#### الْأَعْظَمُ الْأَبْوَى

در جناب ميرزا باقر

ذَكَرَ مِنْ لَدُنَّا لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ لِيَجِدُوا حَلَاوَةَ الذِّكْرِ وَ يَدْعُوا مَا كَانَ وَ مَا يَكُونُ وَ يَتَمَسَّكُوا بِالذِّكْرِ الْأَعْظَمِ الَّذِي آتَى مِنْ سَمَاءِ الْقَدَمِ لِعَمْرِي أَنَّهُ لِهَوِّ الْمَوْعُودِ فَلَمَّا آتَى بِالْحَقِّ قَالَتِ الْيَهُودُ أَنَّهُ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْمُهَيْمَنِ الْقَيُّومِ كَفَرُوا بِالَّذِي آمَنُوا بِهَذَا الْيَوْمِ الَّذِي يَدْعُونَهُ فِي الْعَشِيِّ وَ الْإِشْرَاقِ وَ الْأَصِيلِ وَ الْبُكُورِ أَنَّ الَّذِي اعْرَضَ عَنْ هَذَا الظُّهُورِ قَدْ حَقَّقَ لَهُ

اسم اليهود كذلك قضى الامر من لدن ربك العزيز الودود ان اجتنب من الذين اتخذوا الاوهام لانفسهم ارباباً من دون الله الا انهم من عبدة الاصنام ولكن لا يفقهون ان اذكر ربك في ايامك و انس بما نزل من عنده انه مزكى النفوس و محيى القلوب ان يعترض عليك احد في حب ربك لا تحزن توكل على ربك العزيز المحبوب قل انى اقبلت الى الله و تركت الذين اتبعوا الطاغوت لا يخوفنى في حبه من على الارض و لا يمنعنى جنود الذين ظلموا كذلك امرت من لدن مالك الغيب و الشهود.

ص \*\*\*٦

#### هو العلي في افق الابي

د جناب ميرزا باقر

قد قرئت عيناك بما يذكرك قلم الاعلى في هذا اللوح الذى كان بيد القدرة مأخوذاً قل هذه يده التى كانت على الحق مبسوطاً و هذه لقبضته التى بها اخذ ملكوت السموات و الارض بسلطان عظيم و هذا اليمين الذى به طويت السموات و بسطت مرة اخرى بمشيئة اخرى سبحان من علق بارادة منه من في الملك جميعاً قل ما سبقه من شيء بل سبقت رحمته كل الاشياء و انه على كل شيء محيطاً طهر البصر عن اشارات البشر ثم خذ لوح الله بقوة مبيناً قل يا قوم قد جئنا لوح الامر عن مشرق القدر بانوار لميعة و انه فصل من لوح المحفوظ الذى بعثه الله على هيئة الغلام فتبارك الذى بعثه بالحق بامر قوياً اياك ان تسكن على مقرك قم ثم انطق بثناء ربك قل قد اتى الغلام بوجه منيراً و يدعوكم الى الله اتقوا الله و لا تكونن في الامر مريباً دعوا ما عندكم و خذوا ما امرتم به من ربكم الرحمن و انه على كل شيء قدير ان امش على اثرى بحيث كلما تشددت روايح الافتتان تجد نفسك في جذب و اطمينان كذلك ينبغي لمن انقطع عن كل شيء و اقبل الى وجهه جليلاً و اذا مسك الضر في سبيل ربك فاصبر ثم اذكر ضرى و غريبي في هذه الديار كذلك يأمرك قلم المختار من لدن مقتدر عزيزاً ان

ص \*\*\*٧

اهد الناس الى شريعة الاعظم ثم ادخلهم في هذا الخباء الذى كان في الفردوس منصوباً ان اشرب الناس من كأس التى كانت بيد الله مصنوعاً كبر من لدنا على وجوه الذين اتخذوا الى الرحمن سبيلاً و الروح عليك و على التى وهبها الله بك ثم التى تخدمك ثم الذين توجهوا الى شطر الله و انقطعوا على كل مشرك بعيداً.

#### بسمي المغنى

در جناب ص عليه بهاء الله

قد بعثنا الكتاب على صورة الانسان و انه هذا الكتاب العظيم قد اظهرنا اسمنا المكنون و ارسلناه بالحق و انه هذا الهيكل المبين قد اظهرنا البحر الاعظم بامواج الذكر و البيان و انه هذا الناطق الامين قد انزلنا الآيات و اظهرنا البيّنات على شأن احاطت السموات و الارضين قل يا قوم خافوا الله و لا تنكروا ما ظهر بالفضل توجهوا اليه بوجوه بيضاء و لا تكونن من المتوقفين اياكم ان تجعلوا نعمة الله نقمة على انفسكم و نوره ناراً عليكم اتقوا الله و كونوا من الثابته ان اقبلوا الى الافق الاعلى ثم اتبعوا ما اتيكم من لدن منزل قديم ان امشوا بهذا المصباح في ظلمات البر و البحر انه يهديكم الى الصراط المستقيم ان الذين يدعونكم الى الاوهام انهم لا يغنيكم اليوم دعوهم بانفسهم مقبلين الى الفرد الخبير انك لاتحزن من

ص \*\*\*٨

شيء ان اطمئن بفضل موليك انه مع عباده المقبلين لا يمنعه امر و لا يحجبه شيء يفعل بسلطانه ما يشاء انه لهو المقتدر القدير اتما الهاء عليك و على الذين فازوا بهذا الكوثر المنير.

#### بسم الله المقتدر العلي الابي

ق جناب باقر

ان يا عبد ان استمع نداء ربك العلي الاعلى من شطر الذى فيه استقر عرش ربك العلي العظيم ليقربك النداء الى مقر العظمة و الكبرياء و يدخلك في ملكوت ربك العزيز الحكيم اكون مستريحاً على مقرك و جمال قدم في شدة و بلاء عظيم اتشرب الماء و منع عن قم القدس ماء المعاني و البيان بما اكتسبت ايدى المشركين اتستبشر بعد الذى ينوح سكان الفردوس بما ورد على جمال القدس من معشر الظالمين دع الدنيا عن ورائك ثم اقبل الى مولاك القديم و لعمري لو يأخذك عرف الآيات ليجذبك على شأن تنقطع عن الاشياء تخرج عن بيتك مقبلاً الى العراء و تنادى فيه في كل صباح و مساء. اين انت يا مقصود العالمين و محبوب العارفين و يا من قبلت الذلة لعز عبادك و الشدة لرخاء من على الارض اجمعين كن في ايام ربك على شأن ينتشر منك روايح الانقطاع بين ما الاختراع كذلك يأمرك سلطان الابداع الذى به اضطرب العباد و تزلزلت البلاد و استبشرت

ص \*\*\*٩

افئدة المنقطعين ان اشكر ربك بما ذكرت من القلم الاعلى في هذا المقام الذى جعله الله مطاف العالمين و الحمد لله رب العالمين.

جناب میرزا ابوالقاسم علیه بهاء الله

هو الناظر من افقه الاعلى

كتاب نزل بالحق من سماء المشية فضلاً من لدى الله رب العالمين ليجذب العباد الى الافق الاعلى و يقربهم اليه انه هو المقتدر الفرد الخبير يا ايها المتوجه الى انوار الوجه اسمع نداء المظلوم انه يذكر في السجن و يذكرك بآيات الله مالك يوم الدين هذا يوم نادى المناد من كل الجهات و مرت الجبال و سرت سفينة البيان على بحر العرفان و غرقت حمامة البرهان على اعلى الاغصان يا ملائكة الاكوان تالله قد اتى الرحمن بسطان لا تمنعه جنود العالم و لا ضوضاء الامم الذين نقضوا عهد الله و ميثاقه و جادلوا بآياته و انكروا امره الاعظم و نبأه العظيم قد جرى فرات الحيوان من قلم الرحمن و القوم اكثرهم من الغافلين انكروا نعمة الله و بدلوها كفر الا اثمهم من الظالمين في كتاب مبين انا سمعنا ذكرك و رأينا اقبالك اقبلنا اليك من شطر السجن ذكرناك بهذا اللوح البديع انك اذا فزت به و وجدت عرف البيان من آيات ربك الرحمن قل الهى الهى لك الحمد بما ايدتني

ص ١٠\*\*\*

و عزفتني و اسمعتني اذ ارتفع ندائك الاحلى و صرير قلمك الاعلى اسلك بامرک الذى به ماج بحر العرفان في الامكان و ارتفعت راية ذكرك بين الاديان بان تجعلنى مشتعلاً بنار سدرتك و منوراً بانوار شمس ظهورك و ناطقاً بثنائك و طائراً في هواء حبك و قائماً لدى باب جودك و كرمك و خادماً لامرك اى رب ترانى منقطعاً عن دونك و متوجهاً الى انوار وجهك اسلك ان لا تخيبنى عما عندك قدر لي الحضور امام عرشك و القيام لدى باب عظمتك و ان منعتني عن الحضور قضايك قدر لي اجر لائقك و ما قدرته لاصفيائك الذين سمعوا ندائك الاحلى و فازوا بلقائك يا مولى الورى و رب العرش و الترى اى رب ايدنى على خدمة امرك و القيام على ما امرتني به في كتابك بحيث لا يقعدنى سطوة العالم و لا ضوضاء الامم ثم اكتب لي يا الهى و سيدى خير الآخرة و الاولى و ما ينفعني في كل عالم من عوالمك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت القوى القدير.

به نام خداوند توانا

به لسان پارسی بشنو امروز روز ذکر و ثنا و روز خدمت است و خدمت حق جلّ جلاله و نصرت امرش به اعمال و اخلاق طیبه طاهره و به تقوی الله بوده و هست از حق می طلبیم آن جناب را مؤید فرماید بر نصرت امرش تا از نار سدره مشتعل شوید اشتعالی که میاه مکدره منتنه اعراض ادیان قادر بر اطفاء

ص ١١\*\*\*

نباشد افضل اعمال امروز تبلیغ امر اوست به روح و ریحان هر نفسی به آن فائز شد به کلّ خیر فائز است جهد نما شاید فائز شوی به آنچه که ذکرش به دوام ملک و ملکوت باقی و پاینده ماند ناعقین به مثابه جراد منتشر از حق بطلب اولیای خود را در آن اراضی حفظ فرماید انه هو السامع المجیب دوستان آن ارض را تکبیر برسان بگو یا حزب الله به حبل صبر تمسک نمائید و به ذیل خدمت تشبث عمل این یوم را شب و ند نبوده و نیست عمل در او سلطان اعمال است و ذکر در او ملیک اذکار خود را محروم نمائید به نار سدره مبارکه عالم را مشتعل نمائید به حبل اتحاد و اتفاق تمسک جوئید عنقریب امر الهی احاطه نماید و آثار از اقطار ظاهر شود از حق می طلبیم شما را تأیید فرماید و از آنچه در کتاب مقدر شده محروم ننماید حزب الله در زیر و الواح به سکینه و وقار و خضوع و خشوع و شفقت و عنایت و حکمت وصیت نمودیم باید کلّ به حبل حکمت تمسک نمایند و بما اراده الله ناطق. آن جناب اگر در آن ارض به خدمت مشغول گردند اجر لقا من عند الله مقدر و این امر بسیار عظیم است یعنی امر تبلیغ اگر آن جناب به آن تمسک نمایند عند الله اقرب به تقوی است و اگر هم بخواهند توجه نمایند بأسی نه ولكن اگر حکمت اقتضا نماید چه که امر حکمت بسیار محکم است در اکثر الواح کلّ را به آن امر نمودیم و کفی بالله شهیداً. البهاء من لدنا عليك و على اولياء الله هناك و على الذين ما منعهم شيء من الاشياء

ص ١٢\*\*\*

عن التقرب الى الله الفرد الواحد العليم الحكيم.

میرزا ابوالقاسم علیه بهاء الله

هو المهيمن على الملك والملكوت

تعالی مولى الجبروت الذى اتى من افق الاقتدار بامر مبين و دعا الملوك و المملوك الى الله رب العالمين من الناس من سمع و اعرض و منهم من اقبل الى الفرد الخبير و منهم من اخذه كوثر بيان الرحمن على شأن نبذ العالم ورائه مقبلاً الى الله العزيز الحميد قد حضر اسمك لدى المظلوم ذكرناك بهذا الذكر البديع قل يا ملائكة الارض تالله قد ظهر النبأ الاعظم و نزلت كتب الله مالك يوم الدين اتقوا الله و لا تتبعوا هواكم ان اتبعوا من اتاكم من افق الاقتدار ليقرّبكم الى مشرق وحى الله ربّ ما يرى و ما لا يرى ربّ العرش العظيم كذلك انزلنا الآيات و صرّفناها امراً من لدنا و ارسلناها اليك لتشكر ربك المقتدر القدير.

### هو الشاهد الخبير

جناب آقا خان جان عليه بهاء الله

قد نطقت النّار في السّدره المباركة و اتى المقصود بالعزّة و الاقتدار يمشى امام وجهه علم

ص ۱۳\*\*\*

انه لا اله الا هو الواحد المختار يا مالأ الارض اسمعوا النّداء انه ارتفع من القلم الاعلى اياكم ان تمنعكم جنود الاوهام ضعوا ما عند القوم و خذوا ما امرتم به من لدى الله  
المقتدر العزيز الوهاب قد تنور العالم بانوار الظهور ولكن القوم اعرضوا بما اتبعوا كلّ متوهم مكار انا سمعنا ذكرك ذكرناك بلوح لاح من نير عنايت ربك مالك الرقاب  
قد ظهر ما كان مستوراً عن العيون يشهد بذلك ام الكتاب انه ينطق امام الوجوه و يقول قد خرقت الاحجاب و اتى الوهاب بقدره و سلطان كذلك اسمعناك صرير قلبي  
الاعلى لتشكر ربك المقتدر المهيمن العزيز الغفار قد سمع الله ندائك و اجابك فضلاً من عنده اشكر و قل لك الحمد يا مالك الوجود و لك الثناء يا رب الارباب.

### بسم ربنا الاقدس الاعظم العلى الابهى

۱۵۲

الهى الهى حزنك اهلكنى و سجنك احرقنى و بلانك امانتى ليتنى كنت معدوماً سمعت حنين قلبك بما اكتسبت ايدى اعدائك و يا ليت كنت مقصوداً و ما رأيت ما ورد عليك  
من طغاة خلقت اسنلك يا مولى العالم و موجد الامم بالاسم الاعظم بان تؤيد اوليائك على ذكرك و ثنائك ثم احفظهم يا الهى من شر اعدائك و قدر لهم ما قدرته لامنائك  
و اصفياك و ما انزلته في كتابك انك انت الفضل الكريم الهى الهى ترى من اقبل اليك و نطق بذكرك و ثنائك و اراد

ص ۱۴\*\*\*

كتر جودك و كرمك اسنلك بامواج بحر عطائك بان تؤيده في كلّ الاحوال على الاستقامة على حبك و خدمة امرك و قدر له ما يقربه اليك انك انت الذى لا تعجزك قدرة  
العالم و لا تمنعك سطوة الامم تفعل ما تشاء لا اله الا انت المقتدر العليم الحكيم.

### بسمى المتعالى عن الاسماء

در جناب حاجى عليه بهاء الله

يذكر المذكور من ذكر ربه اذ ظهر باسمه الذى به طويت السماء و اظلمت الشمس و خسف القمر و نصب الميزان انا نذكر من توجه الى الله و نذكره بما يلقي الروح الى من  
آيات الله المقتدر العزيز المختار قل انا وزنا كل الاشياء بكلمة من عندنا و اتها لى الميزان بين الامكان و بها اتمنا حساب الخلق ان ربك سريع الحساب و في كلّ حين نادى  
المناد و ما سمعه الا الذين اوتوا البصائر و الاذان يا اهل الارض ان اسمعوا ما يدعوكم به مولى الورى و لا تتبعوا كلّ جاهل مرتاب انه جاء لنجاتكم و تطهير انفسكم عما  
يحجبكم عن الله منزل الآيات قد خلق البصر لهذا المنظر الاكبر و السمع لهذا النداء الذى جعله الله كوثر الحيوان لاهل الرضوان و الرحيق المختوم لاهل الامكان تعالى  
الرحمن معطى هذا الفضل الذى احاط من فى الارضين و السموات قل اياكم ان تمنعوا انفسكم عن عرفان مطلع الاسماء

ص ۱۵\*\*\*

و اذانكم عن استماع هذا النداء الاعلى و ابصاركم عن افقى الاعلى دعوا ما عندكم من العلوم و توجهوا الى الله ربكم العزيز العالم تالله قد ارسلنا الرسل لهذا اليوم و  
خلقنا الخلق لعرفان هذا المقام الذى جعله الله مشرق الانوار قل اليوم لا ينفعكم الدنيا و ما فيها دعوها لاهلها و توجهوا الى من ينطق بالحق في هذه المدينة التى لا يسمع  
من ارجائها الا نعيب الغراب قل ان الغراب من اعرض عن الحق و ينطق باهوائه كذلك فصلنا الامر في الكتاب لو نذكر ما ورد علينا في هذا السّجن انه لا ينتهى بالاقلام و  
لا بالزّبر و الالواح انك لا تحزن من شىء توكل على الله ثم اذكره بين العباد انا وجدنا عرف حبك نزلنا لك ما تطير به الجبال خذ الكتاب بقوة من الله ثم اشكره بهذا الفضل  
الذى لا يعادله ما خلق في الابداع.

### به نام يكتای یکتا

جناب على ابن پير روحانى عليهما بهاء الله

يا على رجعت احاديث الاوهام مرة اخرى آنچه حزب فرقان عمل نمودند حزب بيان به همان متمسكند اراده نموده اند شهرهای موهوم به اياى ظنون تعمير نمايند و عباد  
بيچاره را از رحيق مختوم و فيوضات حضرت قيوم محروم كنند هزار و دويست سنه به اعتقاد خود خود را افقه و اعلم عالم مى شمردند

ص ۱۶\*\*\*

و در ليالى و ايام به ذكر موعود ناطق و مشغول و چون آفتاب حقيقت اشراق نمود و افق عالم منور گشت به مثابهء سحب حائل شدند و انوارش را منع نمودند بالاخره  
فتوى بر قتلش دادند چنانچه كلّ شنیده و دیده اند در سنين اوليه يك نفر از علماء اقبال نموده به امر الله فائز نگشت كلّ به عنادى ظاهر شدند كه شبه آن در امكان  
شنیده نشد علماء و تابعين طراً به سب و لعن مشغول ارتكاب نمودند آنچه را كه هيچ ظالمى ننمود حال هم در جميع بلاد نار بغضا مشتعل طوبى للعارفين علماء بيان هم

تازه به همان کلمات ناطق و به همان اعمال عامل گاهی می‌گویند بیان تحریف شده و گاهی می‌گویند آنچه را که هیچ مشرکی نگفته بگو یا حزب الله جهد نمائید ناس را از اوهام این نفوس حفظ کنید شاید به پر آزادی در هوا عزّ نورانی پرواز نمایند و به توحید حقیقی فائز شوند این است وصایای حق جلّ جلاله اولیای خود را طوبی لمن سمع و فاز بالاستقامة الکبری فی هذا الامر العظیم الحمد لله ربّ العالمین الهاء علیک و علی اولیائی الذّین ما نقضوا عهده و میثاقی قاموا و قالوا الله ربّنا و ربّ من فی السموات و الارضین.

جناب علی ابن پیر روحانی علیهما بهاء الله

ص ۱۷\*\*\*

### هو النّاطق من الافق الاعلی

یا علی علیک بهائی لله الحمد فائز شدی به آنچه که عالم از او غافل و محجوب مشاهده می‌شود آلا من شاء الله نور ساطع امر لامع آفتاب حقیقت مشرق سماء عظمت مرتفع بحر علوم موج فرات رحمت جاری طوبی از برای نفسی که در این یوم بدیع مبارک محروم نشد و فائز شد به آنچه از برای او از عدم به وجود آمد. لله الحمد پیر روحانی علیه بهاء الله و عنایتی از بحر عرفان آشامید و از کوثر استقامت چشید مع بلایای وارده و رزایای نازله بر صراط الهی مستقیم بود و به حبش متمسک عالم و حوادث آن و امم و سلطوتش او را منع ننمود ذکرش در صحیفه حمرا از قلم اعلی جاری طوبی لمن عرفه و لمن زاره. جوان روحانی هم امام وجه حاضر و به آنچه در کتاب الهی از قبل و بعد نازل فائز هنیئاً له و لک لازال شما مذکور بوده و هستید وصیت می‌نمائیم شما را به حکمت و بیان اولیای آن ارض را تکبیر برسانید از حق می‌طلبیم کلّ را تأیید فرماید بر تبلیغ امر و عمل به آنچه در کتاب نازل شده آنّه هو الفضّال الکریم. الهاء من لدنّا علیک و علی الذّین ما نقضوا عهد الله ربّ العالمین منتسبین طراً را از قبل مظلوم تکبیر برسان و به عنایت حق بشارت ده آنّه هو الغفور الرّحیم و هو المشفق الکریم.

ص ۱۸\*\*\*

### صحیفه الله المهیمن القیوم

#### هو الله تعالی شأنه الحکمة و البیان

یا جوان روحانی علیک بهاء الله الابدی نامه شما در ساحت عزّ احدیه به شرف اصغاء مولی البریه فائز طوبی لک بما نبذت العالم مقبلاً الی السّجن الاعظم الی ان حضرت امام وجه مالک القدم و سمعت ما خلقت الاشیاء لاصغائه قصدت و دخلت و رأیت ما بشرت به کتب الله المهیمن القیوم لا تحزن من شیء توکل علی الله ربّ ما کان و ما یکون قل لک الحمد یا مولی الاسماء و فاطر السّماء بما ایدتنی علی الحضور امام وجهک و القیام لدی باب فضلک استلک بآیات عظمتک و رأیت اقتدارک فی بلادک و برحمتک الّتی سبقت الوجود و قدرتک الّتی احاطت الوجود بان تجعلی قائماً ثابتاً راسخاً علی امرک و ناطقاً بذکرک و ثنائک و متوجّهاً فی کلّ الاحوال الی انوار وجهک و هادياً عباده الی صراطک ای ربّ انت الذّی احاط فضلك و اظهرت ما کان مکنوناً فی علمک استلک باسمک الاعظم و نبأک العظیم بان تؤیّدنی علی ما تحبّ و ترضی ثمّ اجعلنی راضیاً شاکراً انک انت المقتر علی ما تشاء لا اله الا انت العزیز الودود یا جوان روحانی از نامه شما عرف یأس استشمام شد لا تیأس مع روح الله و

ص ۱۹\*\*\*

و لا تقنط من رحمة ربّک و لا تحزن فی ایامه انا احضرناک و بشرناک و القیناک و علّمناک و عرفناک لتبشّر العباد بظهور الحقّ و سلطانه و عظمته و اقتداره ایّاک ان یمنعک شیء عمّا امرت به فی کتاب الله ربّ العالمین کن متمسکاً بالکتاب و ما نزل فیهِ من سماء مشیّة ربّک المقتر القدر عالم بیان به عالم شیعه تبدیل شد بعینه و بظاهره و باسمائه و بصفاته و باوهایم و ظنونه بل اهلش ابعده و اخسر و اجهل مشاهده می‌شوند حزب الله را در هر مدینه و دیار ملاقات نمودی از قبل مظلوم سلام برسان و به انوار نیر افق سماء عنایت مقصود عالم بشارت ده اهل دُرخش را از قبل مظلوم تکبیر برسان بگو یا اولیائی هناك اسمعوا نداء الله الملك الحقّ المبین آنّه ارتفع فی هذا المقام الاعلی و الذّروة العلیا و الغایة القصوی طوبی لمن سمع و اجاب و وبل للغافلین قد کنتم تحت لحاظ رحمة ربّکم اشکروا الله بهذا الفضل العظیم ایّاکم ان یشغلکم شیء من الاشیاء عن فاطر السّماء او یمنعکم المال و الامال عن المال فی هذا الیوم الذّی فیهِ استوی هیکل الظهور علی عرش البیان و ینطق بما یقرّب العباد الی الله ربّ العالمین انتم فی الوطن و مولی العالم کان اسیراً بین ایدی الغافلین الی ان حبسوه فی هذا المقام الذّی یطوفه المألّ الاعلی و اهل الجنّة العلیا طوبی لمن سمع التّداء و اقبل بقلبه الی الافق الاعلی المقرّ الذّی فیهِ سجن المظلوم بما اکتسب ایدی المعتدین یا حزب الله قوموا

ص ۲۰\*\*\*

علی نصرة الامر بالحکمة و البیان و بالاعمال و الاخلاق آنّه یؤیّد من یشاء فضلاً من عنده و هو الامر العظیم تالله قد ماج بحر العرفان فی الامکان خذوا منه كأساً باسی ثمّ اشربوا منها بذکرى العزیز البدیع ایّاکم ان تمنعکم الدّینا عن مولی الوری ام الالوان عن ربّکم الرّحمن دعوا ما سواه مقبلین الیه امرأ من عنده و هو العظیم الحکیم قد

اشرق النور من افق الظهور و القوم في وهم مبين قد تضيّع عرف الآيات و ظهرت البينات طوبى لمقبل وجد و فاز و ويل للمعرضين. به لغت نوراى مظلوم را بشنويد بر نصرت امر قيام نمائيد و نصرت حقيقى تبليغ امر الهى بوده و هست امروز كوثر باقى در بيان اهل بهاء مستور بايد به عنايت حق و فضلش مبذول دارند تا اهل قبور از نفعات ظهور مهتر گردند و قيام كنند امروز روزى است كه ذكرش در زير و كتب الهى از قبل و بعد بوده بايد اهل حق جهد نمايند تا به نور توحيد حقيقى فائز شوند و منور گردند و همچنين لوجه الله عباد را حفظ نمايند كه مبادا به مثابهء حزب شيعه به اوهام مبتلا شوند و در يوم قيام از انوار بيان مولى الانام محروم مانند در قرون و اعصار بما عندهم افتخار مى نمودند و در يوم جزا به مثابهء نمرد بل اشقى و اشرّ مشاهده گشتند امروز اشجار ندا مى نمايد و هم چنين اثمار و اوراق و حصاة و نواة و جميع اشياء ولكن اذان واعيه موجود نه متوكلاً على الله به احياء اموات مشغول گرديد كه شايد زنده شوند و به حيات

ص ۲۱\*\*\*

باقيه فائز گردند و از ظنون و اوهام قبل مقدّس شده به انوار نير يقين منور شوند يا اوليائى هناك لازال مذكور بوده و هستيد قدر و مقام كلمات الهى را بدانيد از حق مى طلبيم شما را تأييد فرمايد بر تدارك آنچه فوت شده و مقدّر نمايد آنچه را كه باقى و دائم است عنقريب آنچه مشهود مفقود فنا كل را اخذ نمايد ولكن آنچه از قلم اعلى جارى و نازل باقى بوده و هست طوبى للفائزين انا نحبكم و نكتب عليكم و نبشركم باقبالي و عنايتي و رحمتي التى سبقت من في السموات و الارضين. شما از اهل درخش ايد بايد اشراقات نير آفاق از شما ظاهر و هويدا گردد طوبى لكم و نعيماً لكن من لدى الله مقصود العارفين و محبوب المقربين.

يا قلمى الاعلى اهل يبرجند را ذكر نما تا نفعات ذكر ايشان را به افق اعلى هدايت نمايد اوليائى آن ارض لدى المظلوم مذكور بوده و هستند آنچه بر دوستان الهى وارد شده كلّ در صحيفهء حمرا از قلم اعلى مذكور و مسطور در قدرت و عظمت مخلوقات تفكر نمايد خاك كه در ظاهر از جميع اشياء احقر و پست تر مشاهده مى شود او را مخزن ثروت و مطلع نعمت و مشرق رحمت و مصدر جود و كرم فرموده اگر عباد ارض به آنچه از قلم اعلى نازل توجه مى نمودند كلّ به ملكوت غنا وارد و به نعمت كبرى فائز مى گشتند ولكن كفران

ص ۲۲\*\*\*

نعمت و عدم توجه به افق رحمت از علمائى عصر بوده ايشان نفوسى كه از قبل در ذكر ايشان از قلم رحمن نازل بدلوا نعمة الله كفراً و احلوا قومهم دار البوار حمد كنيد مقصود عالم را كه شما را مؤيد فرمود بر اقبال و عرفان و خضوع و خشوع در ايامى كه از نار ضغيينه و بغضاء فرائض عالم مرتعد بود و افندهء قوم مضطرب آنچه بر اوليا وارد شده كزى است مخزون عند الله و امانتى است محفوظ طوبى از براى نفوسى كه در سبيل الهى حمل شدايد نمودند زود است مقامات هريك به مثابهء افتاب ظاهر و هويدا گردد يد عدل قوى بوده و هست يا اوليائى به اعمال و اخلاق طيبه تمسك نمايد مقصّرين را عفو كنيد و در حق مذنبين دعا نمايد از حق بطليبد غافلين را آگاه فرمايد شمايد مطالع عزّت و شفقت و رحمت چه كه آثار و صفات حق جلّ جلاله از موقنين و انفس مطمئنه راضيه ظاهر مى گردد طوبى از براى نفسى كه بر فراش وارد شود و قلبش مطهر باشد از ضغيينه و بغضا و شهادت و اشارات و كدورات عالم از حق بطليبد عباد خود را به طراز دانائى مزين فرمايد اين مظلوم در ارض طا با اخوى امير آن بلاد محبت داشته از حق تعالى شأنه مسئلت نمايد سركار امير را تأييد فرمايد و على ما يحبّ و يرضى موفق دارد آنچه از قلم مظلوم جارى لله بوده و هست بلايائى متواليه و رزايائى متواتره را لأجل اعلاء كلمه و اصلاح عالم و اتفاق امم قبول نموديم هر منصفى شاهد و هر خبرى گواه يا اوليائى هناك

ص ۲۳\*\*\*

حمد كنيد مقصود عالميان را كه در ايامش به آثار قلمش فائز گشتيد و نازل شد از براى شما آنچه كه از افق سماء فضل غروب ننمايد و هيچ حجابى او را ستر نكند و هيچ سحابى مانع نشود لعمر الله اگر به ثمرهء آثار قلم آگاه گرديد كلّ به اجنحه ايقان و اطمينان به جذب و انجذاب در هواء محبت محبوب عالميان طيران نمايد از حق مى طلبيم حزب خود را از عنايات مكنونه و مشهوده منع نفرمايد اوست قادر و توانا لا اله الا هو العلى الاعلى. يا قلم القدم و مبشر العالم ولّ وجهك شطر احبّانك في سرچاه ثم اذكرهم بذكر تشتعل به القلوب و تطير به الارواح ان الذكر هو نور تستضيئ به القلوب و نار تشتعل به افئدة الابرار طوبى لمن تنور بهذا النور و استضاء بانوار هذا الاشراق و لمن اشتعل بهذه النار في ايام ربّه مالك المبدء و المآب طوبى لكم و نعيماً لكم يشهد قلمى الاعلى بتوجهكم و اقبالكم في يوم فيه اعرض عن الوجه كلّ مشرك مرتاب الذين اتبعوا هواهم و ارتكبوا ما ناح به سكان الفردوس و اصحاب هذا المقام يا اوليائى قد فتح باب الكرم على وجه العالم اياكم ان تمنعكم حجابات الامم عن الاسم الاعظم ضعوا ما عند القوم مقبلين بالقلوب الى الله ربّ الارباب اذا فرتم بنفحات الوحي و ما نزل من قلم عناية ربكم الرحمن قولوا لك الحمد يا الهنا و مقصودنا بما ايدتنا على الاقبال الى افقك و التمسك بحبلك و التثبت بذيلك نستلك بسماء فضلك

ص ۲۴\*\*\*

و شمس عنایتک و بحر جودک بان تقدّر لنا ما یقرّبنا الیک فی الیّالی و الاّیّام ثمّ اکتب لنا خیر الآخرة و الاولى و ما قدرته للمقرّبین من عبادک الذّین اخذوا کأس الرّضاء من ایدای العطاء و شربوا باسمک الغفور الرّحیم کذلک نطق لسان العظمة فی اللّیل العاشر من شهر الصّیام فضلاً علی الانام طوبی لمن سمع و قال لک الحمد یا مظلوم الافاق و لک الثّناء یا مقصود العارفین و نذکر فی هذا المقام من اقبل الی افق و فاز بایّامی و طار فی هوائی و نطق بثنائی و هاجر مقبلاً الی وجهی الی ان قام لدی باب عظمتی و حضر امام عرشی و سمع ندائی الاحلی و شهد افق الاعلی الذّی زینّا الارض بظاهره و باطنها بجسده نسل الله تعالی ان ینزل علی رسمه امطار رحمته و ظهورات فضله اّنه هو المقتدر علی ما تشاء و هو السّامع المجیب لله الحمد در اوّل ایّام به حق اقبال نمود بلایای وارده او را از شطر احدیه منع نمود وارد شد و در سنین معدودات در ظلّ ساکن و حول مقام طائف و بعد از انقضاء مدت و ظهور اجل قصد افق اعلی نمود عنایت حق اخذش کرد قد غفره الله فضلاً من عنده و رحمۀ من لدنه اّنه هو الغفور الکریم.

در این حین لحاظ عنایت مظلوم به جذبا توجه نمود یا اهل جذبا ندای مظلوم را بشنوید و بما ینبغی لایّام الله تمسک نمائید کلمه ای که در این ظهور اعظم انسان را ص ۲۵\*\*\*

نجات بخشد و مطمئن نماید این است در سماء و انجمش ملاحظه نمائید و همچنین در سدره و اثمارش و ظهور و بروز و آثارش. این کلمه از سید کلمات لدی الله مذکور و محسوب در امر این ظهور اعظم و قیامش امام امم تفکر نمائید شاید نور بیان رحمن شما را منور نماید و نار محبتش مشتعل گرداند بر نصرت امر الهی قیام نمائید نفوس افسرده را به نار سدره مشتعل کنید و مردگان را از کأس بیان رحمن زنده نمائید ایّام را غنیمت دانید و بما ینبغی لکم تمسک جوئید این مظلوم در لیالی و ایّام اولیای حق را ذکر نموده و بما یقرّبهم الیه دعوت فرموده صراط واضح میزان ظاهر آیات نازل یتّنا باهر مکلم طور امام وجوه ناطق و لکن نعمت های الهی را انکار نمودند و به اوهام خود مشغول بوده و هستند نفوسی که خود را رؤوس می دانستند و بر منابر به اسم حق ذاکر و ناطق به اندک امتحانی کلّ معرض بل مشرک مشاهده گشتند و کاش به آنچه ذکر شد اکتفا می رفت اولیا خود آگاهند بر اعمال علمای شیعه و توابع ایشان یا اولیائی هناک ندای مظلوم را بشنوید و از ما عند القوم بما عند الله توجه کنید عنقریب نار ضغینه و بغضای قلوب مشرکین خاموش شود و به فنا راجع گردد از حق بطلبید شما را تأیید فرماید بر آنچه ذکرش به دوام ملک و ملکوت باقی و دائم است نسئل الله ان یظهر منکم ما یقرّب الی الله ربکم الرّحمن. الهی الهی زین عبادک بطراز العرفان و قدر لهم ما یقرّبهم الی افقک ای ربّ ترهم مقبلین ص ۲۶\*\*\*

البیک و متمسکین بحبل عنایتک استلک بملکوت بیانک و سلطنتک و اقتدارک ان تقدّر لاولیائک ما قدرته للذّین طاروا فی هواء حیّک و أنفقوا ارواحهم فی سبیلک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت القویّ القدیر و بالاجابة جدیر.

انا نحبّ ان نذکر فاران و الذّین زینوا انفسکم بطراز العرفان و فازوا بالرحیق المختوم من ید عطاء ربهم المهیمن القیوم لیقرّبهم الذّکر الی مقامی المحمود یا اهل فاران اسمعوا ندائی الاحلی و صریر قلّی الاعلی اّنه لا اله الا انا العزیز المحبوب قد جئت لنجاة العالم و تهذیب الامم طوبی لمن وجد عرف الظهور و آمن بالله الفرد العزیز الودود ایاکم ان یمنعکم اصحاب الضّلال عن الغنی المتعال ضعوا ما عندهم مقبلین الی الله الفرد الواحد المهیمن علی ما کان و ما یکون هذا یوم فیه فاز کلّ مقبل اقبل الی الافق الاعلی و شهد بما شهد الله اّنه لا اله الا هو مالک الغیب و الشّهود یا اهل فاران خذوا ما نزل لکم من سماء مشیّة ربکم مالک الوجود انا ذکرناکم من قبل و من بعد طوبی لقوم یعرفون کم من قویّ منع عن بحر الحیوان و کم من ضعیف اقبل و شرب منه باسمی العزیز المحبوب قد ارتفع النّفاق فی الافاق هذا ما اخبرناکم به من قبل یشهد بذلک من عنده کتاب مسطور کذلک

ص ۲۷\*\*\*

انارت وجنة العرفان و اشرق نیر البرهان من افق سماء لوح ربکم الحقّ علّام الغیوب. به لسان پارسی بشنوید در سبیل الهی وارد شد بر شما آنچه که جز حق آگاه نبوده و نیست مقامات خود را حفظ نمائید در حصن متین که به اراده حق از عدم به وجود آمده وارد شوید هر نفسی وارد شود از سهام بغی و فحشاء محفوظ ماند یک عمل خالص در این یوم افضل است از اعمال قرون و اعصار بشنوید نصیح الهی را تمسک بنمائید به آنچه که سبب ذکر ابدی و علت نعمت سرمدی است اگر آذان از کوثر بیان رحمن مقدّس گردد از جمیع اشیاء کلمه مبارکه اتی الحقّ استماع نماید امروز مکتون ظاهر و مخزون باهر و غیب و شهود در یک هیكل مجتمع طوبی از برای نفسی که خود را محروم نمود از ید عطا کوثر بقا اخذ نمود و آشامید قسم به آفتاب بیان که از افق سجن مشرق و لائح است هر نفسی به یک قطره آن فائز شود خود را فوق احزاب عالم مشاهده نماید به سمع طاهر بشنوید و به بصر مقدّس ببینید در لیالی و ایّام قلم اعلی به ذکر اولیاء مشغول هیچ منصفی آثار این ظهور اعظم را انکار ننماید و گواهی دهد بر اینکه نور ظاهر آفتاب مشرق امر لائح حجت کامل برهان ساطع آیات محیط بینات مشهود. از حق بطلبید شما را مؤید فرماید بر خدمت امرش و خدمت اعظم و اکبر تبلیغ امر اوست باید مبلّغین به حکمت و بیان به این امر

ص ۲۸\*\*\*



خطر مشغول گردند و شرایط مبلّغین تقدیس و تنزیه است و هم چنین توکل و انقطاع طوبی لمن تزین بطراز الانقطاع فی تبلیغ امر الله مالک الابداع طوبی از برای عبادی که خالصاً لوجه الله قصد بلاد نمایند لأجل تبلیغ و انتشار آثار لعمر الله ارض به قدوم آن نفوس افتخار نماید امروز خادم امر الهی و مبلّغ آیاتش از اعلی الخلق در کتاب مذکور یا حزب الله به حکمت و بیان بر نصرت امر رحمن قیام نمایند این کلمه مبارکه در اکثری از الواح نازل که شاید عباد غافل بشنوند و به او تمسک نمایند آنّه هو المبین العظیم لا اله الا هو المشفق الکریم.

اَنَا نَذَرُ اَوْلِيَاءِي فِي فِرْعَوْنَ وَ نَبَشِّرُهُمْ بِآيَاتِي وَ رَحِمَتِي الَّتِي احاطت الغیب و الشَّهَادَاتِ هُنَاكَ اسْمَعُوا نِدَاءَ الْمَظْلُومِ اَنَّهُ يَدْعُوَكُمْ اِلَى الْمَقَامِ الْمَحْمُودِ يَا حِزْبَ اللَّهِ طُوبَى لَكُمْ وَ نَعِيمًا لَكُمْ اَنْتُمْ الَّذِيْنَ اَقْبَلْتُمْ اِلَى الْاَفَقِ الْاَعْلَى اِذَا عَرَضَ عَنْهُ كُلُّ غَافِلٍ مَحْجُوبٍ قَدْ فَزِمَ بِاَثَارِ قَلَمِ مَوْلَى الْوَرَى وَ سَمِعْتُمْ نِدَاءَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْمُهَيْمِنِ الْقَيُّومِ اَنَا ذَكَرْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ بَيِّنَاتٍ بِهَا نَطَقْتَ الْاَشْيَاءُ الْمَلِكُ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْوَدُودُ اَنَا نُوَصِّيكُمْ بِالْاِتِّحَادِ وَ بِمَا يَقْرَبُكُمْ اِلَى اللَّهِ مَالِكِ الْوُجُودِ سَبِّحُوا بِاسْمِ رَبِّكُمْ وَ ذَكِّرُوا الْعِبَادَ بِآيَاتِهِ وَ بَشِّرُوهُمْ بِفَضْلِهِ كَذَلِكَ يَأْمُرُكُمْ مِنْ عِنْدِهِ لَوْحٌ مَحْفُوظٌ اَنَا اَنْزَلْنَاهُ

ص ۲۹\*\*\*

فِي كُلِّ سَنَةٍ لِمَنْ صَعِدَ اِلَى اللَّهِ مَا نَجَذِبُ بِهِ الْقُلُوبَ نَشْهَدُ اَنَّهُ فَازَ بِآيَاتِي وَ اَقْبَلَ اِلَى صِرَاطِي وَ اعْتَرَفَ بِمَا نَزَلَ مِنْ قَلْبِي وَ مَا تَوَقَّفَ فِي امْرِى الْمُرْمِ الْمَحْتَمِ قَدْ سَمِعَ وَ اجَابَ وَ سَرَعَ بِقَلْبِهِ اِلَى اللَّهِ مَالِكِ هَذَا الْيَوْمِ الْمُبْرُوكِ اَنَا نُوَصِّيكُمْ كَمَا وَصَّيْنَا اَوْلِيَاءِي مِنْ قَبْلِ بِالْاَعْمَالِ وَ الْاِخْلَاقِ يَشْهَدُ بِذَلِكَ مِنْ عِنْدِهِ كِتَابٌ مَسْطُورٌ اِذَا اجْتَذَبَكُمْ حُلَاوَةُ بَيَانِي وَ اخَذَكُمْ رَحِيقُ عِرْفَانِي يَنْبَغِي لَكُمْ وَاحِدٌ مِنْكُمْ اَنْ يَقُومَ وَ يَقُولَ مَقْبَلًا اِلَى شَطْرِي وَ مَشْرِقَ ظَهْرِي اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ لِعَنَائَتِكَ الْكُبْرَى وَ عَطَايَاكَ يَا مَوْلَى الْوَرَى اَشْهَدُ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ فِرْدَانِيَّتِكَ وَ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ لَمْ تَزَلْ كُنْتَ مَهِيْمًا عَلَى الْكَائِنَاتِ وَ مُقَدَّرًا عَلَى الْمُمْكِنَاتِ اسْتَثْنَاكَ بِاسْتِثْنَاءِ هَيْكَلِكَ عَلَى الْعَرْشِ الْاَعْظَمِ وَ بَانَوَارِ وَجْهِكَ يَا مَوْلَى الْعَالَمِ وَ بِلَنَالِ بَحْرِ عِلْمِكَ وَ اسْرَارِ كِتَابِكَ اِنْ تَنْزَلَ عَلَى مَنْ سَمَاءَ رَحْمَتِكَ مَا يَقْرَبُنِي إِلَيْكَ وَ يَجْعَلُنِي رَاضِيًا بِمَا قَدَّرْتَهُ لِي مِنْ قَلَمِكَ الْاَعْلَى اَي رَبِّ تَرَانِي رَاجِيًا فَضْلَكَ وَ نَظَرًا اِلَى اَفَقِ الْاَعْلَى اِذَا عَرَضَ عَنْهُ كِبَرَاءُ الْاَرْضِ وَ اَشْرَافُهَا يَشْهَدُ بِذَلِكَ لَوْحُ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْمَحْبُوبِ يَا قَلَمَ الْاَعْلَى وَلَّ وَجْهَكَ شَطْرَ الَّذِيْنَ اَقْبَلُوا اِلَى اللَّهِ الْمُهَيْمِنِ الْقَيُّومِ وَ اخَذُوا كَأْسَ الْبَقَاءِ مِنْ يَدِ عَطَاءِ رَبِّهِمُ الْعَزِيزِ الْوَدُودِ وَ شَرِبُوا مِنْهَا مَرَّةً بِاسْمِي وَ اُخْرَى بِذِكْرِ الْعَزِيزِ الْمَحْبُوبِ قُلْ يَا اَهْلَ

ص ۳۰\*\*\*

الْقَرْيَةِ يَذْكُرْكُمْ مَشْرِقَ الْوَحْيِ بِآيَاتٍ لَا تَعَادِلُهَا الْكُنُوزُ يَا اَرْضَ الْقَرْيَةِ طُوبَى لَكَ بِمَا ارْتَفَعَ فِيكَ ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّ مَا كَانَ وَ مَا يَكُونُ وَ سَكَنَ فِيكَ عِبَادُ مُكْرَمُونَ الَّذِيْنَ اَقْبَلُوا اِلَى الْاَفَقِ الْاَعْلَى وَ وَصَفَهُمُ اللَّهُ فِي التَّوْرَةِ وَ الْاِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ فِي الْفُرْقَانِ الَّذِيْ اَنْزَلَهُ الرَّحْمَنُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ بِقَوْلِهِ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَ هُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ اسْمَعُوا نِدَاءَ الْمَظْلُومِ اَنَّهُ نَزَلَ لَكُمْ مِنْ قَبْلِ مَا فَتَحَتْ بِهِ ابْوَابَ الْفَضْلِ وَ الْعَطَاءِ عَلَى مَنْ فِي نَاسُوتِ الْاِنْشَاءِ وَ جَرَى فِرَاتِ الرَّحْمَةِ بَيْنَ الْبَرِيَّةِ يَشْهَدُ بِذَلِكَ مِنْ اَسْتَوَى عَلَى سِرْرِ الْبَيَانِ فِي مَقَامِهِ الْمَحْمُودِ اَنَا ذَكَرْتُ مُحَمَّدًا قَبْلَ عَلَى الَّذِيْ صَعِدَ اِلَى اللَّهِ رَبِّ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَاتِ اَنَّهُ فِي الرَّفِيقِ الْاَعْلَى يَشْهَدُ وَ يَرَى يَشْهَدُ بِذَلِكَ اللَّوْحُ الْمَحْفُوظُ بِهِ مَا جَازَ بَحْرَ الْغُفْرَانِ وَ هَاجَ عَرَفَ عُنَايَةِ الرَّحْمَنِ فَضْلًا مِنْ لَدُنِهِ وَ هُوَ الْفَضَّلُ الْمَشْفُقُ الْعَزِيزُ الْمَشْهُودُ اَنَا غَفَرْنَاهُ بَعْدَ مَا طَهَّرْنَاهُ مِنْ فِرَاتِ الرَّحْمَةِ وَ اَنَا الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا اَشَاءُ بِقَوْلِيْ كُنْ فَيَكُونُ يَا حِزْبَ اللَّهِ هُنَاكَ اسْمَعُوا نِدَاءَ الْمَظْلُومِ ثُمَّ انصروه بالحكمة و البيان كذلك ارتمى من قبل و في هذا اللوح المسطور طوبى لكم بما وجدتم عرف قميصى و اقبلتم بوجوه نورا الى افقى و اجبتم اذا ارتفع ندائى و ذكرتمونى فى العشى و الاشرار و فى الاصيل و البكور. يا ورقة الفردوس ان الفردوس الاعلى قد اقبل اليك و ذكرك بما لا ينقطع عرفه بدوام

ص ۳۱\*\*\*

الملك و الملكوت اَنَا نَزَلْنَا لَكَ مِنْ قَبْلِ وَ مِنْ بَعْدِ مَا اَنْجَذِبْتَ بِهِ الْاَفْتِنَةَ وَ الْقُلُوبَ كَذَلِكَ اَظْهَرَ بَحْرَ الْعِرْفَانِ اُمُوجَهُ وَ طَلَعَةَ الرَّحْمَنِ مَا يَنْبَغِيْ لِهَذَا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ يَا اِمَانِيْ هُنَاكَ اسْمَعْنِ نِدَائِيْ اَنَا وَصَّيْنَاكَ مِنْ قَبْلِ وَ نُوَصِّيكُكَ فِيْ هَذَا الْمَقَامِ الْمَرْفُوعِ بِمَا يَنْبَغِيْ لآيَاتِ اللَّهِ وَ هَذَا الْاَمْرُ الْمَحْتَمُ طُوبَى لَكَ بِمَا اَقْبَلْتَنِيْ اِلَى الْاَفَقِ الْاَعْلَى اِذَا عَرَضَ عَنْهُ كُلُّ جَاهِلٍ مُرَدُّودٍ وَ كُلُّ عَالَمٍ مُغْرُورٍ كَذَلِكَ تَحَرَّكَ الْقَلَمُ الْاَعْلَى اِذَا كَانَ الْمَظْلُومُ يَمْشِيْ فِيْ هَذَا الْمَقَامِ الَّذِيْ فِيْهِ يَنْادِي الْمُنَادُ الْمَلِكُ اللَّهُ الْمُهَيْمِنُ الْقَيُّومُ وَ نَذَكَرُ فِيْ هَذَا الْحَيْنِ احْتِبَاءَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ.

يَا حِزْبَ اللَّهِ فِي الْبَاءِ وَ الشَّيْنِ اسْمَعُوا نِدَاءَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْعَدْلِ الْمُبِينِ اَنَّهُ يَنَادِيكُمْ مِنْ الْاَفَقِ الْاَعْلَى وَ يَذْكُرْكُمْ بِمَا لَا يَعَادِلُهُ شَيْءٌ مِنْ الْاَشْيَاءِ وَ يَذْكُرْكُمْ بِآيَاتِهِ وَ يَبَشِّرْكُمْ بِرَحْمَتِهِ الَّتِيْ سَبَقَتْ كُلَّ صَغِيرٍ وَ كَبِيرٍ طُوبَى لَكُمْ اَنْتُمْ الَّذِيْنَ فَزِمْتُمْ بِالْاِقْبَالِ فِيْ اَوَّلِ الْاَيَّامِ اِذَا اسْتَوَى الْغَيْثُ الْمُنْتَعِلُ عَلَى عَرْشِهِ الْعَظِيمِ مَا مَنَعْتُمْ شَتُونََاتِ الدُّنْيَا وَ لَا شَهَاتِ اَهْلِ الْبَغْيِ وَ الْفَحْشَاءِ قَدْ اَقْبَلْتُمْ وَ سَمِعْتُمْ وَ قَلْتُمْ لَبَّيْكَ يَا مَوْلَى الْاَسْمَاءِ وَ لَبَّيْكَ يَا فَاطِرَ السَّمَاءِ وَ لَبَّيْكَ يَا مَنْ فِيْ قَبْضَتِكَ زَمَامٌ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْاَرْضِيْنَ اَنْتُمْ الَّذِيْ فَزِمْتُمْ بِذِكْرِ قَلْبِي الْاَعْلَى وَ فَضْلِهِ الَّذِيْ احاطكم اَنَّهُ هُوَ الْفَضَّلُ الْكَرِيمُ قَدْ خَرَقْتُمْ الْاِحْجَابَ بِاسْمِ رَبِّكُمْ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ وَ اَقْبَلْتُمْ اِذَا عَرَضَ كُلُّ عَالَمٍ بَعِيدٍ وَ كُلُّ

ص ۳۲\*\*\*

عارف مريب انتم حروفات كتاب الله يشهد بذلك من اتى من سماء البرهان ببيان مبین اَنَا نوصيكم و الَّذِينَ آمَنُوا بالاستقامة الكبرى في هذا النَّبَأِ العظيم قد انتشر الجراد في الاشطار هذا ما اخبرناكم به من قبل اذ كان الامر مرتفعاً في الزَّوراء و في ارض السَّرَّ و في هذا المقام الكريم المقام الَّذِي ارتفع فيه نداء المظلوم بما اكتسبت ايدي الظَّالِمِينَ فلَمَّا اتى الميقات اخذنا الظَّالِمِينَ بقهرى من عندنا ثُمَّ الَّذِينَ حولهم اَنَّ رَيْكُم المختار هو المقتدر القدير لا يمنعه امر و لا تخوفه الجنود و لا صفوف الملوك و السَّلاطين قد قام على الامر بقيام ارتعدت به فرائص المشركين كذلك ذكرناكم فضلاً من لدنَّا طوبى لمن سمع و ويل للغافلين. الهاء المشرق من افق سماء ملكوتى عليكم يا حزب الله و اوليائه و على الَّذِينَ ما منعتم الضوضاء عن الله رَبِّ العالمين.

انا نريد ان نذكر اوليائي في سرايان الَّذِينَ آمَنُوا بِالرَّحْمَنِ اذ اتى من سماء المشيئة برايات الآيات طوبى لكم بما اقبلتم و سمعتم نداء الله فائق الاصباح و فزتم بما نزل في كتب القبل من لدى الله مالک الاديان سمعتم النِّداء و اجبتم مولى الاسماء و فاطر السَّماء كذلك شهد من اتى بالحجَّة و البرهان افرحوا بما ذكركم المظلوم في السَّجَن الاعظم

ص ٣٣\*\*\*

اذ كان بين ايدي الاشرار الَّذِينَ انكروا حجةَ الَّذِي احاطت الافاق نبذوا اليهم متمسكين باهوائهم الا اَنَّهُم من اهل الضَّلَال في كتاب الله رَبِّ الارباب يا محمد طاهر قد حضر اسمك لدى المظلوم و انزل لك ما لا تعادله خزائن الامكان قد فزت بآثار قلم عناية رَبِّكَ و بانوار بيانه اذ كان في هذا المقام الاعلى اَنَّهُ هو المقتدر العزيز الوهاب اذكر احبائي من قبلى الَّذِينَ شربوا رحيق الوحي من ايدى عطاء رَبِّهِم مالک الرقاب قل هذا يوم البيان و هذا يوم الذِّكْر و الثَّناء و هذا يوم بَشَّرْتُ به كتب الله مالک الانام قل اياكم ان تمنعكم سطوة العالم عن مالک القدم او تضعفكم قوَّة الَّذِينَ كفروا بالله في المبدء و المآب اذا اخذك سكر بياني و قَرَّبَكَ ذِكْرِي و عنايتي قل الهى الهى لك الحمد بما ذكرتني في افك الاعلى و اقبلت اليَّ اذ كنت بين ايدي الاعداء اسلك بسراج امرک الَّذِي حفظته من قاصفات الظَّلم و الاعتساف بان تؤيِّدني في كُلِّ الاحوال و اجعلني متشبَّهًا متمسكًا متوجَّهًا الى انوار وجهك يا من في قبضتك زمام من في الارضين و السَّمَوَات يا محمد على هل تعرف من يذكرک يذكرك مولى العالم في السَّجَن الاعظم اشكر رَبِّكَ و قل لك الثَّناء يا مولى الاسماء بما اقبلت الى عبدک و ذكرته بما لا ينقطع عرفه في القرون و الاعصار اسلك ان لا تخيِّبني عمَّا عندک و قدَّر لي ما يقربني اليک يا رَبِّي الغنى

ص ٣٤\*\*\*

المتعال يا براعتي اسمعي ندائي اَنَا اردنا ان نذكر اولياء الرَّحْمَنِ و احبائه في الكاف و الشَّيْن ليفرحوا بعناية رَبِّهِم في المآب اَنَا ذكرناكم من قبل مرَّة بعد مرَّة و هذه كَرَّة اخرى فضلاً من عندى و انا العزيز الفضَّال لا يعزب عن علم رَبِّكَ من شىء و هو العزيز العَلَّام يا محمد قد ذكر اسمک في هذا الحين انزلنا لك ما عجزت عن ذكره الاقلام اذكر ما انزلناه لك من قبل ثُمَّ اشكر رَبِّكَ مرسل الريح كذلك نطقتم حمامة الامر على اعلى الاغصان كَثُرَ من قبلى على اوليائي و ذُكِّرهم بما نزل لهم من سماء مشيتي كذلك امرناك من قبل و في هذا الحين الَّذِي ينطق جمال القدم امام وجوه الانام.

اَنَا اردنا ان نذكر في هذا الحين اوليائي و احبائي في الباء و الدَّال و نذكرهم بما نزل من قبل و من بعد و نبشِّرهم بالعناية الَّذِي احاطت الاقطار انتم الَّذِينَ فزتم بנדائي و سمعتم ما نزل من سماء مشيتي يشهد بذلك من عنده امَّ البيان اَنَا امسكنا القلم في برهة من الزَّمان حكمة من عندنا و رحمة من لدنَّا و انا المقتدر المختار اَنَّهُ يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد ليس لاحد ان يعترض عليه يشهد بذلك لسان العظمة في مقام جعله الله من اعلى المقام لا تحزنوا من شىء انصروا رَيْكُم بالحكمة و البيان و ما نزل في الكتب و الصَّحف و الالواح قد ذكرنا كلَّ واحد

ص ٣٥\*\*\*

منكم في الصَّحِيفَةِ الحمراء من قلبي الاعلى افرحوا بهذا الفضل الَّذِي اذ ظهر سجدت له الانوار اَنَا نبشِّركم بعنايتي و رحمتي مرَّة اخرى اَنَّ رَيْكُم هو المشفق العزيز الغفَّار طوبى لكم بما آمنتم في يوم فيه كفر كلَّ جاهل مرتاب و اذا سمعتم ندائي الَّذِي ارتفع في لوحى و فزتم بنفحات آياتي وَلَّوْا ووجهكم الى افقى و قولوا لك الهاء يا مولى الاسماء و لك الثَّناء يا فاطر السَّماء نشهد بقوَّتک و اقتدارک و عظمتک و اختيارک و بتوحيد ذاتک عن الاشباه و تقدیس ظهورک عن الامثال اسلك باسرار علمک و انوار وجهک و قدرتک المكنونة في كنائز عصمتک و اسمک الَّذِي به سَخَّرت مدنک و ديارک بان تجعلنا من الَّذِينَ ما خَوْفُهُمْ سطوة كلَّ ظالم جَبَّار و ما اضعفهم شئوننا الفجَّار و قدرة كلَّ مشرک كَفَّار اى رَبِّ قد نزلنا ما ينفعنا في كلَّ عالم من عوالمک و يحفظنا من نفاق كلَّ ناعق و ضوضاء الَّذِينَ انكروا حَقَّک و نقضوا ميثاقک و جادلوا بآياتک اذ جئت من افق البقاء بالحجَّة و البرهان الهاء من لدنَّا عليكم يا اوليائي و على امانى اللآلئ آمَنَ بالله مسخَّر الريح.

يا مَلَأَ العَشَاق في عشق اَبَاد ينطق نَبْرُ الافاق في يوم الميثاق و يذكرکم بما يقربکم الى الله مجرى الانهار قد فزتم بايَّام الله و عرفان مشرق آياته و مطلع ظهوراته

ص ٣٦\*\*\*

و مخزن علمه و مصدر الاوامر و الاحكام نستل الله ان يؤيدكم و يوفقكم انّه هو المقتدر الامّار طوبى لمن شرب رحيق البقاء من ايدى عطاء ربّه العزيز الغفّار ايّاكم ان يحزنكم شيء من الاشياء ضعوا العالم تحت القدم مقبلين الى الله منورّ الاشطار كذلك ارتفع حفيف سدره المنتهى و صرير القلم الاعلى طوبى لمن سمع و ويل لكل غافل مّگار.

يا ارض الخضراء اسمعى نداء مالك الاسماء انّه يذكرک بما لا يعادله شيء من الاشياء اشكرى ربّک بهذا الفضل العظيم يا اوليائي اسمعوا نداء المظلوم الّذى قبل البلاء لارتفاع امر الله ربّ العالمين قد حبس في الطّاء و نفى منها الى الزّوراء و منها الى المدينة الكبيرة و منها الى ارض السّرّ و منها الى عكّاء المقام الّذى يطوفه المألّ الاعلى و سگان الجنّة العليا ثمّ الّذين ما منعهم جنود العالم عن التوجّه الى صراط الله المستقيم انّ الصّراط ينطق و يدع الكل الى الفرد الخبير يا اوليائي هناك قد كنتم تحت لحاظ عناية ربّکم المشفق الكريم انّه نريکم و يسمع ما تنطق به السنتکم انّه هو السّميع البصير انا نوصيکم بالاتّحاد انّ به تستضيئ الافاق انّه هو النّاصح العليم الحكيم خذوا كتاب الله بقوّة من عنده ثمّ اعملوا بما امرتم به من لدن عزيز عظيم يا كاظم انا ذکرناک في الواح شتی و انزلنا لک ما يدع العباد الى الله العزيز الحميد کن ناطقاً بذکری و قائماً على خدمة

ص ۳۷\*\*\*

امری هذا ما ينبغى لک في هذا اليوم العزيز البديع قد جاء الامر المبرم من لدى الله مالک القدم انّه امرک و الّذين آمنوا بالاتّحاد و الاتّفاق انّه هو الامر الحكيم لا تحزن من شيء انّه معک و الّذين آمنوا بهذا النّبأ العظيم کبر من قبلى على وجوه اوليائي ثمّ اقرء لهم ما نزل من ملکوتی لتجذّبهم آيات ربّک و تقرّبهم الى مقام تنطق فيه الاشياء الملک لله مالک يوم الدّين يا حزب الله افرحوا بنداى و ذکرى و توجّهی اليکم في هذا المقام البعيد اقرؤا آيات الله بالروح و الرّيحان ثمّ انصروا ربّکم بالاعمال و الاخلاق هذا ما امرتم به من لدن مقتدر قدير البهاء المشرق من افق سماء عنايتى عليکم و على کلّ ثابت مستقيم.

يا قللى الاعلى انا اردنا ان نختم القول بذکر الميم و الشّين و نذكر اوليائي هناك الّذين اقبلوا بوجوه نوراء و شربوا رحيق الايقان من ايدى العطاء الا انّهم من الفائزين يا حزب الله اسمعوا ندائى انّه اتى بالحقّ لنجاة الخلق ولكنّ القوم في حجاب مبين يسمعون الطّنين و لا يسمعون نداء الله الملک الحقّ المبين يشربون الصّديد معرضين عن فرات الرّحمة كذلك سوّلت لهم انفسهم الا انّهم من الهائمين تمسّکوا بالاوهام معرضين عمّا اشرق و لاح من افق اليقين يا اوليائي

ص ۳۸\*\*\*

انا ذکرناکم من قبل مرّة بعد مرّة بما يشهد بفضلى و عنايتى و رحمى الّتى سبقت من فى السّموات و الارضين انتم الّذين فرتم بأنار قللى الاعلى و اصغاء ندائى الاعلى يشهد بذلك من عنده كتاب مبين اذكروا ربّکم بالحكمة و البيان طوبى لمن سمع ما امر به من لدى الله الامر القديم نستل الله ان يؤيدکم على نصرة امره بالحكمة و البيان و يقدر لکم ما تقرّ به عيون المقرّبين كذلك هاج عرف البيان فى الامکان اذ استوى الرّحمن على عرشه العظيم قد انتهت الاذکار بذکرکم و الاوراق بثنائکم اشکروا ربّکم الفضّال الغفور الرّحيم كذلك غرّدت حمامة العرش امراً من لدى الله العزيز الجميل. البهاء المشرق من افق سجنى عليکم و على الّذين ما منعهم ذکر من الاذکار و لا امر من الامور و لا سطوة القوم و جنودهم و لا سيوف العباد و شئونهم قاموا و قالوا قد اتى البيّنات برايات الآيات انّه هو الموعود فى كتب الله العليم الخبير.

يا قلم الاعلى قد رجع البيان من لدى الرّحمن مرّة اخرى فى ذکراهل البهاء فى التّاء و الفاء و ديار اخرى و هو العزيز الفضّال نذكر الالف و الحاء ليفرح و يكون من الشّاكرين فى العشىّ و الاشراق يا احمد نشهد انک فزت بأياتى و سمعت ندائى و اقبلت الى افقى اذ كان القوم فى غفلة و ضلال طوبى لک و لمن ذکرك بما انزله الرّحمن فى الالواح و طوبى لمقبل ما منعه

ص ۳۹\*\*\*

سطوة العباد عن الله ربّ الارباب و نذكر محمّداً قبل على و نبشره بعنايتى و فضلى الّذى سبق العباد اسمع النّداء من قلم الاعلى انّه ذکرك بما قرّرت به الابصار انزلنا لک لوحاً و ارسلناه اليک من قبل لتفرح و تكون فى وله و انجذاب و نذكر من سعى بمحمّد قبل صادق الّذى اقبل الى الافق الاعلى اذ كان القوم معرضين عن الله ربّ الارباب اشکر الله بما ذکرك لسان العظمة و كان المظلوم بين ايدى الاشرار قد شربت كأس العطاء من يد ربّک مولی الوری و فزت بما کان مسطوراً فى الزّبر و الالواح نستل الله ان يمدّک و يؤيدک على الذّکر و الثّناء انّه هو العزيز العلّام. يا قلم اذكر من سعى بمحمّد قبل باقر الّذى فاز بايام الله منزل الآيات قد اقبل اذ عرض عن الله من فى الاقطار قد اخذ الكتاب اذ نبذوا الّذين انکروا حقّ الله و برهانه و کفروا بما اتّبعوا کلّ جاهل مرتاب انا ذکرناک من قبل و فى هذا الحين انّ ربّک هو المقتدر المختار و نذكر علیاً قبل اکبر فى منظرى الانور يشهد له ذکر الله بدوام اسمائه و صفاته انّه هو العزيز الغفّار انا نوصيک و الّذين آمنوا بما انزله الرّحمن فى الكتاب يا اوليائي هناك خذوا ما امرتم به من لدن مالک الاديان انّ المظلوم ذکر اوليائه اذ کان فى السّجن الاعظم يشهد بذلك من عنده امّ الكتاب اشکروا الله بما ايدکم اذ کان النور مشرقاً من اعلى المقام. يا

قلم مالک القدم اراد ان

ص ۴۰\*\*\*

يذكر اوليائه في الشَّين والهَاء ليجذبهم الذَّكر الى اعلى المقام يمح الله ما يشاء و يثبت و هو المقتدر على ما يشاء امراً من عنده و هو السَّميع البصَّار انا ذكرناكم من قبل بما فاحت به نفحات الفضل و العطاء اياكم ان تحزنكم اعراض القوم الذين نقضوا الميثاق طوبى لسامع سمع ندائي و لعالم تمسك بما نزل من سماء مشيقي و لعين رأت الانوار انا خبرناكم من قبل بما كان مستوراً و عرفناكم سواء الصَّراط هذا يوم فيه ظهرت البيِّنات و جرى فرات الرَّحمة بين الاخيار نعيماً لمن تقرب و شرب و ويل لكل غافل مكار. الهاء المشرق من افق سماء عنايتي عليكم يا اوليائي و على الذين ما منعهم اعراض القوم عن الله الواحد الفرد العزيز الجبار يا تربت هل فيك من يحبني و هل تشرف بمن يذكرني فاصدقيني و لا تكوني من الصَّامتات اسمعي ندائي من شطر سجنى اَنه يذكرك و الذين آمنوا بالله الفرد الخبير انا جعلنا التَّراب كنانزي و خزائني و اظهرنا منه نعمتي و مظاهر عنايتي و انا المقتدر القدير طوبى لك بما جعلك الله مطلع لانه و منبع نعمائه و اظهر منك ما يظهر به قدرته و عظمته و سلطانه و منك الثَّروة و الغناء و ما ينتفع به العباد اشكري ربك بهذا الفضل العظيم نذكر في هذا الحين احبائي و اوليائي و نبشركم برحمتي الَّتى سبقت من في السَّموات و الارضين كذلك اظهر افق البيان

ص ٤١\*\*\*

نوره و سدره العرفان اثمارها طوبى لمن شهد و فاز و ويل للغافلين.

يا ارض القاف و الواو [قوجان] ان المظلوم يذكر و يذكر اوليائه فيك لتقر به عيون العالم و الذين اقبلوا الى هذا الافق المنير يا اوليائي هناك اسمعوا ندائي اَنه في السَّجن يدعوكم الى الله رب العالمين ضعوا ما عند القوم من الاوهام و الظَّنون متمسكين بحبل الله العزيز الحميد قد ظهر ما كان مكنوناً في ازل الازل و اتى من كان موعوداً في كتب الله رب الكرمي الرقيق اياكم ان تمنعكم حجابات العالم او تحزنكم شهات الامم توجهوا بالقلوب الى الله رب العرش العظيم انا نوصي اولياء الله و اصفياه بتقوى الله و ما يرتفع به امرنا المحكم المبين طوبى لعبد زين رأسه باكليل التَّقوى و هيكله بطراز الاخلاق اَنه من المقربين في كتاب الله مالك يوم الدين.

يا اوليائي في مرو اسمعوا نداء من يدعوكم لوجه الله و اراد ان يقربكم اليه طوبى لمن سمع و اجاب و ويل لكل معرض بعيد قد ذكركم عزيز الله مرة بعد مرة و ارسل اسمائكم لدى المظلوم و فاز كل واحد منكم بآثار قلبي الاعلى يشهد بذلك من ينطق في كل شأن اَنه لا اله الا انا الذَّاكر العليم خذوا كتاب الله بقوة من عندنا و لا تكونوا من الغافلين اياكم ان تمنعكم شهات الامم و حوادث العالم او تزل اقدامكم من سطوة الظَّالمين اشكروا الله بفضله

ص ٤٢\*\*\*

و كرمه اَنه خلقكم و اظهركم في هذا اليوم الَّذي طافه الملاء الاعلى و اهل الفردوس في بكور و اصيل لا يعادل بذكرى ذكر العالم و لا ظهوري ظهور الاولين اسمعوا النداء من الافق الاعلى و قولوا لبنيك يا مولى الاسماء و فاطر السَّماء لك الحمد بما عرفتنا مشرق آياتك و مصدر امرك و مظهر احكامك نستلك بالفردوس الاعلى و بالارواح الَّتى طارت في هواء قريك يا مولى الورى بان تؤيدنا على الاستقامة على حبك و القيام على خدمة امرك ثم قدر لنا خير الآخرة و الاولى لا اله الا انت العليم الحكيم.

اهل خا طراً به ذكر حق جلَّ جلاله فائز گشتند كل را ذكر نموديم و از حق از برای هر يك طلب نموديم آنچه را كه باقى و دائم است اولياء بايد جهد نمایند و ناس را از اوهامات حفظ كنند شايد به مثابه حزب قبل مبتلا نگردند و همچنين كل را وصيت مى‌نمائيم به امانت و ديانت و اعمال طيِّبه و اخلاق مرضيه تا عالم به طراز اخلاق [يك كلمه جا افتاده] شود و نار بغضا كه در صدور ملل مختلفه مشتعل است به كوثر محبت اولياء و نصايح مشفق و مواعظ حسنه اطفاء پذيرد و من على الارض يك حزب مشاهده شود اين است اصل مقصود طوبى از برای نفوسى كه كمر همت را محكم نمايند از برای اين خدمت اعظم در جميع احيان از محبوب امكان اين مقام را طلب نمايند كه شايد عباد را مؤيد فرمايد بر آنچه ذكر شد مكرّر نوشتيم يك نفر به صيد ماهى مشغول حضرت

ص ٤٣\*\*\*

روح او را صياد عالم نمود اَنه هو المقتدر القدير و بالاجابة جدير. الهاء المشرق من افق سماء عنايتي عليكم يا اوليائي و اودائي و احبائي انتم الذين فزتم بما كان مسطوراً في كتب الله و مخزوناً في افئدة المرسلين و الحمد لله رب العالمين.

## الاقديس الاعظم

احباء الله

درخ

يا معشر الاصفياء لم يدر البهاء من ائ مصائبه يذكر لكم اذكر ما ورد عليه من الذين ظلموا و ما ورد عليكم من حزب الشَّيطان الَّذي كفر ربه الرحمن انا نكون جالساً في السَّجن و قعدا المرصدين اللذان بهما منعت السَّحاب و سغرت النَّيران و اذا دخل احد باب المدينة مقبلاً الى الله اخبرها رئيسها لهذا منعت الاحباب عن شطر ربه العزيز الوهاب كذلك يخبركم جمال القدم بعد الَّذي اخذته الاحزان و اذكر اذ دخل نبيل قبل على و اراد ان يحضر لقاء العرش اخذه الغافلون و اخرجوه عن المدينة بذلك ناحات الورقاء و بكت الاشياء و اصفرت وجوه الذين اقبلوا الى الله العزيز المنان في كل يوم ورد عليها منهما ما ورد على احد من قبل عند ربك علم ما يكون و ما قد كان اذا نرسل الواحد يوسوسان في الصدور

ص ٤٤\*\*\*

ليأخذوا لوح الله و اثره لذا منع ماء الحيوان و غلقت ابواب اللقاء على الذين توجهوا الى وجه ربهم العزيز المستعان يشاوران في كل الاحيان لسفك دمي بعد الذي حبسنا في السجن بما اكتسبت ايديهما و ايدى الذين اعرضوا عن الحجّة و كفروا بالبرهان اذا دخلا مقرّ الحكومة قالوا انا كفرنا بالله و اذا رأيا احداً مثلهما قالوا نحن من الذين اتبعوا بما نزل في البيان تشهد كل الذرات على كذب هؤلاء و يلعنهم مأ الاعلى ان ربك لهو العزيز العلام انا نذكر الله في كل حين و نبليغ رسالاته على شأن لم يمنعا اهل الاديان ان الذين اعرضوا بعد الذي اتى الله على السحاب البيضاء بقدرة و سلطان اتهم مقن رقم في جبينه من القلم الاعلى هذا من اهل الخسران. يا ايها المذكور لدى العرش اذكر ربك بين احبائه ليطلعوا بما ورد عليه من اولى الطغيان اياكم ان تحزنوا من شيء توكلوا على الله ربكم انه ينصر من يشاء يقيبيل من الملائكة انه لهو المستعان ينبغي لكل من اقبل الى الله ان يظهر منه ما يرتفع به ذكر الله بين العباد الا اتهم من اهل الفردوس يشهد بذلك ربك العزيز المتعال ان الناس اموات الا من فاز بكوثر الحيوان الذي جرى من جهة عرش الرحمن في كل الاحيان طوبى لمن نبذ ماسوائى و زين قلبه بطراز ذكرى و وجهه بانوار حبي انه في قباب رحمى يطوفن في حوله اهل الجنان كذلك قصصنا لك ما نريه اليوم

ص ٤٥\*\*\*

و نزلنا لك فصل الخطاب و جعلناه آية لاولى الالباب.

### هو المهيم على ما كان وما يكون

دخش احباء الله

كتاب انزله الرحمن لمن في الامكان ان الذي اقبل اليه انه فاز بما وعد في الكتاب الذي اعرض انه خسر في الدنيا و الآخرة يشهد بذلك مولى الاسماء في هذا المقام يا احبائي نوصيكم بتقوى الله و العمل بما نزل في الالواح كونوا مطالع الامانة و الصدق و الوفاء و مظاهر الرحمة و العناية و الصفاء كذلك يأمركم من يذكركم في الليالي و الايام ان انصروا بارتكم بالاعمال الخالصة و الاخلاق الطيبة ليبقى في الارض اذكركم و آثاركم بين الانام من شرب من كأس محبتي لا تحزنه شئون الخلق و لا اعمال كل مشرك مرتاب انا معكم في كل الاحوال و نسمع ندائكم و نقدر لكم ما تقر به الابصار كذلك نطق القلم من لدن مالك القدم لتشكروا ربكم العزيز الوهاب.

### بسم الله الاقدس الاقدس

امة الله بي بي خان

هذا كتاب من لدنا الى التي امنت برّبها و كانت من القانتات في لوح عزّ عظيم طوبى لك يا امة الله بما سمعت نداء ربك عن جهة العرش و توجهت اليه بقلب طاهر منير ان اثبتى على حب الله انه يكفيك عن دونه ثم اذكره في

ص ٤٦\*\*\*

الليالي و الايام و ان يذكره يستضيئ وجهه امائه المقبلات و عباداه المقبلين لا تحزنى عما ورد عليك و قد ورد علينا ما لا ورد على احد من العالمين لا تحزنى من مصائبك ان ابكى لمصائبي كذلك امرناك بالحق من لدن عليم حكيم ثم اعلى بان كل عالم توقّف في هذا الامر انه اجعل الجلاء و كل ذى شأن اعرض عن هذا الوجه انه من قوم سوء اخسرين ان العرفان منوط بعرفان نفسى و العلوم معلّق باذن و الذي لم يرني بعينى لا يعرفنى و لا ينفعه شيء و لو يتمسك بعلوم الاولين و الآخرين قولى سبحانك اللهم يا الهى لك الحمد بما عرفتنى مظهر نفسك و مطلع امرك و منبع علمك و مخزن آياتك فو عزّك لو كان عندى مأ السموات و الارض من الذهب و الفضة و انفقتهما في سبيلك ما بلغت هذا المقام الا بعنايتك و الطافك اى رب فاستقمى على حبك ثم اثبتنى في امرك بحيث لو يعترض على عبادك الذين احتجبوا بالعلوم عن اسمك القيوم لا يضطربنى اعراضهم عنك و اعتراضهم عليك اى رب فارزقنى ما رزق به اصفياك و اولياك في ايامك ثم انزل على ما يطهرنى عن ذكر دونك ثم استقمى على شأن لا يمنعنى ذو قرابتى عن التوجه اليك و النظر الى شطر الطافك و مواهبك و انك انت محبوبى و محبوب العالمين و مقصودى و مقصود من فى السموات و الارضين ثم اجعل يا الهى مرادى فانى في ما اردت ثم انظرنى بلحظات عين رحمتك و فضلك و انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العزيز المتعالى المستعان.

ص ٤٧\*\*\*

### به نام خداوند يكتا

امة الله

مظلوم در اين حين يکى از اماء الله را ذکر می فرمايد و به فضل حق بشارت می دهد امروز درياى رحمت الهى موج و نیر فضل از افق عالم مشرق طوبى از براى عباد و امائی که الوان عالم و شهبات امم ایشان را از انوار نیر اعظم منع ننمود و محروم نساخت حمد کن مقصود عالميان را که تو را تأييد فرمود و بر اقبال توفيق بخشيد قصد افق اعلى نمودى و به آثار و کلمات حق جلّ جلاله فائز گشتى مقام اين فضل را بدان اگر اهل ارض امروز غافل و محجوبند و تو از فضل الهى موقن و متوجه اين مقام را چون بصر حفظ نما لا اله الا هو العلى الاعلى.

اخذت من فاز و طاف

به نام گوینده دانا

نیکو است حال نفسی که امروز حجابات اهل عالم او را از بحر اعظم و عرفان مالک قدم منع نمود و اسباب فانیه او را از نعمت های باقیه محروم نساخت به کمال ایقان و اطمینان به محبوب امکان توجه نمود و به ثنایش ناطق گشت ای امة الله حق در سجن اعظم تو را ذکر می نماید جهد نما تا به اعانت او لذت این فضل را بیابی قسم به جمال قدم اگر فائز شوی به آنچه ذکر شد خود را در اعلی المقام به کمال فرح و ابتهاج مشاهده کنی این است فضل محبوب که قبل از طلب عطا فرمود ان احمدی ثم اشکری و اقرنی ثم اسجدی لله ربک رب من فی ملکوت السموات و الارض و جبروت الامر و الخلق رب العالمین.

ص ۴۸\*\*\*

در جناب میرزا محمدعلی علیه بهاء الله

الاقدس الامنع الاعظم المبین العظیم

کتاب انزلناه بالحق لیفرح به الذین آمنوا بالله رب العالمین طوبی لمن تمسک بکتابنا الاقدس و اتبع ما نزل فیهِ من لدن علیم خیر ان الذین نبذوا احکام الله وراء ظهورهم اولئک لیس لهم نصیب من هذا الفضل العظیم قل انا ما اردنا منه الا توجّههم الی الله و تقرّبکم الی المقام المنیع ان افرح بما ذکر اسمک لدی العرش و نزل لک هذا الکتاب المبین فاسأل الله بان یرفع البراقع المندلة علی وجوه العباد و یعرفهم مطلع امره الذی ینطق فی العالم انه لا اله الا هو العلیم الحکیم انا نحب الذین اقبلوا الی الوجه و نذکرهم بما تبقی به اسمائهم فی ملکوت ربهم العزیز الکریم. سواد مهر مبارک بهاء الله ۱۲۹۲

هو الله تعالی شأنه الحکمة و البیان

یا ایها المهاجر الی الله و المتوجّه الی انوار وجهه و الناظر الی افقه و المقبل الی صراطه و المتمسک بحبله و الشارب سلسبیل حبه یشهد القلم فی السجن الاعظم بانک اقبلت الی الله و قصدت المقصد الاعلی و الغایة القصوی و الذروة العلیا الی ان حضرت و سمعت و رأیت ما کان مذكوراً فی صحف الله و مسطوراً فی کتبه و مخزوناً فی علمه قل لک الحمد یا الهی بما ایدتنی علی الاقبال و عرفتنی سبیلک و هدیتنی الی افق ظهورک و اسمعتنی ندائک و اریتنی

ص ۴۹\*\*\*

ما منع عنه عبادک و خلقک استلک ببحر جودک و سماء فضلک و بالانوار المشرقة عن افق مشیتک و الاسرار الظاهرة بارادتک بان تؤیّدنی علی خدمة امرک و العمل بما انزلته فی کتابک ثم اکتب لی من قلمک الاعلی خیر الآخرة و الاولى انک انت الجواد الکریم لا اله الا انت الغفور الرحیم ثم استلک یا مولی العالم بالاسم الاعظم بان تغفر لی و تؤیّدنی علی ما یبقی به ذکری فی کتابک العظیم انک انت المقتدر العلیم الحکیم.

بسمی المبشّر العزیز الفیاض

حمد خداوند یکتا و مشرق عطا را لایق و سزا که مابین دوستان خود الفت عنایت فرمود و به طراز محبت مزین داشت یا جوان روحانی علیک بهائی و عنایتی ذکرمت مذكور و اسمت به شرف اصغاء فائز اولیای آن اطراف لازال مذكور بوده و هستند یگو یا حزب الله روز خدمت و قیام بر امر است لکن به حکمت و بیان خود را از بحر عطا منع منمائید و از تجلیات نیر رحمت الهی محروم مسازید به حیل توکل تمسک نمائید و به ذیل تفویض تشبث قل یا احبائی مکرر در زیر و الواح شما را از فساد و نزاع منع نمودیم امروز باید کلّ بما اراده الله به مثابه قبل تمسک نمایند و به حکمت و بیان به هدایت عباد مشغول شوند این ایام ظنون و اوهام اکثری را احاطه نموده و از اشراقات انوار نیر ایقان محروم داشته نسل الله تبارک و تعالی ان یقدّس احبائهم عمّا عند القوم من الخیانة و العداوة و الضغينة و البغضاء البهائم من لدنا علیک و علی من معک و یحبّک و یسمع

ص ۵۰\*\*\*

قولک فی هذا الامر المحکم المتین.

درخش حبیب روحانی جناب آقا محمد حسین ابن پیر روحانی علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الایبی

حمد و ثنا اهل انشاء و ملکوت اسما اولیای فاطر سما را لایق و سزا است که شبهات علما و سطوت امرا ایشان را از افق اعلی منع ننمود مال انفاق نمودند جان انفاق کردند هیچ شیئی از اشیاء از عزّت و ثروت و مال و احوال و ننگ و نام حجاب نشد و حایل نگشت به اسم قدیر حجاب را دریدند و به اسم قادر سحاب را شق نمودند به

اسم مالک انشاء از بهر اسماء گذشته و به بحر معانی فائز گشتند نفاق اهل بیان ایشان را منع نمود و ضوضاء عباد ایشان را محجوب ساخت ایستادند بر نصرت امر ایستادنی که قاصفات مشرکین و عاصفات ملحدین او را متزلزل نکرد ایشانند موصوف به السن نبیین و مرسلین در کتب الهی از قبل و بعد ذکرشان بوده سبحانه یا اله الاسماء و فاطر السماء يشهد الخادم بانك انت الله لا اله الا انت لم يكن لك ضد ولا ند ولا شريك ولا نظير قد شهدت الاشياء بوحدايتك والملا الاعلى بفردانيتك اسئلك بظهورات قدرتك و شئون عظمته و بسراج امرک و بما كان في علمك بان تؤيد اوليائك و احبائك على خدمة امرک و قدر لهم بمشيتك المحيطة و ارادتك الثافذة ما يقرهم اليك في كل الاحوال انك انت

ص ۵۱\*\*\*

مولی العباد في المبدء و المعاد لا اله الا انت الغنى المتعال و بعد كنت جالسا في محلى و متفكرا في ما ورد في السجن الاعظم على مولی العالم و مالک القدم من مالا البيان الذين سبقوا حزب الفرقان في الخسران قالوا ما لا قاله احد من قبل و من بعد و ارتكبوا ما لا ارتكبه الجبارة و لا الفراعنة حينئذ بلغني كتابكم فتحت و قرأت وجدت منه عرف حبكم مقصودنا و مقصودكم و مقصود من في السموات و الارض فلما عرفت ما فيه قصدت المقام الذي لا يوصف بوصف و لا يذكر بذكر و لا يعرف بالقلم و المداد الى ان حضرت امام وجه ربنا مالک الایجاد اذا نطق لسان العظمة ما في يمينك عرضت قد القى الى كتاب من احد اوليائك الذي حمل الشدائد في سبيلك فامرني بالقراءة فلما قرأت نطق لسان الرحمن في ملكوت البيان بما لا يقدر احد ان يحصيه رأيت نفسي عاجزة و قلبي متوقفا الى ان قال روح من في ملكوت الامر و الخلق فداه في الجواب قوله عز بيانه و جل برهانه بسى الذي به جرى فرات البيان في الامكان يا حسين اسمع صرير قلبي الاعلى انه ارتفع عن يمين بقعة النوراء من سدره المنتهى امام وجوه الورى انه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الحكيم قد خلقت الاذان لاصغاء ندائي و العيون لمشاهدة اناري و آياتي و الايادي لأخذ كتابي المبين لعمر الله ما ظهر شيء الا لنفسي و ما ماج بحر البيان الا بذكرى و ما اشرقت شمس البرهان الا بامرى المحكم المتين طوبى لمن سمع النداء و قام على خدمة الامر باستقامة مازلتها شهيات العالم و لا ضوضاء

ص ۵۲\*\*\*

الامم الذين انكروا آيات الله و برهانه متمسكين بما عندهم من كل غافل بعيد قل افتحوا الابصار ان البحر امام وجوهكم و النور يهديكم الى الصراط الله المستقيم هذا يوم فيه نطق القلم الاعلى و انار افق العالم بنير الاسم الاعظم و شهد كل ذى لسان و ذى دراية قد اتى اليوم و القوم في غفلة بما اتبعوا اهلهم الا انهم من الاخسرين انظر ثم اذكر ما ارتكبه حزب القبل الذين يدخلون المساجد لذكر اسم ربهم الرحمن الرحيم و كانوا ان يصعدوا المنابر لارتفاع كلمة الله رب العالمين و كانوا ان يروا انفسهم اعلم الاحزاب و افقهم كلما جاء الوعد و اتى الموعد افتوا عليه بظلم بكت به عيون العظمة في مقام رفيع فكر في اقوالهم و اعمالهم في يوم الجزاء بذلك يظهر لك الامر و تجد نفسك مستقيما على هذا الامر العظيم قل يا ملا البيان اتقوا الرحمن و لا تتبعوا الذين انكروا آيات الله و حجته و اعرضوا عنه اذ اتى بسلطان مبين هذا هو الذي اخذ نقطة الاولى عهده قبل اخذ عهد نفسه يشهد بذلك من ينطق في كل شأن انه لا اله الا انا الفرد الخبير تالله ما تحرك قلمه الا على ذكرى و ما قام من مقامه الا ان يستمد باسقى اتقوا الرحمن يا ملا البيان و لا تكونوا من الظالمين ان النقطة تطوف حولي و لا يعادل بما نزل من سماء مشيتي كتب القبل و البعد يشهد بذلك لسان العظمة في هذا الافق المنير كذلك اظهر الكنز لنالي علمه و النور ظهوره و اشرافه طوبى لبصير شهد و رأى و ويل لكل غافل بعيد ذكر اوليائي و احبائي من قبل و كبر على وجوههم و بشرهم بما نزل من سماء فضلى و قدر لهم من قلبي و انا المقتدر

ص ۵۳\*\*\*

القدير. قد حضر العبد الحاضر و عرض لدى المظلوم ما ارسلته وجدنا من كلماتك عرف الاستقامة في هذا الامر الذي به زلت اقدام العلماء و اضطرب افئدة الفقهاء و انكسر ظهر كل صنم مشرك مربوب طوبى للسان نطق بذكرى و لقلم شهد بما شهد به قلبي الاعلى في ملكوت الابى و لعين رأت ما ظهر من لدن امر قديم قل الهى الهى اشهد بوحدايتك و فردانيتك و بما اظهرته بقدرتك و سلطانتك اى رب قد اخذنى سكر كوثر حبك على شأن نسيت نفسي و شئونائى اى رب ترى كبدى ذاب من هجرک و قلبي احترق من فراقك طوبى لارض تشرفت بنفحاتك و لمقام فاز بقدمك اى رب ترى عبراتى و تسمع زفراتى في بعدى عن مقام استقر فيه عرش ظهورك و تضوعت فيه نفحات و حيك اى رب اسئلك برؤوس قطعت في سبيلك و بصدور تشبكت لرضائك و بقلوب جعلتها مخازن و ذك بان تكتب لاوليائك من قلمك الاعلى اجر لقائك انا الذي يا الهى قصدت مقامك لا قوم لدى باب عظمتك و اسمع ندائك الاحلى و ارى افقك الاعلى اسئلك ببحر جودك و شمس فضلك و سماء كرمك بان لا تمنع اذن من ندائك ولو بحرف وجدها و لا تجعلى يا محبوبى محروما من ظهورات فضلك و شئون عنايتك و بما قدرته لاصفيائك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت الغفور الكريم انتهى. الحمد لله به ذكر مولی العالم فائز شدند ذكرى که به یک حرف آن معادله نئی نماید آنچه مشاهده می شود باید آن جناب حسب الامر به همت کامل بر خدمت قیام نمایند که شاید کذب های

ص ۵۴\*\*\*

قبل تجدید نشود و مدن و دیار اوهامیه به ایادی جعلیه تعمیر نیابد یک خرابی از صد هزار این تعمیرات افضل و اشرف. ملاحظه نمایید آن بی انصافها چه مفتریاتی به میان آوردند و به ایادی کذب چه مدن ها تعمیر نمودند آن گفته های انفس کذب به هیئت سیف ظاهر و بر سید عالم وارد شد آنچه که عین امکان گریست آن اکاذیب سبب شد که جمیع علماء و تبعه در سنین اولیه به سب و لعن معبود حقیقی خود مشغول و بالاخره بر قتلش فتوی دادند سبحان الله چه سگری اخذ نمود که جمیع علمای شیعه بر ضلالت بودند و به یک قطره از دریای علم فائز نه چه که کلّ بر این بودند که اگر نفسی بر گون آن جوهر وجود در اصلاّب قائل شود او کافر و قتلش واجب چنانچه کشتند سبحان الله چه عملی سبب شد که از صدر اسلام تا حین یکی از علمای شیعه بر این مطلب آگاه نه لعمر محبوبنا و محبوبکم سبب و علّت جزای اعمال و اقوال بوده یا حبیبی مجدّد اهل بیان به همان اوهامات متمسک جسته اند و به همان اسما ناطقند همت نمایند و از حقّ بطلبید شاید عباد از این اوهامات فارغ شوند و به انوار توحید حقیقی فائز گردند کجایند صفدران مضمار معانی و فارسان میدان بیان رحمانی ایشانند نفوسی که جز حق مقصودی ندارند و غیر او را موجود ندانند از اسما گذشته اند بر شاطی بحر معانی خیمه افراخته اند ضوضاء اهل بیان و نفاق ایشان قادر بر منع نباشد ایشانند فارغ و آزاد به حریت حقیقی فائزند و از ما سوی الله منقطع طوبی لهم و لهم حسن مأب. باری آنچه در اعمال حزب قبل و ثمرات آن تفکر نمایند و القا کنند سبب استقامت عباد می گردد و دیگر

ص ۵۵\*\*\*

به اسماء از خالق آن محروم نمی مانند و گفته های هزار و دویست سنه را کأن لم یکن می شمردن آیات عالم را احاطه نموده و بینات اظهر من الشمس ظاهر و هویدای معذّلت گفته اند آنچه را که هیچ ظالمی نگفته و عمل نموده اند آنچه را که هیچ حزبی عمل ننموده اینکه در باره اذن مرقوم داشته اند در ساحت امنع اقدس اعلی به شرف اصغاء فائز قوله تبارک و تعالی یا ایّها المتوجّه الی الوجه و الناظر الی افقی الاعلی قد اتی الرحمن من سماء البیان برایات البرهان أنّه هو السرّ المکنون و الغیب المخزون قد اظهر نفسه فضلاً من عنده و فتح باصبع یفعل ما یشاء علی وجه من فی الارض و السماء باب اللّقاء ولكنّ المشرکین حالوا بینة و بین اولیائه و ارتکبوا ما منع القاصدین عن الغایة القصوی و الذروة العلیا و الحضور امام کرسی ربّک مالک الاسماء کذلک سوّلت لهم انفسهم و هم الیوم فی خسران مبین یا ایّها المقبل این مظلوم را از جمیع جهات اعدا احاطه نموده آنچه از خارج رسید اکثری شنیده اند حال اهل بیان به کمال ضغینه و بغضاء ظاهر شده اند بگو ای مشرکین و ای غافلین در سنین معدودات کجا بودید و خلف کدام حجاب مستور اکثر اهل عالم گواهند که این مظلوم وحده من غیر ستر و حجاب امام وجوه عباد ندا نمود و کلّ را به حق دعوت فرمود در آن ایام فرائض کلّ از سطوت مرتعد و قلوب مضطرب و چون فی الجملة نور ساطع و لایح از خلف حجابات با سیف و سنان بیرون آمدند و قصد مقصود عالمیان نمودند این است شأن نفوس غافله و به حیلۀ تمام در اضلال انام ساعی و

ص ۵۶\*\*\*

و جاهدند یا ایّها الشّارب رحیق البیان این حزب و احزاب مختلفه سبب و علّت منع بوده و هستند ولكن محض فضل و عنایت اذن می دهیم آن جناب به شطر مقصود توجه نمایند ولكن بتوجه تتوجه به امکانات الی مشرق آیات ربّها مالک الاسماء و الصفات این فقره به دو امر منوط و معلّق اول به حکمت و روح و ریحان واقع شود و ثانی سکون و استقرار این ارض. فاسئل الله ان یقرّبک الیه و یرزقک لقائه ان فزت به أنّه مطلع الامال و سیّدها و آلا یتکتب لک من قلمه الاعلی اجر اللّقاء أنّه هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون انتهى. الحمد لله اشراقات انوار آفتاب اذن از افق اراده حق جلّ جلاله اشراق فرمود فی الحقیقه اهل بیان ارتکاب نمودند آنچه را که هر صاحب بصری گریست و هر صاحب قلبی نوحه نمود العجب کلّ العجب مقصودی که معادل کتب قبل و بعد از سماء مشیتش نازل و حال موجود و هم چنین آنچه از بعد ظاهر از قبل از قلم اراده اش به کمال تصریح نازل معذّلت از او اعراض نموده اند و به هواهای خود مشغول. معلوم نیست که از بیان چه ادراک کرده اند و از ظهورات انبیا چه فهمیده اند به چه حجّت مستدلّند و به چه دلیل متمسک افّ لهم و للذین اتبعوهم. اینکه در باره مشرق الاذکار مرقوم داشتند عرض شد قوله جلّ بیانه و عزّ برهانه یا حسین نعم ما عملت کن متمسکاً بالحکمة قد انزلنا حکمها فی الزّبر و الالواح انا قبلنا بیتک و زبّناه بطراز القبول قل لک الحمد یا مولی العالم و لک الثناء یا مالک الرقاب کن قائماً علی خدمة امری و ناطقاً

ص ۵۷\*\*\*

بثنائی و آخداً کتابی و متمسکاً بحبل امری و متشبّهّاً باذیال رداء ربّک العزیز الوهاب و صّ العباد بما امرناک و بما انزلناه فی الزّبر و الالواح ذکرهم بآیاتی و علّمهم ما نزل من قلبی و عرفهم سواء الصّراط باید در جمیع احوال آن جناب به حکمت ناظر باشید و به مقتضیات آن و تبلیغ امر مشغول طوبی لک و لابیّک الذی سقیناه پیر روحانی ان ربّک هو العزیز الفضّال انا نذکره هذا الحین بذکر لا ینقطع عرفه بدوام اسماء ربّک العزیز العلّام. یا قلبی الاعلی اذکر عباس قبل قلبی الذی صعد الی الرفیق الاعلی لیبقی ذکره بدوام اسمائی الحسنی و صفاتی العلیا قل اول نور سطع و لاح من افق سماء المعانی علیک یا پیر روحانی اشهد انک اقبلت الی الله و شهدت بما شهد الله قبل خلق الارض و السماء أنّه لا اله الاّ هو لم یزل کان مقدّساً عن وصف من فی ملکوت الانشاء و لایزال یکون بمثل ما قد کان و اشهد انک فزت بایام ربّک الرحمن اذ ارتفع النداء عن یمین البقعة النّوراء خلف قلزم الکبریاء انت الذی ما منعک فی الله کلّ لومة لائم و سطوة کلّ امیر و لا شهات کلّ عالم طوبی لک بما فزت بکلمة بلی فی ایام ربّک



مالک الاسماء قد كنت موقناً بآيات الله ربك و متوجّهاً الى وجهه و مصدّقاً ما نزل من عنده في ايام فيها ناحت الاحزاب من خشية الله ربّ الارباب اشهد انك شربت رحيق البيان الذي جرى من قلم ربك الرحمن و فزت بما فاز به الملائة الاعلى و سگان الفردوس الابهي نعيماً لك و طوبى لك و لمن ذكرك و ذكر ايامك و ما ورد عليك في سبيل الله موجدك و خالقك و رازقك و محييك و مغيثك انه كان معك في كلّ الاحوال يسمع و يرى و هو العزيز

ص ۵۸\*\*\*

الفضال و الشاهد في المبدء و المال انتهى. لله الحمد بحر غفران مواج و پير روحانی به کمال روح و ریحان. قسم به آفتاب افق معانی که در حین نزول زیارت جمیع ملاّ اعلى و الملائكة و الروح و ارواح نفوس موقنه عالیّه راضیه مرضیه مطمئنّه کلّ لاجل اصغاء امام عرش ربّ حاضر زمام فضل در دست قدرت اوست و ازقه شفقت و عنایت در یمین رحمت او به یک کلمه علیا ثری را از ثریا بگذرانند اوست مقتدری که از مشّت خاک گوهر پاک پدید آورد و خسارت را به ریح تبدیل فرماید در لیالی و اّيام این عبد از برای خود و اولیا فضلش را می طلبد و عنایتش را می جوید تا کلّ من غیر سحاب و حجاب به افقش ناظر باشند و بر خدمت امرش قائم الامر بیده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید. اینکه در باره حقوق مرقوم داشتند به شرف اصغا فائز قوله تبارک و تعالی یا حسین آنچه حقوق بر ذمه عبدي پیر روحانی و شما بوده کلّ را عفو نمودیم اطمئن بفضل مولاک و کن من الشاکرین انا قبلنا منکم ما عملتم و ما فات عنکم فضلاً من عندنا و رحمة من لدنا قد ورد علیکم فی سبیلی ما ناحت به ایادی امری انا کنا معکم فی کلّ الاحوال لا یعزب عن علم ربک من شیء و هو الحقّ علام الغیوب انتهى. ثمّ الحمد لله به نعمت کبری فائز شدید و به عنایت حق مزین طوبی لکم و لمن یحبکم لوجه الله ربنا و ربکم و مقصودنا و مقصودکم و مقصود من فی السموات و الارضین. مطلب دیگر آنکه آنچه به جناب حاجی احمد علیه بهاء الله از بابت حقوق و غیره رسیده کلّ به این خادم فانی رسید یشهد الخادم بامانته و دیانته اسئل الله تعالی ان یؤیّده و یوفّقه و یجعلہ من الراسخین. اینکه در باره

ص ۵۹\*\*\*

صوم مرقوم نمودید صوم همان است که بود یعنی صوم بیان چنانچه در کتاب اقدس به تصریح ذکر شده و اما صلوة به شأنی نازل شده که اگر انسان یک بار با قلب فارغ تلاوت نماید البته خود را از عالم فارغ مشاهده کند ولکن تا حین لاجل حکمت مستور و امر به عمل آن نشده و آنچه در صوم رمضان شنیده اند در این ارض چون بعضی از اصحاب خارج از حکمت عمل نمودند و غافلین و معتدین آگاه شدند لذا حکمة امر از سماء قدم نازل بر اخذ صوم رمضان لتلا یرتفع ضوضاء الغافلین در هر حال باید به حکمت ناظر بود چنانچه نفس حقّ جلّ جلاله در عراق به جامع تشریف می بردند و هم چنین به زیارت کاظمین قبل از ارتفاع امر. تمسک بما یتقرّب به النفوس لازم چه اگر ناس به تفصیل مطلع شوند و آگاه گردند فصل اکبر واقع شود و بعد احدی تقرّب نجوید تا کلمه الهی را اصغا نماید و به سبیل مستقیم تمسک جوید و این حکم مخصوص این ارض بوده یعنی ارض سجن. باری باید عباد کلّ به مقتضیات حکمت ناظر باشند تا ضوضاء مرتفع نشود و ضعفا متزلزل نگردند در امر خاتم انبیا روح ما سواه تفکر نمائید در سنین معدودات که در نفس مکه تشریف داشتند حکم قبله تغییر نیافت و بعد از ارتفاع امر در یثرب حکم ظاهر و قبله معلوم. یسئل الخادم ربّه بان یؤیّد العباد علی الاقبال الیه و یعلّمهم ما یقرّبهم الی ساحة قدسه. قسم به آفتاب حقیقت که خود عباد سبب ضرّ و ذلّت و خسارت خود بوده و هستند حقّ جلّ جلاله به قدرت قلم اعلى خرق حجاب نمود و من غیر ستر و حجاب امام وجوه نطق فرمود تا آنکه انوار نیر اعظم از هر بلدی ظاهر ولکن اهل بیان بر اعراض قیام نمودند و به کمال

ص ۶۰\*\*\*

ضعینه و بغضاء ظاهر شدند اگر این اختلاف نبود حال جمیع عالم به نور توحید منور و مزین از حق بطلب انصاف عطا فرماید و ناس را آگاهی بخشد نفوسی که از این امر اطلاعی نداشته و ندارند و چون فی الجملة سکون مشاهده نمودند از سوراخها بیرون دویدند باری از حقّ منبع سائلم که آن نفوس را هدایت فرماید و از بحر فضلش محروم نسازد ولکن بسیار مشکل است چه که عمل نمودند آنچه را که فراغته و جباره عمل نمود با لیت القوم یعلمون ما عملوا و یعرفون ما ارتكبوا. ذکر قرر عیون نورالله و ضیاء الله علیهما بهاء الله را نموده بودند امام وجه ربّ عرض شد و به شرف اصغاء فائز و هر یک به ذکر قلم اعلى مفتخر قوله تبارک و تعالی بسی الناطق المبین یا نور الله قد ماج بحر البیان و یذکرک المقصود بآیات لا یعادلها ما عند الملوك و السلاطین و یشرک بفضل الله و عنایته و بما یقرّبک الیه ان ربک هو المقتدر القدير قل الهی الهی قد اقبلت الی افقک الاعلى فی اول اّیامی اسئلک بمظاهر قدرتک و مشارق آیاتک و مطالع بیناتک بان تقدّر لی من قلم العطاء ما ینبغی لک یا مالک الاسماء و فاطر السماء لا اله الا انت المقتدر العليم الحکیم. یا ضیا یدکرک المظلوم بما تجد منه عرف بیان ربک الرحمن طوبی لک و لمن سمع و قال لک الحمد یا مقصود العالمین اذا فزت بآیاتی اقرّها انّها تقرّبک الی بحر بیان ربک العليم الخبير کذلک اظهر لسان العظمة بیانه و المشیة عنایتها لتفرح و تكون من الشاکرین قل لک الحمد یا الهی بما عزفتنی و هدیتنی و قرّبتنی و رزقتنی و جعلتني ناطقاً بذکرک و مقبلاً الیک انک انت الغفور الکریم.

ص ۶۱\*\*\*

یا حسین قد ذکرنا النور و الضیاء فضلاً من عندنا فی هذا اليوم الَّذی اعترض علينا علماء الارض و فقهاء انک اذا فزت و قرئت قل لک الفضل یا مولی العالم و لک الجود یا مقصود العارفين البهاء المشرق من افق سماء مشیتی علیک و علی اهلک و علی کلّ ثابت مستقیم الحمد لله العلیّ العظیم انتهى. عالم را دخان اوهام از مالک انام محروم ساخته در الواح منزله در عراق و ارض سرّ و اوّل ورود در این ارض کلّ را اخبار فرمودند به ظهور ناعقین در اطراف باید آن جناب ناس را حفظ نمایند و به عنایت حق مسرور دارند اليوم حزب الله اگر بر ضلالت حزب قبل و اقوال و اعمالشان آگاهی یابند بر صراط امر خود را مستقیم مشاهده کنند انسان متحرّی است که سزای کدام عمل علمای ایران و تابعین را اخذ نمود که در سنین اولیه یک نفر به طراز قرب فائز نگشت و به آنچه هم نطق می نمودند در فقره قائم روحنا فداه کلّ کذب چنانچه حق ظاهر فرمود اگر قدری تفکر نمائید صیحه زنند و گوش را از امثال آن اذکار مطهر نمایند باری از حق توفیق می طلبیم آن جناب را مؤیّد فرماید بر تبلیغ امرش اّنه علی کلّ شیء قدیر. دوستان آن ارض را تکبیر برسانید بگوئید ان شاء الله شما نباشید از نفوسی که با ادعای استقامت به کلمه ناعقی از حق محروم گشتند باید در امر مقصود عالمیان به مثل جبال ثابت و راسخ باشید امروز روز خدمت امر است و روز ذکر و ثنا طوبی للسامعین و طوبی للعالمین. البهاء و التکبیر و الثناء علیکم و علی اولیاء الله هناك و رحمته و عزّه و شرفه و عنایت و کرمه و فضله. خ ادم فی شهر جمادی الثانی ۱۳۰۳

ص ۶۲\*\*\*

محبوب فؤاد جناب جوان روحانی علیه بهاء الله الابدی ملاحظه فرمایند

### بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابی

سبحان الله مقام اذان به درجه ای مرتفع گشته که از وصف و ذکر خارج است چه که در هر حین شهادة الله را می شنود و همچنین مقام بصر از حصر مقدّس چه که به مشاهده مشرق آیات و مطلع بینات فائز است آیا این فضل و این رحمت و این نعمت را چه سزاوار بوده و هست لعمر محبوبنا ائمن الاشیاء عالم و خزائن و کنوزش و ظاهر و مستورش در این مقام قابل ذکر نه جلّت عظمت ربنا و علت قدرته و اقتداره سبحانک یا من تحرّی اللسان فی ایامک و لم یدر بای ذکر یشغل امام ظهورات انوار وجهک و عزّتک یا مقصودی و مقصود العالم و محبوبی و محبوب الامم کلّ فصیح کلّ و کلّ بالغ صغیر و کلّ قادر عاجز و کلّ قوی ضعیف لولا عنایتک لا ینفعنی شیء من الاشیاء و لا ذکر من الاذکار و لا وصف من الاوصاف اسئلک یا منور آفاق القلوب بنور معرفتک بان تؤیّد اولیائک علی خدمة امرک خدمت ترتفع به اوامرک و یعلو ذکرک و ما اردته بفضلک ای ربّ تری و تعلم العی الَّذی قصد مقامک و حضر لدی بابک و سمع ندائک و رجع بامرک و تمسّک فی السبیل بما ارتفع به ذکرک بین عبادک و خلقک ای ربّ قدر له ما یقرّبه الیک فی کلّ الاحوال و یكون له معیناً و مونساً و صاحباً انک انت العطوف الغفور لا اله الا انت العزیز الودود نامه آن محبوب به تاریخ بیست و چهارم ربیع الاخری بود عرف وصال از آن متضوّع فی الحقیقه ایام حضور و لقا را جلوه داد این از نعمت بزرگ حق جلّ

ص ۶۳\*\*\*

جلاله است اگر قرب ظاهر نظر به حکمت بالغه چندی در ستر و خفا ماند ابواب مراسلات را بر وجه عباد خود مفتوح فرموده اگر بتمامه نار فراق را چاره ننماید ولكن نور وصال را به قدری که قلب از فرح بالکلیه باز نماند و ضیاء سرور مستور نگردد عنایت فرموده له الحمد و له الفضل و له الرحمة و له العنایة و له الجود و له الکرم و له الافضال فی المبدء و المال لا اله الا هو الغنی المتعال و بعد از قرائت و مشاهده و ملاحظه قصد افق اعلی نمودده امام وجه مولی الوری حاضر بعد از اذن تمام نامه عرض شده و به شرف اصفا فائز گشت هذا ما نطق به لسان ربنا الرحمن فی ملکوت البیان قوله عزّ بیهانه هو السامع المجیب

لله الحمد حاضر شدی و امواج بحر بیان را به چشم ظاهر مشاهده نمودی و برای هر آنی از حضور صدهزار شکر و حمد لازم چه که مع اعراض اهل عالم و ظلم و اعتساف اکثر امم و منع مانعین و عناد معاندین ید اقتدار به اسباب لا نهاییه تو را به مقصد اعلی و غایة قصوی راه نمود و حاضر فرمود جلّ سلطانه و عظم اقتداره قوه ادراک از تحدید این فیض اعظم عاجز و قاصر است اولیای الهی را از قبل مظلوم تکبیر برسان بگو جهد نمائید شاید از فرات رحمت نامتناهی که از قلم الهی جاری است مردگان وادی غفلت را زنده نمائید و نهالهای پژمرده را تازه کنید لعمر الله ظاهر شده آنچه لازال در کثر عصمت ربانی و خزینه حکمت الهی مستور و مصون بوده به تبلیغ امر الله تمسّک نمائید لله الحمد به حرارت کلمه مشتعلی و به نورش مزین و از ظهور و ارتفاعش آگاه باید در لیالی و ایام به تصرف افنده و قلوب به جنود معارف و حکمت و بیان مشغول باشی به لسان سرّ و جهر به این

ص ۶۴\*\*\*

کلمه ناطق ملکا معبودا مسجودا محبوبا این عباد خود را به ایادی قدرت و ذراعی قوت از طین جهل و نادانی نجات بخشیدی بر کسر اصنام جنود اوهام اعانت فرما به شأنی که اوهامات قبل و قبل قبل و همچنین شهادت ملحدین و اشارات ناعقین کلّ از میان برخیزد و انوار نیر تقدیس و تزئیه و انقطاع عالم را مطهر و منور سازد ای رحیم عبادت را از سماء فضل و دریای کرم محروم منما به یک اراده نار را به نور و جهل را به علم و ظلم را به عدل تبدیل نمائی تویی آن مقتدری که ظلم مشرکین و منع مانعین تو را منع ننمود یا مالک الملوک و سلطان الجیروت ما اجسادیم لتقاء وجهت و مردگانیم امام عرشت ما را به روح بدیع زنده نما و به طراز جدید مزین فرما هم نار حبّت را

سائلیم و هم نور فضیلت را طالب. امطار سحاب کرم‌ت را از عبادت منع مکن و فیوضات سماء فضیلت را باز مدار توئی بخشنده و مهربان لا اله الا انت العزیز المنان. بگو امروز روز نصرت و روز خدمت است نفس و هوی را به اسم مولی محو نمائید و هیکل تقوی را بر فراز عرش دل مأوی دهید قسم به آفتاب حقیقت نور تقوی ناصر و معین بوده و هست از حق می‌طلبیم کلّ را ظاهر فرماید به اعمال و اخلاق که سبب نظم عالم و اتحاد امم است هنیئاً للعاملین و ویلّ للتارکین الحمد لله ربّ العالمین انتهى. فضل محسوس عنایت مشهود در هر کلمه‌ای از کلمات الهی بحر رحمت مّواج و از هر بیانی از بیاناتش مانده معنوی از سماء حقیقی نازل از حق می‌طلبیم اشتباهی این نعمت را در هر نفسی ظاهر فرماید تا کلّ به جان و روان بشتابند و فائز گردند این نعمت باقیه روح ابدی عنایت فرماید و جان سرمدی بخشد سبحان الله مع آنکه نور بیان امکان را

ص ۶۵\*\*\*

فرا گرفته و حجّت و دلیل در هر حین ظاهر و باهر معذلک معرضین بیان به اوهام قبل مشغول و از انوار یقین محروم. اُفّ! لوفائهم بعینه به مثل حزب قبل ظاهرند مع آنکه آن حزب در یوم جزا عند الله از جمیع احزاب عالم اخسر و اذل و اظلم و اضلّ و اغفل مشاهده گشتند یا محبوب فوادی عیونی که جسارت حزب قبل را مشاهده کرده معذلک به آن سبیل متمسّک و به آن اوهام متشبّث این نابالغ‌های عالم قابل ذکر نبوده و نیستند کجاست مقام آن نفوس و مقام منقطعین که از ما سوی الله چون برق گذشته‌اند و معدوم صرف می‌دانند ایشانند فارسان این مضممار علیهم صلوات الله و رحمته و فضله در هر حال آن محبوب و این خادم و سایر اولیاء باید از حقّ جلاله بطلبیم آنچه را که سبب دانائی و علّت آگاهی است شاید آن نفوس محجوبه غافله آگاه شوند و به ثمره وجود فائز گردند ان ربّنا و ربّ العرش و الثّری فضال غفار یشهد بفضله و رحمته و عنایت کلّ عارف خبیر و کلّ عالم بصیر اینکه در باره دیون ورقه مبارکه ورقه الفردوس علیها بهاء الله الاهی و ادای آن حسب الامر مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس این بیان از مشرق برهان مشرق و لائح قوله تبارک و تعالی یا جوان روحانی علیک بهاء الله الابدی حق در جمیع محافل و منازل و بلاد با تو بوده یشهد بخدمتک و ذکرک و ثنائک و ترویج امره العزیز البدیع لله الحمد به خدمت فائز شدی و لدی المظلوم مقبول اشکر ربّک بهذا الفضل العظیم از حق می‌طلبیم مبلّغین را تأیید فرماید بر آنچه سبب ارتفاع کلمه و تقدیس و تنزیه امر اوست از جمیع اشطار عباد ابرار طلب احکام و اوامر نمودند تا آنکه از مشرق اراده

ص ۶۶\*\*\*

اشراق نمود آنچه که سبب تقدیس و تنزیه و عزّت باقیه و ثروت سرمدیه و ارتفاع و ارتقاء نفوس بوده و چند سنه هم در اظهار آن توقف رفت تا بالاخره محض عنایت و فضل ارسال شد و امر حقوق از قلم اعلی جاری و نازل مع آنکه این امر در جمیع کتب الهی از احکام محکمه مذکور و از قلم اراده مسطور اولیا را امر نمودیم مطالبه نمایند چه که ثمر این فضل اعظم به خود عباد راجع و هر نفسی اراده نماید باید به طیب خاطر و کمال روح و ریحان ادا نماید کذلک حکم مولی العالم فضلاً من عنده علی الامم باید مقبلین به عزّ امر الله ناظر باشند و به آنچه که سبب ارتفاع امر الله است طوبی لعملک فی سبیلی و لاطهارک امری المبرم المتین آنچه به ورقه الفردوس علیها بهائی و عنایتی و رحمتی رسید لدی العرش مقبول طوبی للعاملین جناب عامل الذی سعى بالرکن الاول من اسمین ربّه مکرر عمل نموده به آنچه را که به طراز قبول فائز گشته انا نکبر علیه من هذا المقام الاعلی و نذکره کما ذکرناه من قبل ان ربّک هو المشفق الکریم انتهى. الحمد لله عمل شما مبرور و سعی شما مشکور. فی الحقیقه فائز شدید به آنچه که از لسان عظمت ذکر قبول آن به اصغاء اهل ملکوت رسید فضلاً عن الذین حضروا تلقاء الوجه و طافوا حول العرش ذلک من فضل الله یؤتیه من یشاء انه علی کلّ شیء قدید ذکر جناب آقا محمّد رضا ابن مرحوم الذی فاز و صعد علیهما بهاء الله را نمودند بعد از عرض امام وجه مقصودنا و مقصود من فی الارض و السّماء این آیات از مشرق علم الهی مشرق و لائح قوله عزّ بیانه و جلّ ذکره جناب محمّد قبل رضا مکرر به ذکر مالک ملکوت اسماء فائز گشته چندی قبل ارسال شد آنچه که عرفش

ص ۶۷\*\*\*

عالم را احاطه نموده از حق می‌طلبیم او را تأیید فرماید بر آنچه سزاوار ایام اوست ان اباه فاز بما قرّ به عیون الحکمة و البیان فیض حضرت فیاض حین صعود او را احاطه نمود لعمر الله عجزت الاقلام عن ذکره و ثنائه و النّفوس عن ادراکه طوبی له و للفائزین انتهى. اینکه مرقوم داشتند بعد از ورود ضوضاء مرتفع لیس هذه اول غفلة ظهرت و لا اول شرک برز و لا اول طغیان تکدّرت به افئدة المخلصین باید معرضین بیان را اخبار نمود که مع این سیئات شیعه و علمایش که عالم روح را مکرر نموده اراده نموده‌اند که مجدد چنین حزبی بر پا نمایند اعاذنا الله و حضرتک من شرّ هؤلاء و نسل الله ربّنا و ربکم و ربّ العرش و الثّری بان یؤتدّهم علی خرق الحجبات الّتی منعهم عن التّقرب الی الله مظهر البیّنات فی الحقیقه انسان متحرّ و عالم متحرّ حزبی که خود را اعلم و افضل می‌شمردند اخسر و احقر احزاب عالم مشاهده گشتند در جمیع احوال باید تأیید طلب نمائیم و توفیق بخواهیم ان ربّنا هو الفضال الکریم اینکه ذکر عروج مرفوعین مبرورین مرحومین علیهما بهاء الله و عنایت و رحمته را مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اعلی از لسان عظمت مولی الوری نازل قوله جلّ بیانه و عظم برهانه هو الغفور الکریم یا قلی الاعلی اذکر البدیع

الَّذِي صَعِدَ إِلَى الرَّفِيقِ الْأَعْلَى فِي أَيَّامِ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ وَ التَّرَى لِتَجْدِيهِ نَفَحَاتِ الْوَحْيِ وَ يَسْتَضِيئُ مِنْ أَنْوَارِ نَيْرِ عُنَايَةِ رَبِّهِ الْمَشْفُقِ الْكَرِيمِ لِعَمْرِ اللَّهِ حِينَ الذِّكْرِ نَزَلَتْ عَلَيْهِ مِنْ سَمَاءِ الْفَضْلِ وَ الْعَطَاءِ مَا عَجَزَتْ عَنْ ادْرَاكِهِ أَفْنَدَةُ الْعَارِفِينَ أَفْرَحَ بِأَبْدِيْعِ مَرَّةٍ أُخْرَى بِعُنَايَتِي الْكَبْرَى قَدْ أَقْبَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ شَطْرِ السَّجْنِ وَ أَنْزَلْنَا لَكَ مَا يَقْرئُهُ أَهْلُ ص ٦٨\*\*\*

الفردوس الاعلى بربوات المنجذبين بندائی ماچ بحر العنایة و بذکری هاج عرف الله رب العالمین و بنور بیانی بدلت الاحزان بالفرح الاعظم و الدخان بضياء رحمتی الّتی سبقت من فی السموات و الارضین و باقبالی اقبلت طلعات الجتّة العلیا من الغرفات لاصغاء هذا النداء العزیز البدیع نعیماً لک یا بدیع طوبی لک یا بدیع انا نهنتک بهذا الفضل الاعظم کما بشرناک بذکری المبین علیک بهاء الله و نوره و رحمته و طاقه و فضله الّذی احاط العالم اّنه هو الغفور الرّحیم. جمیع منتسبین باید این آیات را تلاوت نمایند و به فرح تمام به ذکر حق جلّ جلاله مشغول گردند حال در فردوس اعلی نغمتا مرتفع و فرح و سرور اعظم اتمّ کامل ظاهر اّنه هو الفضلّ و هو البذلّ و هو العزیز الحکیم. یا جوان روحانی علیک بهائی و عنایتی انّ القلم الاعلی اراد ان یذکر اخاک الّذی ستنّ بزین العابدین نشهد اّنه فاز بالاقبال اذ انکرنی عباد جاهلون و تمسّک بالاثبات اذ اعترض علیّ مظاهر التّفی و اقبل الی الافق الاعلی اذ اعرض عنه اکثر الوری و شرب رحیق البیان اذ منع عنه عباد الارض الّا من شاء الله العزیز الوهاب طوبی لک یا زین العابدین بما انزلنا لک من سماء الوحی ما لا یعادله العالم انّ ربّک هو العزیز الفضلّ نستلّ الله ان ینزل علیک فی کلّ حین من سماء فضله رحمةً و من افق عنایته نوراً و من خزائن جوده ما یفرح به قلبک و تقرّ به عینک و عیون المنتسبین الّذین سمعوا و اقبلوا و اجابوا اذ ارتفع النداء من الله ربّ الارباب سبحانه یا مجیب السّائلین و ملجأ المکروبین اسئلک بانوار وجهک و

ص ٦٩\*\*\*

بندائک الاحلی فی الافق الاعلی و بامواج بحر رحمتک بان تزین من ورد علیک فی کلّ یوم بطراز فضلک و جودک و کرمک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت الغفور الکریم انت الّذی لا تمنع عطایاک جنود الاعراض و لا تصدّ فضلک اشارات الّذین کفروا بالمبدء و المآب. بهاء المشرق الظّاهر من مطلع العنایة و اللطاف و النور الّلامع السّاطع من افق الاقتدار علیک یا ایّها المؤمن بالله و آیاته و المتمسّک بحبل فضله و المتشبّث بذیل کرمه انا نشکر الله من قبلک و نحمده علی فضله علیک اّنه طهرک حین صعودک و غفرک رحمة من عنده و هو العزیز العلّام انتهی. لله الحمد هر یک از مرفوعین فائز شد به آنچه که حزن قلوب را به سرور تبدیل فرماید بلکه اگر ناس بیایند و عرفش را ادراک کنند کلّ مسرور شوند و به ذکر و ثنائش ناطق گردند له الحمد فی کلّ الاحوال از اول امر الی حین لحاظ عنایت متوجّه به آن محبوب و اخوان و اهل علمهم بهاء الله بوده من یقدر ان یشکر او یحمده علی ما ینبغی لعهّ و جلاله و جوده الّذی احاط الوجود اینکه در باره فاران مرقوم داشتند و استدعای ذکر خیر مخصوص اولیای آن ارض نمودند بعد از عرض در ساحت امانع اقدس اعلی این آیات باهرات نازل قوله جلّ جلاله و عمّ نواله یا اولیاء الله فی فاران اسمعوا نداء المظلوم اّنه ذکرم و انزل لکم ما لا ینفعه بدوام الملک و الملکوت قد فرتم باذکار لا یعتزها المحو و لا یأخذها الفناء و لا یغیرها طول القرون و الاعصار افرحوا بعنایة الله و فضله ثمّ انصروه بذکره و ثنائه و تبلیغ امره المحکم المتین احفظوا ما اوتیتم باسم ربّکم کذلک یامرکم فضلاً من عنده و هو الحق

ص ٧٠\*\*\*

مالک الغیب و الشّهود لا تحزنوا من حوادث العالم قد فرتم بما لا فاز به اهل ملکوت الاسماء الّا من شاء الله ربّ الارباب خذوا کتابی بقدرتی اّنه یقرّیکم و یلقی علیکم ما یحفظکم من شرّ الّذین کفروا بالله العزیز الحمید قد مرّت الجبال و انفطرت السّماء و انشقت الارض و القوم اکثرهم لا یعرفون کذلک نطق القلم الاعلی فی ایّام احاطته الاحزان من کلّ الجهات بما اکتسبت ایدی کلّ جاهل مرتاب امروز روز ذکر و بیان است جهد نمائید و به اصلاح عالم و تهذیب امم مشغول شوید و لکن به حکمت و بیان در جمیع احوال به آن ناظر باشید هذا ما حکم به المظلوم فی الزّبر و الالواح لله الحمد فائز شدید به آنچه که از برای آن از عدم به وجود آمده اید اهل عالم را شنونات فانیه از تقرّب منع نموده متمسّکن به آنچه که خود بر زوال و فنای آن شهادت می دهند یا اولیاء الله جهد نمائید شاید فائز شوید به اعمالی که سبب هدایت ناس گردد اکثر خلق در گرداب اوهام معذب و متحرّیر شاید به اسم حق ایشان را نجات دهید و به انوار آفتاب حقیقت منور دارید اسم کلّ مذکور و عمل کلّ مشهود طوبی لنفس فازت بما ینبغی لایّام الله ربّ العالمین الهاء من لدنّا علیکم و علی الّذین ما منعتم ضوضاء الظّالمین انتهی. اینکه ذکر حبیب روحانی جناب آقا شاه خلیل الله و جناب آقا محمّد هاشم و جناب استاد علی اکبر علیهم بهاء الله را نموده بودند در یوم اربعاً ٢٦ رجب چهارساعت از روز گذشته در افق اعلی حاضر و بعد از عرض اسماء مخصوص هر یک لوح امانع اقدس از سماء مشیت مولی الوری نازل ان شاء الله فائز شوند به آنچه که عرف عنایت از آن متضوّع و از بحر آیات بیاشامند

ص ٧١\*\*\*

و مؤید گردند بر آنچه که سبب بقاء وجود است لله الحمد اسامی مذکوره مع اولیای فاران طرّاً به ذکر مقصود عالمیان فائز گشتند طوبی لهم و نعیماً لهم نستلّ الله ربّنا و ربّ العرش و التّری بان تؤیّدهم علی ما یحبّ و یرضی اّنه علی ما تشاء قدیر و بالاجابة جدیر. این فانی لازال طلب نموده و می نماید آنچه را که سبب علوّ و سمو است انّ ربّنا هو السّامع المجیب عرض دیگر آنچه اسامی حزب الله آن محبوب از قبل به ساحت اقدس ارسال نمودند مخصوص کلّ الواح منیعہ مقدّسه نازل و ارسال شد و

همچنین جواب عرایض که با آن محبوب بوده لله الحمد نیز عنایت مشرق، بحر فضل ظاهر. کیست آن گمگشته کش فضلش نجست. چندی قبل نامه مفصلی که حاوی آیات الهی و بیّنات ربانی بود ارسال شد ان شاء الله الی حین رسیده مع کثرت تحریر که خود آن محبوب مطلع و آگاهند و عدم فرصت و کمی وقت الحمد لله مخصوص کلّ از سماء عنایت نازل شد آنچه که عین ابداع شبه آن را ندیده از حق این خادم فانی مسئلت می نماید از آثارش عالم را تربیت فرماید و از انوارش کلّ را منور دارد ذکر اخوان و اهل بیت و قرر عیون علیهم بهاء الله در افق اعلیٰ عرض شد و این لثالی از بحر بیان الهی ظاهر طوبی للفائزین قوله تبارک و تعالیٰ هو الناظر الناظر العظیم الخیر

یا جوان روحانی علیک بهائی و عنایتی از قبل و بعد ذکرت از قلم اعلیٰ جاری و هم چنین اخوان به آثار فائز هر یک را از قبل مظلوم تکبیر برسان لله الحمد از رحیق حبّ الهی آشامیدند و از بیانش در یوم قیام قسمت بردند این نعمت عظیم است و از بخشنده بی نیاز ظاهر و آشکار نذکر فی هذا المقام ورقی و نبشرها برحمتی و نسل الله ان یؤیدها  
ص ۷۲\*\*\*

و یوقّها علی ما یحبّ و یرضی کثر علیها من قبلی طوبی لها و لکلّ امة امنت برّها و فازت بآثارها انه هو العزیز الکریم یا قلم اذکر من سقّ بنور الله لیؤیدہ الذکر علی ذکری العزیز الجمیل قد حضر اسمک لدی المظلوم و انزلنا لک هذا اللوح المنیر لیاخذک السرور فی ایام مکلم الطور و یقرّبک الیه انه هو العزیز الحمید یا ضیاء الله طوبی لاسمک و لمن سمّاک به افرح بذکری منه تضوّع عرف عنایتی الذی احاط الامکان انا انزلنا لک ما یرکب باقیاً ببقاء الملکوت ان ربّک هو العزیز الوهاب البهاء علیک و علی ابیک و امک و علی الذین ما حرکتم قواصف الاشارات و لا شیهات الذین کفروا بالله العزیز العلام یا جوان روحانی مکرر ذکر می نمایم و امر می کنیم اولیای آن ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسان آیات الله را تلاوت نما تا اذان فائز شود به آنچه که از برای آن ظاهر شده و از عدم به وجود آمده اسم هر یک از قلم اعلیٰ در صحیفه حمراء مذکور و مسطور هنیئاً لهم و مریناً لهم انتهى. امواج بحر عنایت فرا گرفته آثار و ضیاء آفتاب حقیقت احاطه نموده له الحمد و له الشکر و له الثناء و له البهاء لا اله الا هو ربنا و ربّ العرش و الثری البهاء و الذکر و الثناء علی جنابکم و علی من معکم الذین آمنوا بالله الفرد الواحد العظیم الخیر و الحمد لله ربنا و ربّ الکرسی الرفیع.  
خ ادم فی ۲۸ شهر رجب ۱۳۰۵

محبوب فؤاد حضرت جوان روحانی علیه بهاء الله الابدی ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد و ثنا و شکر و بهاء مخصوص ذات امنع اقدس حضرت مقصودی است که ظلم ظالمین و  
ص ۷۳\*\*\*

و اعراض و اعتراض منکرین معرضین و مفتربات مفتترین او را از اراده باز نداشت مشیتش نافذ و اراده اش غالب به شأنی که من غیر ناصر و معین در سجن عکاء امرش را مرتفع نمود به قسعی که حال در مجالس ملوک عالم و وزراء و علماء و عرفا این ذکر بوده و هست کلّ را حیرت اخذ نمود جلّ سلطانه و عظمت آیاته و عزّ برهانه در هر حال از غنی متعال می طلبیم که اولیای خود را به طراز صبر و سکون مزین دارد و به نور و اصطبار منور و از حق بطلبند حضرات ملوک را که مظاهر قدرت و شوکت اویند بر کلّ مهربان فرماید و همچنین توفیق عطا نماید تا مابین مصالح عالم و مفسدان تمیز دهند انه هو المؤید الحکیم المعلم الخیر. یا محبوب فؤادی دستخط حضرت عالی مکرر رسید و لکن توقف در جواب معلق است به عفو آن حضرت و دستخط آخر آن محبوب که تاریخ غره شهر جیم بود خاطر افسرده را بهجت تازه بخشید از قبل گفته اند یاد یاران یار را میمون بود و بعد از مشاهده و قرائت قصید ذروه علیا و ملکوت اعلیٰ نمود امام وجه مولی الوری عرض شد و به شرف اصغاء فائز قوله جلّ جلاله و عظم سلطانه و احاطت حجّته و برهانه

انا المنادی امام وجوه الوری فی سجن عکاء

یا ایها الطائر فی هوائی والحاضر امام عرشی و الشّارب رحیق بیانی اسمع ندائی انه لا اله الا هو الفرد الواحد العظیم الخیر یا جوان روحانی انّ النّقطة بشرّ النّاس باستواء مکلم الطور علی عرش الظهور فلما ظهر و استوی اعرض عنه الوری الا من شاء الله ربّ العرش العظیم قل یا قوم اتّقوا الله قد اتی من کان موعوداً و ظهر من کان مکنوناً و برز من کان مخزوناً و بظهوره  
ص ۷۴\*\*\*

ارتفع النداء من کلّ الجهات الظهور لله الملك لله العظمة لله الفرد الواحد العزیز الجمیل قل هل رأیت عین الابداع شبه ما ظهر بالحقّ و هل سمعت الاذان شبه ما نزل من سماء الفضل و لا و نفس الله القائمة علی الامر بسلطان مبین قل یا معشر البشر ضعوا ما عندکم و خذوا ما امرتم به فی اللوح انه یحفظکم و یرفعکم و یقرّبکم الی

العلیم الخبیر قل ارفعوا رؤسکم عن فراش الغفلة انَّ الشَّمْس اشرقت من افق سماء العطاء و بحر الفضل ما ج باسم ربکم الابهی ایاکم ان تمنعوا انفسکم عن فضل الله رب العالمین قل هل الاوهام تنفعکم لا و نفسه الحق و هل الظَّنون تهدیکم لا و اسمه العزیز العظیم کسروا الاصنام باسم مالک الایام انه ینجیکم بالفضل و یخلصکم من عذاب الیم قد اتخذوا مألاً البیان لانفسهم ما اتخذه حزب القبل کذلک سؤلت لهم انفسهم و جعلهم من الاخسرین قل قد اتی من فدی فی سبيله المقربون و ظهر من کان مذكوراً فی کتب الله ولكنَّ النَّاس اکثرهم من الغافلین انا انزلنا لهم من سماء الجود ما قرئت به عیون العارفين یا جوان روحانی علیک بهائی و عنایتی حق جلّ جلاله به شأنی ظاهر که هیچ صاحب سمع و بصری انکار ننمود و نی‌نماید من غیر صفوف و الوف امرش را نصرت نمود نصرتی که حال در هر مجلس و محفلی مذکور و معروف جلّت قدرته و عظم اقتداره و لا اله غیره لله الحمد فساد و نزاع را از کتب محو نمودیم و امرالله را به معروف بر کرسی ظهور مقرّ معین فرمودیم سبحان الله عجب در آن است که جمیع اهل بیان بر ظلم و کفر و شرک و نفاق حزب قبل آگاه شدند معذک مجدّد بعضی به قصص‌های معجوله و اقوال مفتریه آن قوم تمسک نموده‌اند الویل لهم ثم الویل لهم بما اتخذوا لانفسهم الاوهام

ص ۷۵\*\*\*

ارباباً من دون الله الا انهم من الظالمین فی کتابی المبین اولیای آن ارض را ذکر می‌نمائیم ذکری که سبب اشتعال و علّت انقطاع است یا ایها المتغمّس فی بحر حیّ در قدرت الهی تفکر نما و نفوذ کلمه‌اش. امرش را نصرت فرمود و بلند نمود از اوّل ایام الی حین امام وجوه کلّ قائم و ناطق قباع جهلای ایران که اسم علم بر خود بسته‌اند و ضوضای عوام آن بلاد مالک ایجاد را از اظهار امر باز نداشت در جمیع احوال به این کلمه‌ء علیا متکلمّ قد اتی المالک و الملك لله المهیمن القیوم بگو یا حزب الله اسمعتم النداء و صبرتم ام کنتم من الرّاقدين یا جند الله اوجدتم عرف الله و سکنتم ام کنتم من الغافلین در اکثری از الواح مقصود از جند را ذکر نمودیم تا عالم از فساد و نزاع محفوظ ماند در این ظهور اعظم علم عنایت صرفه و رایت رحمت مسبوقه مرتفع عسکر الهی اخلاق طیّبه و لشکرش اعمال مرضیه. یا جوان روحانی اگر چه در این سنه مفتریات مفتین و ظلم ظالمین از هر جہتی احاطه نمود و لکن بفضل الله و منه فرح اکبر در جمیع احیان ظاهر و مشهود و علّت آن تمسک اولیا به عروۃ اوامر الهی است از اول ورود در عراق کلّ را از نزاع و جدال و فساد و قتل و هب منع نمودیم قریب چهل سنه می‌شود احدی از امر الله تجاوز ننمود در هر بلد ظالم‌های عالم بر حزب الله وارد آوردند آنچه را که صخره صمّا جاری شد و اکباد اهل وفا محترق آنچه بر ایشان وارد شد حسب الامر به حبل صبر تمسک نمودند و به ذیل اصطبار تشبّت. کشته شدند و نکشتند گواه شاهد این فقره واقعاتی که در آن ارض عمل نمودند آنچه را که هیچ ظالمی عمل ننمود معذک حزب الله تعرض ننمودند بلکه از ظالمین و

قاتلین شفاعت

ص ۷۶\*\*\*

نمودند هنیئاً لهم و مرئياً لهم از حق می‌طلبیم ایشان را موفق فرماید بر اتحاد و اتفاق معذک اهل علم منتبّه نشدند قل الهی الهی طهر عبادک من ذفر الظلم و زہم بطراز العدل ای ربّ بدل ارض الاعتساف بکرسى الانصاف ای ربّ کحلّ عیونهم بکحل النور لینظروا فی ما ظهر بعین العدل انک انت مالک الفضل و بیدک زمام الامور من الاولین و الآخرين. النور الساطع اللانح من افق سماء ارادتی علیک و علی اهلک و من معک و یحبک لوجه الله ربّ العالمین انتبی. یا محبوب فؤادی انسان متحرّج است که چه ذکر نماید ابصار کلّ عالم تغییر کرده قوه باصره مفقود شده و قوه سامعه معدوم گشته امری که ظهورش از آفتاب سبقت گرفته و بحری که امواجش عالم را احاطه نموده آن را انکار نموده‌اند این انکار گواه بر بی‌بصری است و این عدم اصفا شاهد بر بی‌سمعی سبحان الله آیا اسباب منع چه بوده و هست و شکی نبوده و نیست که جزای اعمال است که کلّ را محروم نموده و حال جز عجز و ابتهال به درگاه حضرت باری چاره‌ای نه. الهی الهی تری عبادک اعرضوا عنک مقبلین الی مظاهر الاوهام و الظَّنون استلک یا سلطان الوجود باسمک الذی به سخرت الغیب و الشّهود ان تغسل عبادک عن غبار الاوهام و طرزهم بانوار الايقان انک انت مالک الادیان لا اله الا انت الغفور الکریم. ذکر برادران مکرم و دوستان معظم حضرات اخوان علیهم بهاء الرّحمن را فرمودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس اعلی این آیات باهرات از مشرق بیان مقصود عالمیان اشراق نمود هذا ما نزل لجناب محمّد علیه بهاء الله قوله عزّ بیانه و جلّ

ص ۷۷\*\*\*

## هو الذّاکرو هو المذکور

برهانه

یا محمّد افرح بما حضر اسمک فی مقام جعله الله مطاف المقرّبین اشکر بما تضرّع منک عرف محبّة الله ربّ العالمین احمد بما اقبل الیک المظلوم من شطر السّجن و نزل لک ما انجذب به المألّ الاعلی و سکان الجنّة العلیا و اهل خباء المجد من ملکوت الابهی و اشرق من افق کلّ کلمه نیر العطاء من لدی الله مالک المملکوت الاسماء یا محمّد انّ المظلوم ینذکرک از احاطته البلیا بذکر اذا نزل خضعت له کتب العالم یشهد بذلک مالک القدم فی هذا المقام الرّقیع انه لاتمنعه الجنود و لا ظلم فراغته الارض قد ظهر و اظهر ما اراد بسلطان غلب من فی السّموات و الارضین اذا اخذک جذب النداء اقبل الی الافق الاعلی و قل لک الحمد یا الهی بما سقیتنی من قدح عطائک کوثر بیانک

استلک بالثَّالِي المكنونة في كنز عظمتك و بآياتك المخزونة في سماء مشيتك و اسرار اسمك الاعظم الَّذِي احاط العالم ان تكتب لي من قلم فضلك ما يقربني اليك و يجعلني منقطعاً عن دونك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العزيز الفضَّال. و هذا ما نزل لجناب على عليه بهاء الله

**هو في الافق الاعلى**

يا على! اخذك جذب بيان ربك ءشريت رحيق الانقطاع من يد عطائه ام كنت من الساكنين نسل الله ان يزيتك بالريح الاعظم في هذا التجارة التي اشتغل بها الملائكة الاعلى و ينور رأسك بتاج الوفاء و يجعلك من فوارس مضمار الحكمة و البيان في هذا اليوم الَّذِي فيه استوى مكلم الطور على عرش الظهور رغماً لكن عالم مريب و كل

ص ٧٨\*\*\*

عارف بعيد قل يا ملا البيان زينوا رؤسكم باكليل ذكر مبشري قال و قوله الحق و قد كتبت جوهرة في ذكره و هي انه لا يستشار باشارتي و لا بما نزل في البيان اياكم يا ملا البيان ان تستدلوا بما عندكم لعمر الله لا ينفعكم اليوم كتب العالم الا بهذا الكتاب الَّذِي يمشی و ينطق انه هو الله لا اله الا هو المقتدر العليم الحكيم قل لا تنجيكم همزات الهادي و لا المهدي الَّذِي تكلم بما ناح به اهل سرادق العظمة و الكبرياء في ايام الله العزيز الحميد قل ان المبشر بشركم و اخبركم و قال كل البيان كخاتم في اصبعه. انتم نبذتم امر الله ورائكم ما لكم يا معشر الظالمين كذلك نطق لسان العظمة في هذا المقام الرفيع النور و الروح و الهاء عليكم يا حزب الله من هذا الحين الى ما كانت الشمس طالعة من افق ارادة الله رب الكرسي الرفيع. و هذا ما نزل لجناب حسن عليه بهاء الله

**بسمي الَّذِي به ماج بحر العطاء**

يا حسن عليك بهائي آيات الهى عالم را احاطه نموده و از سحاب عطا عوض امطار لثالي حكمت و بيان باریده ندای طور مرتفع و بقدر ظهر الظهور ناطق ولكن مظاهر تقليد و مطالع تحديد از جميع فيوضات يوم الله محروم و ممنوع معرضين بيان هزار كره از معرضين فرقان اعظم ترند يرون القدرة و ينكرونها و يسمعون الآيات و يعرضون عنها. بحر امام وجوه ظاهر ولكن أن نفوس غافله از عدم بصر از يمين و يسار سائل كه شايد غدير منتنى بيابند و به آن تمسك جويند بحر را حوت بايد و فضا را نسر طائر شايد ضب قادر بر تعمس

ص ٧٩\*\*\*

در بحر نبوده و نيست بگو ای اهل بيان به عدل و انصاف نظر كنيد و تكلم نمايند اگر اين ظهور اعظم انكار شود احدی بر اثبات مظاهر قادر نه يشهد بذلك هذا الامر المبين و هذا النبأ العظيم الهاء من لدنا على اولياننا الذين اخذوا كتاب الله بقدره عجزت عن منعها قدرة من في السموات و الارضين انتهى. هر منصفی شهادت داده بر عجز عباد از احصاء فضل و عنايت حق جل جلاله در جميع اوقات از سماء منزل آيات نازل شده آنچه كه علت مدد حيات اهل عالم است ولكن امم اكثرى غافل و بى خبر از برای دو يوم زندگانی از حيات ابدی و نعمت سرمدی گذشته اند اف لهم و لادراكهم ينبغي ان اقرء في هذا المقام ما انزله الرحمن في الفرقان بقوله تعالى درهم في خوضهم يلعبون و نتمسك بذكر الاولياء امام وجهه مولى الورى ليتزل لكل واحد منهم ما يكون باقياً ببقاء اسمائه و صفاته انه هو المشفق الكريم. هذا ما نزل لجناب احمد الَّذِي حضر و فاز قوله جلَّت حجته و عظم برهانه و عزَّت آياته

#### بسمي الَّذِي به سطع النور من افق العالم

هذا يوم فيه استوى ام الكتاب في ملكوت البيان على سرير العرفان و يقول يا ملا الارض اتقوا الله و لا تتبعوا الذين كفروا ببرهانه از ظهر و نبذوا آياته از نزلت و بحجته از كملت و برحمته از سبقت و بعنايته از احاطت كذلك فتح باب التصح طوبى لنفس سمعت و فازت و ويل لكل غافل بعيد هذا كتاب من لدنا لمن اقبل و فاز و شرب رحيق العرفان من كأس عناية الرحمن مرة بعد مرة و ذكرناه في الواح شتى بذكر لا ينقطع

ص ٨٠\*\*\*

عرفه بدوام ملكوت الله العزيز الحميد يا ايها الناظر الى الوجه انا رفعتنا الامر بسلطان غلب العالم و اظهرنا ما كان مستوراً امام وجوه الامم منهم من انكر و منهم من اعرض و منهم من كفر و منهم من سمع و اقبل و قال لك الحمد بما اظهرت نفسك يا اله من في السموات و الارضين خذ المفتاح الاعظم باسمى ثم افتح به ابواب القلوب بذكرى العزيز الحكيم قد فزت بما لا يأخذه الفناء يشهد بذلك مولى الورى في سجنه الاعظم انا وصينا العباد بالامانة و الذبابة و الصديق و الوفاء و هم عملوا ما ناح به القلم الاعلى الا من شاء الله المشفق الكريم كبر من قبلى على وجوه اوليائى و ذكرهم بآياتى و نورهم بنور معرفتى ان ربك هو الناصح الذاکر العليم الخبير الهاء المشرق من افق سماء فضلى عليك و على من معك و على الذين سمعوا و اجابوا مولهم القديم. و هذا ما نزل لجناب عين بهاء الله

#### هو السامع المجيب

يا على عليك بهائي قد اتى امر الله و ظهر البرهان الاعظم ولكن الامم اعرضوا الا من شاء الله المهيم القیوم قد ظهر الكثر المكنون و السر المخزون و القوم اكثرهم لا يفقهون نبذوا كوثر التوحيد و اخذوا التبيد الا انهم لا يشعرون انظر في اعمالهم يصعدون على المنابر و يقولون ما تجرى الدموع عن العيون قد خلقوا

لنصرتی ولكن نصرُوا اعدائى الا اَنهم لا يعقلون نبذوا الدليل و اعرضوا عن السبيل سوف يرون جزاء اعمالهم امام كرسى عدل الله مالک الغیب و الشهود قد نقضوا ميثاق الله و عهده و اكلوا اموال الناس بالباطل يشهد بذلك عباد مكرمون قد احاطت

ص ۸۱\*\*\*

الآيات كلَّ الجهات و ظهر من بَشَرَت بظهوره كتب الله العزيز الودود انا ذكرناك من قبل في الواح شتى طوبى لعبد فاز بذكرى و نطق بثنائى و تمسك بحبل الممدود نسل الله ان يؤيدك على ما يتضوَّع عرفه بين العباد بدوام الملك و الملكوت سيفى الدنيا و يبقى ما نزل لك لعمري لا ينقطع آثاره في الملك يشهد بذلك من عنده لوح محفوظ البهاء المشرق من افق سماء عنايتى عليك و على من معك و آمن بالله مالک الوجود. و هذا ما نزل لجناب با عليه بهاء الله مالک الاسماء

#### بسمى الذى به سطع نورالله رب العالمين

كتاب نزل بالحق لمن اقبل الى صراط الله المستقيم يا با اسمع النداء من شطر عكاء انه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الخبير قد فتح باب السماء و اتى مالک الاسماء بامر لا يقوم معه جنود السموات و الارضين انك اذا شربت رحيق العرفان من كؤوس عطاء ربك الرحمن قل لك الحمد يا الهى بما اظهرت لى ما كان مستوراً عن عبادك و عزفتى ما كان مخزوناً في علمك اسئلك بأثارك الكبرى و انوار وجهك يا مولى الورى و باسمك الذى اذ نطق سجدت الاسماء و بنورك الذى اذ سطع خضعت الانوار ان تجعلنى في كلِّ الاحوال ناظراً الى افقك و ناطقاً بثنائك و ناصرأ لأمرك بالحكمة و البيان اشهد يا الهى بوحدانيتك و فردانيتك و رحمتك التى سبقت عبادك و خلقك اى رب انا عبدك و ابن عبدك ترانى متمسكاً بحبلك و راجياً بدائع فضلك اسئلك ان لا تخيبنى عمّا قدرته لاصفيائك و اوليائك انك انت الذى بامرک ظهرت الاسماء و اتصلت الكاف بركتها النون لا اله الا انت المهيمن على ما كان و ما يكون.

ص ۸۲\*\*\*

و هذا ما نزل لجناب ميرزا محمد على عليه بهاء الله

#### بسمى الذى به اشرقت نيرالبيان

ذكر من لدنا لمن شرب رحيق العرفان في ايام الله مالک يوم المآب انا اقبلنا اليه من شطر السجّ و انزلنا له ما انجذبت به حقائق الاشياء في هذا اليوم الذى فيه نادى المناد من شطر عكاء الملك لله رب الارباب يا محمد قبل على احمد الله بما ايدك و قريک و سقاك كوثر الطهور من يد عناية مالک يوم الطهور و هداك الى هذا الامر الذى به زلت الاقدام الا من شاء الله مالک الانام وصّ عبادى من قبلى و ذكرهم بأياتى ثم اقرء ما انزلناه لك بالروح و الريحان هذا يوم فيه ذابت الاكباد و ناح العباد بما ورد على المظلوم من الذين انكروا حجته و برهانه و نقضوا ما امروا به في امّ البيان قل اتقوا الله يا معشر المعرضين تالله قد اتى مالک يوم الدين بسلطان غلب من في الارضين و السموات قد حضر اسمك لدى المظلوم و انزلنا لك ما انجذبت به افئدة العباد الذين سمعوا و اجابوا اولئك من اهل هذا المقام عند الله مالک الانام خذ الكتاب بامرى و قل لك الحمد يا مقصود العالم بما ايدتنى على الاقبال و ذكرتني بما فاح به عرف القميص في البلاد اى رب ترى بحر الفقر اراد بحر غناك و يستلک باسمك الاعظم الذى به سخرت الامم ان تنزل على من سحاب فضلك و سماء جودك ما يجعلنى منقطعاً عن دونك و متمسكاً بك و بأياتك و بكلّ ما ظهر من عندك اى رب قد اخذنى الضعف في ايامك اسئلك ان تجعلنى قوياً بقوّتك و اقتدارك لا اله الا انت الفرد الواحد العليم الحكيم. و هذا ما نزل لجناب ميرزا داود عليه بهاء الله

ص ۸۳\*\*\*

#### بسمى الذى به انارافق البيان

د ا و آيات الهى از هر شطرى نازل و بيناتش به مثابهء امطار از سحاب فضل هائل آنچه مسطور اليوم مشهود و مکلم طور من غير ستر و حجاب امام وجوه ناطق نفس زبور مترنم و ندا از افق اعلى مرتفع طوبى از براى نفسى که سدّ يا جوج او را منع نموده و اين يا جوج علمای ايرانند که از اول ايام الى حين عباد را از شريعة الله منع نموده اند نعيماً لنفس ما منعته ضوضائهم و ما اضعفته قوتهم و ما خوفته سطوتهم اولئك عباد انزل الله ذكرهم في كتبه و زبره و الواحه يا داود ان شاء الله به قوت و قدرت حق جلّ جلاله حجابات غافلين را خرق نمائى و كلّ را به نبأ عظيم بشارت دهى شايد از بحر عطا محروم نمانند جهد نما و از حق مسئلت کن تا عباد خود را از فيوضات ايامش منع نکند اوست غفّار ذنوب و اوست مقلّب قلوب انا ذکرناک من قبل و عرفناک صراط الله رب البيت و مالک هذا المقام الرفيع. البهاء المشرق من افق سماء رحمتى عليك و على الذين شهدوا بما شهد به الله و اعترفوا بما نزل من القلم الاعلى في كتابه العزيز البديع. و هذا ما نزل لجناب ميرزا محمد امين عليه بهاء الله

#### هوالمبين العليم

يا امين عليك بهائى المبين طوبى از براى نفسى که به نور امانت منور و به طراز ديانت مزین است در اکثر الواح عباد را به اعمال طيبه و اخلاق مرضيه امر نموديم ولكن بعضى نصح الهى را نشنيدند و به هواهاى خود تمسک نمودند و بر هيكل امانت از نفوس غافله ظالمه وارد شد آنچه که عين انصاف گريست اين مظلوم

ص ۸۴\*\*\*



در لیالی و ایام عباد الله را بما یقرّیهم و ینفعهم وصیت نمود و لكن آذان آلوده به اصغاء فائز نشد العجب کلّ العجب که از ما ینفعهم غافلند و بما یضرّهم و یهلکهم متمسّک عنقریب بساطهای عالم پیچیده شود و هیکل عدل بر سریر انصاف مقرّ یابد و مقام کلمهء مبارکه اعطاء کلّ ذی حقّ حقّه ظاهر و هویدا گردد از حق میطلبیم کلّ را به انوار نیر عدل منور فرماید و از دوش منقطع سازد اوست قادر و اوست مقتدر البهاء علیک و علی الذین تمسّکوا بحبل التّصح من لدی الله ربّ العالمین. و هذا ما نزل لجناّب یعقوب علی علیه بهاء الله

#### بسمی الّذی بنوره اشرقت الارض و السّماء

یا یعقوب یوسف الهی در بئر ظالمین ساکن و در هر آن بر او وارد شده آنچه که اهل مدائن عدل و انصاف نوحه نمودند به امانت امر نمودیم به خیانت تمسّک جستند به انصاف وصیت کردیم به اعتساف تشبّث نمودند بما عندهم از ما عند الله غافل و محجوب أما یرون یموتون و فی اللّجود یسکنون و أما یرون یدهبون و لا یرجعون سبحان الله غفلت به مقامی رسیده که قلم و مداد از ذکرش عاجز مشاهده می شود کانوا ان ینتظروا ایّامی فلما اتت اعرضوا و افتوا علیّ بظلم عظیم قد منعتم اهوائهم عن التّقرب الی الله الفرد الخیر نسل الله ان یؤیدک و اولیائه علی نصرة امره بالحکمة و البیان و یمتکم بجنود الاعمال و الاخلاق أنّه هو المقتدر القدر قل الهی الهی تری عبادک المقبلین بین عبادک المعرضین و تری الذّناب احاطت الاحباب اسئلک بانوار نیر عرفانک و بالاسرار المودعة فی الواحک ان توقّهم علی الرجوع الیک و التّقرب الی بساط قریک و القیام لدی باب عطائک انک انت

ص ۸۵\*\*\*

المقتدر العظیم الحکیم انتهی. الحمد لله الّذی اذهب عناّ الحزن و اظهر لنا آیاته و انزل علینا نعمانه. مائه و نعمت بیان در کلّ حین نازل از حق میطلبیم عباد را مؤید فرماید تا به آن فائز شوند و محروم نمانند یا من بیدک الفضل و العطاء ارحم عبادک بالرحمة الّتی سبقت الوجود ثمّ اکشف لهم بکرمک یا ودود یتوجّهوا الی انوار وجهک و یستظلّوا فی ظلّ عنایتک اشهد انک انت الفضّال فی کلّ الاحوال لا اله الا انت الغنی المتعال. ذکر قرر عیون نورالله و ضیاء الله علیهما بهاء الله را فرمودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس

#### به نام دوست مهربان

این اذکار از مشرق وحی مختار نازل قوله عزّ بیانه و جلّ برهانه

یا نور الله در این حین که مظلوم عالم در سجن اعظم مشی می نماید به تو توجّه فرموده و تو را ذکر می نماید از حق میطلبیم نهالهای بستان عرفان را از امطار فضل و عطا سیراب نماید تا به مقام بلوغ که مقام ظهور اثمار است برسند اوست سامع و اوست مجیب ان شاء الله در ظلّ عنایت مخصوصه حق جلّ جلاله ساکن باشی و به انوار ظهور مکّم طور منور لله الحمد پدر به منظر اکبر فائز و حضورش به قبول مزین قد سمع النداء فی يوم فيه منع عن الاصغاء اکثر الوری و شرب ریحق البیان من ید عطاء ربّه الرحمن طوبی له و لک و لمن معکم فی هذا الیوم المبارک العزیز البدیع الهاء من لدناّ علیک و علی کلّ مقبل فاز بهذا الامر العظیم. و هذا ما نزل لضیاء الله علیه بهاء الله

#### به نام خداوند یکتا

یا ضیاء علیک بهاء الله مالک الاسماء حمد کن مقصود عالمیان را که تو را از عدم به وجود و از نیستی به طراز هستی مزین نمود در ایّامی که از برای آن شبیه و نظیر نبوده و نیست تو و محبة

ص ۸۶\*\*\*

الله فی الحقیقه توأم به وجود آمده اید طوبی لصلب فاز بهذا الذّکر البدیع لحاظ عنایت لازال متوجّه بوده و هست لک الحمد یا الهی بما نورّت افئدة المقبلین بنور معرفتک و انطقت السنهم بذکرک و ثنائک و اظهرت لهم ما کان مستوراً عن اکثر عبادک ای ربّ قریهم بچودک ثمّ ارزقهم کوثر بیانک انک انت المقتدر القدر و انک انت المشفق الکریم. یا جوان روحانی علیک بهاء الله الابدی اهل و منتسبین طراً را از قبل مظلوم تکبیر برسان و کلّ را به تجلیات انوار نیر فضل و عطا بشارت ده قل طوبی لکم بما فزتم بایّام الله ربّ العرش العظیم و الكرسيّ الرّفیع اولیای آن ارض طراً را ذکر نموده و می نمائیم قل یا اولیاء الله و حزبه نسئله ان یجری منکم باسمه ما لاتنقطع آثاره بدوام ملکه نعیماً لکم و رحمة علیکم انتم الذّین ما منعکم ضرّ الظّالمین و لا اعراض المعتدین انا نوصیکم بالحکمة. حکمت اعمال و افعالی است که سبب آگاهی غافل های عالم است و همچنین علّت تقرب ایشان است به حزب الله عباد بیچاره را ارباب عمانم به اوهام تربیت نموده اند باید حکمای ارض به کمال رأفت و محبّت عباد را به شریعت الله و مشرق عنایتش دعوت نمایند اگر به طراز آگاهی فائز شوند کلّ طائف حول گردند یا حزب الله از حق میطلبیم استقامت از شما ظاهر فرماید استقامتی که شبه و مثل نداشته حزب قبل را ظنون و اوهام از مشرق وحی الهی محروم نموده خود را اربح عالم می دانستند و در یوم ظهور اخسر عالم مشاهده گشتند قل اعاذنا الله و ایاکم یا حزب الله من ظنونهم و اوهامهم و اعمالهم و افعالهم و اقوالهم و عقائدهم چه اگر اعمال و عقاید مطابق بود البتّه به اقبال فائز

ص ۸۷\*\*\*

می‌گشتند و به عرفان حق جلّ جلاله مرزوق می‌شدند مکرر ذکر شد جزای اعمال آن فتنه ظالمه را از مطلع عدل الهی و مشرق رحمتش محروم نمود قصص کاذبه اولی ناس را از نبأ عظیم که در کتب الهی از قبل و بعد مذکور است منع کرد الهی الهی ایدهم علی الرجوع الیک و علی التدارک علی ما فات عنهم عند تجلیات شمس ظهورک قد شهدت بفضلک الکائنات و برحمتک الممكنات آتمنع عبادک من بحر عطائک الذی یسمع من امواجه الملك و الملكوت لله رب العالمین. البهاء مشرق من افق الظهور علیکم یا اولیاء الله و احبائه و علی اولکم و آخرکم و ظاهرکم و باطنکم و رحمة الله و برکاته انتهی. اینکه در باب صلوة ذکر نمودند صلوتی که حکمش در کتاب اقدس نازل شده آن صلوة مع آثار زیادی از سجن به مقر دیگر ارسال گشته و صلوة جدیدی که بعد نازل کبیر آن معلق است به اوقاتی که انسان در نفس خود حالتی مشاهده نماید فی الحقیقه به شأنی نازل لو تلقی علی الصخرة لتتحرك و تنطق و علی الجبل لیمر و یجری طوبی لمن قرء و کان من العالمین و هر یک قرائت شود کافی است هر آیه از آیات و هر کلمه‌ای از کلمات را اگر دارای عدل و انصاف ملاحظه نماید از ما عنده و عند القوم بگذرد و بما عند الله ناظر گردد و اما ما ذکرتم فی ذبیحة المیتة حکمها حکم القبل کذلک حکم به الرب فی هذا الحین و آنچه از سماء و کواکب سؤال نموده‌اند از قبل از قلم اعلی در این مراتب نازل شده احتیاج به ذکر مکرر ندارد و در باره اذن توجه که مرقوم داشتند بعد از عرض این حکم محکم از لسان عظمت ظاهر هر هنگام اسباب موجود شود و حکمت اقتضا نماید توجه نمایند اینکه ذکر جناب آقا میرزا ابراهیم علیه البهاء و رحمته المسبوقه را نمودند بعد از عرض این کلمات مشرقات از افق اراده اشراق نمود

ص ۸۸\*\*\*

قوله تبارک و تعالی یا جوان روحانی الحمد لله الذی ائده علی اداء ما کان علیه من حکم الله المهیمن القیوم کبر من قبلی علیه و بشره بقبول عمله نسئل الله ان یفتح علی وجهه ابواب الفضل و العطاء و یقدر له ما یتوکل نوراً له و یمشی امام وجهه فی کلّ عالم من عوالمه انه ولیّ الذین آمنوا به و عملوا ما امروا به فی کتابه المبین انتهی. این عبد هم تکبیر می‌رساند و از حق جلّ جلاله از برای ایشان می‌طلبد آنچه را که باقی و دائم است اوراق وصول هم مشاهده شد و به طراز قبول امام وجه مزین گشت و بقیه وجه باید به محبوب فؤاد حضرت امین علیه بهاء الله برسد چه که مبلغ پنجاه تومان به او حواله شده که در ارض صاد به بعضی برسانند هنیئاً للعالمین و للعارفین ذکر جناب ملا حسین علیه بهاء الله را نمودند و هم چنین ذکر صنعت ایشان را بعد از عرض در ساحت اقدس این آیات باهرات مخصوص او از سماء مشیت مالک اسماء و صفات نازل قوله عزّ بیانه و جلّ برهانه

#### هو السامع العلیم

کتاب امام وجوه احزاب نطق می‌فرماید و می‌گوید یا ملا ارض قدر یوم الله را بدانید و خود را از فیوضات لاتتناهی الهی محروم مسازید این یوم را شبه و مثلی نبوده و نیست نعمت بیان و مائده عرفان از سماء عنایت محبوب امکان نازل طوبی از برای نفسی که اقبال نمود و فائز گشت و ویّ للعافلین یا حسین بعد ملا مولی الوری از شطر سجن به تو توجه نمود و تو را ذکر می‌نماید و نزد متبصرین و اهل فردوس اعلی ثروت عالم و کنوز امم به این ذکر معادله ننماید قل لک الحمد یا مولی العالم و لک الثناء یا بهاء من فی السموات و الارضین صنعت شما امام وجه حاضر و به لحاظ عنایت فائز در علو بحر فضل الهی تفکر نما

ص ۸۹\*\*\*

لعمری اشیاء عالم طراً در ساحت اقدس قابل ذکر نبوده و نیست ولكن صنعت شما چون به محبت ظاهر شده و جوان روحانی ارسال داشته به طراز ذکر مقصود عالمیان مزین و به نور قبول منور انه هو الفضال العزیز الحکیم و الحمد له از هو محبوب العارفین و مقصود المخلصین انتهی. لله الحمد بحر فیض به امواج فوق امواج ظاهر ذره‌ای از اعمال که در سبیلش ظاهر شده و می‌شود در ساحتش به مثابه آسمان مرتفع و ظاهر آیا احدی بر احصاء این فضل قادر لا و سلطانۀ الظاهر اگر چه شکر و ثنای این عبد به ذیل این نعمت نرسیده و نمی‌رسد مگر آنکه فضلش اخذ نماید و رحمتش قبول فرماید قد شهد کلّ شیء من الاشیاء بعلوه و سموه و فضله و عطائه و عنایت و افضاله لا اله الا هو الغفار العطااف الفرد الواحد العلیم الخیر اولیای آن ارض از صغیر و کبیر را ذکر می‌نمایم و از فضل و رحمت سلطان یفعل ما یشاء امید آنکه در آن جهات نور تسلیم و رضا اشراق نماید و کلّ فائز شوند به آنچه که در الواح الهی از سماء مشیت نازل گشته فی الحقیقه آنچه الیوم حسب الامر لازم باید کلّ تمسک نمایند به اعمالی که سبب توجه اهل ارض گردد از حقّ می‌طلبیم کلّ را علی ما امروا به فی الکتاب تأیید فرماید و موفق دارد انه هو الکریم ذو الفضل العظیم لا اله الا هو العزیز العلیم البهاء و الذکر و الثناء علی حضرتکم و علی من معکم و علی کلّ مقبل اقبل و فاز بهذا الذکر الحکیم و الامر العظیم.

خ ادم فی ۲۷ رمضان المبارک ۱۳۰۷.

#### الظاهر الابهی

جناب آقا سید اسدالله

تری یا الهی اشراق شمس کلمتک من افق سجنک بما ارتفع فیه ذکرک بلسان مظهر ذاتک و مطلع نور

ص ۹۰\*\*\*

احديتک و بذاک تَضَوَّعتْ نَفحاتِ مَحَبوبيتِک في بلادک و احاطتْ اهل مملکتک يا الهی لَمَّا اظهرتْ فضلك لا تمنع عبادک عن التوجّه اليه لا تنظر يا الهی الى مقاماتهم و شئونهم و اعمالهم فانظر الى عظمتک و مواهبک و قدرتک و الطافک و عزّتک لو تنظر بعين العدل کَلَّ يَسْتَحَقُّونَ غضبک و سياتقهرک خذ يا الهی ايادی الخلق بايادی فضلك ثُمَّ عَرَفَهم ما هو خير لهم عَمَّا خلق في ملکوت الانشاء نشهد يا الهی بانّک انت الله لا اله الا انت لم تزل کنت و ما کان احد دونک و لا تزال تكون و ما يكون غيرک اسئلك بالابصار الّتی يرونک مستقرّاً على عرش التّوحيد و کرسی التّفريد بان تنصر احبّتک باسمک الاعظم ثُمَّ ارفعهم الى مقام يشهدون بذواتهم و السنهم بانّک انت الواحد الفرد الاحد الصّمد ما اتّخذت لنفسک شريكاً و لا شبيهاً انّک انت العزيز المستعان.

در امة الله بنت بېی علمها بهاء الله هو الباقي الدائم

اَنَّا نَذکر الذّين توجّهوا الى الوجه و نوّيدهم على ما هم عليه من حبّ الله و مظهر امره انّه لا يضيع اجر العاملين اَنَّا دعونا الكلّ الى الله من النّاس من سمع النّداء و اقبل و منهم من سمع و اعرض و منهم من لم يسمع كذلك فصلّ الامر في لوح مبين قد خسر الذّين انكروا حجة الله و برهانه و توجّهوا الى كلّ مشرک بعيد نعيماً لکلّ امةٍ شربت رحيق الحيوان في ايام ربّها الرّحمن و ويل للّتي غفلت عن الله ربّ العالمين كذلك نطق لسان العظمة اذ كان

ص ۹۱\*\*\*

مقرّ العرش في سجنه العظيم.

جناب ص در عليه بهاء الله بسمي المهيمن على الاسماء

ص در اسمع نداء مالک الایجاد انّه اتی براهيات الآيات من مشرق عنایة ربّک المقتدر القدير انّه يجذبک الى الافق الاعلى المقام الّذى فيه ارتفع حفيف سدرة المنتهى و نطق لسان العظمة اذ کان مستویاً على سریر البرهان طوبی لمن سمع و اقبل و ويل لکلّ غافل مريب قد جاء الوعد و اتی الموعد و ظهر ما کان مسطوراً في کتب الله ربّ العالمين و قام امام وجه العالم و دعا الكلّ الى الفرد الخبير من النّاس من سمع و اقبل و منهم من سمع و اعرض و منهم من تقرّب و اخذ و شرب و قال لك الحمد يا مقصود العالمين و منهم من توقّف و منهم من کفر و منهم من افقی بما ناح به سگان الفردوس الاعلى و الذّين طافوا العرش في کلّ بکور و اصیل قل يا ملأ الارض اتّقوا الرّحمن و لا تتّبعوا اهواء الذّين انكروا حجة الله و برهانه و اعرضوا عن وجه طافه الرّوح الامين اَنَّا ذکرناک بما لا يعادله شيء من الاشياء انّک اذا سمعت ذکرى و وجدت نفعات بيانی قم بين عبادى بالحکمة و البیان و قل يا ملأ الامکان تالله قد اتی الرّحمن بسلطان لا يقوم معه من في السّموات و الارضين اتّقوا الله يا قوم و لا تنکروا الّذى اتاکم بملکوت الآيات و جرى من قلمه فرات المعانى و البیان قوموا عن رقد الهوى مسرعين الى مولی الوری كذلك یامرکم امّ الکتاب امرأ من لدنه انّه هو العزيز العالَم کن ناطقاً

ص ۹۲\*\*\*

بين عبادى و ذاکراً ما نزل من ملکوت بيانی لتجذّبهم آیات ربّک و تقرّبهم الى مقام لا یرى فيه الا نیر عنایة مولیک العزيز الوهاب اياک ان تمنعک سطوة العالم عن ذکر مالک القدم او شہات العلماء عن مالک الاسماء قم باسعى على خدمة امرى انّ ربّک يؤيدک فضلاً من عنده و هو المقتدر العزيز الفضال قد اسمعناک اللّغة الفصحی نريد ان نسمعک لسان عجمی مبين. جميع عالم از برای عرفان حضرت مقصود از عدم به وجود آمده و چون اصبع اراده سبحات را شق نمود و اشراقات انوار ظهور از افق فضل تجلّی فرمود کلّ معرض و منکر مشاهده گشتند الا من شاء الله سبحان الله در يوم جزا حزب شيعه اخسر احزاب عالم ديده شدند عمل نمودند آنچه را که هيچ ظالمی عمل ننمود در سنين اوليه طراً بر اعراض قائم و بعد بر سفک دم اطرش فتوى دادند تفکر در اعمال آن حزب و افعالشان در ايام قبل و بعد لازم. سالها به اصنام اسما متمسک و بر منابر به لعن یکديگر مشغول و به گمان خود خود را اعلم و ارفع امم می شمردند و چون نیر امتحان از افق سماء حکمت مقصود عالمیان اشراق نمود کلّ به سقر راجع حال هم چون معرضين بيان در تربيت حزبي به مثابه حزب شيعه مشغولند قل هذا يوم الله لا يذكر فيه الا هو آن جناب بايد به دو پر يعنى توکل و انقطاع در هوای محبت رحمن طيران نمایند و به نصرت امر الله مشغول گردند جهد نما ليظهر منک ما يبقی بدوام ملکوت ربّک المهيمن القيوم بگو ای عباد آذان را از اصغاء صرير قلم اعلى و حفيف سدرة منتهى محروم نمائيد تا زود است در تدارک مافات قيام کنيد اين است امر مبرم رباني که از افق سماء قلم

ص ۹۳\*\*\*

اعلى اشراق نموده و ثبت گشته اياکم ان تمنعکم حجابات العالم و سبحات الامم ضعوا ما عند القوم مقبلين الى الله مالک ما کان و ما يكون البهاء من لدنا عليك و عليهم و على الذّين اقبلوا الى الله العزيز الودود.

دُرُخْش جناب ص د عليه بهاء الله بسمي الشاهد العليم

هذا يوم فيه يسمع من حفيف سدرتى المنتهى قد اتى الوعد و ظهر مالك الاسماء و من سگان الفردوس الاعلى قد كشف الحجاب و انار افق الظهور بانوار الوجه و ينطق مكلم الطور انه لا اله الا هو العزيز الوهاب يا ايها المذكور لدى المظلوم ان استمع النداء من شطر البقعة البيضاء انه لا اله الا هو الواحد المختار قد ظهر و اظهر ما اراد بسلطان القدرة و الاقتدار ان افرح بهذا الذكر الاعظم ثم اقرء اللوح انه ينفعك في كل الاحوال قد كنتم تحت لحاظ عنايتي و ذكرناكم من قبل ان ربكم الرحمن لهو العزيز الفضال قم على خدمة الامر بالحكمة و البيان ثم اذكر ربك على شأن ينجد به العباد سيفى ما تراه اليوم و يبقى لك ما نزل من لدى المظلوم في اعلى المقام كذلك فتحننا على وجهك باب الفضل بمفتاح الحكمة ان ربك لهو العزيز العالم بهاء المشرق من افق ارادة الله عليك و على الذين نبذوا الاوهام متمسكين بحبل الايقان في ايام ربهم مالك الانام.

بسمه المشفق الكريم

جناب ص در عليه بهاء الله

انا ذكرناك من قبل و بشرناك بعناية الله رب العالمين اسمع النداء

ص ٩٤\*\*\*

من شطر عكاه انه لا اله الا هو الفرد الخبير قد ظهر و اظهر ما اراد فضلاً من عنده و هو الفضال الكريم انك اذا وجدت نفحات الوحي و شربت رحيق الفضل قل الهى لك الحمد بما كشفت لى و هديتى الى صراطك و عرفتني امرك الاعظم و نبأك العظيم و سقيتني من كأس العطاء و كوثر البقاء ترانى يا الهى مقبلاً الى افكك الاعلى و معرضاً عن الذين عرضوا عنك يا مولى الورى و رب العرش و الثرى و اشهد بوحدانيتك و فردانيتك و بقوتك و قدرتك و سلطانك اسئلك بالافق الذى تنور بانوار وجهك و المقام الذى تشرف بلقائك و بصير قلمك و بايات عظمتك بان تقدر لى ما يقربني اليك و ينفعني في كل عالم من عوالمك انى لا اعلم ما كان مكنوناً في علمك و انت اعلم بى متى اسئلك باسمك الذى به هديت الامم الى صراطك الاعظم بان لا تخيبنى عمّا قدرته لاصفيائك انك انت المقتدر على ما تشاء و في قبضتك زمام الاشياء لا اله الا انت العليم الحكيم.

بسم الله الاقدس الامنع الاعلى

جناب ميرزا على نايب

سبحانك يا من اقر كل ذى قدرة بالعجز عند ظهورات قدرتك و اعترف كل ذى علم بالجهل عند ظهورات علمك انت الذى طرزت ديباج كتاب الانشاء بطراز اسمك الابهى و زينت وجنة الوجود من الغيب و الشهود بطراز النقطة البارزة عنها الهاء ليتيم ما نزل من عندك على مظهر نفسك العلى الاعلى فلما فصلت النقطة بالباء و استقرت

ص ٩٥\*\*\*

على الهاء بسلطنتك و اجلالك فزعوا بريتك و خلقك الا من رقم على جبينه من قلمك الاعلى هذا مالك ممالك البقاء و الحاكم على الاشياء و هذا لهو الرائب على فلك الهاء فتعالى هذا الفضل الذى اختصاصته لاحيانك و قدرته لاصفيائك و ما كان ذلك الا من فضلك و الطافك و جودك و مواهبك من دون استحقاق احد بذلك لانك يا الهى لو تنظر بلحظات عدلك ليستحق كل غضبك و سخطك اسئلك بان تنظر الينا بلحظات اعين فضلك و احسانك اذ نستحق رحمتك و عنايتك و مكرمتك و احسانك اى رب نحن عجزاء و انت القوى ذو القدرة العظيم و نحن فقراء و انت الغنى ذو الكرم العميم يا كوثر من ظمأ في عشقك و هواك و يا مامن من هام في برية الهجر و الفراق اسئلك باسمك الذى به ذلت الاعناق لسلطنتك و اقتدارك و خضعت الوجود لاشراق انوار وجهك بان تحفظنا من شر اعدائك الذين كفروا بنعمتك و اعترضوا على مظهر نفسك بعد الذى اتى في ظان البيان بظهور معانى المكنونة في الواحك و به ثبت ما شهدت لنفسك بنفسك و حقق ما وصفت ذاتك بذاتك اى رب طهرنا عن دونك و قدسنا عن ذكر ما سواك لتكون خالصاً لوجهك و ناصراً لدينك و ناشراً لاثارك و ناطقاً بثنائك فاحفظ يا الهى هؤلاء الضعفاء في ظل قوتك و هؤلاء الفقراء في سرادق غنائك اى رب كينونة القدرة تشهد بضعفها عند ظهورات قوتك و كينونة العلم تشهد بجهلها عند تجليات علمك و ذاتية العلو تعترف بدنوها عند ظهورات علوك و استعلانك و مع علمنا بذلك لم ندر بائ ذكر نذكرك و بائ وصف نصفك

ص ٩٦\*\*\*

و بائ قدرة ترتقى الى سماء امرك فو عزتك ان ضعفنا بحقيقته يستدعى قوتك و ان فقرنا بذاتيته يطلب غنائك اى رب قد اتيناك منقطعاً عمّا سواك و سرعنا الى شاطئ رحمتك و افضالك و بحر عظمتك و اقتدارك لا تحرمنا عمّا عندك و نسللك بمحبوبك الابهى بان تحفظ الهاء من شر اعدائك فو عزتك ابتلاً بينهم على شأن لا يذكر بالبيان و انك الرحمن لا اله الا انت العزيز المستعان.

بسم الله العلى الابهى

جناب ميرزاى نايب

نار الرحمن من سدة الانسان في قطب هذا الرضوان على الحق موقوداً و ينطلق كل جذوة من جذواتها بأنه لا اله الا هو و انه قد كان عن العالمين غنياً و بها تحدث حرارة حبّ المحبوب في القلوب و يستجذب الحبيب الى مقرّ قدس منيعاً و بها تشتعل اكباد العشاق و ينقطعون عن الأفاق كذلك كان الحكم من قلم الاعلى على لوح البيضاء بالحق مرقوماً و قد علم الله بانك اشتعلت بهذه النار و كنت من نعمات الله مجذوباً ان احفظ النار لئلا تخدمها مياه الاشارات من الذين كفروا بالله و كانوا من نفحات القدس محروماً قم على امر الله ثم بلغ الناس هذا التبا الذي منه فزع من في السموات و الارض الا من عصمه الله بسلطان ميبناً قل يا قوم قد جائكم الامتحان من شطر ربكم الرحمن و المشركون حينئذ في اضطراب عظيم قل الفتنة فتنة للذين

ص ٩٧\*\*\*

ما شربوا منها لا تزل اقدامهم من شيء اولئك هم الذين اتخذوا في ظلّ الرحمن لانفسهم مقاماً اميناً لا تحركهم عواصف الامتحان و لا قواصف الافتتان و هم في كنف الحفظ محفوظاً اولئك يصلين عليهم اهل الفردوس في كل بكور و اصيلاً كذلك القيناك قول الحق و انزلنا اليك ما يفرح به قلبك و افئدة كل موقن بصيراً فالق التكبير من قبل الله على وجوه الذين آمنوا بالله و كانوا على الامر مستقيماً ان ادخل الناس في دين الله و لا تصبر اقل من حيناً و هذا شرف العبد في هذا اليوم الذي فيه اتى الله بامر بديعاً ان اجتمع احبائي و كن لهم في الامور معيناً و الهاء عليك و على ابنك و بنتك من لدن عليهم حكيماً و الحمد لله رب العالمين جميعاً.

#### هو السامع المجيب

درخش جناب ميرزا على عليه بهاء الله

يا على عليك بهائي تو از نفوسی هستی که در اول ایام اقبال نمودی و از کاس عرفان نوشیدی و بعد حوادث عالم و حجابات امم حایل شد بشنو ندای مظلوم را و در اسم قیوم الهی تفکر نما اوست قائم و قادر و مقتدر و غالب نفوسی که بر اعراض قیام نموده اند به مثابه اطفال به لعب مشغولند سوف يأخذهم الله امرأ من عنده و يحقق آياته و يظهر امره و يثبت برهانه رغماً لهم و للذين جادلوا بآيات الله رب العالمين بايست بر خدمت امر. توفيق و تأييد در قبضه اقتدار حق جلّ جلاله بوده و خواهد بود قل سبحانه يا من باسمك

ص ٩٨\*\*\*

اخذت الزلازل قبائل الارض كلها بان توقفتي على خدمت امرک في أيامک و تؤيدني على ما يبقى به ذكرى في كتابك اسئلك يا غفار العالم و معين الامم و الظاهر بالاسم الاعظم بان تغفر لي و الذين اقبلوا الى افك الاعلى و تمسكوا بحبل عنايتك يا فاطر السماء ثم اكتب لي خير الآخرة و الاولى انك انت مالک العرش و الثرى لا اله الا انت الغفور الرحيم.

#### هو السميع البصير

جناب ميرزا على نايب عليه بهاء الله

يا على انا ذكرناك بما لا تعادله اذكار العالم و نذكرک في هذا الحين بكلمة اذ نزلت خضعت لها الآيات و اردنا ان نسمعك آياتي و نظهر لك بيناتي و نلقى عليك ما يجذبك الى افق عنايتي كذلك نطق لسان العظمة في هذا المقام الذي جعله الله اعلى المقام اسمع ندائي و قم بين عبادي و ذكرهم بآياتي و نور قلوبهم بنور بيان ربك مالک الایجاد قل يا حزب الله اليوم يومكم انصروا ربكم الرحمن بالحكمة و البيان و لا تتبعوا الذين نقضوا عهده و ميثاقه و ارتكبوا ما ذابت به الاكباد قل قد فتح باب السماء و ماج بحر الكرم امام وجوه العالم و اشرق نير البرهان من افق سماء البيان اتقوا الله و لا تتبعوا كل غافل مرتاب اياكم ان تمنعكم زخارف الدنيا عن مولى الورى او سطوة اهل الطغيان عن الله مالک الاديان ضعوا الاوهام ورائكم ثم اقبلوا بوجوه بيضاء الى مقام تنطق فيه الذرات الملك لله رب الارباب انك اذا فزت بآياتي و وجدت عرف عنايتي قل الهى الهى ايدنى على ذكرک و ثنائک و خدمة امرک

ص ٩٩\*\*\*

نسئلك يا مالک الوجود و مربى غيب و الشهود بلثالى بحر علمک و اسرار کتابک و انجم سماء بيانک و بامرک الذى سخرت به بلادک و عبادک بان تجعلى قائماً على خدمتک بحيث لا تمنعنى زخارف العالم عن التوجه اليک يا مالک القدم و لا تخوفنى ضوضاء الامم و لا تضعفى قوتهم و شوكتهم و اقتدارهم انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت القوى الغالب القدير.

#### بسمي الاعظم الاقدم الاكرم

درخش جناب على

قل اللهم انك انت مظهر المظاهر و مصدر المصادر و مطلع المطالع و مشرق المشارق اشهد باسمك تزينت سماء العرفان و تموج بحر البيان و شرعت الشرائع لاهل الاديان اسئلك ان تجعلى غنياً عن دونک و مستغنياً عما سواک ثم انزل على من سحاب جودک ما ينفعنى في كل عالم من عوالمک ثم وفقنى على خدمة امرک بين عبادک على شأن

يظهر متى ما ثبت به ذكرى بدوام ملكوتك و جبروتك اى ربّ هذا عبدك الذى قد توجه بكّله الى افق جودك و بحر فضلك و سماء الطافك فافعل بى ما ينبغي لعظمتك و اجلالك و موهبتك و افضالك انك انت المقتدر القدير و بالاجابة جدير لا اله الا انت العليم الخبير.

#### هو الظاهر المستور

جناب آقا ميرزا على نايب

قل انا لما سافرنا من مشرق البقاء الى مغرب العماء وجدنا قوماً من الطّوريون كانوا

ص ١٠ \*\*\*

على ارض الاشارات موقوفاً اذاً اظهرنا لهم من سرّ الاعظم في هذه الكلمة الاكبر على الرّمز الخفى رمزاً اقلّ من ان يحصى اذاً انصعقوا على التّراب كاتهم ما خلقوا في الارض و كذلك قضى الامر من مهيمن قيّوماً و انك انت قم على استقامة كبرى ثمّ انصر ربك انه يؤيدك بسلطان كان على الحق قويا.

#### هو السامع البصير

درخش جناب ميرزا باقر عليه بهاء الله

كتاب انزلناه بالحقّ انه في كلّ الاحيان ينادى من في الامكان و يدعوهم الى صراط الله المستقيم هذا يوم فيه ظهر امّ الكتاب و نزل من ملكوت البيان ما خضعت له كتب القبل يشهد بذلك هذا الكتاب الذى ينطق بالحقّ انه لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الخبير قم بالاستقامة الكبرى على شأن لا تحزنك شئون الخلق و لا يخوفك ظلم الظالمين الذين نبذوا كتاب الله عن ورائهم بما اتبعوا كلّ عالم بعيد ان اشكر الله بهذا الذّكر الاعظم لعمري لا يعادله ما عند الامم انّ ربك لهو المشفق الكريم خذ اللّوح بقوة من عندنا ثمّ اقرأه ربوات اهل الفردوس انّ ربك لهو السامع العليم كذلك زيّنا افق اللّوح بشمس ذكر ربك المقتدر القدير ان اجهدى في ايام ربك ليظهر منك ما يجد منه المخلصون عرف محبة الله ربّ العالمين الهاء عليك و على الذين فازوا بهذا الذّكر الحكيم.

ص ١١ \*\*\*

جناب ميرزا باقر عليه بهاء الله الذى فاز بتحرير الآيات

#### هو الناظر من افقه الاعلى

يا باقر كن مستعداً لاصغاء نداء ربك انه يذكرك من شطر سجنه الاعظم المقام الذى فيه استوى مالك القدم على عرشه العظيم اياك ان تمنعك ضوضاء البشر عن مالك القدر او تحجبك حجابات الغافلين الذين اذ ارتفع النداء بين الارض و السّماء وضعوا اصابعهم في آذانهم و اذ اقبل اليهم مولى الورى اعرضوا و قالوا ما ناح به سگان مدائن المعانى و البيان يشهد بذلك ربك الرحمن في هذا المقر المنير قل يا قوم اتقوا الله و لا تتبعوا باهواء الذين كفروا بيوم الدين هذا يوم فيه ماج بحر البيان في الامكان و غرّدت حمامة البرهان على الاغصان الملك لله العزيز الحميد طوبى لناطق نطق بثناء ربه و لاذن فاز باصغاء ندائه و لعين رأت آثاره و ليد اخذت كتابه و لقلم فاز بتحرير آياته و لقلب تزّين بنور معرفته و برجل سرع الى صراطه المستقيم الهاء من لدنا عليك و على الذين تشبّثوا بذيل العناية و تمسّكوا بحبله المتين.

#### هو المقتدر في جبروت البقاء

قايين جناب ميرزا باقر

ذكر الله من سدره القدس على بقعة الفردوس قد كان على الحقّ مشهوداً فسوف ينفطر السّماء و يأتى الغلام على براق الحمراء و يقضى الامر من مقتدر قديراً اذاً تجد المشركين يهربون عن اليمين و اليسار قل اليوم لا مهرب لاحد الا من انقطع عن كلّ من في السّموات و الارض

ص ١٢ \*\*\*

و استقرّ في ظلّ كان في ازل الازل ممدوداً كذلك القيناك لتكون ثابتاً على الامر و مقبلاً الى حرم الذى كان عن جهة العرش مرفوعاً يا باقر سمعنا ندائك و رأينا اقبالك ذكرناك بما يبقى بدوام الملك و الملكوت ذكرناك من قبل و في هذا الحين لتشكر ربك مالك الوجود انا انزلنا لمن اراد الوجه ما يبشره بعناية ربه الذى اتى من افق الاقتدار بامر لا يقوم معه شئ من الاشياء يشهد بذلك من طاف العرش في هذا المقام المحمود.

#### الابداع الابهى

اماء الله في درخش

هذا كتاب من لدنا الى اللّائى آمن بالله الواحد المختار ليقرّهنّ البيان الى مطلع آيات الرحمن و يذكرهنّ بهذا الذّكر الذى زيّن به الابداع يا اماء الله ان استمعن النداء من السّدرة المرتفعة على البقعة النّوراء انه لا اله الا هو المقتدر العزيز المتّان ان اشهدن كما شهد الله ثمّ اذكرنه في العشيّ و الاشراق انتن اوراق سدره امرى تمسّكن بها باسى

الَّذِي به لاحت الوجود و قرّت الابصار كنّ طائرات في هواء التقديس و ساجدات لوجه الله العزيز المتعال قد خلقتنّ للعصمة كذلك قضى الامر من لدن مالك البرية في الزّبر و الالواح ان افرحن بما ذكرتنّ من قلم الامر الَّذِي منه جرى سبيل الحيوان في هذه الايام الّتي فيها تجلّى الرّحمن على من في الامكان لو ترين تجلياً من تجليات ص ١٠٣\*\*\*

الّتي اشرقت من افق الوجه لتقطعن اكبادكنّ بايديكنّ و تقلن ان هذا الّا محبوب من في الارضين و السّموات طوبى لكنّ بما ذكرتنّ لدى العرش و اقبلتنّ الى مطلع الانوار ان اذكرن الله في كلّ الاحيان و سيّجن بحمده أنّه مع امانه القانتات و عبادته الاخيار انّما الهاء عليكنّ و على اللّائي آمنّ بالله الواحد الجبار.

اماء الله ق به اسم محبوب آفاق

حمد محبوبى را سزا كه نظر به عنايت كبرى طلعت ابهى را مخصوص حيات اهل عالم فدا فرمود نيكو است حال كسى كه در اين ظلمات به مثابه مصباح بر افروزد جان عالم مى فرمايد اى كنيزانم ملاحظه رحمتنم نمائيد شما در محافل خود آرميده ايد و جمال قدم با جمعى دوستان و اهل حرم در دست اعدا مبتلا در اين سجن كبرى به ذكر دوستان حق مشغول لذا بر شما لازم كه به شرايط حبّ عمل نمائيد و به حقّ ناظر و الهاء عليكم.

امة الله هو المقتدر على ما يشاء باسمه المهيمن على العالمين

انّ الورقة ينادى على السّندرة أنّه لا اله الاّ هو العليم الحكيم طوبى لورقة تمسّكت بها على شأن ما سقطت من ارياح الافتتان انّها من خيرة الاماء لدى الله مالك الاسماء يشهد بذلك كلّ عالم بصير يا امتى انا وجدنا عرف حبّك ربّك و نزلنا لك هذا الكتاب الَّذِي به انار افق ص ١٠٤\*\*\*

العالم و توجه كلّ مقبل الى الله ربّ العالمين اذا فزت بكتاب ربّك ان اشكره بشكر ينجدك به اهل الفردوس انّ ربّك لهو الامر العليم انّما الهاء على الّذين آمنوا و على اللّائي آمنّ بالله المقتدر القدير.

درخ ش جناب جواد بسم الله الفرد الواحد الاحد

انّ المذكور يذكر في هذا اللّوح المبين و المقصود يناديك من شطر هذا السّجن العظيم و المعبود يدعوك بالحقّ و يذكرك على لحن به طار الامكان شوقاً لرّبّه الرّحمن و انجذب افئدة ملأ العالمين لا تحزن بما رأيت في سبيلي قد كنّا شهداء على ما ورد عليكم في هذا الامر الَّذِي به ملئت القلوب من خشية الله ربّك و ربّ العالمين ان صبروا في الله ثمّ استقرّوا بالله أنّه ينصر من يشاء بقدرة من عنده و سلطان من لدنه أنّه لهو المقتدر القدير قد خسر الّذين نبذوا العدل و اتّخذوا الظّلم الاّ انّهم من الهالكين طوبى لمن فاز بما لا فائز به اكثر الخلق الاّ أنّه من المخلصين يذكره الرّحمن في اعلى الجنان هذا لهو الفضل الاكبر و المقام الرّفيع انّما الهاء عليك و على من اقبل الى الوجه منقطعاً عن السّموات و الارضين.

جناب كربلائي ملأ حسين عليه بهاء الله يسمى المشرق من افق الاعلى

قد قال قائل هل القيامة قامت قل اى و نفسى العليم

ص ١٠٥\*\*\*

الحكيم و هل السّاعة اتت قل بل و ربّ العرش العظيم و هل الآيات نزلت تالله انّها ملئت الافاق ان انت من العارفين و هل الميزان نصب تالله أنّه ينادى و ينطق بين العالم يشهد بذلك كلّ عارف بصير يا اهل الارض اتّقوا الله و لا تتبعوا اهوائكم ان اتبعوا من اتاكم بسلطان مبين انك انت اشكر ربّك بما اقبل اليك من شطر سجنه الاعظم و ذكرك بما لا تعادله اذكار العالم و ما عند الامم انّ ربّك هو المبين العليم اياك ان يمنحك شىء من الاشياء عن مالك الاسماء كن ناطقاً بذكرى و قائماً على خدمة امرى و متشبّهاً بذيلي المنير الهاء من لدنّا عليك و على من تمسّك بحبل الله المقتدر القدير.

جناب كربلائي ملأ حسين عليه بهاء الله يسمى الَّذِي به تصوّع عرف البيان في الامكان

كتاب انزله المظلوم لمن آمن بالله المهيمن القيوم ليقربّه بيان الرّحمن الى مقام لا يرى فيه الاّ تجليات انوار وجه ربّه العزيز الودود تالله قد ارتفع صرير قلبي الاعلى و حفيف سدرتي المنتهى طوبى لاذن سمعت و ويل لكلّ غافل محجوب انا سمعنا ندائك ناديناك من يمين البقعة النّوراء المقام الَّذِي فيه نطق مالك الاسماء بما قرّت به العيون يا

إِنَّمَا النَّاطِرُ إِلَى الْوَجْهِ اسْمِعْ آيَاتِي وَفَكِّرْ فِي مَا ظَهَرَ مِنْ عِنْدِي وَ قُلْ يَا مَلَأَ الْبَيَانَ تَاللَّهُ قَدْ أَتَتْ سَمَاءَ الْعَرْفَانِ بِشُمُوسٍ مُشْرِقَاتٍ اتَّقُوا مِنْ أَتَاكُم بِرَايَاتِ الْآيَاتِ مِنْ لَدَى اللَّهِ  
مَالِكِ هَذَا الْمَقَامِ الْمَرْفُوعِ قُلْ لَا تَغْنِيْكُمْ الْيَوْمَ عُلُومُكُمْ وَ فَتُونُكُمْ ضَعُوهَا وَرَائَكُمْ مُقْبِلِينَ إِلَى بَحْرِ الْعِلْمِ الَّذِي مَاجَ بِهَذَا الْاسْمِ  
ص ١٠٦\*\*\*

الَّذِي بِهِ لَاحَتِ الْوُجُودِ قُلْ يَا مَلَأَ الْأَرْضِ انْصَفُوا فِي مَا ظَهَرَ بِالْحَقِّ وَ لَا تَعْتَرِضُوا عَلَى الَّذِي بِهِ أَقْبَلَ الْوُجُودَ إِلَى اللَّهِ رَبِّ مَا كَانَ وَ مَا يَكُونُ كَذَلِكَ نَزَّلْنَا الْآيَاتِ وَ أَرْسَلْنَاكَ إِلَيْكَ  
لَعَمْرُ اللَّهِ قَدْ سَتَرَ فِي كُلِّ حَرْفٍ مِنْ حُرُوفَاتِهَا بَحْرَ الْمَعَانِي وَ الْبَيَانِ لَوْ كَانَ النَّاسُ هُمْ يَعْرِفُونَ أَنَّهُ أَتَى لِإِصْلَاحِ الْعَالَمِ وَلَكِنَّ الْقَوْمَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ. الْبَهَاءُ الْمَشْرِقُ مِنْ أَفْقِ مَلَكُوتِي  
عَلَيْكَ وَ عَلَى الَّذِينَ قَالُوا الْمَلِكُ اللَّهُ الْمُهَيْمِنُ الْقَيُّومُ.

در جناب جلال عليه بهاء الله بسمه المهيمن على الاسماء

سُبْحَانَ الَّذِي نَزَلَ الْآيَاتِ بِالْحَقِّ وَ أَظْهَرَ الْبَيِّنَاتِ لَعَلَّ النَّاسَ يَدْعُونَ مَا عِنْدَهُمْ وَ يَتَوَجَّهْنَ إِلَى وَجْهِهِ الْمَشْرِقِ مِنْ هَذَا الْأَفْقِ الْمُبِينِ قُلْ قَدْ ظَهَرَتْ حُجَّةُ اللَّهِ وَ بَرَهَانُهُ وَ بَرَزَ مَا هُوَ  
الْمَكْنُونُ فِي كِتَابِهِ الْمَحْكَمِ الْعَزِيزِ الْبَدِيعِ مِنَ النَّاسِ مَنْ رَأَى آيَاتِ اللَّهِ وَ أَعْرَضَ عَنْهَا وَ مِنْهُمْ مَنْ سَمِعَ النَّدَاءَ وَ قَالَ إِنِّي أَحِبُّ الْأَقْلِينَ وَ مِنْهُمْ مَنْ نَبَذَ الدُّنْيَا عَنْ وَرَائِهِ مُقْبِلًا إِلَى اللَّهِ  
رَبِّ الْعَالَمِينَ قُلْ يَا قَوْمِ أَنْصَفُوا فِي أَنْفُسِكُمْ وَ لَا تَرْتَكِبُوا مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فِي الصُّحُفِ اللَّهُ وَ الْوَاحِدُ وَ لَا تَتَّبِعُوا كُلَّ غَاغِلٍ مَرِيبٍ تَوَجَّهُوا إِلَى الْبَحْرِ الْأَعْظَمِ أَنَّهُ يَنْطَلِقُ فِي قُطْبِ  
الْإِبْدَاعِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ قَدْ خَلَقْتَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضَ لِعَرْفَانِ اللَّهِ وَ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ النَّاسَ أَكْثَرُهُمْ مِنَ الْمُتَوَهِّمِينَ يَتَّبِعُونَ كُلَّ نَاعِقٍ وَ يَعْقِبُونَ كُلَّ مُتَوَهِّمٍ إِلَّا أَنَّهُمْ  
مِنَ الْهَائِمِينَ قُلْ يَا قَوْمِ دَعُوا مَا عِنْدَكُمْ وَ تَوَجَّهُوا إِلَى اللَّهِ هَذَا مَا يَنْفَعُكُمْ  
ص ١٠٧\*\*\*

أَنْ أَنْتُمْ مِنَ الْعَارِفِينَ تَاللَّهُ لَا يَغْنِيْكُمْ الْيَوْمَ كُتُبُ الْعَالَمِ وَ لَا صُحُفُ الْأَوَّلِينَ أَنْتَ يَا إِنَّمَا الْعَبْدُ أَنْ أَشْكُرَ اللَّهَ بِمَا عَرَّفَكَ مَا هُوَ الْمَذْكُورُ فِي الْأَلْوَاكِ وَ هَدِيكَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ  
تَمَسَّكَ بِحَبْلِ اللَّهِ مُعْرِضًا عَنْ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالرَّحْمَنِ إِذْ أَتَى بِالْبَرَهَانِ وَ أَنْكَرُوا قُدْرَةَ اللَّهِ إِذْ ظَهَرَتْ بِسُلْطَانِ أَحَاطَ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ.

جناب سيد جلال عليه بهاء الله هو الناطق في ملكوت البيان

كِتَابُ أَنْزَلَهُ لِمَنْ أَقْبَلَ إِلَى اللَّهِ الْمُهَيْمِنِ الْقَيُّومِ لِيُجِذِبَهُ نَفْحَاتُ الْوَحْيِ إِلَى مَطْلَعِ الْأَمْرِ وَ تَرِيهِ مَا مَنَعَ عَنْهُ أَكْثَرَ الْعِبَادِ كَذَلِكَ نَطَقَ الْحَقُّ عِلَامَ الْغُيُوبِ خَذِ الْكِتَابَ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا  
بِقُوَّةٍ لَا تَمْنَعُهَا شَهَاتُ الْعُلَمَاءِ وَ لَا سَطْوَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْشَّاهِدِ وَ الْمَشْهُودِ قَدْ حَضَرَ اسْمُكَ لَدَى الْمَظْلُومِ ذِكْرُنَاكَ بِمَا يَقْرَبُكَ إِلَى اللَّهِ الْعَزِيزِ الْوَدُودِ كُنْ قَائِمًا عَلَى خِدْمَةِ  
الْأَمْرِ وَ مُقْبِلًا إِلَى مَطْلَعِ آيَاتِ رَبِّكَ مَالِكِ الْوُجُودِ كَذَلِكَ نَطَقَ الْقَلَمُ الْأَعْلَى إِذْ كَانَ الْمَظْلُومُ بَيْنَ أَيْدِي كُلِّ غَاغِلٍ مُحْجُوبٍ. الْبَهَاءُ الْمَشْرِقُ مِنْ أَفْقِ سَمَاءِ بَيَانِي عَلَى الَّذِينَ مَا نَقَضُوا  
مِيثَاقَ اللَّهِ وَ عَهْدَهُ قَامُوا وَ قَالُوا اللَّهُ رَبُّنَا وَ رَبُّ الْعَرْشِ وَ الثَّرَى وَ مَالِكِ الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى أَنَّهُمْ أَهْلُ الْبَهَاءِ فِي لُوحِي الْمَحْفُوظِ.

دُر جناب میرزا محمد تقی بسم الله الاقدس الابهي

قد تبدلت الامور على شأن ترى الذئاب في القصور و مالک

ص ١٠٨\*\*\*

الْمَلَكُوتِ فِي أَخْرَابِ الْبُيُوتِ كَذَلِكَ قَضَى الْأَمْرُ مِنْ لَدُنْ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْمُخْتَارِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ قُصُورَهُمْ قُبُورَهُمْ طُوبَى لِأُولَى الْإِبْصَارِ إِنَّ الَّذِينَ فَتَحَتْ أَبْصَارَهُمْ بِالْهَدَى فِي أَيَّامِ رَبِّهِمْ  
الْأَبْهَى أَوْلَتْكَ مَا يَرُونَ الْأَشْيَاءَ إِلَّا وَ قَدْ يَرُونَ فَنَائِهَا قَبْلُهَا لِعَمْرِي بِهِمْ تَنْبَتِ الْأَرْضُ وَ تَمَطَّرَ السَّحَابُ إِنَّ الدُّنْيَا فِي كُلِّ الْإِحْيَانِ تَنَادَى الْإِنْسَانُ وَ تَقُولُ هَلْ تَرِيدُ الْوَفَا مَتَى فَبَيْسَ  
مَا ظَنَنْتَ سَوْفَ تَرَى نَفْسَكَ فِي ذُلٍّ وَ خَسْرَانٍ طُوبَى لِمَنْ نَبَذَهَا عَنْ وَرَائِهِ مُقْبِلًا إِلَى مَطْلَعِ الْأَنْوَارِ قُلْ الدُّنْيَا هِيَ مَا يَمْنَعُكُمْ عَنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَجْعَلُ دِينَهُ وَ  
دُنْيَاهُ وَ يَمْنَعُهُ عَنْ سِوَاءِ الصِّرَاطِ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَجْعَلُ زَهْدَهُ دُنْيَاهُ وَ هُوَ فِي غَفْلَةٍ وَ ضَلَالٍ وَ مِنْهُمْ يَجْعَلُ فَقْرَهُ نَفْسَ الدُّنْيَا وَ هُوَ غَاغِلٌ عَمَّا عَلَيْهِ كَذَلِكَ فَصَّلْنَا الْأَمْرَ فِي الزَّبْرِ وَ  
الْأَلْوَاكِ أَنْ أَخْرَقُوا الْإِحْجَابَ هَذَا رَبُّ الْإِرْيَابِ قَدْ أَتَى بِمَلَكُوتِ الْآيَاتِ مِنَ النَّاسِ مَنْ تَمَسَّكَ بِالطَّاعُوتِ مُعْرِضًا عَنْ الْمَلَكُوتِ قُلْ وَبَلْ لَكَ يَا إِنَّمَا الْمُشْرِكُ الْمُرْتَابُ أَنَا أَظْهَرْنَا الْأَمْرَ  
عَلَى شَأْنِ ذُلَّتْ لَهُ الرِّقَابُ مِنْ شَرْبِ هَذِهِ الْكَأْسِ لَا يَحْجِبُهُ نَعِيقُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ لَا سَبْجَاتُ الْإِشَارَاتِ كَمْ مِنْ حَكِيمٍ مَنَعْتَهُ عَنِ الشَّمْسِ سَحَابُ الْإِوْهَامِ وَ كَمْ مِنْ صَبِيٍّ خَرَقَ  
الْإِحْجَابَ كَمْ مِنْ عَاقِلٍ تَحَيَّرَ فِي نَفْسِهِ وَ كَمْ مِنْ غَاغِلٍ أَقْبَلَ إِلَى أَنْ دَخَلَ مَلَكُوتَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْمُتَعَالِ قُلِ الْفَضْلُ بِيَدِ اللَّهِ يُعْطِيهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ خَلْقِهِ أَنَّهُ لِهَوِ الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ طُوبَى  
لِمَنْ أَقْبَلَ إِلَيْهِ وَبَلْ لِكُلِّ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ كَذَلِكَ الْقَيْنَاكِ وَ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ آيَاتٍ لَا يُعَادِلُهَا مَا فِي الْأَرْضِينَ وَ السَّمَوَاتِ لِتَأْخُذَكَ نَفْحَاتُ الْوَحْيِ فِي هَذِهِ الْإِيَّامِ الَّتِي فِيهَا غَنَّتِ الْوُرُقَا

ص ١٠٩\*\*\*

و نطق الغراب و البهاء عليك و على كل موقن صبار.



### هو السامع المجيب

جناب يعقوب على عليه بهاء الله

شهد الله أنه لا اله الا هو و الذي ينطق أنه هو الاسم الاعظم و كان مكنوناً في ازل الازال من اقبل اليه قد فاز بما فاز به المقربون و الذي اعرض أنه من المشركين في كتاب مبین سبحانه الذي اظهر ما كان مخزوناً في العلم و مستوراً في افئدة المرسلين قد اتى بالحق و ظهر ما اراد أنه هو الفرد الواحد المقتدر القدير. انا نذكر الذين اخذهم جذب بيان ربهم الرحمن الرحيم ليقربهم الذكر الى مقام انقطع عنه وصف الواصفين و ذكر الذاكرين قل لك الحمد يا الهى بما سقيتى كوثر بيانك و انزلت لى ما يقربنى اليك اسئلك ببحر عطائك و شمس فضلك بان تقدّر لى خير الآخرة و الاولى و تكتب لى ما كتبت به بعبادك المقربين انك انت المقتدر القدير لا اله الا انت القوى الغالب العليم الحكيم.

### هو العزيز الوهاب

در جناب نظر قبل على

هذا كتاب نزل من لدن عزيز وهاب لمن خضع و اناب اذ اتى الرب على السحاب أنه لرب الارباب هذا لوح مستطاب نزل بالايجاز مقدساً عن الاطناب أنه لفصل الخطاب قل قد احاط الفضل و ما سواه محاط أغفلتم من امرى هذا شيء عجاب قل يا قوم أما تنتهون  
ص ١١٠\*\*\*

و رجليكم في الركاب أما ترون الذهاب أما اخبرناكم بالاياب يوم المآب هذا ذاك اليوم يا اولى الالباب قل اليوم يومئذ يا اهل الكتاب هذا ربكم و الملائكة بباريق و اكواب ان افرح انك لدى الباب تحت لحاظ مالك الرقاب ان اشربوا يا قوم هذا لهو الشراب أنه كوثر الحيوان للصحاب الذين اقبلوا الى الوجه بالاداب و الذي اعرض أنه من اهل العذاب سوف يجد نفسه في نار و التهاب يقول اليوم يا ليتنى كنت تراب ان افتخر بذكره بين الالباب قد زبنا رأسك باكليل الذكر بين الاحباب هذا يكفيك عما ظهر و غاب طوبى لمن خرق الاحجاب و اذا سمع النداء اقبل و اجاب أنه موفى الوعد هذا يوم الحساب و المقبلون تقربوا و الشياطين طردوا بالشهاب لا تحزنوا عما ورد علينا من اهل النقاب لعمري لم يكن الذين اعرضوا عند ربك الا كالحباب و ما يخرج من افواههم كطنين الذباب قد يرون ما عملوا ان ربك لبالمرصاد يأخذ من كفر أنه شديد المحال.

### هو المهيمن على من في الارض والسماء

در جناب نظر على عليه بهاء الله

كتاب نزل بالحق و به يهدى الله من يشاء أنه لهو الغفور الكريم و به انار افق المعانى و نطق البيان الملك لله الفرد العليم الخبير تنطق الاشياء باسمه المهيمن على الاسماء ولكن القوم في حجاب مبین ان الذين قتلوا و ما قتلوا اولئك من اهل البهاء في لوح حفيظ انا نأمر احبائنا بالمعروف لتطمئن به افئدة المضطربين ان الذين فسدوا  
ص ١١١\*\*\*

و افسدوا اولئك غلبت عليهم اهوائهم نشهد أنهم من الآثمين خذوا يا احبائى لوح الله بقدره من عنده ثم اقرؤوه في الليالى و الايام أنه لهو السبيل المستقيم.

### هو المبین العليم

در جناب نظر على خ عليه بهاء الله

يا نظر توجه اليك لحاظ المظلوم من شطر السجين و ذكرك بذكر سطعت منه الانوار أنه اقبل الى من اقبل اليه و ذكر من ذكره بين الانام هذا يوم فيه ظهر ما كان مكنوناً و اتى من كان موعوداً في الزبر و الألواح من الناس من اعرض عنه و منهم من اعترض عليه و منهم من افق بظلم ناحته به الاشياء و عن ورائها اهل الفردوس في العشى و الاشراق قد كفروا بنعمة الله بعد انزالها و عملوا بما صاحته به الصخرة و ذابت القلوب و الاكباد و اكثر اعدائنا علماء الارض يشهد بذلك من عنده ام الكتاب قد تمسكوا بالظنون و ظنوا أنهم مظاهر العلم في العالم قل تباً لكم يا معشر الجهلاء تالله ان العلم يتبرء منكم في كل الاحيان ان افتحوا ابصاركم ثم ارفعوا رؤوسكم ان الشمس اشرفت في وسط الزوال طوبى لعالم نبذ ما عنده و اخذ ما امر به من لدى الله رب الارباب كذلك انار افق البرهان بنير البيان طوبى لمن رأى و ويل لكل غافل مكار. البهاء من لدنا على الذين تمسكوا بحبل عناية ربهم مالك اليجاد.

### به نام خداوند یکتا

جناب نظر على خ عليه بهاء الله

نقطه اولی می فرماید اگر نفسی ظاهر شود و یک آیه بیاورد تکذیب مکنید

ص ١١٢\*\*\*

حال معادل کتب قبل آیات نازل ولكن نابالغ‌های عالم تکذیبش نمودند و گفته‌اند آنچه را که هیچ مشرکی نگفت و هیچ ظالمی نطق ننمود امروز اهل فردوس اعلی نفوسی هستند ما سوی الله را معدوم دانند و مفقود شمیرند قصص اولی ایشان را از افق اعلی منع ننماید و اسما از شاطئ بحر معانی محروم نسازد و در جمیع احوال بر کرسی اطمینان جالسند و بر سریر ايقان مستريح به کمال سکینه و وقار بر نصرت امر قیام نمایند و به جنود حکمت و بیان مدائن افنده را تصرف کنند بگو ای اهل بیان انصاف دهید و به عدل تکلم نمائید نباشید از نفوسی که بعد از مشاهده انکار نمودند و هم چنین از نفوسی که مقصود امکان در فرقان می‌فرماید کم من آیه یمزون علیها و هم عنها معرضون طوبی از برای نفسی که محروم نشد و به آثار قلم اعلی فائز گشت اتک اشکر ربک بهذا الفضل العظیم و قل لک الحمد یا من فی قبضتک زمام من فی السموات و الارضین.

#### بسمه المقتدر علی من فی السموات و الارض

در جناب علی علیه بهاء الله  
 انا نذکر من توجه الی مشرق الفضل و نؤیدہ فضلاً من لدنا و انا الفضال الکريم قد ارتفع نداء الرحمن بین الامکان ولكنّ الناس اکثرهم من المیتین نعیماً لمن اهتز من نسمة الوحي و قام علی خدمة مولیه الذی اتی بامرہ البدیع ایاکم ان تخوفکم سطوة العالم و تحزنکم مقالات المنکرین كذلك طرّنا دیباج المعانی بنور الحکمة و البیان طوبی لمن اقبل و ویل للغافلین.  
 ص ۱۱۳\*\*\*

#### بسمه المقتدر علی الاشیاء

در رخ ش جناب جمال  
 ذکر من لدنا لمن شرب رحيق البلاء من كأس القضاء فی سبیل الله مالک الاسماء لیفرح بما نزل له من جبروت الله المقتدر العليم الحکیم انّ الذین اخذتهم البأساء فی سبیل الله هذا من فضله علیهم انه لهو الفضال الغفور الکريم ایاک ان تخمد نار محبتک میاه الشدائد و الضراء توکل علی الله ربک العليم الخبیر سوف یسقون الذین ظلموا من كأس الّتی سقوا احبّی ان ربک هو العادل الحکیم قد ورد علینا اعظم ما ورد علیکم و نذکرکم بالفضل فی هذا السّجن العظیم هذا لیکفیکم و ربّ العالمین هذا لیبقی لکم فی ملکوت ربکم العزیز المنیع ان اقرؤا آیات الرحمن بالروح و الریحان انها تجذبکم الی مقام لا تحزنکم ما ورد علیکم من جنود الظالمین انه یحمد من صبر فی قضائه و حمل فی سبیلہ ما حملة المقربون من اصفیائه و المخلصون من اودائه انه لهو السّميع البصیر.

#### هو الناطق فی ملکوت البیان

درخش آقا جمال  
 ان یا جمال یذکرک الغنی المتعال فی المأل لتحدث فیک التار و تنجذب بها القلوب انا ذکرناک من قبل و نذکرک فی هذا اللّوح لتشهد بما شهد الله لا اله الا انا المهيمن القیوم قد نزلت المائدة علی شأن ما بقى لها قدر بین الناس الا لمن اوتی البصر الحدید من لدی الله مالک الوجود انّ المخلصین لا یسکن عطش اشتیاقهم و لو سقیم بحور الارض کلّها یشهد بذلك من ینطق فی هذا المقام  
 ص ۱۱۴\*\*\*

المحمود لو عرف الناس فضل هذا الذکر الاعظم لجاهدوا باموالهم و انفسهم لتنزل لهم کلمة من هذا القلم الذی جعله الله مطلع العلوم ان اعرف قدر آیات الله ثمّ اعمل ما ینبغی لایام ربک الله انه ینصحک بالحقّ و یذکرک بما یبقی به اسمک فی ملکوته العزیز الممنوع.

#### بسم الله الاقدس الابی

جناب علی علیه بهاء الله  
 سبحانک اللهم یا الهی ترانی الیوم فی السّجن بین اعدائک و الابن علی التراب امام وجهک ای ربّ هذا عبدک الذی نسبته الی مطلع ذاتک و مشرق امرک اذا ولد ابتلی بالفراق بما جرى علیه حکم قضائک و اذا شرب رحيق الوصال ابتلی بالسّجن بما آمن بک و بأیاتک و کان یخدم جمالك الی ان ورد فی هذا السّجن الاعظم اذا یا الهی فدیناه فی سبیلک و ترى ما ورد علی احبائک فی هذه المصیبة الّتی ناحت القبائل و عن ورائها اهل ملأ الاعلی ای ربّ اسئلک به و غربته و سجنه بان تنزل علی احبائه ما تسکن به قلوبهم و تصلح به امورهم انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت المقتدر القدير.

#### هو الباقي بعد فناء الاشیاء

جناب اسدالله علیه بهاء الله  
 قد نصب علم القدم بالاسم الاعظم علی طور العالم طوبی لمن سرع الیه بالقلوب انّ الذین غفلوا الیوم اولئک لیس لهم نصیب من هذا الرّحیق المختوم قد اشتعلت البحار من نار

ص ١١٥\*\*\*

كلمة الله ولكن الاشرار لا يشعرون قد ارتعدت فرائص الوجود من خشية الله ولكن القوم لا يفقهون يلعبون باهوائهم ويفرحون بما عندهم و يحسبون انهم مخلصون سوف تأخذهم عدلاً من عندنا و انا المقتدر الغيور كذلك اعطيناك رحيق البيان ان اشرب باسم ربك المهيمن القيوم قل يا ايها المتوقفون ليس هذا يوم الوقوف ان اسرعوا بقلوب نورا الى شطر رحمة ربكم العزيز المحبوب ان اعرفوا قدر الايام و لا تتبعوا كل عالم محجوب كذلك ذكرناك و ارسلنا اليك نفحة الرحمن بهذا اللوح المسطور.

الاقديس الابي

سر چاه نجفعلى

كتاب مبين نزل من الله رب العالمين لمن تمسك بحبله المحكم المتين يذكر في السجن عبده ليفرح بآيات الله رب العرش العظيم اياك ان يمنعك ما في الدنيا عن مالک الاسماء ان اشرب كوثر الحيوان باسى العزيز البديع قل يا الهى ترانى مقبلاً الى حرم وصلك و كعبة امرک اسئلك بجمالک المشرق المنير بان تجعلنى ثابتاً على حبك على شأن لا يخوفنى سطوة الظالمين.

الاطهر الابي

سر چاه محمد حسن

قم و قل يا ملأ البيان اتقوا الرحمن اتعرضون على الذى جعله الله مطلع قدرته و سلطانه و جعل البيان هدية لنفسه اتقوا الله و لا تتبعوا كل مشرك مرتاب هذا هو الذى نزل الكتاب لذكره و جعله

ص ١١٦\*\*\*

الله ورقة لرضوانه الذى ينطق كل ورقة منه قد جاء الميثاق و اتى مالک يوم الطلاق طوبى لمن وفى بالعهد فى هذا اليوم الذى قام المشركون بالنفاق.

هو الاقديس الابي

ب ي ر جناب آقا محمد على

يا الهى لك الحمد بما طلع فجر عيدك الرضوان و فاز فيه من اقبل اليك يا ربنا الرحمن كم من احبائك يا الهى يركضون فى برية الشام شوقاً لجمالک و منعوا عن الورد فى ساحة عز احديتك بما اكتسبت ايدى اعدائك من الذين كفروا بك و بسلطانك اى رب فانظر طغاة بريتك بلحاظ قهرك و عزتك قد بلغوا فى الظلم الى مقام لا يقدر احد ان يحصيه الا نفسك العليم قد رضوا احبتك بالسجن و الدخول فيه و هم لا يرضون بذلك بغياً على مظهر امرک طوبى لبصير يرى فى كل ما يرد عليه فى سبيلك علو مقامه و اعلاء امرک يا اله العالمين و عزتك لو يجتمعن من على الارض كلها على ضرر احد من اهل الهاء لا يقدرن لان كل ما يرونه ضرراً لاصفيائك انه نور لهم و نار لاعدائك لو لا استقر مطلع قيومتك فى السجن الاعظم كيف ينتشر امرک و يظهر سلطانک و يعلن اقتدارک و تبرهن آياتك يا ليت حملت كل البلايا على نفسى حباً لك و لخلقك اى رب فافتح عيون عبادك لبروك فى كل الاحوال مستوياً على عرش عظمتك و مهيمناً على من فى ارضك و سمائك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت المقتدر القدير.

ص ١١٧\*\*\*

قايين قد نزل لمحمد قبل على الذى كان فى ارض الطاء بحب الله معروفاً

هو الباقي القديم

ان استمع يا عبد ما يوحى اليك عن شطر القدس و لا تلتفت الى الذنوب كفروا و اشركوا فاكف بربك ثم انقطع عن العالمين جميعاً انه يحرسك عن رضى الشيطان و يقربك الى شاطئ قدس محموداً ذكر نفسك فى كل حين لتلا يحجبك الاشارات و كذلك يأمرک قلم الامر من هذا الاصبع الذى خرج عن جيب القدرة بسلطان مبيناً ان اتحد مع احباء الله و كن ناصراً لامره و لا تغفل عنه اقل من حيناً و لقد ارسلنا اليك من قبل لوحاً و من قبله لوحاً ثم هذه الورقة التى جعلها الله عن غصن القدس مشهوداً و اذا بلغت اليك خذها بروح و ربحان ثم اقرؤها بنغمات عز بديعاً و انها لقميصى قد ارسلناه اليك لتجد منه روايح عز محبوباً قم على الامر بحكمة من لدنا لتلا تحدث الفتنة و يرجع الضر الى اصل الشجرة و كذلك امرت من لدن عزيز حكيماً خذ كأس الحيوان من انامل الرحمن و لا تلتفت الى مظاهر الشيطان فى هذه الايام التى قام على مكر جديداً تالله تحيرت عن مكره سگان السموات و الارض و كان الله على ذلك شهيداً ثم ذكر من لدنا عباد الذين آمنوا بالله و آياته و ما منعهم همسات الشيطان عن جمال الرحمن و كانوا على الامر مستقيماً و من دون هؤلاء لم يكن لهم من شأن عند الله دع ذكرهم لان يومئذ لم يكن اسمائهم عند ربك مذكوراً كذلك القيناك قول الحق لتتبع امر مولاك و تتخذ لنفسك اليه سبيلاً و لقد نزلنا لاختيك لوحاً و ارسلناه اليه لتقر به عيناه و يكون على الامر مستقيماً.

ص ١١٨\*\*\*

بسمى الهى الابي

جناب محمد على

### هو الباقي في عز بقائه

ان استمع لما يوحى اليك عن شطر القدس برية العرفان مقر الذي يوقد و يضيئ نار الرحمن من سدرة الانسان و ينطق في على قطب الامكان بانى انا الله لا اله الا انا المقتدر المهيمن القيوم و انك يا عبد ذكر حين الذي دخلت فاران الحب من غير ان تلتفت اليه و شربت كوثر العرفان عن يد المنان من قبل ان تعرفه كذلك يمن الله على من شاء من عبادده و يجزى الذينهم آمنوا و يلقي التقى في صدور الذينهم يفقهون فهيناً لك بما عرفت ربك قبل عرفان الموجودات اذاً فاسع في نفسك لتزداد في عرفانك و تكون ثابتاً عليه لان هذا اعظم عن خلق السموات و الارض و لا يثبت عليه الا المخلصون اذاً فاشكر الله بما اختصك لحبه و ارسل اليك ما يقبلك الى يمين البقاء و يقربك الى مقام عز محمود خذ شجرة الامر ثم ذق من اثمارها و لا تلتفت الى الدنيا و ما عليها و عما يقول المشركون ثم اعلم بان الدنيا حب اعدائى و الاعراض عن جمالى المقدس المنير المحبوب كذلك الهكم الورقاء من آيات ربك العزيز المشهود.

### هو الله تعالى شأنه العظمة والاقتدار

جناب ميرزا محمد على عليه بهاء الله  
اهل يقين را گمان آنکه حوادث عالم نزد حزب  
ص ۱۱۹\*\*\*

الهى معدوم و مفقود است و حال مشاهده مى شود بعضى از كلمات بعضى و برخى از اعراض و اقبال نفوس مضطرب مى شوند نفوس مقبله كه امروز به اصغاي ندای الهى فائز شدند و از بحر آگاهی قسمت برده اند جميع عالم را معدوم ملاحظه كنند كآن لم يكن شيئاً مذكوراً اى دوستان بشنويد ندای مظلوم را نظر بايد از اسباب ظاهره و حوادث محدثه برداشت و به افق اعلى متوجه ساخت به شأنى كه آنچه واقع شود سبب منع و اضطراب نشود نيكو است حال نفسى كه در جميع احوال به خدمت قائم بوده و هست ايام معدوده و ظهورات فانيه اصحاب لجه بحر احديه را منع ننموده و نخواهد نمود با يقين كامل در اصلاح وجود جهد نماييد شايد برهنه هاى عالم به طراز آگاهی مزين شوند و به انوار آفتاب دانائى منور وقت را غنيمت شمار و اوليا را به ذكر حق جل جلاله مسرور دار. الهاء عليك و على من فاز بعرفان الله و عمل بما امر به في كتابه المبين.

### بسمه الباقي بعد فناء الاشياء

جناب آقا احمد  
شهد الله انه لا اله الا هو و الذي ظهر انه لهو الموعود في كتابي المكنون و ما عند الناس من صحفى و زبرى و كتبي المقدسة المباركة التي انزلناها على النبيين والمرسلين من فاز به قد فاز بكل الكتب لانه الصحيفة العليا لمن في الانشاء و كتابي الاعظم بين الامم و لوحى المحفوظ في على المهيمن على ما كان و ما يكون و انه لبحر البيان لمن في الامكان من شرب منه قد فاز برحيق الحيوان و من اعرض انه ممن منع عن هذا الروح الذي يلقي في كل الاحيان من آيات الله المهيمن القيوم.  
ص ۱۲۰\*\*\*

خ جناب آقا على اخ جناب نبيل عليهما بهاء الله

### هو المهيمن على من في الارض والسماء

هذا يوم فيه ذرفت عين العالم بما ورد على الله مالك القدم انه لهو المبين العليم انا سميننا هذا السجين بالسجن الاعظم تفكروا في ذلك و لا تكونن من الغافلين قد ورد علينا في هذه الارض ما لا ورد على احد يشهد بذلك كل منصف بصير في كل يوم ذقنا من كأس البلاء ما لا اطلع بها الا الله الخبير ان اصبر كما صبر مولاك ثم اشكره بما ايدك على هذا الامر العظيم الذي زلت منه اقدام العلماء و العرفاء الا من شاء ربك القدير طوبى لمن حمل البلاء في حب الله انه من اهل هذا المقام الكريم لا تحزن من شيء قل يا اهل الهاء اذ اخذتكم الاحزان في ارض عليكم بارض اخرى انها واسعة من لدى الله العزيز الحكيم. الهاء عليك و على من فاز بفيضان هذا البحر الذي ما قدر له من اول و لا من آخر ان ربك لهو المتكلم الصادق الامين.

### بسمي الحكيم

خ جناب عباس عليه بهاء الله  
قد ورد علينا في سبيل الله ما لا ورد على احد من قبل بحيث حكم علينا من لم يكن لائقاً ان يخدم الحيوان في العالم تفكروا في الدنيا و شأنها لعمر الله لو كان لها شأن و منزلة على مقدار سم الابره لما اخترنا ما ترونه اليوم من تعديات الامم ان الذين ظلموا سوف يأخذهم العذاب من كل الجهات يشهد بذلك اللوح و عن ورائه القلم قد غزبهم الدنيا على شأن اعرضوا

ص ۱۲۱\*\*\*

عن الله مالك الورى و قتلوا من ناح بالعلم و المعلم قد نبذوا امر الله عن ورائهم و اخذوا ما امروا به من كل جاهل اعرض و ظلم هنيئاً لك بما فزت بعرفان الله و شربت رحيق البقاء من يد ربك مالك القدم.

#### هو الاقدس الاعظم

جناب عباس عليه بهاء الله

ذكر من لدنا لمن اقبل الى الوجه و آمن بالله اذ اعرض عنه اكثر العباد انه لهو الشاهد العليم يشهد لسان العظمة لمن اقبل الى افقه الاعلى رغماً للذين كفروا برب العالمين ان الذين اعرضوا اولئك منعوا عن نسائم رحمتي و حرمتنا عليهم المائدة التي انزلناها من سماء فضلى انا كنا قادرين قد فتح باب السماء و نزلت الملائكة و الروح في كل حين انا ذكرناك من قبل و نذكرك فضلاً من لدنا ان ربك لهو الغفور الكريم هذا يوم فيه تنطق الاشياء بما نطق جمال القدم اذا استوى على عرشه الاعظم ولكن الناس اكثرهم من الغافلين طوبى لك بما وفيت بعهد ربك و آمنت بما انزله لك ان ربك لهو المعطى الكريم ثم اعلم ان ابنك قد سافر الى ان دخل الفردوس و قام امام وجه ربه المتعالى العليم و آويناك في ظل الشجرة فضلاً من عندنا ان اطمئن و كن من الشاكرين. الهاء عليك و عليه و على من معك في ما انت عليه ان ربك لهو العليم الخبير.

ص ١٢٢\*\*\*

#### الاعظم الابي

ب ي ر جناب كربلائى عباس

ان استمع النداء من شطر الكبرياء في البقعة المقدسة البيضاء من السدرة المنتهى انه لا اله الا هو رب الآخرة و الاولى اذا اقبلت و سمعت عن جهة الهاء ندائه الاحلى قم باسم ربك بين عبادك و ذكرهم بهذا الامر الذى منه اضطرب افئدة اولي النهى اياك ان يصحك ما في الاكوان عن التوجه الى الله ربك الرحمن ان اغتنم ايامه ثم اتبع ما نزل عن يمين عرش ربك فالق الحب و النوى كذلك القيناك لتفرح في نفسك و تكون مستقيماً على امر الله ربك العلى الابي لعمري لو يتوجه من على الارض الى الكلمة التي يتكلم به لسان العظمة و الاقتدار لتجذبهم الى الله طوبى لمن يتذكر و يخشى.

#### باسم ربنا العلى الاعلى

قايين كربلائى عباس

فسبحان من نزل الآيات و جعلها سراجاً منيراً يا قوم ان استضيئوا بضياؤه و لا تجعلوا انفسكم من انوار الامر محروماً ان ارتقبوا في كل حين فضل الله و رحمته و ان رحمته كانت على العالمين مسبوقة ثم اعلم يا ايها العبد ان الذين آمنوا بالله و آياته و ارادوا الوجه انا نبعت ارواحهم على احسن الجمال بين يدي العرش حين غفلتهم عن ذلك و انا كنا على كل شيء مقتدرين قديراً و نتجلى عليهم من انوار الجمال و نسمعهم نغمات البدع و نرزقهم بفواكه علم منيعاً و انك

ص ١٢٣\*\*\*

انت يا عبد فاعرف فضل الله و رحمته عليك و على الذين تمسكوا بعروة عز متينا.

#### هو الله تعالى شأنه الكرم والاحسان

بير جناب كربلائى عباس عليه بهاء الله

قد فاض بحر العلم و غاض غدير الوهم اذ انار افق اليقين باسمي العظيم ان الذين توجهوا الى الله و تمسكوا بما نزل من عنده اثم رجال عاقلون و الذين نبذوا احكام الله وراء ظهورهم اولئك قوم لا يفقهون نشهد بانهم ما سمعوا نداء الله و ما وجدوا حلاوة البيان الا اثم لا يعلمون قد غرق الناس في بحر الظنون الا الذين تمسكوا بالحبيل الاعظم و توجهوا الى الله المهيمن القيوم لو تسئل الذرات عن منزل الآيات تقول قد اتى بملكوته المقدس العزيز الممنوع فاسئل الله بان يطهر الاذان ليستمع الناس نداء ربهم الرحمن و يستحنه في القيام و القعود طوبى لمن خرق الاحجاب و احرق السبجات التي منعت عن الله رب الغيب و الشهود كن قائماً في خدمة موليك و توكل عليه في كل الامور لعمري من يتفكر في القرون الاولى لا تحزنه اشارات الورى و تجذبه نفحات الوحي و يجد نفسه منقطعة عن الذين كفروا بالله موفى العهد ان السراج ينادى و يقول قد خلقتهم للنور الى متى تهربون و لا تشعرون هذا يومى الاكبر و فيه ينطق مالك القدر الملك لله رب ما كان و ما يكون قم باسمي على خدمة امرى لعل الناس ينتبهن و يتوجهن الى المقام المحمود ان احفظ لوح الله ثم اقرأه انه يبلغك الى بحر السرور كذلك زيننا الكتاب برشحات قلبي الاعلى هذا من فضلى عليك لتشكر ربك

ص ١٢٤\*\*\*

العزيز الودود.

بسمي المهيمن على من في الارض و السماء

كربلائى عباس عليه بهاء الله

أَنَّ البَيَانَ كَانَ مَكْنُونًا فِي مَلَكُوتٍ عَلِيٍّ فَلَمَّا أَظْهَرَتْ نَفْسِي أَظْهَرَتْهُ وَانْزَلَتْهُ عَلَيَّ مِنْ يَشَاءٍ مِنْ عِبَادِي وَ أَنَا الْمَنْزِلُ الْقَدِيمُ قَدْ كَانَ مَزِينًا بِذِكْرِي كَتَبَ اللَّهُ مِنْ قَبْلِ يَشْهَدُ بِذَلِكَ كُلَّ عَالَمٍ بَصِيرٍ قَدْ حَضَرَ فِي السَّجَنِ الْأَعْظَمِ لَدَى الْوَجْهِ مِنْ سَعْيٍ بِأَحْمَدِ الَّذِي زَارَ بَيْتَ اللَّهِ الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ أَنَّهُ زَارَ بَيْتًا بَنَاهُ اللَّهُ بِإِيَادِي قُدْرَتِهِ قَدْ شَهِدَ بِذَلِكَ قَلْبِي الْأَعْلَى فِي مَقَامِهِ الرَّفِيعِ طَوْبِي لَهُ وَ لِابْنِهِ قَدْ فَازَا وَ زَارَا مِنْ أَنْكَرِهِ الظَّالِمُونَ الَّذِينَ نَبَذُوا أَمْرَ اللَّهِ عَنْ وَرَائِهِمْ وَ كَفَرُوا بِالَّذِي أَتَى بِسُلْطَانٍ عَظِيمٍ يَا عَبَّاسُ أَنَا ذَكَرْنَاكَ مِنْ قَبْلِ وَ نَذْكُرُكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ وَ نَبَشِّرُكَ بِأَجْرِ مَبِينٍ أَنَّ ابْنَكَ مُحَمَّدٌ يَخْدُمُنِي أَنَّهُ فَازَ بِمَا لَا يَعَادِلُهُ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ أَنْ أَشْكُرَ اللَّهَ رَبَّكَ الْغَفُورَ الْكَرِيمَ أَنْ أَصْبِرَ فِي اللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمَّ عَلَى الْأَمْرِ كَذَلِكَ نَصَحَ الْمَظْلُومُ أَوْلِيَائِهِ مِنْ قَبْلِ وَ أَنَا الشَّاهِدُ الْعَلِيمُ الْبَهَاءُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الَّذِينَ تَشَبَّهُوا بِأَذْيَالِ عَنَابَةِ رَبِّهِمُ الرَّحِيمِ.

ضلع جناب عباس علیہما بہاء اللہ **بہ نام یکتا خداوند دانا**

یا امّی امروز حقّ جلّ جلاله شاهد و گواه است از برای نفوسی که بہ افق اعلیٰ توجّه نموده‌اند و بہ عرفان مالک اسماء و فاطر سماء فائز شده‌اند ہر یک از اوراق و اماء کہ امروز بہ حقّ اقبال نموده‌اند از مقرّبان در کتاب الہی مذکور و مسطورند قسم بہ آفتاب افق معانی کہ آن اماء از ملکہ‌های ارض اعظم و اعلیٰ ص ۱۲۵\*\*\*

بوده و هستند کم من ملکہ سئل ربّها و ارادت منه لقاء ظهوره فی ایامه فلما ظهر وجدها من الغافلات كذلك مضت الايام و قضی الامر ولكنّ الناس اکثرهم الغافلين. اسم ملکہ صادق است از برای امائی کہ بہ عرفان حق فائز گشته‌اند و فی الحقیقه ملکہ‌های ممالک ملکوت بوده و هستند اگر این مقام مفصل ذکر شود اکثری منصعق مشاهده کردند یا امّی ان اشکری بعناية الله و فضله ابنت محمّد علیه بهائی طائف عرش بوده و هست البهاء عليك و عليه و على كلّ عبد آمن و كلّ امة آمنت بالله الفرد الخیر.

جناب ابو الحسن الذی فاز **بسمی المہيمن علی الاسماء**

یا ابا الحسن لعمری قد فتح باب السّرور بمفتاح اسمی الغفور فی ایام فیما اراد المشرکون ان یطغوا نورالله ربّ العالمین قل أنّه لا یشغله شأن عن شأن و لا تمنعه عمّا اراد سبحات العالم و لا حجبات المربیین انا فتحنا علی وجهک و وجه ابیک باب اللّقاء تبارک الله مولى الاسماء و فاطر السّماء الذی یدکما الی ان وردتما فی البقعة النّوراء المقام الذی نطق مولى الوری الملک لله الواحد الفرد العلیم الحکیم کثر من قبلی علی وجوه احبائی و بشّرهم بعنایتی و رحمتی و انا الفضّالّ الکریم قد انزلنا لکم من ملکوت البیان ما لا یعادله ما ترونه الیوم یشهد بذلک من عنده کتاب مبین. البهاء عليك و عليهم و علی الذّین نصرّوا دین الله مالک هذا الیوم البدیع. ص ۱۲۶\*\*\*

سرچاه جناب علی ابن من فاز **بہ نام دوست یکتا**

یا علی مبارک است این حین و محبوب است این یوم و عزیز است این وقت کہ حقّ جلّ جلاله بر عرش مستوی و بہ آیات نطق می‌فرماید و تو را ذکر می‌نماید چه بسیار از نفوس کہ منتظر این یوم بودند و بہ کمال تضرّع و ابتہال از غنی متعال لقایش را طلب می‌نمودند و لکن از او محروم و ممنوع گشتند و تو بہ آیات الہی کہ حرفی از آن اعزّ از عالم است فائز شدی در جمیع احوال بہ او متمسک باش و بر او توکل نما أنّه معک یشہد و یری و هو السّميع البصیر انا نکبر من هذا المقام عليك و علی امّک و اخیک و علی الذّین آمنوا بالله العزیز الحمید قد حضر ابوک و ینطق لسان العظمة بأیات بّينات و تنادی الذّرات الملک لله مقصود العارفين.

جناب عباسقلی خ ا علیه بہاء اللہ **هو السّامع من افقه الاعلیٰ**

قد اتی من کان مکنونًا فی کثر العلم و مخزونًا فی خزائن العصمة و القدرة و مسطورًا من القلم الاعلیٰ فی کتب الله ربّ العالمین قل یا معشر الامراء اسمعوا نداء الله أنّه اتی لتهذیب انفسکم اتقوا الله و لا تكونوا من الغافلين أنّه ظہر لاصلاح العالم یشہد بذلک الاسم الاعظم الذی استوی علی العرش بسُلطان مبین ایتاکم ان تمنعوا انفسکم من کوثر البیان اقبلوا بوجوه نوراء و خذوا الکؤس بایادی التّسليم و الرّضا ثم اشربوا منها باسم ربکم الفضّالّ الکریم لا خیر فی ما ملکتموه الیوم لکم ان تدعوا ما عند القوم ص ۱۲۷\*\*\*

متوجّهین الی افق الله مقصود العارفين انک ذا فزت بلوحي و وجدت عرف عنایتی قل الہی الہی لا تدعی بنفسی قوّ جوارحی علی خدمتک و بصری لمشاهدة انوار وجهک و اذنّی لاصغاء ندائک و یدی لاخذ کتابک العظیم ای ربّ اسئلک بقدرتک و قوّتک و اقتدارک و بعزّتک و عظمتک و سلطانتک بان تؤیّدنی علی ذکرک بین عبادک بحیث لا تمنعنی جنود العالم و اعراض الامم انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت القوی القدير.

### هو الشاهد السميع

يا محمد ان افرح بما يذكر المظلوم من شطر السجن في ايام فيها ارتفع حنين الاصفياء من سجن الطاء و ديار اخرى بما اكتسبت ايدي الظالمين ان الظالم قام على الاعراض و ارتكب ما ناح به سكان الفردوس و صاحت الاشياء يشهد بذلك من اتى من مطلع البرهان بربايات العرفان طوبى لمن رأى و سمع و ويل للغافلين اياك ان تحزنك شئون الخلق ان افرح بظهور الحق و الطافه التي احاطت من في السموات و الارضين سوف يمح الله آثار الذين كفروا و يظهر مقام كل عبد اقبل الى الله و كان من الموقنين ناطقاً بثنائي و قائماً على خدمة امرى و عاملاً بما امرت به في كتابي البديع ان اذكر احبائي من قبلى قل انتم تحت لحاظى و قدر لكم من القلم الاعلى بارادتي ما قررت به عيون المخلصين ان احفظوا هذا المقام الاعلى باسمى كذلك زيننا كتاب اسمائكم بنثر ذكرى العزيز المنيع الهاء عليك و عليهم من لدى الله رب العالمين.

ص ۱۲۸\*\*\*

### يسمى العزيز الحكيم

خوسف جناب يوسف عليه بهاء الله

يا يوسف قل سبحانك يا مولى العالم و مقصود الامم و الظاهر باسمك الاعظم استلك بظهورات فضلك و بروزات عنايتك و شئون قدرتك و اقتدارك بان تجعلنى فى كل الاحوال مستقيماً على امرك و ثابتاً فى حبك اى رب ارى عبادك معرضين عنك و قائمين على اطفاء نورك و اخماد نار سدرتك استلك بالقدرة التي احاطت الاشياء و بامر المهيمن على من فى الارض و السماء بان تنزل من سماء فضلك على اوليائك ما يحفظهم من شر اعدائك ثم ايدهم على الاستقامة على امرك على شأن لا تنزل اقدامهم من سطوة طغة عبادك و لا من ظلم الذين انكروا ببرهانك و كفروا بسلطانك و جادلوا بآياتك ثم استلك يا اله الاسماء و فاطر السماء بان تقدر لى من قلمك الاعلى ما ينفعنى فى كل عالم من عوالمك انك انت المقتدر على ما تشاء و انك انت المهيمن العليم الخبير.

### الابى الابهى

يا الهى انر ابصار القلوب بنور وجهك يا محبوب من فى الارضين و السموات ثم استقم عبادك على شأن لا يمنهم الاحجاب عن التوجه الى شطر اسمك الوهاب كم من عباد يا الهى قصدوا المقصود و ما بلغوا بما اكتسبت ايدي الفجار اى رب قدر لكل مقبل ما قدر للذين فازوا بلقائك و زاروا جمالك و سمعوا آياتك بعد الذي منعت عنها الاذان ترى يا الهى ما حملته لعنت عبادك و نجاتهم استلك باسمك الاعظم بان تقرهم الى ما اردت لهم بجودك و احسانك انك انت المقتدر العزيز الفضل ثم

ص ۱۲۹\*\*\*

اكتب لكل واحد منهم خير الدنيا و الآخرة اشهد ان فى قبضتك ملكوت كل شىء و فى يمينك جيروت الاقتدار.

من اهل قايين فى الطاء قد نزل من جيروت الفضل للذى سعى باحمد ليكون بالطاف الله مسرورا

### هو البهى الابهى

هذا كتاب من لدى الهاء الى الذى آمن بالله و آياته و اتخذ الله لنفسه حبيباً ان الذينهم آمنوا بالله فى تلك الايام اولئك بلغوا ذروة الفضل من لدن عزيز عليماً و الذينهم كفروا بالله و بمظهر نفسه اولئك يلعنهم كل الذرات و كان ذلك عن عين الغافلين مستوراً قل يا قوم اما اخبرناكم بيوم يأتى الله على ظلل النور اذ لن ينفع نفساً ايمانها و كذلك كان الامر من اصبع الفضل على اللوح مرقوماً فلما اتى بالحق كذبتم و كفرتم به و فرطتم فى جنبه و كنتم عن شطر الانصاف بعيداً تالله الحق لن ينفع يومئذ نفساً ايمانها الا بان يدخل فى هذا الظل الذى كان بالحق ممدوداً انك انت ان استقم على امر ربك اياك ان لا تشرك به و انه كان اثماً كبيراً ان اقرء فى كل يوم ما نزل من جيروت الامر ليحفظك بالحق و يجعلك على الصراط مستقيماً ثم اعلم بان مثل الايات كمثل الروح و بها يحيى الله الذينهم آمنوا و اقبلوا اليه و كذلك كان الامر مقضياً ان الذين هم جعلوا انفسهم محروماً عنها اولئك اموات غير احياء و ما كان اسمائهم لدى العرش مذكوراً قل الاموات هم الذين ما بعثوا اليوم من نفحات الرحمن و ما شربوا خمر الايات من كأس عز بديعاً كذلك فصل الله بين السعيد و الشقى

ص ۱۳۰\*\*\*

و النور و الظلمة بكلمة التي كانت من ام الايات مقصوداً. الهاء اليك ان تكون ثابتاً على امر الذى كان من افق القدس مشهوداً.

### به نام مقصود عالميان

خ جناب احمد

اى احمد ندایت شنیده شد و توجهت لدى المظلوم مذکور آمد يعنى به لسان ملاً على در سبيل حق بلايى متعدده ديدى و رزايى كثيره حمل نمودى حرفى از دهن خارج نى شود مگر آنكه آذان واعيه علم الهى آن را اصغامى نمايد و عملى در عالم احداث نه مگر آنكه صورت آن در مرآت علم مشاهده شود پس به يقين مبين بدان آنچه بر تو و برادر تو در سبيل حق وارد شده در كتاب اسما از قلم اعلى ثبت گشته شايد آسمان ظاهر منفطر و معدوم شود ولكن ذكرى كه از قلم قدم جارى فنا آن را اخذ

ننماید و به دوام اسماء الهی باقی و دائم خواهد ماند طوبیٰ لک بما یدک الله علی ذلك و فزت بهذا اللّوح الذی فیہ شهد الرّحمن باقبالک الیه ان شاء الله مؤید شوی بر آنچه لدی الحقّ محبوب است ان اذکر ربّک و قل لک الحمد یا من یدتی علی ما ورد علیّ سبیلک و الاصطبار فی امرک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العلیم الحکیم البهاء علیک و علی اخیک الذی فاز بایّام ربّک و آمن بالفرد الخبیر.

#### هو الغفور الرحيم

بیرجند جناب احمد الذی فاز

ذکر من لدنّا لمن قصد المقام الاعلی و قطع البرّ و البحر الی ان ورد فی قبة نورا

ص ۱۳۱\*\*\*

المقام الذی ارتفع فیہ نداء مالک الاسماء و فاطر السّماء لعمر الله دخل و فاز بما کان مذكوراً فی الكتب و مسطوراً من القلم الاعلی فی الزّبر و الالواح یا احمد ان احمد الله بما یدک و وفّقک و رزقک لقائه الذی لا یعادلہ ما فی الملکوت و لا ما فی الجبروت یشهد بذلك لسان الرّحمن فی ملکوت البیان نشهد انک حضرت و سمعت و عرفت ما منع عن عرفانه اکثر العباد قد انزلنا لکلّ من ذکرک لدی الوجه لوحاً شهد بفضل الله و عنايته طوبیٰ لک و لکلّ عبد ما منعم ظلم الذّین کفروا بالمبدء و المعاد قد اربناک افقی و اسمعناک ندائی و یدنّاک علی عمل خضعت له الاعمال لا تحزن عمّا ورد علیک قد ورد علینا فی سبیل الله ما صاحبت به الصّخرة و ناحت به الاشجار انا کنا معه حین صعوذه لعمری قد استقبله الملائع الاعلی و وجدوا منه عرف ربّه الابی کذلک قضی الامر من لدی الله ربّ الارباب أنّه وفی بميثاق الله و عهده و شهد بما شهد الله قبل الاشياء أنّه لا اله الا هو الواحد المختار النور المشرق من افق سماء الفضل و النفحة المتضوّعة من قميص مطلع العدل علیک یا من آمنّت بالله و آیاته و هاجرت فی سبيله الی ان فزت بما کان مکنوناً فی علم الله و مسطوراً فی کتبه یشهد بذلك من عنده امّ الكتاب نشهد انک سمعت النداء و اجبت مولیک و اقبلت الیه رغماً للذّین نبذوا الآيات ورائهم و کفروا بالله اذ اتی بقدره و سلطان علیک بهائی و بهاء من فی ملکوتی و بهاء کلّ مستقیم ما اضعفته قدرة الامراء قاموا و قالوا الله ربّنا و ربّ الارضین و السّموات. یا احمد حمد کن محبوب عالمیان را تو را مؤید فرمود بر آنچه در کتابش مذکور و از قلم اعلی مسطور در اوّل ورود سجن غصنی از اغصان را فدا نمودیم الامر ما اطّلع به الا الله ربّک دنیا قدری نداشته و ندارد و آن غصن

ص ۱۳۲\*\*\*

در اوّل جوانی جان را نثار نمود و قصد مقام دیگر فرمود قسم به آفتاب افق معانی اگر اقلّ از سمّ ابره مقام ابنک الذی صعد الی الله ظاهر شود کلّ از فرح منصعق شوند عالم از برای امم غافله باید گذاشت مقامی که کلّ اشیاء بر فناء او شهادت داده‌اند قابل توقف نبوده و نیست مخصوص ارواح مجرّده مطمئنّه طاهره در کلّ حین اراده طیران دارند و لکن به مقتضیات حکمت بالغه چند یومی را صابرند الامر بیده و الحکم فی قبضته. محزون مباش حق با تو بوده و هست به کمال فرح و سرور ابن ایّام فانیه را به خدمت حق مشغول باش أنّه یقول الحقّ و یردّ السبیل و هو العزیز الجمیل. دوستان را تکبیر برسان و به عنایت حق مسرور دار الواح موعوده با جناب امین یعنی ابوالحسن علیه بهاء الله ارسال شد ان شاء الله اهلیش به او فائز شوند و از بیان رحمن کوثر حیوان بیاشامند طوبیٰ لک و نعیماً لک امروز یوم حزن نیست وقت از دست مده ذکرک در ساحت اقدس بوده و هست وصیت می‌نمائیم اولیای خود را به حکمت با ناس غافل مدارا نمائید رحمت حق سبقت گرفته بر غضبش به مقتضا تکلم کنید ناس به مثابه ارضند بعضی جرز و بعضی مبروک اگر اراضی طیبّه یافت شود غرس نهال معانی و بیان جائز و الا الصّمت اولی. البهاء الظّاهر اللّانح المشرق من افق سماء عنایتی علیک و علی اولیائی الذّین تمسکوا بحبلی المتین.

#### هو الذاکر الناظر العليم

قاین جناب کربلائی احمد

یا احمد از قبل از قلم اعلی ذکرک ظاهر و جاری شد قسم به نیر اعظم که از افق عالم طالع است معادله

ص ۱۳۳\*\*\*

نمی‌نماید به او آنچه را خیال احاطه نماید و یا مدرک ادراک کند پس شکر کن مالک قدم را که تو را به این فضل بزرگ فائز فرمود از شئونات و اختلافات دنیا مکرّر و محزون مباش تفکر در قرون اولی نما که در احیان ظهور مظاهر حق چه گفته‌اند و چه کرده‌اند ای احمد امر بزرگ است و مقام استقامت بسیار عالی ان شاء الله به او متمسک باشی و به یاد دوست یکتا لیالی و ایّام را مصروف داری می‌فرماید جمیع عالم از برای آن است که یک بار در ساحت اقدس مذکور آید أنّه نطق بالحقّ و القوم لا یفقهون أنّه قد ظہر بالعدل و النّاس لا یشعرون أنّه ینادی باعلی النداء و الاحزاب لا یسمعون الا من شاء الله المهیمن القیوم البهاء علیک و علی اهلک و علی الذّین فازوا بهذا الامر المحتوم.



هذا كتاب كريم نزل من جبروت مشيئة ربك العلي العظيم وفيه كوثر الحيوان تحي به افئدة العارفين ان الذي هزته نفحات قميصي يجد من كل كلمة من كلمات الله فوحات ربه الرحمن الا انه من الموقنين قل يا قوم ان اتركوا البغي والضلال انا خلقناكم لعرفاني وذكرى ان انتم من العارفين قل هل ينفعكم الهوى لا ورب الاسماء انه يدعوك الى الفحشاء انا ندعوك الى الهدى ائى الامرين احق ان انصفوا ولا تتبعوا كل مشرك مريب قدسوا انفسكم لعرفاني وقلوبكم لحيى والسنتكم لذكرى البديع ائى فى السجى ما اريد لكم الا ان نقرّبكم الى الله العزيز الفريد سوف يفنى ما اشتغل به اهل الهوى ويبقى الملك لله فاطر الارض والسماء ان الذي اعرض عن الهدى ص ١٣٤\*\*\*

انه فى ضلال بعيد تمسك بكتاب ربك ثم اقرأه فى الليالى والايام انه يحفظك بالحق ويقرّبك الى المنظر الاكبر ان ربك لهو الحاكم على ما يريد كن مستقيماً فى حب مولاك على شأن لا يضطربك ما يحدث فى الارض قل اى رب اقبلت بكلى الى مطلع امرك ومشرق حيك واجعلنى خالصاً لوجهك بحيث لا اريد الا ما اردت ولا اشاء الا ما شئت اى رب وضعت ارادتي واخذت ارادتك فاكتب لى ما ينبغى لوجودك وكرمك انك انت ارحم الراحمين لك الحمد يا اله العالمين الابرى. لا تحزن فى اخيك لعمري انه فى فناء رحمة ربك العزيز العليم يقول يا ليت القوم عرفوا هذا المقام المنيع انه فى جوار عناية ربه لا يرجع النظر الى من على الارض كذلك يخبركم العليم الخبير لتعرف ربك وتشكره وتقول لك الحمد يا اله من فى السموات والارضين ثم اذكر من لدنا من فى حولك ان ربك لهو الغفور الرحيم.

كم من عبد اشتغل بالدنيا غافلاً عن فناءها وكم من عبد تركها مقبلاً الى موليه القديم وكم من عبد منعه المال عن المال وكم من عبد انفق فى هذا السبيل الواضح المستقيم وكم من عبد اشتغل بها امراً من عندنا انه ما يمنعه شئ عن الله رب العالمين ما يمنعه عن الله انه هو الدنيا ص ١٣٥\*\*\*

ان اجتنبوا منها بامرى المبرم المبين قد خلقت الدنيا للذين اقبلوا الى الافق الاعلى ائهم يتنعمون بها باسم ربهم وائها لا تمنعهم عن هذا الذكر البديع ان اذكر الله فى الليالى والايام انه يذكر من اقبل اليه بوجه طاهر لميع ائما الهاء عليك وعلى الذين وجدوا عرف الرحمن من هذا الشطر الواضح المبين.

يا زهرا حمد كن مالك اسما را كه تور به عرفانش موفق فرمود و به يكي از موخدين بخشيد ان اعرفى مقامه وكونى من الشاكرات فى لوحى العظيم جميع عالم به كلمه الهى معادله نعى نمايد و چه مقدار از ملوك و مملوك و مالك و ملكه كه منتظر ايام الله بودند و بعد از ظهور يوم الهى كل به هواى خود مشغول و از او محجوب و تو به اشراقات انوار آفتاب حقيقى فائز شدى و از بحر عرفانش آشاميدى طوبى لك و لكل امة فازت بهذا المقام الرفيع يا امتى لا تحزنى من شئ توكل فى كل الامور على الله رب العالمين الهاء عليك وعلى امائى فى هناك اللائى سمعن واجبن مولهن القديم.

كتاب نزل بالحق لمن توجه الى الافق الاعلى و آمن بالله رب العالمين قل قد ظهر ام الكتاب و ينطق فى يوم المآب انه لا اله الا انا العليم الحكيم قد خلقت الخلق لعرفاني فلما اظهرت ص ١٣٦\*\*\*

نفسى كفروا واعرضوا الا من شاء الله الملك العليم الخبير قد انتظر الكل ايام الوصال فلما اتى الغنى المتعال اعرضوا عنه واتبعوا كل جاهل بعيد تنطق الاشياء كلها فى ذكر مالك الاسماء ولكن الناس اكثرهم من الزاقدن طوبى لمن انتبه من نداء الله و نبذ الورى مقبلاً الى الفرد الواحد العزيز الحميد كن على شأن لا يحجبك احجاب العالم ولا تمنعك سبحات الامم عن هذا المنظر الكريم كذلك يعلمك من علم آدم الاسماء كلها ان ربك لهو المقتدر القدير.

هذا كتاب من لدنا الى من تقرّب الى الله المهيمى القيوم طوبى لك بما وجدت عرف القميص واتخذت لنفسك مقاماً فى ظل هذا المقام المحمود ان الذين انقطعوا فى حبي عن سوائى اولئك من خيرة الخلق لدى الحق و اولئك هم المخلصون و الذين توقّفوا بعد ما جائتهم البيّنات قد قدر لهم عذاب غير مردود ان الذين انكروا الغيب اولئك

قوم منکرون قل انه من هذا اللسان يدع الامم الى اسمه الاعظم طوبى لقوم يعرفون اياک ان يحزنک اشارات الناس او يمنعک کلمات الذين کفروا بالشاهد و المشهود ان اطمئن بفضل ربک و توکل عليه في الامور انه مع من اراده و ينصر الذين نبذوا الهوى و اقبلوا الى العزيز المحبوب كذلك القيناك قول الحق و نزلنا لك في السجن ما تفرح به القلوب

ص ۱۳۷\*\*\*

سر چاه جناب ملا علی اکبر علیه بهاء الله هو الله تعالى شأنه الحكمة والبيان

يا علی قبل اکبر ان المظلوم يذكرک من شطر منظره الاکبر و يأمرک بالصبر الجمیل ان ربک هو الصبار المقتدر العزيز الحکیم لا تحزن من حوادث الدنيا قد قدر لمن اقبل ما لا رأت عين الابداع ان ربک هو الغفور الرحیم قد قدر لاولیائی في الفردوس الاعلی ما لاتعاده خزائن الارض کلها يشهد بذلك من عنده کتاب مبين قد احاطتني الاحزان من کل الجهات بما اکتسبت ایدی الظالمین الذين نبذوا کتاب ورائهم متمسکین بالاوهام و التماثيل انک اذا سمعت نداء المظلوم و شربت الرحيق المختوم باسم الله المهيمن القيوم قل الهی الهی لك الحمد بما جعلتني فائزاً بأثار قلمک الاعلی و ذکرني بلسان مشرق آیاتک و مظهر نفسک اذ کان بين ایدای الاعداء اسئلك يا مالک القدم و مرّی الامم بالاسم الاعظم بان تجعلني ثابتاً علی امرک و راسخاً في دينک بحيث لا یمنعني ضوضاء الجهلاء و لا سطوة الذين انکروا حجتک و برهانک و نقضوا عهدک و میثاقک ثم قدر لی يا مالک الوجود ما قدرته للمقربين من ارقانک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العزيز العظیم.

سر چاه جناب ملا علی اکبر اخ من فاز به نام خداوند یکتا

جناب احمد فائز و عملش لدى الله مقبول جميع عالم به شهادتی که در این لوح از قلم اعلی جاری شده معادله نعی نمایند ان شاء الله مؤید شود بر اموری که لایق ایام الله است و این مقام اعلی را

ص ۱۳۸\*\*\*

به اسم مالک وری حفظ نماید یا علی قبل اکبر فضل و عنایت الهی در باره شما بوده و آنچه در سبیلش وارد شده در کتاب اسماء از قلم امر جاری و ثابت در سبیل وارد شد بر شما آنچه که لسان عظمت آن را ذکر فرموده محزون مباش به کمال روح و ریحان به ذکر حق مشغول باش لا و نفسه الحق از برای نفوس مقبله مستقیمه مقاماتی است که قلم و لسان و بیان از او عاجز و قاصر است دو حرف از شما به کتاب راجع و دو طیر به آشیان اعلی و دو نفس به وطن ابهی توجه نمودند لعمر الله اتهمنا فی الرفیق الاعلی ينظران و یسمعان ما نطق به لسان الفضل فی هذا الحین لو ينظر احد مقامهما لينصعق ان افرح بهذا الفضل العظیم و نذكر فی هذا المقام اخاک الّذی سعى بمحمد قبل علی و صعد الى الله نشهد انه اقبل الى الافق الاعلی و اجاب مولی الاسماء و نادى من ملکوت البیان انه لا اله الا انا المهيمن القيوم قد کتبا معه حین صعوده و استقبله قبیل من الملائكة المقربين البهاء علیه و علی من ذکره بما نطق به قلبي فی هذا المقام الرفیع لا تحزن من شیء ان ربک معک انه یدک علی الاقبال و عزفک ما غفل عنه ابطال الرجال ان ربک لذو فضل علی اولیائه ولكن الناس اکثرهم من الغافلين لله الحمد به فضل عطی فائز شدید چه که رحمت حق و عنایتش شما را احاطه نموده و آثار آن به مثابه شمس مشرقه از افاق الواح مشرق و لائح. از برای حرفین محزون مباش دو حرف بودند از کتاب محبت الهی و به ام کتاب راجع گشتند در این فضل تفکر نما که علمای عصر مع آنکه در قرون و اعصار منتظر ظهور حق بوده اند چون فجر يوم الله طالع و عالم از انوار آفتاب حقیقت منور کل به حجابات اوهام محروم ماندند و از دریای کرم ممنوع و اطفال شما به مقامی فائز که از قلم اعلی ذکرشان جاری

ص ۱۳۹\*\*\*

رغمًا لأنفهم و انف الذين کفروا بما وعدوا فی کل کتب و کل صحف و کل زبر و کل لوح عظیم انا ذکرناک من قبل و فی هذا الحین ثم الذين معک و الذين سمعوا و اجابوا مولیهم المظلوم الغریب.

سرچاه ابن جناب احمد علیه بهاء الله هو المبین العليم الحکیم

شهد الله انه لا اله الا هو و الّذی ينطق بالحق انه لام کتاب فی ملکوت الامر و ام البیان فی جبروت البقاء و هیکل القدم فی هذا الاسم المبین من توقّف فيه اقلّ عمّا یحصى انه اتّبع الهوى و اعرض عن مولی الوری يشهد بذلك هذا القلم الامین طوبی لمن توجه الى بحر رحمة الله و اقبل الى افقه المنیر ایاک ان توقّفک شئونات الملك دع الدنيا عن ورائک و قم علی خدمة مولیک القديم الّذی يذكر احباء الله فی سجنه الاعظم و یدعوهم الى المقام الرفیع اقرء آیات الله فی اللیالی و الايام لعمری انها تجذب المخلصین الى الله رب العالمین.

نامه شما در ساحت امنع اقدس به شرف اصغا فائز از حق می طلبیم شما را از فیوضات ایام خود محروم نفرمایید و در کل احوال عنایتش مدد نماید و از کوثر حیوانات سقایه فرماید رحمتش جمیع موجودات را احاطه نموده انا کتا مع اخیک از صعد الی الله و ذکرناه بما بقی به ذکره بدوام الملك و الملكوت و ارسلنا الی ابیک الذي فاز بلفائه و شرب رحيق الوصال من ایدای عطائی لوحاً لاح من

ص ۱۴۰\*\*\*

من افقه شمس فضل ربک البازل الکریم دوستان آن ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسان باید کل به کمال استقامت به افق اعلى وحده ناظر باشند امروز توحید حقیقی این است لعمر الله هر نفسی فائز شد او به دوام اسماء الهی در جنت علیا و فردوس اعلى ساکن و طائر طوبی لایحیک آته فاز بالعناية الکبری یشهد بذلك ام الكتاب في هذا المقام الرفیع الواح آن جناب امین علیه بهائی داده شد برساند قد حضر لدى المظلوم ما ارسل من قبل من شطر الطأ و فاز بالقبول ان اشكر بهذا الفضل العظيم. الهاء المشرق من افق سماء عنایتی علیک و علی ابیک و امک و علی الذین معکم و علی اولیائی هناك انا نذکرهم و نبشّرههم برحمة الله الی سبقت من فی السموات و الارضین این ایام توجه به شطر مقصود جائز نه چه که ملحدین و منافقین بر منع قیام نموده اند ان اصبر آته یحب الصابرين.

شهد الله فی کتبه و صحفه لمن اتی بالحق باسم انار به العالم و اسودت وجوه الامم الا من تمسک بالعروة الوثقی و توجه الی الافق الاعلى المقام الذي فيه تنطق سدره المنتهى آته لا اله الا هو المهيمن القیوم یا محمد قبل رضا انا سمعنا ذکرک ذکرناک و وجدنا عرف حبک ارسلنا الیک هذا اللوح لتجد منه عرف عناية ربک مالک الوجود طوبی لابیک الذي قصد المقصد الاقصى و الذروة العليا و سلك البرّ و البحر الی ان ورد السجن الاعظم الذي فيه استقر مالک القدم علی عرش الاعظم ان ربک لهو المؤید العزيز الودود قد دخل و حضر و سمع نداء الله ربّ ما کان و ما یكون طوبی لک بما اقبلت الی الله

ص ۱۴۱\*\*\*

اذ اعرض عنه الخلق الا من شاء الله مالک الغیب و الشهود طوبی لقلم یکتب آیاتی و للسان ینطق بثنائی و لوجه توجه الی مقامی المحمود و الهاء علیک و علی ابیک و عنک و علی امک و اخویک و علی الذین اعرضوا عن الاوهام و الطنون متمسکین بعناية الحق علام الغیوب.

کتاب انزله الرحمن لمن فی الامکان لیجذبهم الی مقام یسمع من حقیف اشجاره ما سمعه ابن عمران فی طور العرفان ان الذین سمعوا النداء و اجابوا یصلین علیهم اهل الفردوس الاعلى فی العشی و الاشراق ایاکم ان تمنعکم حجابات الاسماء عن مالکها و سلطانها دعوا ما عندکم و خذوا ما اوتیتهم به من لدى الله العزيز الوهاب ان استمع ندائی ان المظلوم یدکرک من شطر السجن و یدعوک الی مطلع الايات تمسک بحبل الاستقامة ثم اشرب رحيق المعانی باسم ربک مالک العباد.

یا محمد قبل رضا انا ذکرنا اباک الذي فاز بلفائی و قام امام وجهی و سمع ندائی و ذکرناه فی اول بیانی و اردنا ان نذکر اخاه الذي سقى بعلی قبل اکبر لیفرح بذكره آياه ان ربک هو العزيز العلامة یدکر من بشاء امراً من عنده آته هو المقتدر الفضال طوبی لک بما اقبلت الی امری اذ اعرض عنه عبادی و خلقی الذین کانوا ان یدکرنی فی العشی و الاشراق اسمع ندائی من ملکوت بیانی آته یقریک

ص ۱۴۲\*\*\*

الی سماء رحمתי و شمس فضلی الذي احاط من فی الارضین و السموات ایاک ان یحزینک شیء من الاشياء فی امر الله مولی الوری ضعی ما عند القوم متمسکاً بحبل عناية ربک موجد الامکان انک اذا فزت بأیاتی و سمعت ندائی قل الهی الهی آیاتک جذبتنی و بیناتک هزنتی و فراقک احرقنی و هجرک امانتی و بعدک اهلکتی اسئلک یا اله العالم و مالک القدم بکوثر عنایتک و سلسبیل فضلیک و رحيق عرفانک بان تجعلنی فی کل الاحوال ثابتاً علی امرک و راسخاً فی حبک و ناطقاً بذكرک و ثنائک فآه آه یا مولی الوری فآه آه یا ربّ العرش و الثری کیف اری نفسی فی البیت و اسمع ندانک من شطر السجن و عزتک یا مقصودی و منائی قد انقطع عنی الفرح و السرور عند ذکر بلایاک بین عبادک و رزایاک بین خلقک و عزتک قد جعل حزینک ایام المخلصین کاللیل الحالک و عیشهم کالمصیبة الهائل و الرزية المهلکه لم ادر یا الهی و سیدی و سندی ما قدرت

لعبدک الّذی تمسّک بحبلک و تشبّث بذیل عطانک هل قدّرت له یا الهی ما اراد من بحر فضلک و شمس جودک او توقّف فی ذلک قلمک الاعلی و ان منعتہ ظهورات مشیتک و شئونات ارادتک قدّر له من قلمک الاعلی اجر لقانک و الحضور امام عرشک ثمّ اکتب له یا اله الاسماء و فاطر السّماء خیر الآخره و الاولی انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العلیم الحکیم.

#### هو الذّاکر و هو المعین هو المشفق و هو الکریم

خ جناب محمّد رضا علیه بهاء الله  
یا محمّد قبل رضا علیک بهاء الله مولی الوری نامه آن جناب که به آقا محمّد علیه بهائی ارسال داشتند

ص ۱۴۳ - ۱۴۴ - ۱۴۵

بدیع الله به حضور آورد و به اصغاء فائز شد لله الحمد از هر کلمه آن عرف محبت الهی متبوع و از افق هر حرفی نور مودت ساطع یا محمّد قبل رضا علیک بهاء الله مالک الاسماء به یقین مبین بدان فائز شدی به آنچه که شبه و مثل نداشته و آن کلمه الله بوده و هست مکرر از خزانه قلم اعلی مخصوص اولیاء لنالی حکمت و بیان ظاهر هر نفسی به آن فائز شد و بر امر مستقیم ماند او به کل خیر فائز است سوف یرفع الله ذکره فی العالم و اسمه بین الامم انا ذکرنا اباک من قبل بما فاحت به رائحة قمیص البیان فی الامکان بذکری آیاه ماج بحر الغفران و اشرق نیر العفو و الکرّم من افق العالم اشکر الله ربّک بهذا الفضل العظیم و ذکرنا اخاک فضلاً من لدنا انّ ربّک هو الفضال الغفور الرحیم از قبل مظلوم منتسبین را تکبیر برسان هر یک به تجلیات نور نیر عنایت حق جلّ جلاله فائزند بشهرهم من قبلی و ذکرهم بآیات اولیای آن ارض لدی المظلوم مذکورند لعمر الله قد قدر لهم ما لا تعادله الخزان و الكنوز انّ ربّک هو الحقّ علام الغیوب قل یا حزب الله الیوم یومکم کونوا کالنار فی حبّ المختار و کالنور فی ذکر مکلم الطور و کالجبال فی الثبوت و الرسوخ و کالکوثر فی احیاء الاموات هذا ما ینبغی لمن تمسّک بهذا الجبل المتین این ایام نامه جوان روحانی علیه بهائی و عنایتی و رحمتی رسید و هم چنین نامه احمد علیه بهائی و فضلی و به اصغاء فائز نسل الله ان یمدّهما و یوقّهما علی نصره امره بالحکمة و البیان و ینزل لهما من سماء العطاء ما یقرّهما الیه فی کلّ الاحوال انه هو الغنی المتعال قل لعبد الله احمد اسمع ندائی من شطر سجّی انه لا اله الا هو العلیم الحکیم وصیت می‌نمائیم تو را به مدارا اگر از اخوی کلمه نالایقی شنیده شد باید ستر نمائید و

ص ۱۴۶\*\*\*

عفو را بر انتقام مقدّم دارید در آنچه بر او وارد شده در این امر تفکر نمائید انه سمع فی سبیل الله ما ناح به اهل الفردوس در هر حال در باره او صمت و سکوت اولی و احبّ هذا ما حکم به المظلوم فی سجنه الاعظم ذکر جناب علی و امّش علیهما بهاء الله را نمودی لوحی مخصوص او از سماء عنایت نازل به او برسانید لیفرح و یكون من الشّاکرین اگر حقوق الله در آن ارض یافت شود یک واحد به امّ و یا به ابن برسانید الهاء المشرق من سماء رحمتی علیکم و علی عبادی و امائی الذّین شربوا ریحی الوحی من هذا البحر المبین.

سرچاه حبیب روحانی جناب آقا محمّد رضا علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

#### بسم ربّنا الاقدس الاعظم العلی الابرّی

حمد مقصود عالم و مولی الامم را لایق و سزااست که اسرار مکنونه مخزونه را محض فضل ظاهر فرمود و بیان را رونق جدید بخشید و کتاب را طراز بدیع کلمه‌اش عالم بیان را روح معانی داد و عالم الفاظ را نفوذ حقیقی قدرتیش را قدرت عباد منع ننمود و سطوت من فی البلاد از اراده‌اش باز نداشت بنفسه امرش را نصرت نمود صور معنوی کلمه‌اش بوده هم منصعق نمود و هم حیات بخشید و آگاهی داد صراط از او ظاهر میزان از او باهر در هر حرفی از حروفات بحر عرفان مستور و کوثر ایقان مکنون و این کوثر و بحر مخصوص اولیا بوده و هست یعنی نفوسی که شبهات و شئونات اهل عالم ایشان را منع ننمود از کأس صبر نوشیدند هنگامی که سمّ بلا را چشیدند. ایشانند مظاهر اضطبار و جواهر اخیار علیهم صلوة الله و عنایاته و رحمة الله و مواهبه سبحانک

ص ۱۴۷\*\*\*

یا مولی الاسماء و فاطر السّماء استلک بانوار عرشک و امواج بحر رحمتک و اشراقات نیر فضلک بان تؤیّد اولیائک علی خدمة امرک و ذکرک و ثنائک بین عبادک ثمّ وفّقهم علی الحکمة الّتی نزلتها فی زبرک و الواحک ثمّ استلک یا مالک الوجود و مربّی الغیب و الشّهود بان تغفر من صعد الیک ارفعته الی افقک الاعلی بقدرتک و قوّتک و سلطانک و لمنسبیه ما یقرّهم الیک انک انت المقتدر العزیز المختار لا اله الا انت الفرد الواحد العزیز الوهاب. و بعد نامه آن حبیب روحانی رسید در ایامی که جناب جوان روحانی علیه بهاء الله الابدی در سجن ساکن و در ظلّ موجود و مزین بود به ذکر و ثنائی مقصود عالمیان لذا عالم سرور دست داد و بعد از مشاهده و اطلاع قصد افق اعلی نموده تلقاء وجه عرض شد هذا ما انزله المقصود فی الجواب قوله تبارک و تعالی

### بِسْمِ الذَّكَرِ الْعَلِيمِ

قد حضر کتابک لدى المظلوم و عرضه العبد الحاضر وجدنا منه عرف حبّک و خضوعک و خشوعک و اقبالک الى الافق الاعلى و اصغائك حفيف سدره المنتهى و استقامتک على هذا الامر الَّذِي به زَلَّتْ الاقدام اَنَا انزلنا لکم من قبل ما نطق بفضلی و عنايتی و شهد برحمتی و عطائى كذلك قضى الامر من قلم الله مالک الرقاب و كان فى کتابک ذکر من صعد الى افقى و توجّه الى الفردوس الاعلى و الذّروة العليا انزلنا له ما انجذبت به افئدة الاخيار يا قلى الاعلى اذكر من سعى باحمد الَّذِي انقطع عن سوائى و اقبل الى افقى و حمل الشّدائد فى سبيلی و سمع شماتة الاعداء لنفسى فى ايامی و قصد المقصد الاقصى و الافق الاعلى و قطع السّبيل للقاء الجليل و اصغاء الحجة و الدّليل من لسان ربّه العزيز الجميل الى ان ورد

ص ۱۴۸\*\*\*

فى السّجن و قام لدى الباب و سمع النّداء باذنه و رأى الافق الاعلى بعينه نشهد أنّه فاز بما انزله الرّحمن فى كتب القبل و بشّر العباد به بالفضل و اخذ كأس اللّقاء باسم مولى الورى و كوثر الوصال بامرہ البديع طوبى له و نعيماً له و هنيئاً و مريئاً له أنّه حضر و فاز و سمع و اجاب اَنَا طهرناه حين صعوده و غفرناه فضلاً من عندنا نسل الله ان ينزل عليه فى كلّ حين نعمة من عنده و رحمة من لدنه أنّه هو ارحم الراحمين و اكرم الاكرمين و هو الفضل القديم طوبى لمن زاره بما نطق به قلى فى سجنى و جرى من لسان عنايتى أنّه من اهل هذا المقام الرّفيق يا محمّد رضا عليك بهاء الله فاطر السّماء قد ذكرنا اباك بما لا يعادله ذكر من الاذکار اشكر ربّک بهذا الفضل الَّذِي به انارت الافاق اَنَا تأمّرک و الدّين معک بالصّبر الجميل و انا الصّبر الحكيم لعمر الله لو يظهر ما قدر له اقلّ من سمّ الابرة لتطير الارواح و تهتزّ الاجساد انّ ربّک هو النّاطق فى المآب. به لسان پارسی بشنو الحمد لله فائز شد به آنچه که در کتب الهی از قبل و بعد مذکور و مسطور است شنید و دید آنچه را که از برای او عدم به وجود آمد قبل از صعود و بعد به آثار قلم اعلى فائز گشت قد ذکره بذکر لو يلقى على التّراب هتّزّ و يقول لك الحمد يا مولى الاسماء و لك الثّناء يا فاطر السّماء تو را وصيت مى‌نمائيم به صبر و اصطبار و عمل خالص و پاک چه که او در مقامی است که مى‌شوند و مى‌بيند هيچ امری از امور شما نزد او مستور نيست يسمع و يرى انّ ربّه هو السّميع البصير دوستان آن ارض را مکرّر ذکر نموديم مخصوص در اين ايام از برای هر مدينه و شهر و قريه نازل شد آنچه که عرفش قطع نشود و به افصح بيان اوليا را ذکر نمايد طوبى للفائزين الحمد

ص ۱۴۹\*\*\*

لله ربّ العالمين انتهى. لله الحمد قبل از صعود به حضور فائز و بعد از صعود فائز شدند به آنچه که به دوام ملک و ملکوت باقى و دائم است و در حين نزول زيارت ملاً اعلى به هنيئاً ناطق و به مريئاً ذاكر فى الحقيقة اين ايام ايام صعود است چه که فائز مى‌شود انسان به آنچه که شبه و مثل نداشته و ندارد بارى در هر حال حقايق الفضل و العطاء و زمام الذّکر و الثّناء در قبضه قدرت اوست أنّه هو الفرد الواحد المشفق الباذل الكريم لا اله الا هو العليم الحكيم. اينکه مرقوم داشتند مدت‌هاست خبری از ساحت مقصود نرفته يك سنه قبل بل ازید که آن مرحوم به طراز حيات ظاهره مرتّين بود جواب نامه آن حبيب مکرّم را اين عبد نوشته و لكن نظر به ظلم ظالمی که بر سرير حکومت اين ارض ساکن در ارسال آن تأخير رفت چه که آن ظالم هر يوم در صدد بود بعد از تغيير و تبديل او آن نامه ارسال شد اميد هست تا حال رسیده باشد الحمد لله در ساحت امّنع اقدس مذکور بوده و هستيد تأخير جواب را حوادث ايام سبب بوده و هست چندی در اين ارض منكرين و معرضين به کلمات نالايقه ناطق اگر در ارسال تأخير رفت و لكن حق جلّ جلاله را از اظهار امر هيچ شيى از اشیاء نه از بأساء و نه از ضراء و نه اعراض معرضين و نه انکار معتدين و نه سطوت ظالمين منع ننموده و نخواهد نمود انّ ربّنا و ربّکم و مقصودنا و مقصودکم هو المقتدر القدير. در اين حين نامه‌ای که به حبيب روحانى جناب آقا محمّد عليه بهاء الله ارسال نمودند به ساحت اقدس ارسال نمود و امام وجه به شرف اصغافائز و از برای مرحوم مرفوع عليه بهاء الله و رحمته و فضله طلب آمرزش نمود و هم چنين از برای منتسبين مرحوم ذکر بديع مسئلت کرد مجدّد هر يك به ذکر

ص ۱۵۰\*\*\*

مقصود عالميان و عنايت و رحمتش فائز گشتند واحداً بعد واحد لدى الوجه مذکور اين خادم فانی از حق مى‌طلبد از برای كلّ خير دنيا و آخرت را مقدّر فرمايد و اينکه مذکور نمودند رمس مطهر يعنى قبر را شکافتند لله الحمد بعد از صعود هم بر او وارد شد آنچه که ملاً اعلى به ذکرش ناطق. اين اعمال شنيعه است که سبب محرومى عباد و نزول بلايا از قبل و بعد شده بعد از عرض اين فقره در ساحت امّنع اقدس اعلى فرمودند از اين فقره محزون مباحش قسم به آفتاب عدل که از افق سماء امرش اشراق نموده آثار اين عمل از دفتر عالم و صحف الله محو نخواهد شد مشرکين حضرت قدوس را بعد از شهادت سوختند و نقطه اولی روح ما سواه فداه را بعد از ارتقاء روح من غير کفن و ستر عمل نمودند آنچه که آثار شقاوت و قساوت آن نفوس به دوام ملک و ملکوت باقى و دائم است يا محمّد رضا از ظلم فراغنه ارض و جابريه عصر ظاهر شده آنچه که اهل مدائن عدل و انصاف نوحه مى‌نمايند جميع بلايا که از اول امر تا حين به اين مظلوم رسیده چون لله و فى سبيل الله بوده و هست. مجدّد منتسبين را از جانب مظلوم ذکر نما و تسلى ده و بگو اگر بلاياى وارده بر نفس حق ذکر شود عالم وجود رجاى عدم نمايد انّ ربّکم هو الصّبر و هو السّتار و يأمر احبّائه

بالسَّتر الجليل و الصَّبر الجميل منتسبين جناب محمَّد الَّذي فاز و طاف و يكون حاضراً لدى الوجهه را از قبل مظلوم تكبير برسان انا ذكرناه من قبل بذكر جعله الله مالك الذاكر البهاء من لدنا عليكم و على من تمسك بحبل الله ربَّ الارباب انتهى. امواج بحر رحمت پی در پی به کمال اوج ظاهر طوبی از برای نفوسی که این ایام صعود نمودند چه که فائز شدند به آنچه که شبه و مثل نداشته و ندارد باری این خادم کل را تکبیر می‌رساند

ص ۱۵۱\*\*\*

و از برای هر یک تأیید می‌طلبید تا فائز شوند به آنچه که ذکرش در کتاب الهی مغلّد شود ان رَبَّنَا الرَّحْمَنُ هُوَ الْعَزِيزُ الْفَضَالُ وَ السَّلَامُ وَ الذِّكْرُ وَ الْبَهَاءُ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الَّذِينَ مَا مَنَعْتَهُمْ ضِعَائِنَ الْإِشْرَارِ عَنْ التَّوَجُّهِ إِلَى اللَّهِ مَالِكِ الرَّقَابِ. خ ادم ۱۰ شوال ۱۳۰۴.

### هو البهي الابهي

جناب آقا ابوالحسن

كتاب نزل بالحقّ و منه يمرّ عرف القميص لاهل التّقدّيس و نسمة الرّحمن لمن في الامكان و أنّه لحجّة الله من في السّموات و الارضين لو تنظرون بعيني لترونه مطلع اسمائي الحسنى و مظهر صفاتي العليا و كلّ ما سمعتموه من القيمة و شروطها كذلك يتبنّكم من عنده لوح حفيظ تمسّك بحبل الاستقامة في سبيل الله و تشبّث بذيله المنير قل يا ملأ البيان اتّقوا الرّحمن و لا تعملوا ما يرتفع به ضوضاء الامم ان اعملوا ما امرتم به في لوحى البديع انا هبنا الكل عن شغونات النّفس و الهوى و امرناهم بما ينفعهم في الآخرة و الاولى يشهد بذلك ما نزل في كتب المهيمن العزيز الحميد.

### هو المقدّس عما كان وما يكون

جناب آقا محمّد رضا

قد نزلت الآيات اذ ظهرت العلامات و الرّوح ينطق بين العالم و يبشّر الامم بالاسم الاعظم الَّذي به اضاء من في السّموات و الارضين طوبى لجاهل اقبل الى الافق الامر و ويل لعالم اعرض عن الله ربّ العالمين من عرف الله و مطلع امره أنّه من العلماء و لو كان اجلّ الجاهلين و الَّذي اعرض

ص ۱۵۲\*\*\*

أنّه من الجهلاء و لو أتى بعلوم الاولين و الآخرين كذلك يذكركم قلبي الاعلى لتذكر ربّك بخضوع مبين اياك ان يحزنك شيء او تحجبك حجابات الدّين نبذوا الهدى و اتّبعوا هواء كلّ غافل بعيد انما البهاء لاهل البهاء الذين تمسّكوا بالفلك الحمراء و تقرّبوا الى الله الفرد الخبير.

### بسمه العلى الاعلى

سبحانك الّهمّ يا الهى تشهد السن الممكنات على سلطنتك و اقتدارك و على فقرى و افتقارى عند ظهورات غنائك اذاً يا الهى فانظر هذا العاصي الَّذي طرفه لم يزل كان ناظراً الى شطر غفرانك و قلبه متوجّهاً الى افق فضلك و مواهبك و اتى يا الهى من اوّل يوم الَّذي خلقتنى بامرک و احييتنى من نسمات جود رحمانيتك ما توجّهت الى احد دونك و قمت في مقابلة الاعداء بسلطنتك و اقتدارك و دعوت الكل الى شاطئ بحر توحيدك و سماء عزّ تفريدك و ما اردت في ايامى حفظ نفسى من طغاة خلقك بل اعلاء ذكرک بين بريّتك و بذلك ورد على ما لا حمله احد من خلقك و کم من ايام يا الهى كنت فريداً بين المذنبين من عبادک و کم من ليالى يا محبوبى كنت اسيراً بين الغافلين من خلقك و في موارد البأساء و الضّرّاء كنت ناطقاً بثناء نفسک و ارضک و ذاكر ابدأ بذاکرک في ملکوت امرک و خلقتک و لو انّ كلّ ما ظهر متى لا ينبغي لسلطان عزّ وحدانيتک و لا يليق لشأنک و اقتدارک فو عزّک يا محبوبى لم اجد لنفسي وجوداً تلقاء مدين عزّک و كلّ ما اريد ان اثني نفسک بثناء يمنعي فؤادى لانّ دونک لم يقدر ان يطير في هواء ملکوت قربک او ان يصعد الى سماء جبروت لقائک فو عزّک اشاهد بانى لو اسجد لكفّ من التّراب

ص ۱۵۳\*\*\*

الى آخر الَّذي لا آخر له لنسبته الى اسمک الصّانع لاجد نفسى بعيداً عن التقرب اليه و اشاهد بانّ عملى ينبغي له بل كان محدوداً بحدودات نفسى ولو اخدم احداً من عبادک بحيث اقوم بين يديه بدوام ملکوتک و بقاء جبروتک لنسبته الى اسمک الخالق فو عزّک لاجد نفسى مقصّراً عن اداء خدمته و محروماً عمّا يليق له لانّ في هذا المقام لا يرى الا نسبتهم الى اسمائک و صفاتک ان الَّذي كان شأنه ذلك كيف يقدر ان يذكر الَّذي باشارة من اصبغته خلقت الاسماء و ملکوتها و الصّفات و جبروتها و باشارة اخرى ركبته الکاف بالنّون و ظهر منها ما عجز عن عرفانه اعلى افئدة المقرّبين من اصفياک و ابهى مشاعر المخلصين من اودائک فو عزّک يا محبوبى صرت متحيراً في مظاهر صنّعتک و مطالع قدرتک و اشاهد نفسى عاجزاً عن عرفان ادنى آيتک و كيف عرفان نفسک اذاً اسئلك يا الهى باسمک الَّذي به طيّرت العاشقين في هواء ارادتک و اهتديت به المشتاقين الى رضوان قريب و وصالك بان تهبّ من رضوان عنايتک روايح الاطمینان على المضطربين من احبائک في تلك الايام الّتي احاطتهم ارياح الافتتان من كلّ الجهات بحيث اضطربت النّفوس من سطوة قضائک و تزلزلت ارکان الوجود عمّا نزل عليهم من سماء تقدیرک و بلغت اضطرابهم الى مقام تکاد ان تخمد في مشكاة

قلوبهم سراج حبك و ذكرك و انك انت المقتدر على ما تشاء و انك انت الغفور الكريم فيا الهى و سيدى تسمع ضجيج محبيك و صريخهم من كل الاقطار بما ورد عليهم من الذين كانت قلوبهم محروماً عن نفحات حبك و ليس لهم من معين ليعينهم و لا من ناصر لينصرهم و كذلك ليس لاعدائهم من مانع ليمنعهم عن ضرّ هؤلاء  
ص ١٥٤\*\*\*

لذا يفعلون ما يريدون و يعملون ما يشاؤون اذاً فانصر يا الهى ببدايع نصرک احبائك الذين ما استنصروا من غيرك و ما توجهوا الى دونك و كانت عيونهم منتظرة لبدايع مواهبك و الطافك ثم ارحمهم يا الهى ببدايع رحمتك ثم ادخلهم في حصن حمايتك و عنايتك و انك انت الذى يا الهى لم تزل كنت مأمناً الخائفين و ملجأ المضطرين اسئلك بان لا تحرم هؤلاء الضعفاء عن بدايع جودك و افضالك و لا تدعهم بين ايدي الذين ما خلقت كينوناتهم الا من نار غضبك و قهرک و ما وجدوا رواج الرحم و الانصاف

و غرتهم الدنيا لغورها الى شأن انكروا برهانك و اشركوا بنفسك و كفروا بآياتك و سفكوا دم احبائك و امنائك فو عزتك يا محبوبى ارتكبوا ما لم يرتكبه احد من قبل و بذلك استحقوا غضبك و سيات قهرک خذهم بسلطانك ثم سلط عليهم من لا يرحمهم الا بان يرجعوا اليك و يدخلوا في ظلّ عنايتك و يتوبوا اليك و انك انت لم تزل كنت قادراً و لاتزال تكون مقتدراً و انك انت المقتدر المتعالى العادل الحكيم سبحانه اللهم يا الهى فانظر هذا المظلوم الذى ابتلى بين الظالمين من خلقك و المشركين من اعدائك بعد الذى ما تنفّس الا باذنك و امرک قد كنت يا الهى راقداً على المهاد و مرت على ارباب فضلك و الطافك و ايقظنى بها بسلطانك و مواهبك و اقمتهى بين عبادك ببناء نفسك و اعلاء كلمتك اذاً اعترض على اكثر بريتك فو عزتك يا الهى ما ظننت في حقهم ما ظهر منهم بعد الذى انك بشرتهم بهذا الظهور في صحائف امرک و الواح قضائك و ما نزلت من عندك كلمة الا و قد اخذت

ص ١٥٥\*\*\*

عهد هذا الغلام من خلقك و بريتك اذاً صرت متحيراً يا الهى و لم ادر ما افعل بين هؤلاء و كلما اصمت عن بدايع ذكرك ينطقى الروح بين سمانك و ارضك و كلما اسكن بهتري ما تهب عن يمين مشيتك و ارادتک و اجد نفسى كورقة التى تحركها ارياح قضائك و تدهيها كيف تشاء بامرک و اذنك و بما ظهر متى يوقن كل بصير بان الامر ليس ببدي بل بيدك و لم يكن زمام الاختيار في قبضتى بل في قبضتك و اقتدارك مع ذلك يا الهى اجتمعوا على اهل مملكتك و يزلن في كل حين ما تفزع به حقائق اصفياك و امنائك اذاً اسئلك يا الهى باسمك الذى به اهتديت العاشقين الى كوثر فضلك و الطافك و استجذبت المشتاقين الى رضوان قريبك و لقائك بان تفتح ابصار بريتك ليشهدن في هذا الظهور عز فردانيتك و طلوع انوار وجهك و جمالك ثم طهرهم يا الهى من الظنون و الاوهام ليجدن رواج التقديس من قميص ظهورك و امرک لعل لا يردن على ما تمنع به انفسهم من نفحات شئون رحمانيتك في ايام ظهور مظهر نفسك و مطلع امرک و لا يرتكن ما تجعل به ذواتهم مستحقاً لظهورات قهرک و غضبك و انت تعلم يا الهى بانى كنت بين ملا البيان كاحد منهم و عاشرت معهم بالشوق و الاشتياق و دعوتهم الى نفسك في العشي و الاشراف ببدايع وحيك و الهامك و ورد على منهم ما عجزت عن ذكره سگان مدائن انشائك فو عزتك يا محبوبى ما اصبحت الا و قد صرت هدفاً لسهام غلهم و ما امسيت الا و قد ورد على رماح بغضهم و مع ما جعلتنى عالماً بما في انفسهم و قادراً عليهم

ص ١٥٦\*\*\*

سترت و صبرت ناظراً الى ميقاتك فلما جاء الوعد و تمت الميقات حركت ذيل الستر اقل من ان يحصى اذاً فزع من في جبروت الامر و الخلق الا الذين خلقهم من نار حبك و هواء شوقك و ماء عنايتك و تراب فضلك اولئك يصلين عليهم اهل ملا الاعلى و سگان مداين البقاء فلك الحمد يا الهى بما عصمت الموحدين و اهلكت المشركين و فصلت بين الكل بكلمة اخرى التى خرجت من فم مشيتك و ظهرت من قلم ارادتک و بذلك اعترض على عباد الذينهم خلقوا بكلمة امرک و بعثوا بارادتک و بلغوا في الاعراض الى مقام كفروا بك و بآياتك و حاربوا بنفسك فو عزتك يا محبوبى لن يقدر القلم ان يذكر ما ورد منهم على مظهر امرک و مطلع وحيك و مشرق الهامك فلك الحمد في كل ذلك و اتى فو عزتك يا الهى قد كنت مشتاقاً لما قدر في سماء قضائك و ملكوت تقديرك لان ما يرد على في سبيلك هو محبوب ذاتى و مقصود نفسى و هذا لم يكن الا بحولك و قوتك انا الذى يا الهى بحبك استغنيت عن كل من في السموات و الارض و به لن اجزع و لو يرد على ضر العالمين فيا ليت كان حينئذ حين الذى فيه يسفك دمي على وجه الارض بين يديك و تشهدنى على حالة التى بها شهدت المقرين من عبادك المصطفين من خيرة خلقك فلك الحمد يا الهى على ما قضيت بسلطان قضائك و تقضى بتقديرك و امضائك اسئلك يا محبوبى باسمك الذى به رفعت اعلام امرک و اشرقت انوار وجهك بان تنزل على و على المخلصين من عبادك كل خير قدرته في الالواح ثم اجعل لنا مقعد صدق عندك يا من بيدك ملكوت كل شىء و انك انت المقتدر

ص ١٥٧\*\*\*

العزیز الرحمن.

الاقـدس الابـهى

آقا على اصغر

هذا كتاب كريم نزل من لدن عزيز عليم أنّه لرحمة من عندنا و ذكرى للعالمين يا قوم اجيبوا من يدعوكم الى الله و لا تتبعوا كلّ مشرك عنيد ان استعدّوا لاصغاء كلمة الله لعمري بها انجذبت قلوب المقرّبين و اضطرب افئدة الذين كفروا برّب الارباب الا أنّهم اهل السّعير قد قضت السّاعة بالحقّ و انشقّ القمر من اصبع ارادة ربّكم العزيز الحميد قد نصب الصّراط أنّه لصراط الله ان انتم من العارفين يا قوم دعوا الهوى هذا الهكم اتى من سماء القضاء بسلطان عظيم أنّ الذين يدعونكم الى الطّاغوت قلوبهم غلف و هم من اصحاب الجحيم هل لاحد من عاصم او لنفس من مناص لا و ربّكم العزيز الحكيم ان اسرعوا اليه بقلوبكم أنّه يحفظكم من الذين كفروا و يقربكم الى مقام لو تروونه لتخزّون باذقانكم سجّداً لله العزيز الجميل ان افرح بما جرى اسمك من القلم الاعلى أنّ هذا لفضل كبير سيّح بحمد ربّك في اللّيل و الايّام و قل لك الحمد لك يا محبوب العالمين و مقصود من في السّموات و الارضين.

#### هو المقتدر العليم الحكيم

سر جناب م على اصغر عليه بهاء الله

قد شهدت الدّرات لسلطنة الله و اقتداره ولكنّ النّاس اكثرهم من الميّتين قد قام اهل

ص ۱۵۸\*\*\*

القبور بما ظهرت القيمة الكبرى و الذين يمشون على مناكب الارض نريهم من الغافلين قد ترشّح بحر البيان بين الامكان ولكنّ القوم في جهل مبين قد انار افق العلم بشمس الحكمة و العرفان طوبى لمن توجه اليها ويل للمعرضين نعيماً لك بما اقبلت الى المقصود اذ اعرض عنه كلّ جاهل بعيد تشبّث بذيل عناية ربّك و تمسّك باسمه العزيز البديع كذلك تجلّت شمس الوحي لتستضيئ منها و تكون من القائمين على خدمة هذا الامر العظيم.

#### هو الذّاكر في اللّيل و الايّام

جناب ملأ على اصغر عليه بهاء الله

كتاب انزله الرّوح الامين من لدى الله ربّ العالمين من آمن به أنّه فاز بكلّ الخير و الّذى كفر أنّه من اصحاب السّعير يا معشر الخاء اسمعوا نداء الله مالك الاسماء أنّه يدعوكم و يأمركم بالاستقامة الكبرى في هذا الامر الّذى به زلت اقدام العارفين قد فتح باب السّماء راكباً على السّحاب بسلطان عظيم قل انظروا انظروا يا معشر العلماء و لا تكونوا من الظّالمين انصفوا بالحقّ و لا تكونوا من الذين يرون الآيات و ينكرونها الا أنّهم من المعتدين يا على اصغر قد حضر ما ارسلته قبلناه فضلاً من عندنا لتشكر و تكون من حامدين قل لك الحمد يا اله العالم و مالك الامم بما ذكرتني في سجنك الاعظم و قبلت منّي ما ارسلته اليك لا اله الا انت الغفور الكريم أنّا ذكرناك و ضلّعك اذ كان القلم الاعلى متوجّهاً الى ارض الخاء في السّنة الماضية انّ ربّك لا يعزب عن علمه من شيء و هو الفضّال القديم.

ص ۱۵۹\*\*\*

#### هو الشّاهد الخبير

سرچاه جناب ملأ على اصغر عليه بهاء الله

يا احبّاء الله يا اسراء الارض وارد شد بر شما آنچه كه سبب حزن ملأ اعلى گشت يا على قبل اصغر قسم به مالك قدر كه در منظر اكبر ناس را به افق اعلى دعوت مي فرمايد اگر ناس غافل اقلّ از سمّ ابره آگاه شوند جميع خود را فداي يكي از مقبلين الى الله مي نمايند عجب در اينكه مقبلين هم از مقامات خود غافلند چه كه فضل به مقامی است در باره ايشان اگر پرتوی از آن ظاهر شود ارض غير ارض مشاهده گردد اسمت لدى المظلوم حاضر و انزلنا لك ما يبقی به ذكرك ان اشكر و كن من حامدين. بر خدمت امر قيام نما به استقامتی كه هر مضطربى از آن مطمئن شود و هر متحرّكى ساكن گردد يگو ای اهل بهاء ظلم امرا شما را از مالك اسماء منع ننمايد لعمري أنّ الظّالم اراد ان يطفئ ولكنّ الله اوقده بالحقّ و اراد ان يخمد ولكنّ اشعلته يد القدرة و اراد ان يضيّع امر الله ولكن عمل بما ارتفع به امره أنّ الظّالم في وهم و ربّك على يقين مبين. دوستان ارض را از قبل مظلوم تكبير برسان زود است كه مكافات اصفياء و اوليا ظاهر شود و هر يك اسم خود را در كتاب الهی مشاهده نمايد أنّه هو الغفور الرّحيم البهاء عليك و على من معك من الذين اقبلوا الى الافق الاعلى في هذا اليوم البديع.

ص ۱۶۰\*\*\*

#### هو الظاهر النّاطق المشهود

سر چاه جناب آقا على اصغر عليه بهاء الله

قد شهد قلبي الاعلى أنّه لا اله الا هو و شهد اللّسان في مقامه الابهي قد ظهر الوعد و اتى الموعود بسلطان مبين قد شهدت الاشياء بما شهد به مالك الاسماء ولكنّ القوم اكثرهم من الغافلين يسمعون الآيات و ينكرونها و يرون انوار وجهه و يسترونها بما اتبعوا كلّ عالم مربوب كم من عالم احتجب و كم من جاهل اقبل الى الله ربّ العالمين قل سبحانك يا من بك هدرت حماسة الامر على الاغصان و باسمك ارتفعت الاديان اسئلك بان تجعلني مستقيماً على امرك على شأن لا تمنعني شهادت العلماء و اشارات العرفاء انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت الغفور الكريم.



### بسعى الذى به ماج بحر العرفان فى الامكان

جناب ملأ على اصغر عليه بهاء الله

سبحان الذى انزل الآيات و اظهر البينات و القوم هم لا يفقهون تالله قد اتى اليوم و ظهر القيوم الذى باصبعه فك ختم الرحيق المختوم ولكن الناس لا يشعرون يرون آيات الله و ينكرونها و يسمعون بيان الرحمن و هم لا يفقهون انا سمعنا ذكرك ذكرناك لتشكر ربك مالك الوجود تالله قد جرى فرات الرحمة و ماج بحر الحكمة و اشرقت الشمس من افقها ولكن القوم اكثرهم لا يعرفون اخذوا اهوائهم معرضين عن الله رب ما كان و ما يكون يا

ص ١٦١\*\*\*

ملأ الارض اسمعوا نداء المظلوم الذى ارتفع من شطر السجى و لا تكونوا من الذين كفروا بنعمة الله اذ نزلت بالفضل بما اتبعوا كل غافل محجوب قل ضعوا سبل الاحزاب انما ولدت من الاوهام ثم اسرعوا الى صراط الله مالك الغيب و الشهود على شأن لا تمنعكم الجبابرة و لا تخوفكم سطوة الفراعنة الذين نقضوا ميثاق الله و عهده و قالوا ما لا قاله الاولون اولئك افتوا عليهم بظلم ناح به اهل الفردوس كذلك ارتفع حفيف سدره المنتهى طوبى لقوم سمعوا و قالوا لك الحمد يا مولى العالم و لك الثناء يا سلطان الظهور البهاء من لدنا على الذين ما منعهم ضوضاء اهل البيان عن الله مالك ما كان و ما يكون.

قائين قد نزل لعبد الله آقا بابا ليقراء آيات ربه و يكون من الفائزين

### هو العلى الاعلى

ذكر رحمة ربك عبده ليكون من المتذكرين و تقر من اثر الله ربه عيناه و يكون من الذين فازوا بعرفان الله و مظهر نفسه و ما منعهم من الذين كفروا و اشركوا و كانوا من الغافلين ان يا عبد نور بصرك من آيات ربك و قلبك بذكر اسمه العلى العظيم و لا تحرم نفسك عن فضل الذى سبق الممكنات و كان ان ينتظر ظهوره هياكل الامر فى قرون الاولين قل انه قد ظهر على هيكल الانسان فتبارك الله مظهر هذا المنظر الكريم اياك ان تحزنك شئ و لا يمنعك امر عن سبيل الله المرتفع المستقيم و لا تلتفت الى الدنيا و ما خلق عليها ثم اتبع ما قدر عند ربك و انه يكفيك و يكفى العالمين ان اشرب كوثر الحيوان من عين التى

ص ١٦٢\*\*\*

جرت فى هذا الرضوان ليجذبك الى وجه ربك و انه لهو العزيز الكريم انه لن يمنع نفساً من بدائع فضله و لن يقطع عن العباد امطار رحمته انه ما من اله الا هو يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد كذلك نزل الامر من سماء القدم لتتبع امر ربك و تكون من المحسنين ان الذين كانوا فى غفلة من لقاء ربهم و اعراض عن جماله اولئك لن يرحمهم الله فى الدنيا ابداً و فى الآخرة لهم عذاب عظيم فسوف يرجعهم ملائكة العذاب الى مثنوهم فبئس مثنوى المعرضين كذلك فصلنا لك الآيات و صرفناها فضلاً من لدنا عليك لتكون من الشاكرين و الروح و البهاء عليك و على عباد الله مخلصين.

### هو الاقدس الاعظم الاعلى

جناب ملأ آقا بابا

ذكرى من توجه الى وجهي و اقبل الى افقى و سمع ندائى و اجاب موليه اذ اعرض عنه كل غافل بعيد انا دعونا الكل الى الله ولكن الناس اعرضوا و انكروا الا من شاء الله رب العالمين كم من عبد ناح فى الفراق و اذا اشرقت شمس الوصال من افق الظهور كفر بالله الفرد الخبير طوبى لذي شم وجد عرفى و لذي بصر رأى افقى و لذي لسان نطق بثنائى و لذي علم سرع الى بحر على العزيز القديم يا ايها الناظر الى الوجه انا ذكرناك فضلاً من عندنا و نذكر الذين سرعوا الى رحيق البيان فى ايام الرحمن و كانوا من الفائزين

ص ١٦٣\*\*\*

طوبى لنفس وجدت عرف قميصى و قامت على خدمة امرى و نطقت بثنائى الجميل انا نوصى الكل بالاستقامة الكبرى و نسئل الله بان يؤيدهم على ما اراد و يكتب لهم من قلم التقدير ما ينبغى لسلطانه العظيم طوبى لغنى افتقر فى سبيل الله و لقوى اخذه الضعف بما ورد عليه من جنود الظالمين طوبى لمن صبر فى البأساء و الضراء حباً لله يشهد قلبى الاعلى بانه من المخلصين لا تحزنوا عما ورد عليكم ان افرحوا بهذا الذكر الحكيم انه يذكركم بما تضرع به عرف المحبوب فى العالم يشهد بذلك اسعى الاعظم الذى ينطق انه لا اله الا هو الفرد الغفور الكريم كذلك دلح الديك و نطقت حمامة الامر ولكن القوم اكثرهم من النائمين البهاء عليك و على ابيك الذى اقبل و على اخوانك الذين فازوا بعرفان الله فى يوم فيه فزع من فى السموات و الارض الا من اتى الله بنور مبين و بشرهم بذكرى اياهم ليأخذهم الفرح الاكبر فى ايام ربهم العزيز الفريد.

### العالى العظيم

سر چاه جناب ملأ آقا بابا

طوبى لك بما نزلت لك من جهة السَّجَن آيات ربك هذا من فضلى عليك لتكون من الشَّاكرين اَنَّهُ في بحبوحه البلاء يدع الاحبَّاء الى الله مالک يوم الدِّين ان اتَّحدوا في الامر اَن الَّذی تجدونه في معزل من الغفلة ذكروه بالحكمة في ايام معدودات ان اعرض و تولى بعد ما جائه الهدى فاعرضوا عنه و اقبلوا بقلوبكم الى الله رب العالمين قد سبقت رحمتى غضبي

ص ١٦٤\*\*\*

ان اقتدوا ربكم في الاخلاق هذا خير لكم عما في السموات و الارضين قل ان اجتنبوا كبائر الاثم و لا تقربوا الَّذی يدعوكم الى التَّار اتَّقوا الله و كونوا من المتَّقين.

سر جناب آقا بابا عليه بهاء الله بسمه المستقر على العرش

كتاب نزل بالحق لمن فاز بنور الله المهيمن القيوم ليأخذه الفرح على شأن يقوم على نصرة امر ربه و يقول يا قوم اتبعوا من اتاكم بسلطان مشهود ان الذين احتجبوا من انوار العرش اولئك لا يشعرون قد خسروا في تجارتهم و هم قوم هائمون قم على ذكر ربك بين العباد لعل يتوجهن الى الله العزيز المحبوب طوبى لمن اقبل اليوم و ويل لكل معرض اتبع كل مشرك مردود ان فزت بلوح الله ضعه على رأسك قل لك الحمد يا الهى بما تحرك على ذكرى قلمك الاعلى اشهد انك انت الكريم الغفور.

جناب ملا آقا بابا عليه بهاء الله به نام خداوند دانا

نفحات وحى عالم را احاطه نموده ولكن عباد از آن غافل و محبوب آنچه در كتب از قبل از قلم اعلى مسطور كن ظاهر و هويدا ولكن شبهات مريبين و اعراض منكبين ناس را از تقرب منع نمود و از عرف بقا محروم ساخت امروز هر نفسى به اشراقات انوار آفتاب ظهور فائز شد او از مقربين لدى الله مذكور قل لك الحمد يا الهى بما

ص ١٦٤/١\*\*\*

بما دللتى و هديتى و رزقتنى الى صراطك و لقائك و قربك و وصالك استلك بان تجعلى ثابتاً في حبك و راسخاً على امرك و قائماً على خدمة اوليائك انك انت الفياض الكريم لا اله الا انت الغفور الرحيم.

سرچاه جناب ملا آقا بابا عليه بهاء الله صحيفة الله المهيمن القيوم

هو المنادى امام وجوه العالم

يا آقا بابا عليك بهاء الله الابهى هل تعلم من يناديك؟ قلم الله الاعلى. و هل تعرف من ائ افق؟ من هذا الافق المشرق المنير. افرح بعناية ربك بما تحرك على ذكرك براعة البيان من لدى الرحمن ليقربك الى مقام تسمع من الذرات الملك لله رب العالمين قد جرى فرات الرحمة عن يمين العرش و ماج بحر الفضل فضلاً من لدى الله العزيز الحميد طوبى لمن نبذ ما عند القوم في يوم الله و اخذ كأس البقاء باسمى الابهى و شرب منها رغماً لكل عالم مريب انا سمعنا ندائك مرة في الليل و اخرى في اليوم و تارة في الاسحار ان ربك يسمع و يرى و هو الفضال العليم الخبير لا يعزب عن علمه من شئ يفعل ما يشاء بسلطان من عنده و يحكم ما يريد و هو المقتدر القدير انظر ثم اذكر ما ورد على المظلوم اذ كان في السَّجَن تحت السَّلاسل و الاغلال و نصره الله بجنود الغيب و الشَّهادة و اخرجه بسلطان تحررت منه افئدة العارفين فلما خرج اقبل الى الزَّوراء و لما بلغ ظهر ما انزله الرحمن في الفرقان

ص ١٦٤/٢\*\*\*

و نفخ فيه اخرى و انصعق الطوريون الا من شاء الله رب العرش العظيم و خرقنا الاحجاب باصبع الاقتدار و كشفنا ما كان مستوراً في كنز عصمة الله الفرد الواحد العزيز العظيم كذلك انزلنا الايات و ارسلناها اليك لتجد منها عرف عناية ربك المشفق الكريم اذا بلغت و قرنت ول وجهك شطر السَّجَن و قل لك الحمد يا من في قبضتك زمام الامم و من نفحات وحيك تعطر العالم استلك باسمك الَّذی به سخرت القلوب و نورت الغيب و الشَّهود ان تؤيدنى على ما يتضوع به عرف رضائك اى رب ترانى مقبلاً الى سماء عطائك و متشبثاً برداء جودك و كرمك استلك بالَّذی به ارتعدت فرائض الطَّالمين و احترقت افئدة المعتدين و به بعث من في القبور و ظهرت خافية الصدور ان ترفعنى باسمك بين عبادك و تقيمى على خدمة امرك بين خلقك فانصرنى يا الهى بالحكمة و البيان انك انت المقتدر العزيز المتان. يا اَها الناظر الى الوجه طوبى لك و نعيماً لك قد فزت بما لا فاز به اكثر العباد ندا را شنيدى و به كلمه مباركك لبَّيك لبَّيك يا مقصود العالمين فائز شدى مقصود از عالم سمع و بصر مشاهده و اصغاء ندائى الهى و افق ظهور بوده و هست ولكن عباد غافل رحمت و فضل الهى را انكار نمودند و به نعمت عرفان و مائده ايقان كافر شدند و سبب منع عباد و علّت آن علمائى عصر بوده اند سبحان الله مع آنكه به صد هزار نوحه و نديه و ناله از مقصود عالميان ظهور موعود و لقائش را مستلث مى نمودند و چون ظاهر شد عمل كردند آنچه را كه طراز

ص ۱۶۵\*\*\*

اَوَّل و طلعت اَوَّل بر رماد مقرّ اختيار نمود يا اِنّها المنجذب بأَيّاتى و الطّائُر فى هواء حَتّى جهد نما شايد به مثابهء حزب قبل عباد به اوهام مبتلا نشوند طوبى از براى نفسى كه خود را از قصص مذكوره بين عباد مطهر نمود از براى اصغاء كلمهء علىا قل الهى الهى اَيّد عبادك على ما يقرّيههم اليك و يطهرهم عمّا لا ينبغى لآيّاك و يوفّقهم على ما امرتهم به فى كتابك اى ربّ لا تدعهم بانفسهم و لا تخيّبهم عن باب فضلک و لا تحرّمهم عن بحر بيانك انت الّذى شهدت الدّرات بجودك و عطائك و بقدرتك و اقتدارك و فّقهم يا الهى على الاستقامة على امرک و الرّجوع الى بساط عزّك و الانابة امام وجهك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت الفضّال ذو الفضل العظيم و الفيّاض ذو الفيض العميم. اوليا را از قبل مظلوم تكبير برسان شايد نفحات تكبير ايشان را سرمست نمايد و بما ينبغى تمسّك جويند مسقى اى كه از باده معرفت حاصل شود عالم وجود را به نشاط اُرد و انبساط بخشد بايد اولياء رغباً للاعداء به حكمت و بيان عباد جاهل را به بحر علم و حكمت الهى راه نمايند سبحان الله آثار قدرت در هر شىءى از اشياء موجود و آيات به مثابهء امطار نازل و هاطل و مكلمّ طور من غير ستر و حجاب بر عرش ظهور مستور معذلك به كلمهء على كندى و اين ذنب و امثالهما از مشرق وحى الهى و مطلع نور صمدانى محروم گشته اند و اهل بيان از كلّ غافل تر و محتجب تر مشاهده مى شود لعمري عرف يوم الله را نياافته اند به مراتب از حزب شيعه محبوب تر و بعيدتر بوده و هستند طوبى از براى اهل بهاء كه اگر نقطه اولى را در امرش متوقف ببينند در ما ظهر من عنده توقّف نمايند اين است مقام استقامت كبرى

ص ۱۶۶\*\*\*

قد ذكرت كلّ ما ينبغى لامرى و ظهورى و طلوعى و استوائى ان ربّك هو الشّاهد العليم و النّاطر الحكيم جناب محمّد عليه بهائى مكرّر ذكر شما را نموده و نامهء آن جناب را به ساحت مظلوم ارسال داشته و عبد حاضر عرض نمود و اين لوح امانع انور اعلی از سماء عطا نازل لتشرب منه باسى القيوم رحيق القيوم و تقول لك الحمد يا مولى العالم و لك الشّكر يا مقصود الامم بما ذكرتنى فى سجنك الاعظم اذ كنت فى بحبوحة الاحزان بما اكتسبت ايدى اهل الطّغيان طوبى للسانك بما شهد بما شهد به الله و لقبك بما تنوّر بنور العرفان نسل الله تبارك و تعالى ان يقدّر لك نوراً يمشى امام وجهك فى كلّ عالم من عوالمه انّه هو المقتدر العزيز الوهاب قد اتى فى هذا الحين ما كان مكنوناً عن الانظار و مستوراً عن الادراك بما اراد مشرق عناية ربّك ان يفتح باب الغفران لايبك و اخيك لعمري بذكرى ما ج بحر العفو و العطاء من لدى الله مولى الورى و مالك ملكوت الاسماء قد احاطهما فى هذا الحين فضل ربّك و نطق قلى الاعلى و قال الهاء عليكما و النور عليكما و الرّوح عليكما و نفحات الوحى عليكما و فوحات القميص نسل الله ان ينزل عليكما فى كلّ الاحيان رحمة من عنده و عناية من لدنه و يجعلكما من الدّين عاشروا مع اصفياه و انبيائه فى الفردوس انّه هو منزل الآيات و مظهر البينات و مالك الاسماء و الصّفات يا اِنّها المذكور قد فزت بما لا تعادله الاشياء اشكر ربّك مولى الاسماء انّه ذكرك بما اشرق نور البيان من افق الامكان و دلّع ديك العرش و قال الهاء المشرق من افق هذا الهاء عليك و على من

ص ۱۶۷\*\*\*

معك و يسمع ذكرك فى هذا الذّكر الاعظم و التّبأ العظيم انّ البحر اراد ان يظهر بامواج اخرى ليبشّر اولياء الله برحمته و فضله و عطائه انّه ما من اله الا هو يفعل ما يشاء و يحكم ما يريد و هو الامر الحكيم طوبى لعبد فاز بذكر الله الاعظم و شرب رحيق الوحى من بيان ربّه المشفق الكريم يا على قبل اصغر قد فزت بذكر الله مالك القدر من قبل هذه مرّة اخرى اشكر ربّك بهذا الفضل المبين طوبى لك و لمن تمسّك بالتّقوى فى ايام الله مولى الورى و اعرض عن الهوى انّه من المخلصين فى كتابى العظيم قد انزلنا الآيات و فيها اوامرى و احكامى الّتى بها حفظنا عبادى و نصرناهم بالحقّ ولكنّ القوم اكثرهم من الغافلين خذ كتابى بقدره من عندى و ضع ما عند الدّين انكروا رحمة الله و كفروا بما نزل من عنده الا انهم من الصّاغرين الهاء من لدنّا عليك و على الدّين اخذوا كأس فضلى من يد عنايتى و شربوا بهذا الاسم الّذى به ارتعدت فرائض المشركين. يا محمّد قبل حسن صيادهائى بوفاء قصد مقام اعلی نموده اند و ظالم هاى ارض با اسياف بغضاء ارادهء هيكل بقا کرده اند ارادوا ان يطفؤا نور الله بمفترياتهم ولكن مظلوم من غير ستر و حجاب امام احزاب قائم لم تمنعه سطوتهم و لا صفوفهم ينطق بما امر به من لدن آمر حكيم سبحان الله مع آنكه كلّ ندا را شنیده اند و آثار الله را دیده اند معذلك بر اعراض و انكار قائم لن يصيبنا الا ما كتب الله لنا سوف يرون جزاء اعمالهم عدلاً من لدن حاكم خير لا تحزن من شىء ستفى الدّنيا و سطوة امرائها و ضوضاء علمائها و يبقى الملك لله العزيز الحميد. الهاء من لدنّا عليك و على الدّين

ص ۱۶۸\*\*\*

شربوا رحيق الاستقامة فى هذا الامر المحكم المتين. يا قلى الاعلى اذكر من سنى بمحمّد قبل حسين الّذى اقبل الى الله فى هذا اليوم المبارك العزيز البديع قد احاطت العالم نفحات وحى مالك القدم ولكنّ الامم فى ريب مبين قل الهى الهى لك الفضل بما ايقظتنى و لك الثّناء بما عرّفتنى و لك الهاء بما علّمتنى صراطك المستقيم اسئلك يا مالك القدم باسمك الّذى به سجّرت الكائنات و امرك الّذى به اظهرت ما كان مكنوناً فى علمك و مخزوناً فى خزائن حكمتك ان تؤيّد اوليائك على ما يرفعهم بين عبادك باسمك قدّر لهم كلّ خير قدرته فى كتابك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت المهيمن على من فى السّموات و الارضين. كذلك زبّنا سماء اللّوح بكواكب الحكمة و البيان امراً

من لدنّا و فضلاً من عندنا طوبى للعارفين و طوبى للمتفرسين يا آقا بابا عليك بهائى انا اردنا ان نختم كتابك بذكر من احببى و تمسك بحبل و نطق بثنائى و فاز بلقائى و شرب رحيق الوحي من كأس عطائى و قام على خدمة امرى بين عبادى و سعى بجوان روحانى فى كتابى العزيز البديع. حسب الامر صورت اين صحيفه مبارك و آنچه به آن اطراف ارسال شده و مى شود نزد جناب نورانى يعنى جوان روحانى عليه بهاء الله الابدى ارسال دارند ليفرح و يكون من الشاكرين.

سرچاه جناب ملاً محمود عليه بهاء الله  
يا محمود انّ المظلوم يذكرک بفضلہ و يذكرک بآيات الله رب العالمين و يبشرك بما قدر

ص ۱۶۹\*\*\*

لك من لدى الله المقتدر الفضال الكريم سمعنا ندائك ذكرناك و اقبالك اقبلنا اليك من هذا الشطر البعيد و نوصيك بالاستقامة الكبرى فى هذا الامر الذى به ارتعدت فرائص الاسماء و انا التّاصح العليم قد اعرض ملاً البيان عن منزله و سلطانه و كفروا بالله العزيز الحميد الّا الذين سمعوا النّداء من الافق الاعلى و قالوا لك الحمد يا مولى الورى و ربّ العرش و الثّرى بما ايدتنا على الاقبال اذ اعرض عنك اكثر خلقك اى ربّ ترانى مقبلاً اليك و متمسكاً بحبل الطافك اسئلك بلئالى بحر بيانك و بانوار نير برهانك بان تجعلى منقطعاً عن دونك و ناطقاً بذكرک و ثنائک بحيث لا يمنعنى شىء من الاشياء عن التوجّه الى انوار وجهک يا مولى الورى لا اله الا انت المقتدر العليم الحكيم.

سرچاه جناب محمود عليه بهاء الله  
بسمه المهيمن على الاسماء

كتاب نزل بالحقّ و يبشّر الكلّ بكتاب ينطق فى العالم و يدع الامم الى الله المهيمن القيوم انا رأينا اقبالك اقبلنا اليك من هذا المقام الذى ينطق لسان العظمة أنّه لا اله الا العزيز الودود ان اشكر الله بما ذكرت من قلى الاعلى فى هذا المقام المحمود قد ارتفع النعيق و ظهرت الواح النّار هذا ما اخبرنا الكلّ به من قبل يشهد بذلك عباد مكرمون ضع الالهام لاهلها ثمّ اقبل الى الافق اليقين باسم ربك مالك الوجود كذلك نطق اللسان فى ملكوت البيان طوبى لمن سمع و ويل لكلّ غافل محجوب.

ص ۱۷۰\*\*\*

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلى الابهى ۱۵۲

الهى الهى ترانى قائماً على خدمة امرک و جالساً امام وجهک محرراً آیاتک و مرتفعة يد رجائى الى سماء عطائک و وجهى متوجّهاً الى افق جودک اسئلك يا مالک الوجود و مرّبى الغيب و الشّهود بالكلمة الّتى بها احييت عبادک و هديتهم الى صراطک بان تؤيّد من اقبل اليک و شرب رحيق الوحي من يد عطائک انک انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت الغفور الرّحيم. هو المؤيّد. مرسله جناب ملاً محمود عليه بهاء الله دو توب برك به واسطه جناب آقا محمّد كاظم عليه بهاء الله به خادم رسيد. فى سنه ۱۳۰۴.

خ سر چاه جناب آقا محمود عليه بهاء الله ملاحظه فرمايند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلى الابهى

امروز حديقه ثنا به اسم اولياى الهى مرّين يعنى نفوسى كه ما عند الناس ايشان را از ما عند الله منع نمود شقاوت ملحدين و نفاق مشركين و ضوضاء معتدين ايشان را از بحر اعظم محروم نساخت امروز هر نفسى به افق اعلى ناظر و به عروة عنايت ابهى متمسك او از حزب الله محسوب بايد جميع دوستان جهد بليغ مبذول دارند تا به اين لقب اكبر و كلمه عليا ما بين اهل انشاء فائز و مفتخر باشند به بصر حقّ در حق نظر نمايند غدير اسما را از براى عبده اسما بگذاريد كه شايد

ص ۱۷۱\*\*\*

به درياى معانى كه امام وجوه است واصل شويد لازال اين عبد فانى دوستان الهى را به قدر مقدور در ساحت اقدس ذكر نموده و از براى هريك خالصاً بوجهه تأييد طلبيده اميد هست كه حزب الله به توحيد حقيقى در اين ايام كه منسوب به حقّ است فائز شوند جز حقّ نينند و جز حقّ نشنوند چه كه در اين يوم جز حق مذكور نه سبحانك يا اله الغيب و الشّهود و المستوى على عرش اسمك الودود و اسئلك بانوار وجهك و مشارق وحيك بان تؤيّد حزبك على الاستقامة على امرك على شأن يضعون العالم تحت اقدامهم متصاعدين الى اسمك الاعظم و متوجّهين اليه بوجوههم و قلوبهم و صدورهم و عيونهم و عروقهم لئلا يبقى فى الامكان اسم غيرك يا رحمن و وصف دونك يا من بك اشرق نير البرهان من افق الايقان اى ربّ خذ ايدى اوليائك بايادى قدرتك ثمّ احفظهم من شرّ اهل البيان الّذين اعرضوا عنك و عمّا عندك انك انت المقتدر على ما تشاء و انك انت الغفور الرّحيم و بعد نامه آن جناب رسيد و هم چنين نامه قبل آن جناب بعد از قرائت و اطلاع و قصد مقام مالک الرقاب

نموده بعد از اذن امام وجه عرض شد و به شرف اصغاء فائز قوله جلّ جلاله و عمّ نواله هو المنادی فی السّدرۃ باسمه الاهی ذکر من لدنّ الاحبائی و اولیائی الذّین نبذوا العالم شوقاً لقربی و لقائی و عرفانی العزیز العظیم یا محمود یذکرک الودود من مقامه المحمود لیجذبک بیان ربّک الرّحمن الی افق العرفان و یسمعک ما سمع ابن عمران اذ دخل بریۃ الایقان و سمع النّداء أنّه لا اله الا انا العلیم الخیر انا نذکر الذّین آمنوا من قبل و من

ص ۱۷۲\*\*\*

بعد یشهد بذلک لسان العظمة فی هذا المقام الرّقیع هذا یوم فیه من کلّ کلمة من کلمات الله ارتفع النّداء بین الارض و السّماء لعمر الله لکلّ واحدة منتهی لسان و للسانها لسان لو نفصلّ هذا المقام علی ما هو علیه لینصعق من علی الارض الاّ من شاء الله العلیم الحکیم یا حزب الله ضیعوا ما سواه أنّه اتی بالحقّ و دعا الخلق الی افق اشرق منه نیر هذا الظّهور الذّی به ظهرت السّاعة و اشراطها و مرّت الجبال امرأ من لدن مقتدر قدیر ایاکم ان یمنعکم نعیق کلّ ناعق او نهیق کلّ ناهق او شبهات کلّ عالم افقی علی الله ربّ العالمین. به لسان پارسی ندای الهی را بشنوید در جمیع قرون و اعصار سبب اعراض و اغماض علماء و فقهای ارض بوده‌اند چه که مشارق ظهور و مطالع امر در اوّل جمیع من علی الارض را در یک مقام و یک شأن مشاهده می‌نمایند و کلّ را از ما عندهم بما عندالله می‌خوانند این فقرات مخالف است با عزّت و ریاست علمای ظاهر لذا بر اعراض و نزاع و جدال قیام می‌نمایند چنانچه نموده‌اند و اکثری به فتوای آن نفوس ظالمه به شهادت فائز گشتند جمیع فساد عالم از آن نفوس بوده و خواهد بود. عیسی ابن مریم با برهان از جانب مقصود عالمیان آمد جمیع علمای یهود و علمای اصنام فتوی بر قتل آن حضرت دادند در خاتم انبیای روح ما سواه فداه تفکر نمایندگان علمای نصاری و یهود و اصنام بر آن حضرت قیام نمودند در اوّل ظهور نقطه بیان روح من فی ملکوت الامر فداه ملاحظه نمایند رئیس علمای ایران طرّاً در آن ایام شیخ محمّد حسن نجفی بوده او در اوّل ایام بر اعراض قیام نمود و بعد علمای بلاد و مرّده غافله بر اعراض قیام نمودند و بر

ص ۱۷۳\*\*\*

رؤوس منابر به سبّ و لعن سید عالم مشغول گشتند و بالاخره به فتوای آن نفوس آن حضرت را شهید نمودند و این فقره را کلّ می‌دانند چه دیده‌اند چه شنیده‌اند چه که چند نفر کاذب غافل ناس را به اوهامات تربیت نمودند و از ثدی ظنون شیر دادند و ظهور آن حضرت را از جابلقا و جابلسا معین نمودند به قسمی که اگر نفسی بر تولّد تکلم می‌نمود فی الحین بر قتلش فتوی می‌دادند باری آن اوهامات سیف جفا بود و بر مشرق وفا وارد شد حال هم بعضی از اهل بیان از ارباب عمانم و غیرهم آن اوهامات را تجدید نموده‌اند حقّ عبادش را حفظ فرماید در حزب شیعه تفکر نمایند قرن‌ها و عصرها خود را اعظم و اعلم و افقه عباد می‌شمردند ثمره اعمال در یوم جزا آن بود که به سبّ و لعن و قتل مولی العالم قیام نمودند یا حزب الله خود را به اسم حق جلّ جلاله حفظ نمایند بگیرد کأس انقطاع را به اسم مالک ابداع بنوشید از او به استقامتی که جمیع عالم قادر بر منع نباشند در آنچه از قلم اعلی جاری شد تفکر نمایند که شاید نفوس غافله شما را از اشراقات انوار آفتاب توحید منع نمایند بلکه قادر بر تکلم نباشند امروز آب رحمت جاری و آفتاب حقیقت مشرق و بحر علم موجّ هر نفسی فائز شد او از اعلی الخلق لدی الحقّ مذکور مکرّر این بیانات از قلم مظهر اسما و صفات جاری تا کلّ ضبط نمایند و حفظ کنند لعلّ از وسوس ختاس و شیاطین ارض محفوظ مانند. شیاطین در اوّل به لباس دوستی در آیند و به محبّت انسان را به سقر برند اعاذنا الله و ایاکم من شرّ هؤلاء. یا احبائی فی سرچاه یذکرکم مولی العالم فی سجنه الاعظم و یشکرکم بما نزل لکم

ص ۱۷۴\*\*\*

فی کتاب الله ربّ الارباب ایاکم ان تمنعکم سبحات الجلال عن الغنی المتعال الذّی اتی من سماء الفضل بجنود الوحي و رایات الالهام طوبی لمن یقوم و یقول یا ملأ البیان خافوا الله و لا تدحضوا الحقّ بما عندکم اتقوا الرّحمن الذّی اتی بقدرۃ و سلطان ایاکم ان تعملوا بمثل ما عملتموه فی اوّل الایام ضیعوا الظّنون و الوهام قد انار افق الظّهور بنیر الایقان قد عملتم فی اوّل الایام ما ناح به سگان الفردوس الاعلی و الذّین طافوا العرش بالغدو و الاصلال و نذکر اهل القاف الذّین شهدوا بما شهد الله فی اوّل الامر اذ کان التّور مشرقاً من افق العراق قد ظهر ما وعدناکم به فی الزّبر و الالواح انما نوصیکم بالاستقامة الکبری علی هذا الامر الذّی به زلّت الاقدام و بالامانة و الدّیانة و بما یرتفع به امر الله بین العباد انا ذکرناکم من قبل بذکر اذ ظهر سجدت له الازکار کونوا کالجبال فی امر الله کذلک امرکم من قبل و من بعد من عنده امّ الکتاب یا حزب الله هناك ایاکم ان تمنعکم شبهات العلماء او سطوة الامراء دعوا العالم متوکلین علی الله مالک الرّقاب الهاء المشرق من افق سماء رحمتی علیکم و علی الذّین قاموا و قالوا الله ربّنا و ربّ الارض و السّماء و مالک المبدء و المآب انتهی. اینکه این عبد را وکیل نمودند در طواف و زیارت لله الحمد از قبل آن جناب و اولیای آن ارض مطاف مقربین و مخلصین را طواف نموده و زیارت هم به عمل آمد از حق تعالی شأنه سائل اجر آن را در دنیا و آخرت عطا فرماید امروز آنچه عند القوم مقدّم است و از اعلی الاعمال محسوب استقامت بر امر بوده و هست ان شاء الله

ص ۱۷۵\*\*\*

به آن فائز شوید و اینکه مرقوم داشتید نامه‌های متعدده ارسال داشته‌اند و جواب ارسال نشده عدم ارسال را سبب کثرت تحریر بوده و هست حق شاهد و گواه هر وقت فرصت یافت شده این فانی به خدمت دوستان و جواب نامه ایشان مشغول گشته از جمیع اطراف عرایض و مراسلات می‌رسد و از کثرت اشغال بسا می‌شود یک

سنة دو سنه در عهده تأخير می ماند اولیاء حق باید از تأخیر آن دلتنگ نشوند چه که عذر **م** این خادم به مثابه شمس ظاهر و روشن است معذک عفو می طلبم و از حق جلّ جلاله توفیق می خواهم تا از عهده این امر خطیر بر آیم الامر بیده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و اینکه نوشته بودند اولیاء در آن ولا از نرسیدن خبر از ساحت امنع اقدس اعلی مخمود و مکذّرند این فقره بعد از عرض در مقام کان الله و لم یکن معه من شیء به شرف اصفا فائز قوله تبارک و تعالی اولیای حق جلّ جلاله کلّ مذکورند و از قلم اعلی مسطور فیوضات فیاض حقیقی در کلّ حین ظاهر و نازل باید اولیا در هر دیار به حکمت و بیان در محافل و مجالس جمع شوند و آیات الهی را قرائت نمایند چه که آیات محدث نار محبت است و مشعل آن ولکن در جمیع احوال به حکمت ناظر باشند و اجتماع هم از پنج الی نه کافی است و محل هم باید متعدّد باشد چه اگر در یک محل قرار دهند غافلین آگاه شوند و سبب ضوضاء گردد لله الحمد در جمیع مدن و دیار آثار الهی موجود و مشهود اوست محیی عالم و مفرّح افنده مخلصین و مفرّین طوبی لمن تمسک بها و فاز بقرائتها و کان من ناصری امرها و حافظی زمامها انتبی. آنچه از قلم اعلی جاری شد کافی بوده و هست به مبین و مفسّر محتاج نه این خادم فانی خدمت جمیع دوستان سلام و تکبیر عرض می نماید

ص ۱۷۶\*\*\*

و از برای کلّ از حق منبع استقامت مسئلت می کند امروز روز ذکر و ثنا است چه که محبوب عالم مشهود و امروز روز استقامت است چه که ناعقین غیر معدود و امروز روز توحید حقیقی است هر نفسی به انوارش فائز شد او از مفرّین در کتاب مبین مکتوب جهد نمایند شاید به آنچه مقصود است فائز گردید و از کأس باقیه بنوشید و از قدح ابدی بیاشامید و آن عرفان مقصود عالم و استقامت بر امر اوست. الهاء و الثناء علی جنابکم و علی اولیاء الله هناك و فی الاطراف و علی کلّ رجل ما زلّ رجله عن الصّراط الحمد لله ربّ الارباب و مالک المبدء و المآب. خ ادم فی ۴ شهر محرم الحرام سنه ۱۳۰۳.

#### هو الناطق من افق الاعلی

جناب ملّا محمد حسن علیه بهاء الله

قد اتی الکریم و یقول الیّ الیّ یا اهل العرفان قد اتی الرّحیم و یقول اسرعو اسرعو یا اهل الادیان و الغفور ظهر بالحقّ و یقول تعالوا تعالوا یا ملأ الفرقان و یا ملأ البیان و القیوم قام و قال تالله قد اتی من کان موعوداً فی کتب الله و ظهر من کان مقصود المفرّین و محبوب النبیّین و المرسلین اتقوا الله یا ملأ الارض و لا تتبعوا اهواء الدّین کفروا بالبرهان اذ اتی الرّحمن بسلطان مبین کذلک ارتفع صریر قللی و حقیف سدرتی و خیر ماء عنایتی و هزیز اریاح مشیّی ان انتم من السّامعین هل من ذی لسان لیقرء ما نزل من لدی الله العزیز العظیم و هل من ذی بصر لیری افقی المنیر هل من ذی سمع لیسمع ما نزل فی هذا الحین من لدن مبین علیم انک اذا شربت کوثر الحیوان من

ص ۱۷۷\*\*\*

قلم الرّحمن قم علی خدمة الامر بالحکمة الّتی انزلناها من قبل لتجد نفسک علی فرح مبین کذلک نصح القلم و نطق اللّسان نعیماً للسّامعین و ویل للغافلین الحمد لله ربّ العالمین.

سر چاه همشیره جناب نبیل قبل علی علیه بهاء الله الاقدس الابهی

سبحانک یا الهی لک الحمد بما بلّغت امرک و اظهرت سلطنتک و اقتدارک و ارسلت الی کلّ رئیس ما عرفه سبیلک و علوّ ما اردته لبریتک بعد الّذی کنت مسجوناً بایدی الغافلین من خلقتک اشهد یا الهی بانک انت المقتدر علی ما تشاء و لا یمنعک الظلم عمّا اردته بمشیتک تحکم ما شئت بامرک و تفعل ما ترید بسلطانک استلک یا الهی بهذه القدرة الّتی غلبت الاشیاء بان تنصر الّذین اقبلوا الیک و نصرُوا مظهر نفسک ثمّ اجعلهم من الرّاسخین الّذین ما منعهم احجاب البشر عن النّظر الی المنظر الاکبر انک انت المقتدر العزیز الحکیم.

اخت من فاز و طاف به نام دوست یکتا

ان شاء الله لم یزل و لایزال از کوثر عرفان محبوب امکان بیاشامید و در ظلّ سدره امر ساکن باشید ای امة الله چه بسیار از علماء و عرفا به هواهای نفسیه و غرور علوم ظاهره از شطر احدیه محروم ماندند و تو به عرفان سدره منتهی که الیوم ما بین ارض و سماء ندا می نماید فائز شدی از بحر عرفان آشامیدی و از ریح محبت رحمن چشیدی ان اشکر ربّک بهذا الفضل العظیم قسم به آفتاب

ص ۱۷۸\*\*\*

حقيقت كه ذكر شما در كتاب الهى از قلم جلى ثبت شده و نزد ملاً اعلی و سگان فردوس ابهى مذکورى چه كه در سبيلش ديدى و شنيدى آنچه را كه قانتات در اعصار قبل ديدند و شنيدند زود است كه نام ظلم كنندگان از عالم محو شود و اسامى شما به مثابه ستاره سحرى از آفاق سماء بيان لائح و منير مشاهده گردد و البهاء عليك و على اللّواتى ما منعتهنّ الشّئونات عن منزل الآيات و تركن ما عندهنّ و اخذن ما امرن به من لدى الله ربّ العالمين.

سر جناب ملاً احمد عليه بهاء الله بسمه المتعالى عن ذكر ما كان وما يكون  
قد نزلت الآيات على شأن لا يحصيها احد الا الله العليم الخبير قد يجول القلم الاعلى في مضممار الذّكر و الثناء طوبى لمن سمع و آمن بالله ربّ العالمين قد اثّرت الكلمة في الاحجار و جرت منها الانهار و لم تؤثّر في الذّين عميت عيونهم عن النّظر الى الافق الاعلى و صمّت آذانهم عن اصغاء هذا البيان المبين انا ندع الكلّ الى ما ينفعهم و هم يسرعون الى الطّاغوت و لا يكوننّ من الشّاعرين انا نريهم التّور الّذى يلمع في العالم و هم يقصدون النّار الا اّهم من الهائمين طوبى لمن نبذ الاوهام و اخذ ما نزل من ملكوتى العزيز المنيع كذلك اويناك في ظلّ سدرة البيان فضلاً من الرّحمن اشكر و قل لك الحمد يا مقصود العالمين.

سرچاه جناب ملاً احمد  
سبحان الّذى نزل الآيات بالحقّ و من قبلها البيان ليستعدّ من فى السّموات والارض  
ص ١٧٩\*\*\*

لهذا الظّهور الّذى طلع و اشرق من افق مشيّه ربك الرّحمن و جاء بملكوت البرهان و يدعو من فى الامكان الى الله العزيز الحكيم قل يا ملاً البيان هل وجدتم فى ما نزل على على قبل نبيل ما لا يكون مزيناً بطراز اسى لا و ربّ العالمين لولا ذكرى ما نزل البيان و لولا نفسى ما اشرقت شمس التّبيان عن افق المعانى و البيان و يشهد بذلك كلّ منصف عليم أنّه جعل كلّ البيان هدية منه لنفسى و ورقة من رضوانى فما لكم اعرضتم عن الّذى فدى نفسه فى سبيلى الواضح المستقيم تالله حين الّذى علّقه المشركون فى الهواء يستنشق نفحات قميصى و كان بصره متوجّهاً الى وجهى و قلبه متذكراً بذكرى المنيع قل ءاتخذتم امر الله هزواً ما لكم اعرضتم عن الّذى به ينطق كلّ شىء بما نطقت سدرة الالهيه أنّه لا اله الا انا العزيز الكريم قل الكليم قد استمدّ من هذا الاسم العظيم و الرّوح كان مؤيّداً بهذا الذّكر العظيم ان نسيتم كتب القبل فانظروا البيان لعلّ تعرفون ما اراد الله لكم و لا تكوننّ من الّذين صاحوا فى الفراق و اذا هبت روايح الوصال عن شطر الله الغنى المتعال نقضوا الميثاق و كفروا بمالك يوم الطّلاق اذ اتهم بسلطان مبين قل لو يقرء احد ما فى البيان لينوح لضرى و ما ورد على نفسى لعمري ان منزله ما قصد فيه الا امرى و ذكرى و ثنائى خافوا عن الله يا ملاً المحتجبين كذلك القيناك لتذكّر النّاس فى ايام ربك لعلّ يضعون الهوى و يأخذون كأس التّقى بهذا الاسم العزيز البديع ان امنع النّاس عمّا منعوا عنه فى الكتاب ثمّ امرهم بما امروا به من لدن ربك العزيز الحميد قل الى متى تشغلون بالدّنيا أما رأيتم فناثها اين آبائكم و اسلافكم كلّهم رجعوا الى التّراب و انتم ترجعون كما رجعوا هذا وعد محتوم ان انتم من العالمين طوبى لمن نبذ الدّنيا عن ورائه حباً لله و اقبل بقلبه الى مولى العالمين  
ص ١٨٠\*\*\*

انه اهل سرادق عظمتى و خباء مجدى و قباب فضلى عليه صلواتى و الطافى و انا الغفور الرّحيم و الحمد لله مالك هذا اليوم العظيم.

سر چاه جناب محمّد قبل حسين عليه بهاء الله هو السّامع المجيب  
يا محمّد قبل حسين قد حضر لدى المظلوم من اقبل الى افقى و توجه الى وجهى الّذى سقى باحمد فى كتابى و ذكرك ذكرناك فضلاً من عندنا و انا الفضّال الكريم انه ذكر من ذكره و يذكر من اراده و يجيب من ناديه و هو العزيز الحكيم هذا كتاب من لدنا اليك و نسئل الله بان يجعله ذخراً لك و سراجاً وهاجاً يكون معك فى كلّ عالم من عوالم ربك انه لهو المقتدر القدير انّ المشركين ارادوا ان يطفؤا نور الله بافوائهم اطردهم الله امراً من عنده و جعلهم من الاخسرين كم من عالم منع عن ايامى و ما وجد عرف قميصى و ما سمع ندائى الاحلى الّذى ارتفع بين الارض و السّماء و انت اقبلت و عرفت و فزت بهذا الامر العزيز البديع الّذى به زلّت الاقدام و ناحت الاصنام و اضطربت اركان كلّ جاهل بعيد ان اعرف مقام الاقبال ثمّ احفظه باسم ربك الغالب القدير البهاء عليك و على الّذين نصرّوا الله بالاعمال و الاخلاق الا اّهم من الفاترين فى كتاب الله ربّ العالمين.

محمّد حسين عليه بهاء الله هو السّامع وهو المجيب

یا حسین آیا اهل عالم الیوم به چه متمسکند و به چه حجّت و برهان

ص ۱۸۱\*\*\*

بهذا الامر العزيز البديع الذي به زلت الاقدام و ناحت الاصنام و اضطربت اركان كل جاهل بعيد ان اعرف مقام الاقبال ثم احفظه باسم ربك الغالب القدير بهاء عليك و على الذين نصرنا الله بالاعمال و الاخلاق الا انهم من الفائزين في كتاب الله رب العالمين.

هو السامع وهو المجيب

محمد حسين عليه بهاء الله

یا حسین آیا اهل عالم الیوم به چه متمسکند و به چه حجّت و برهان اثبات حقّ خود می‌نمایند و اظهار ایمان می‌کنند اگر حجّت آیات است آنها ملئت العالم و اگر بیّنات است آنها اشرفت من افق ارادة مالک القدم بگو ای قوم بترسید از خداوند یکتا در سور منزله نظر نمائید و قرائت کنید و تفکر نمائید آنها تهدیکم الی صراط الله المستقیم و تعرّفکم ما غفلتم عنه اتقوا الله و لا تكوننّ من الظالمين یا اهل الارض از ایام الهی غفلت نمائید و بر تدارک آنچه از شما فوت شده قیام نمائید این است نصیحت قلم اعلی که در سجن عکاء ظاهر گشته خذوا ما امرتم به و ضعوا ما عند القوم امراً من لدی الله الامر القدیم.

هو العليم الحكيم

جناب ملا عبد العلی

کتاب نزل من لدی المقصود الی الذي آمن بالله رب العالمين ليأخذه سكر خمر البيان

ص ۱۸۲\*\*\*

على شأن ينطق بين العالم بالاسم الاعظم لعلّ ينتهين الذين رقدوا في مهاد الاوهام و كانوا من الغافلين ينبغي لكل نفس ان يبلغ امر الله بالحكمة و البيان و كذلك نزل الامر في اكثر الالواح طوبى للعاملين ان افرحوا بظهور الله و سلطانه على شأن لا يحزنكم نعاق المشركين انا نذكركم في كل الاحيان فضلاً من لدنا و انا الدّآكر الخبير لو تجدون حلوة ذكر ربكم الرحمن لترون انفسكم في انقطاع مبين كذلك نطق مولى العالم لتفرحنّ و تكوننّ من الشّاكرين و الحمد لله رب العالمين.

سرچاه حبیب روحانی جناب آقا محمد رضا علیه بهاء الله ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الایهی

حمد و ثنای اهل بقا ملکوت اسما را لایق و سزاست که ذیل اطهرش از مفتریات اهل بغضا مقدّس و مبرا بوده و هست آنچه از افواه مغلّین ظاهر به ساحت عرش راه نداشته و ندارد این خلق جاهل بی‌وفا مقام بفعل ما یشاء را ادراک ننمودند و به نفس و هوی ناطق و ذاکر تقدّس ذکر ربّنا من همزاتهم و همساتهم و فوہاتهم و دعواتهم و مناجاتهم جلّت عظمتهم و علت سلطنته و لا اله غیره. نامه آن حبیب مکرم رسید آنچه در آن مذکور علت سرور گشت چه که نفحات حبّ مالک ظهور از آن متضوّع و بعد از قرائت قصد مقام احدیه نموده امام وجه مالک برتّه عرض شد و به شرف اصفا فائز گشت هذا ما نطق به لسان العظمة اذ کان مستویاً علی العرش فی مقام سعى بجبینی [شاید: بجینیی؟] قوله عزّ بیانه و جلّ برهانه و لا ظهور الا ظهوره.

ص ۱۸۳\*\*\*

بسمی المظلوم الغریب

یا رضا علیک بهاء الله مالک الاسماء قد حضر کتابک و عرضه العبد الحاضر لدی العرش فی حین احاطتني الاحزان من کلّ الجهات انّ المیم اتّبع المیم فی بغیه و ظلمه نبذ المولی و اتّبع من لا ذکر له فی ساحة عزّ الله فاطر السّماء قد خسر فی عمله و ضلّ فی سعیه سوف یری نفسه فی ذلّة و خسران اسمع النداء من شطر عکاء أنّه ینادی فی ناسوت الانشاء و یأمر کلّ بالبزّ و التّقوی و بالامانة و الدّیانة و الصّدق و الوفاء طوبی لمن سمع و عمل بما امر به من لدی الله مالک الرّقاب نعیماً لک و لابیّک الذي اتّخذ لنفسه مقاماً فی ظلّ عنایة ربّه العزیز الوهاب انا ذکرناه بآیات لا ینقطع عرفها و لا تغیرها حوادث العالم یشهد بذلك کتاب الله فی هذا المقام البهاء من لدنا علیه و علیک و علی الذين فازوا و صعدوا بنور العرفان الی الله ربّ الارباب. به لسان پارسی بشنو منتسبین طراً را از قبل مظلوم تکبیر برسان اولیا لازال مذکور بوده و هستند جناب جوان روحانی علیه بهائی و عنایتی لازال مذکور و لدی العرش مشهود. نامه ایشان از قبل رسید و جواب هم در عالمی که مقدّس از الفاظ است نازل ولکن الی حین از عالم معانی قصد عالم الفاظ ننموده به یقین مبین بدانید اولیای حق از نظر نرفته و نمی‌روند و لحاظ عنایت لازال متوجّه بوده و هست دوستان را وصیت می‌نمائیم به حکمت و به اعمالی که سبب انجذاب افئده و اقبال عباد است در ارض عین و شین از ظالمین وارد شد آنچه که عالم فرح را به هم تبدیل نمود سبحان الله در امثال این مقام

ص ۱۸۴\*\*\*



سرور اعظم و هم مبرم هر دو ظاهر فاعتبروا یا اولی الابصار لله الحمد که کشته شدند و نکشتند به وصایای الهی عمل نمودند قد اتَّخَذُوا الصَّبْرَ لَانْفُسِهِمْ معیناً فی سبیل الله رب العالمین از حق می‌طلبیم کلّ را تأیید فرماید تا در جمیع احوال به نصایح و مواعظش ناظر باشند آنچه در ماه محرم در ظهور مبشّر و نبأ عظیم واقع شده جز اهل حقّ بر آن آگاه نبوده و نیستند لذا فرح آن ایام سبب انقلاب و ضغینه و بغضای عباد می‌گردد و حکمت اظهار فرح و سرور در آن ایام را تصدیق نمی‌نماید یا اولیاء الرّحمن فی البلدان خدوا ما تنجذب به افئدة العباد و یقرّبهم الی الله مالک الایجاد اولیاء طراً را ذکر می‌نمائیم و به تجلیات انوار نیر عنایت الهی بشارت می‌دهیم یا حزب الله همّت لازم امید آنکه نهال‌های وجود از کوثر بیان شما به مقام بلوغ و رشد فائز شود و از اثمار و آثارش من علی الارض مرزوق گردند امر نبأ اعظم عظیم است امراء و علماء معرض و قوم هم تابع. حکمای عباد باید به آنچه که سبب تطهیر وجود است از مرض جهل و نادانی تمسک نمایند در هر حال اعمال طیبه طاهره و اخلاق نورانیه مرضیه ناصر و معین امر است طوبی للمتمسکین. جناب احمد ابن من نام فی ظلّ عنایه ربّه مذکورند و نامه‌های ایشان مکرر رسیده نسل الله تبارک و تعالی ان یؤیّده علی ما یرتفع به ذکره بین خلقه انه علی کلّ شیء قدیر قل یا قوم بر مبارکی این ایام کتب الهی از قبل و بعد شهادت داده چه که آفتاب حقیقت امام وجوه مشرق و لائح و نور بیان ساطع و لامع و فرات رحمت

ص ۱۸۵\*\*\*

جاری و ساری و نسمة الله در هیوب اگر نفسی در مقام عنایتی که به برگی از شاخسار متوجّه است تفکر نماید مادام الحیات به انت الرّحیم و انت الکریم ناطق شود البهاء المشرق من سماء عنایتی علیکم یا اهل البهاء و علی کلّ ثابت مستقیم و کلّ راسخ امین انتهی. نفحات وحی الهی عالم معانی و بیان را اخذ نموده و لکن عباد غافل در هر حین بر منع آن مشغول هذه من سنّة قد خلت من قبل در جمیع ایام ظهور بر اطفاء نور احدیه و اخمد نار سدره ساعی و جاهد بوده و هستند یسئل الخادم ربّه ان یزین عبادہ بما ینبغی لایامه انه هو الغفور الکریم. ذکر جناب محمّد قلی خ ا علیه بهاء الله را نموده‌اند و همچنین عمل مبرور ایشان را لله الحمد بعد از عرض عملشان به عزّ قبول فائز و یک لوح اقدس از سماء مشیت ربّانی مخصوص ایشان نازل و ارسال شد ان شاء الله به آن فائز شوند هینئاً له بما عمل فی سبیل الله و هم چنین ذکر اولیای خوسف علیهم بهاء الله الملک العزیز العطوف الرّؤوف و سایر اولیای علیهم بهاء الله امام وجه مولی الوری به عزّ اصفا فائز. هذا ما نزل لجناب محمّد علیه بهاء الله قوله جلّ جلاله و عزّ بیانه هو الذّاکر العالم الخبیر یا محمّد قد ورد علینا فی السّجن الاعظم ما ناح به حقائق الوجود قد اشتعل الظّالم بنار الحرص و الهوی و اکل اموال النّاس بالباطل الا انه من اهل الطّاعوت نبذ التّقوی و اخذ الهوی و ارتکب ما ذرفت به الدّموع من العیون انّا سمعنا ندانک نادیناک من طور العرفان

ص ۱۸۶\*\*\*

الله لا اله الا هو المهیمن القیوم احفظ آیات ربّک ثمّ اقرئها بریوات تنجذب بها القلوب ثمّ اشرب باسی من کأس بیانی ریحی المختوم. البهاء من لدنا علیک و علی الدّین آمنوا بالله مالک الغیب و الشّهود. و هذا ما نزل لجناب ملاً علی علیه بهاء الله الابدی قوله تبارک و تعالی هو العلیّ الاعلیّ یا علی ذناب ارض اغنام الهی را احاطه نموده و سبب عالم قصد اولیای اسم اعظم کرده‌اند جبابره از هر جهتی متجاهر به ظلم و فراعنه از هر سمتی به اعتساف مشغول و لسان عظمت در چنین حالتی به ذکر اولیای ناطق چه که این یک شبر خاکی نزد حق و اولیایش معدوم و مفقود لعمر الله زماجیر عالم نزد اصحاب وفا به مثابه طنین ذباب و عمار و آبادی آن به مثابه بیت عنکبوت بل احقر از آن اولیا را از قبل مظلوم تکبیر برسان عنقریب ایام به آخر رسد جهد نمائید شاید فائز شوید به آنچه که به عزّ قبول فائز گردد و به طراز ابدی مزین شود یوم یوم عمل است به امانت ناظر باشید و به دیانت متمسک آنّه نصیح عباد و ینصحهم بما یرفعهم انه هو الفیاض الکریم. و هذا ما نزل لجناب علی خ ا علیه بهاء الله قول الربّ تعالی و تقدّس یا علی علیک بهائی ظالم عالم باب نصیحت گشوده قل یا غافل ینبغی ان تنصح اولاً نفسک لعمر الله قد سفک الدّماء و نهب الاموال و قام بالظلم و ارتکب ما ناح به الاشیاء و اهل الفردوس و الدّین طافوا العرش

ص ۱۸۷\*\*\*

فی العنّی و الاشرار قد اخذ بذنبه و لکن ما استشعر فی نفسه سوف یری جزاء عمله من لدی الله المنتقم القهار انّ الطّائی اتّبع الطّائی فی ظلمه و کتب ما صاح به الاصحاب و اشتعل بنار البغضاء علی شأن ارتعدت به حقائق الوجود و ذرفت دموع الابرار نسل الله ان یحفظ عبادہ من شرّه انه هو المقتدر المختار قد حضر اسمک لدی المظلوم ذکرک بذکر طاروت به الاحجار البهاء علیک و علی الدّین ما منعهم ظلم الظّالمین عن التوجّه الی ربّ الارباب. یا اولیائی فی الخاء و الواو (خوسف) اسمعوا ندائی انه یقرّبکم الی الافق الاعلی و یمدیکم الی مطلع الرّشاد لا تمنعوا انفسکم عن مشرق الوحی ضعوا ما عند القوم متمسکین بما امرتم به من لدی الله مالک الجهات انّا ذکرناکم من قبل فی الواح شتی بذکر منه تنوّرت الافاق انتهی. له الحمد و الثّناء و له الشّکر و البهاء قد ذکر اولیائه بما ینیقی به اسمائهم بدوام اسمائه الحسنی و صفاته العلیا ان ربّنا هو المقتدر العزیز الوهاب از حق می‌طلبیم جمیع را فائز فرماید به آنچه که سبب انتشار آثار اوست ما بین عباد و این انتشار در الواح منزله سبب و علتش اعمال طیبه و اخلاق مرضیه بوده و هست چه که اعمال و اخلاق که فی سبیل الله ظاهر شود جذّاب

افنده و قلوب است و جذب سبب تقرّب است و تقرّب علت آگاهی و مقام انتشار ان شاء الله کلّ به آن فائز شوند ذکر عمّ مکرم جناب مآ علی اکبر علیه بهاء الله را نموده

بسعی المنادی من الافق الاعلی

بودند هذا ما نزل له من سماء عنایة ربنا الاهی قوله جلّ جلاله و عزّ بیانه

یا اکبر یعد علی امورات

ص ۱۷۸\*\*\*

عجیبه ظاهر و آثار غریبه باهر ذنب غنم الله را نصیحت می نماید و می گوید خون مخور و حیوان مدر ثعبان حوت را به برّ و یاری وصیت می کند و دبّ دیک را و هیکل ظلم به هیکل عدل می گوید ظلم مکن مال مردم را میر از خدا بترس. فی الحقیقه عالم تغییر نموده بغی و فحشاء برّ و تقوی را موعظه می کند و به پرهیزکاری امر می نماید خدعه و مکاری در عالم ظاهر شده که شبهه و مثل نداشته و ندارد نفسی که به یک فلس عالم تقدیس را می فروشد ادعای خدمت عالم و محبت امم می نماید لعمر الله به یک دینار اختیار را به دست اشرار و فجّار می سپارد حبّ وطن ذکر می نماید و دم سلطان سرّ و علن را می ریزد عبده دینارند و از اختیار خود را می شمارند ینبغی ان ندع اذکارهم و نذکرک بما اقبلت الی امر اعرض عنه من فی البلاد الاّ الذین انقذتهم ایادی الاقتدار من لدی الله مولی العباد انا ذکرناک من قبل و فی هذا الحین بآیات اذ نزلت اشرفت بها شمس العلم و اضائت بها البلاد. اولیای آن ارض را از قبل مظلوم تکبیر برسان بگو در حینی که ما بین اعدا مبتلا و از یمین و یسار حیّات مشهود به آیات ناطق و شما را ذکر می نماید جهد نمائید شاید فائز شوید به عملی که الیوم لایق و سزاوار است البهاء من لدناّ علیک و علی الذین نسیم الله الیک من الذکور و الاناث انّ ربک هو العزیز الفیاض انتهى. ایام ایام عظیم و بزرگی است بسیار حیف است به غفلت بگذرد یا اولیاء الله و احبّائه جهد لازم شاید فائز شوید به عملی که در کتاب الاهی باقی و پاینده ماند انّه هو الکریم و هو الرّحیم و هو العزیز العظیم

ص ۱۸۹\*\*\*

منتسبین آن حبیب مکرم مکرر از لسان عظمت ذکرشان ظاهر عنایات الاهی خارج از احصاء عباد است ان تعدّوا عنایاته لا تحصوها ولكن خلق غافل عامل شدند آنچه را که هیچ ظالمی در هیچ عهدی عمل ننموده تشهد بذلک اعمالهم امام الوجوه سوف یرون جزائها من لدن عادل حکیم ذکر این عمّ علیه بهاء الله را فرمودند بعد از عرض در ساحت عزّ احدیه این آیات بدیعه منیعه نازل قوله تبارک و تعالی

هو الذّاکر العلیم

یا محمّد امروز جمیع اشیاء به ظهور مالک ملکوت اسما در جذب و وله و شورند و با یکدیگر تهنیت می گویند و به کلمه قرّت عیوننا ناطق طوبی از برای نفسی که به مقام ایام عارف شد و به حمد و ثنای مقصود عالمیان مشغول گشت امروز عالم را نوری دیگر و بحر را موجی دیگر و سدره طور را نغمه ای دیگر است طوبی لدی اذن و لدی بصر سمع و رأی و ویل للغافلین قل لک الحمد یا الاهی بما نورّت قلبی بنور عرفانک و اذنی باصغاء ندانک و بصری بمشاهدة آثارک استلک بملکوتک و اسرارہ و سماء بیانک و انجمها ان تکتب لی ما یرفعنی بین عبادک و یقرّبنی الیک و یرزقنی مائدة سماء فضلك انک انت المشفق الکریم. البهاء علیک و علی امّک و اخوانک و اختک من لدی الله ربّ من فی السّموات و الارضین انتهى. ذکر والده و ضلع و غلامین الموسومین به غلام حسین و حبیب الله علیهم بهاء الله را نمودند بعد از عرض امام وجهه مولی الوری این آیات مبارکات از سماء فضل نازل قوله جلّ جلاله و عمّ نواله یا محمّد قبل رضا الله الحمد به کوثر بیان مقصود عالمیان فائز شدی و از رحیق مختوم آشامیدی و منتسبین از امّ و ضلع و ابنین کلّ به ذکر مالک اسماء فائز گشتند به این ذکر معادله نمی نماید اذکار عالم و ما عند الامم چه که ذکر الاهی در لوح به دوام ملکوت باقی و دائم است و مادونش به فنا راجع

ص ۱۹۰\*\*\*

هر یک را از قبل مظلوم تکبیر برسان و به تجلیات انوار نیر عنایت بشارت ده لازال اولیاء تحت لحاظ فضل بوده و هستند یشهد بذلک من عنده امّ الكتاب عظیم و نذکر فی هذا الحین اخاک الدّی سقّی بعلی لتجذبه الذّاکر الی الافق الاعلی و تسقّیه ید العطاء کوثر البقاء طوبی لمن فاز بفیوضات الاّیام و ویل للغافلین یا علی علیک بهائی قل الاهی لک الحمد بما هدیت الظّمان الی بحر رحمتک و الجوعان الی مائدة سمائک و الفقیر الی شمس کریمک و العاصی الی سماء غفرانک استلک یا من باسّمک جری کوثر العطاء من قلمک الاعلی ان تقدّر لی ما یرفعنی و یحفظنی و ینفعنی فی کلّ عالم من عوالمک تعلم ما عندی و لا اعلم ما عندک و انک انت المقتدر العزیز الوهّاب. یا محمّد قبل رضا البهاء من لدناّ علیک و علی اخیک و نبشّرکما بما نزل لکما من لدن علیم حکیم و انزلنا لمن شرب کوثر اللّقاء و فاز بما کان مسطوراً فی کتب الله العزیز الحمید و اشرفت به شمس عنایة الرّحمن و ماج بحر الغفران و حاج عرف رحمة ربّه الغفور الرّحیم انّ الذّین صعدوا فی ایّامی اولئک فازوا بما لم یفرّ به احد من قبل یشهد بذلک ما نزل من لدن عزیز عظیم و نذکر اولیائی هناك انّ المظلوم فی بحبوحة البلیا و الاحزان یدکرهم بما لا تعادله کنوز العالم لیفرحوا و یكونوا من الشّاكرین کبرّ من قبلی علی وجوههم و ذکرهم بما نزل لهم من سماء عنایة ربهم الکریم. یا اولیاء الله هناك شبهه این ایام دیده نشده یوم یوم عمل و استقامت است باید کلّ به اصلاح ناظر باشند و به نور محبت با عموم اهل عالم مجالس و معاشر الاّ من اعرض عن هذا النّبأ الاعظم الدّی کان لقائه امل المقربین متمسّکین به این حبل باید از عالم

منقطع باشند از عالم اسم بگذرند تا فائز شوند به مقامی که مقدّس است از شبه و مثل و ریب و ظنون و اوهام عباد به یقین مبین بدانید هر نفسی الیوم به کلمه‌ای فائز شد او از اهل ملأ اعلی

ص ۱۹۱\*\*\*

در کتاب الهی مذکور یا اولیاء الله همت نمائید شاید به حکمت و بیان نفوس غافله را آگاه سازید و از کوثر استقامت بنوشانید مقام استقامت مقامی است که اگر ما سوی الله کلّ اراده نمایند نفسی را از صراط مستقیم منع کنند خود را عاجز مشاهده نمایند این است مقام اعلی و ذروه علیا و سدره حمرا طوبی لمن نید العالم و اخذ ما امر به من لدن آمر قدیم. یا محمد قبل حسین یا کفّاش در فضل و عنایت حق تفکر نما کفّاش از صراط گذشت و علما لغزیدند تو به کوثر عرفان فائز شدی و رسیدی و فقها در هیما اوهام متحرّی قل لک الحمد یا اله من فی السموات و الارضین و لک الشکر یا من فی قبضتک زمام الاولین و آخرین قد هدیت من اردت و ارادک و ترکت من قصد غیرک اشهد انک تفعل ما تشاء و تحکم ما ترید لا اله الا انت العزیز الحمید. یا حسین یا زارع طوبی از برای تو چه که حجاب وهم را به تأیید الهی دریدی و سبحات حائله را به عنایتش خرق نمودی از حق بطلب استقامت عطا فرماید چه که ناعقین در کمین بوده و هستند و متوهمین بر مرصّد منتظر قل الهی الهی زد فی نور معرفتی ثم احفظنی بقدرتک الّتی غلبت الکائنات لنلّا یزلّ قدمی من شبهات المربیین و نعاق الناعقین الذّین نقضوا میثاقک و ارادوا ان یمنعوا عبادک عن فرات رحمتک و سبیلک الظّاهر الواضح المبین انتهى. ذکر مسئلت زیارت و طواف که به وکالت این خادم فانی نموده بودند در این یوم که ششم شهر ربیع الثانی است شش ساعت از روز گذشته از قبل آن حبیب روحانی زیارت به عمل آمد و به عزّ قبول فائز گشت هنیئاً لی

ص ۱۹۲\*\*\*

و لجنابک و لمن فاز بهذا الفضل الاکبر و الفیض العظیم ذکر محبوبی جناب حاجی محمد کاظم علیه ۶۶۹ نموده بودند و همچنین اخبار ایشان را در آنچه در مدینه کبیره واقع شده سبحان الله حرص و طمع آن نفوس را از شاطی بحر امانت و دیانت و عدل و انصاف محروم نموده ای کاش به این فقره ختم میشد لا والله هر یوم به اقترائی ناطق و به کذبی متمسک نفسی که به بغی و فحشاء معروف و از تقوی معرض در این ارض بوده محض عنایت و حفظ او را امر به خروج فرمودند به مدینه کبیره رفته مع مثل خودی متحد گشت و به مفتیاتی تمسک جستند که فرع اکبر از جمیع اشیاء ظاهر و عدل و انصاف به نوحه و ندبه مشغول هذه من سنّة القوم و لن تجد لسنّهم تبدیلاً. حاجی محمد کریم خان کرمانی در هر سنه کتاب ردّی نوشته و هم چنین شعرای عصر بعضی گفته‌اند آنچه را که جزایش نزد عادل حکیم ثابت و محقق و جزای این عصیان انتها نیابد و تمامی نپذیرد و همچنین سپهر صاحب تاریخ نوشته آنچه که قلم از شرّش به حق پناه برده باری این امور در باطن سبب اعلاء کلمه و انتشار امر الله بوده و هست یسئل الخادم ربّه ان یزین عبادّه بما یقرّبهم الیه و ینطقهم بالعدل و الانصاف انّه ولیّنا و مقصودنا و هو التّوّاب الکریم. حبیب روحانی جناب آقا محمد علیه بهاء الله و عنایت نامه‌های شما را به این عبد داده و در ساحت امنع اقدس هر یک عرض شد فی الحقیقه آن نامه‌ها سبب ظهور فضل گشت هنیئاً لمن فاز بکأس بیان ربّه الرّحمن یشهد الخادم انّه من المقرّبین فی کتاب الله ربّ العرش العظیم. خدمت اولیای آن ارض از صغیر و کبیر اناث و ذکور تکبیر و بهاء می‌رسانم و از برای هر یک طلبیده و می‌طلبم اجر ابدی و خیر سرمدی را و اسئله تعالی ان

ص ۱۹۳\*\*\*

یحفظهم بچوده و یسقیم کأس الاستقامه من ایدای عطائه انّه هو الجواد الکریم اغصان سدره الهیه روحی لتراب قدومهم الفدا آن حبیب روحانی و منتسبین و اولیای مذکورین علیهم بهاء الله را ذکر می‌فرمایند و از برای هر یک نعمت باقیه و مائده سمائیه از حق جلّ جلاله مسئلت می‌نمایند انّه هو الله لا اله الا هو مظهر ما کان مکنوناً فی العلم و مستوراً عن الابصار انّه هو المؤید المختار ذکر جناب حاجی ملّا باقر و حاجی رضا و آقا محمد حسین و آقا علی علیهم بهاء الله را نموده بودند بعد از عرض امام وجه مخصوص هر یک نازل شد آنچه که به حیات ابدی بشارت می‌دهد طوبی للفائزین. هذا ما نزل لجناب حاجی ملّا باقر علیه بهاء الله قوله عزّ بیانه و جلّ برهانه

#### هو الذّاکر العظیم الحکیم

یا محمد قبل باقر اسمع نداء المظلوم انّه ظهر بالحقّ و نطق امام وجوه الامر لله المقتدر المهیمن القیوم قد تمّت حجة الله علی خلقه و برهانه و علی عبادّه ولكنّ القوم اکثرهم لا یشعرون قد فاضت عین الحیوان امام وجوه الادیان و جرى فرات الرّحمة من قلم الله ربّ ما کان و ما یكون هذا یوم فیه سطع نور البیان من آفاق سماء الواح ربّک مالک الوجود طوبی لعین فازت بالآثار و لاذن سمعت ندائه الاحلی و لید اخذت کتابه المحتوم انصر ربّک بالحکمة و البیان ثمّ افتح ابواب القلوب باسمه العزیز الودود و كذلك اوقدنا مصباح البیان فی مشکوة حکمة الله مالک الغیب و الشّهود قد سمع الله ندائک و انزل لک ما قرّرت به العیون. البهاء من لدناّ علیک و علی الذّین فازوا برحیقنا المختوم. و هذا ما نزل لجناب حاجی رضا علیه بهاء الله

بسمی الذّی به هاج عرف العرفان فی الامکان

یا رضا قد حضر اسمک فی المنظر الابهی ذکرناک

ص ۱۹۴\*\*\*

بما فاح به عرف عناية ربك مالك الانام قل لعمر الله ان البحر ماج امام الوجوه و هاج عرف الله رب الارباب طوبى لمن شاهد و وجد و ويل لمن انكر ما نزل من سماء عطاء الله مالك المبدء و المآب انك اذا فزت بقراءة آياتي و مشاهدة آثاري قل الهى الهى اشهد انك اظهرت نفسك لمن فى الامكان و جرى فرات رحمتك بين الاديان اسئلك بانوار عرشك الاعظم و اسرار امرک يا مالك القدم ان تجعلنى منقطعاً عن دونك و متمسكاً بحبل فضلك اى رب ترى اوليانك بين الظالمين من عبادك و اصفيانك بين المنكرين الذين اشتعلوا بنار البغضاء فى ايامك اسئلك بقدرتك التى احاطت الكائنات ان تحفظهم بجلودك و تنصرهم بقدرتك انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العزيز الوهاب. و هذا ما نزل لجنا ب محمد حسين عليه بهاء الله

#### بسى الذى به نادى المناد بين الارض و السماء

يا محمد قبل حسين اين مظلوم بين ايدى اعدا به تو توجه نموده و تو را ذكر مى نمايد كه شايد به حرارت ذكر الهى مشتعل شوى اشتعالى كه شبهات اهل بغى و فحشاء تو را از افق اعلى منع ننمايد جميع اهل عالم منتظر بوده و هستند و چون نيز ظهور از افق سماء طور اشراق نمود كل اعراض نمودند الا من شاء ربك حمد كن مقصود عالم را كه تو را بر اقبال تأييد فرمود و تو را ذكر نمود به آياتى كه مخلص است در كتاب مبين ينبغي ان تقول فى هذا المقام لك الحمد يا مقصود من فى السموات و الارضين.

#### بسى الذى به اشرقت الارض و السماء

و هذا ما نزل لجنا ب عليه بهاء الله

يا على عليك بهائى امروز ابر رحمت الهى در كل حين عطا مى فرمايد آنچه را كه سبب و علت انبات سنبلات معارف و معانى است

ص ۱۹۵\*\*\*

افتاب كرم رحمانى امام وجوه عباد مشرق و لائح ولكن قوم غافل و محجوب الا من انقضته يد اقتدار ربك الفيض الكريم از حق مى طلبيم اولياى خود را تأييد فرمايد بر ادراك بخشش هاى لايحصايش لعمري اگر اهل ارض فائز شوند به عرفان يك كلمه از كلماتش و آثار آن در ملك و ملكوت هر آينه كل از ما عندهم بما عند الله تمسك نمايند قل الهى الهى لا تمنعنى من فيوضات ايامك و لا تجعلنى محروماً عما قدّرتَه لاصفيانك اشهد انك انت الكريم ذو النبأ العظيم انتهى. قد اشرق نيز الجود و الكرم و تجلّى بانواره على اوليائه و اصفياه و احبائه طوبى لمن تنور به منقطعاً عن دونه انه من الفائزين فى كتب الله و زبره و الواحه فى الحقيقه عنايت و عطا به مقامى رسیده كه قطره مقام بحر را رجا نموده و ذره مقام شمس را اين خادم فاني لازال عرض مى نمايد الهى الهى لا تحرم عبادك من كوثر الاستقامة على امرک بحيث لا تمنعهم الاسماء عن مالکها. در اين مقام حكايى به نظر آمد عرضش محبوب است و آن اينكه سيد تقى نامى چند سنه قبل به حضور فائز مدتى در اين ارض ساكن و بعد از رجوع در عرض راه به حسين معروف به سوخته رسيد سؤال از او نمود از كجا مى آيى ذكر نمود از عكا گفت چرا به جزيره نيزروى ميرزا يحيى وصى نقطه است به اين كلمه جميع مراتبش از استقامت و ايمان و اقبال بر باد رفت و بعد به جزيره رفته به ايران مراجعت نمود با يك كتاب كذب سبحان الله چگونه مى شود مدعى محبت الهى به يك كلمه از صراط مستقيم ربانى منحرف شود و حال آنكه خود آن شخص آگاه بود كه حسين مذكور از جاني اطلاع نداشته و ندارد بارى جزاى اعمال است كه انسان را به اوهام راه مى نمايد و از نور يقين محروم مى سازد امروز اهل بهاء از خليج اسما گذشته اند و قصد بحر معانى نموده اند

ص ۱۹۶\*\*\*

جميع عالم را زير قدم گذارده اند و قدم آخر بر مقام اعلى الامر بيد الله ربنا رب الارض و السماء نفسى هم از جذبا چند سنه قبل به كرمان رفته و در آنجا به يك كلمه معجوله از ام الكتاب محروم گشته و كاش به اين قدر كفایت مى نمود به خدعه و تزوير و كذب و افترا پرداخت يکى از مكاتيب اين عبد را كه نزد يکى از اوليا ارسال شده بود به حيله و مكر اخذ نموده و سواد آن را اراده کرده نزد معاندين ارسال دارد اين عبد عرض مى كند الهى الهى عبادت را حفظ نما از شر معرضين و منكرين و ناعقين و كل را تأييد فرما بر عدل و انصاف لينظرون آثارك بعيونهم و يسمعوا آياتك باذانهم انك انت على كل شىء قدير. هر حركتى از حركات مقصود عالميان حجتى است واضح و برهانی است لائح ولكن غرض حجاب شده يومى از ايام لسان عظمت به اين كلمه عليها نطق فرمود كه كبد را گداخت قوله جل جلاله و عز سلطانها يا عبد حاضر كاش معرضين بيان اين قدر تأمل مى نمودند كه ما اين امر را ما بين اهل ايران ثابت و راسخ مى نموديم و به مقام اعلى و رتبه عليها مى رسانديم آن هنگام هر نفسى قابل بود به او مى سپرديم هر يوم بعد از زحمته هاى لاتحصى كه امر فى الجملة مرتفع شد نفوسى محض بغضا ارتكاب نمودند آنچه را كه سبب تضبيع امر الله بوده در ايام شداد كل خلف حجاب مستور و چون نور ساطع و امر ظاهر با اسيا ف مى تاختند و عمل مى نمودند آنچه را كه هيچ ظالمى عمل ننموده حال بعضى با عمامه و ردا مثل حزب قبل به وسوسه مشغول انا نشهد و نرى و نسترو و انا الستار العليم الحكيم انتهى. اين خادم لازال طلب حفظ نموده و مى نمايد ولكن عبادى كه از اصل امر آگاه نبوده اند ادعاى آگاهى نموده اند و سبب اضلال ناس شده و مى شوند در هر حال از فضل و بخشش او اميد هست اولياى خود را مقدس

ص ۱۹۷\*\*\*

فرماید از آنچه سزاوار نیست اوست قادر و توانا لا اله الا هو العلی الاهی. ذکر جناب آقا میرزا قوشید خا علیه بهاء الله را مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس این آیات محکمت از سماء عنایت حق جلّ جلاله نازل قوله عزّ بیهانه و جلّ سلطانه

پشاه

قد حضر اسمک لدى المظلوم ذکرک بآیات اشرقت من افق کلّ کلمة منها شمس عناية الله ربّ العالمین هذا يوم فيه تنطق الشمس الملك لله العزيز الحكيم و ینادی البحر العظمة لله مقصود العارفين طوبی لعبد سمع النداء من الاشياء فی ذکر الله مولی الوری و ویل لكل غافل بعید نسل الله تبارک و تعالی ان ینورک بنور العرفان و يشعلک بنار محبته انه هو الکریم و فی قبضته زمام من فی السموات و الارضین اذا فازت عینک بأثار قلّی الاعلی قل الاهی الاهی لك الحمد بما ذکرتنی و اسمعتنی و اریتنی و لك الثناء بما عرفتنی سبیلک الواضح المبین و امرک الظاهر المحکم المتین اسئلک بجودک الذی احاط الوجود ان تجعلنی مستقیماً علی امرک لئلا یزلّ قدمی من شہات المعرضین عن صراطک المستقیم انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العلیم الحکیم انتہی. و هم چنین بعد از عرض ذکر جناب حاجی محمد حسن علیه بهاء الله این آیات کبری از ملکوت مشیة الله نازل قوله جلّ جلاله و عزّ برهانه

هو الظاهر القائم امام الملوك والمملوک

کتاب ینطق بالحقّ و یدعو الخلق الی الافق الاعلی المقام الذی فیہ ارتفع النداء و ظهر ما کان مسطوراً من قلم الوحی فی کتب الله ربّ العرش العظیم قد اتی من کان موعوداً من لسان العظمة و ظهر من کان مرقوماً من قلم الله العزيز الحمید طوبی لنفس سمعت و اقبلت

ص ۱۹۸\*\*\*

و فازت و ویل لمن اعرض عن هذا الفضل المبین یا محمد قبل حسن سمعنا ندانک ذکرناک بما لا تعادله اذکار القوم لتنصر ربّک بالحکمة و البیان و تكون من الموقنین خذ کوثر الاستقامة من ید عطاء ربّک ثم اشریه باسمه المہیمن علی الاسماء انّ ربّک هو الامر الناصح العلیم ایاک ان تمنعک همزات اهل العمامت عن البحر الاعظم و ایاک ان تحجّیک اشارات عبدة الاسماء عن هذا الافق المشرق المنیر قل یا قوم هذا يوم الله لو انتم تعلمون و هذا يوم بشرت به کتب الله من قبل و من بعد لو انتم تعرفون قد اتی من کان مکنوناً فی العلم و موعوداً من لدی الله المہیمن القیوم قل اتقوا الله یا ملأ الارض ضعوا ما عندکم و خذوا آثار الله بقدره من عنده ثم اقرؤھا بنغمات الفردوس الاعلی انھا تهذیکم و تقرّیکم الی مقامه المحمود من کان موقناً باقتداره و اختیاره لا تزله شہات العباد و لا اشارات الذین کفروا بالیوم الموعود قل الاهی الاهی لا تمنعنی عن الاستقامة الکبری فی امرک یا مولی الوری و لاتجعلنی من الذین آمنوا بحجّتک ثم انکروھا بما اتّبعوا مظاهر الاوهام و الظنون قوئی الاهی لآخر الحجبات کلّها باسمک القوی الغالب المہیمن علی ما کان و ما یکون. كذلك تضوّع عرف الوحی و تعطر الامکان من نفحات بیان ربّک الرحمن اشکر و قل لك الثناء یا مولی الاسماء و لك البهاء یا مقصود الافئدة و القلوب ثم اعلم قد انزلنا فی کتابنا الاقدس فی أوّل ورودنا فی السّجن الاعظم ما ظهر فی ارض الکاف و الرّاء و اخبرنا الناس بما یظهر فیها ان ربّک هو الحقّ علّام الغیوب نسل الله ان یؤیّدک و يجعلک مستقیماً علی امره بحيث لا تمنعک و اولیائه همزات من اعرض عن الحقّ انه هو المقتدر علی ما اراد و فی قبضته

زمام الامور

ص ۱۹۹\*\*\*

نسل الله تعالی ان یؤیّدک علی خدمة امره و ذکره بین عبادہ انه هو المؤیّد الغفور العطوف. البهاء علیک و علی الذین سمعوا و قالوا لك الحمد یا مالک الملک و الملکوت انتہی. امید آنکه نفحات الاهی عالم را اخذ نماید و اولیای خود را از امورات واقعه در حزب قبل متنبّه سازد تا به اسماء از مالک آن محروم نمانند و وسوس هر ملحدی را نهذیرند به یقین مبین بر خدمت قیام نمایند که شاید ارض به نور حکمت الاهی منور گردد انّ ربّنا هو السّميع البصیر و بالاجابة جدير مجدّد ذکر می نمایم اولیا هر یک را به اذکار قلبیه متذکر بوده و هستم و از برای کلّ از بحر عطا عطا می طلبم و از شمس بقا بقا انه ولیّ المحسنین و مقصود الطالبین. البهاء و الذکر و الثناء علی جنابک و علی من معک و علی اولیاء الله و احبائه هناك و فی کلّ الجهات و الحمد لله اذ هو مقصود من فی الارضین و السموات. خ ادم فی ۴ ج ۱۳۰۷۱.

صورت آنچه ارسال شده اگر به ارض جذبا و با و شین و بعض جهات اخری ارسال شود محبوب است. دو فرد قالی که از قبل ارسال داشتند رسید و به عزّ قبول فائز حسب الامر آنچه به آن اطراف ارسال می شود به محبوب فؤاد جناب جوان روحانی علیه بهاء الله و عنایت و فضله و رحمت برسد سواد بردارند و به صاحبش برسانند این خادم فانی خدمت حضرت روحانی علیه بهاء الله الاهی و قرّة عین و بصر جناب احمد تکبیر و بهاء و ثنا می رسانم لازال ذکرشان در ساحت اقدس بوده و هست مخصوص در این حین لسان عظمت به این کلمه علیا ناطق یا عبد حاضر ان شاء الله جواب جناب روحانی علیه بهائی و عنایتی ارسال می شود و همچنین جواب جناب احمد علیه بهائی

ص ۲۰۰\*\*\*

هنیئاً لهما و مریئاً لهما من لدی الله مولیّهما انتہی.

حبیب مکرم جناب حاجی احمد الدی هاجر الی الله ملاحظه فرمایند

### بسم ربنا الامنع الاقدس الاعظم العلی الابهی

جوهر حمد و ثنا مالک اسما را لایق و سزا که به جنود ذکر و بیان مدائن قلوب اهل عرفان را مسخر فرمود لازال محض اظهار جود و کرم اهل عالم را به افق اعلی دعوت نمود در جمیع احوال رحمتش سبقت داشت و فضلش پیشی گرفت هر لسانی بر عظمتش ناطق و هر وجهی به افقش متوجه دریاهاى عالم دلیل بر عظمتش و آسمانها گواه رفعتش عصیان اهل عالم عنایتش را منع نمود و خطاهای امم اراده اش را باز نداشت محو می فرماید آنچه را ارده نماید و ثبت می کند آنچه را بخواهد خباء اقتدار به اسمش مرتفع و خیمه نظم عالم به اراده اش منصوب تعالی شأنه و تعالی عزّه و تعالی عظمت و قدرته و تعالی شوکت و کبریائه فاه آه نفوس آلوده به ظنون و اوهام قادر بر تقریب نه تقدیس بحث باید و تنزیه بات شاید تا نفسی به انوار ملکوت فائز گردد و حلاوت بیان رحمن را بیابد حال که خلق عالم محجوب مشاهده می شوند و از نعمت کبری ممنوع چه که لحم و دم اکثری به قصّه ها و گفته ها و شئونات اسما و اختلافات اشیا ممزوج سبحان الله چنین نفوس کجا لایق این بساطند و کجا قابل این مقام مگر نفس حق جلّ جلاله به ید قدرت عبادی خلق فرماید که قابل اصغاء ندا و لایق مشاهده افق اعلی باشند انّ ربنا الرحمن هو المقتدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون سبحانک یا اله الاسماء و المہیمن علی الاشیاء یشهد الخادم بانک کنت فرداً واحداً لم یر احداً ینصر امرک او یقوم علی خدمتک قیمت وحده امام وجوه العالم

ص ۲۰۱\*\*\*

فی ایام اضطربت فیها افتدة عبادک و دعوت الکل الی الغایة القصوی و المقام الاعلی و الذروة العلیا فلما انار افق البرهان و ظهر ما کان فی کثر العرفان خرجوا من خلف الحجببات اعدانک الذین ینسبون انفسهم بالبیان و ارتکبوا ما ناح به اهل مدائن الایقان اسئلک یا مقصود العالم و مالک الامم باسمک الاعظم بان تنصر امرک بنفسک و مشیتک و ارادتک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت القوی القدر. و بعد نامه آن جناب رسید و الحمد لله نفحه محبت از او ساطع و متضوع و نور ایمان از افقش لایق و بعد از قرائت و اطلاع قصد مقام نموده تلقاء وجه مولی الانام عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة فی الجواب قوله تبارک و تعالی

### بسی المظلوم المسجون

یا احمد طیر الهی تحت مغالب اعدا گرفتار آفتاب افق معانی را سحاب تیره از نور منع نموده و فرات رحمت رحمانی را شقاوت نفوس از جریان باز داشته مقامی که معادل کتب قبل و بعد از سماء مشیتش نازل بعضی از اهل بیان بر ضرش قیام نموده اند گویا به سفک دم اطهرش قناعت ننمایند نفوسی که از اصل امر غافل و بی خبرند دعوی علم نموده بر اضلال نفوس مقبله قیام کرده اند به مثابه شیعه قصد مقام احدیه نموده اند در قرون و اعصار بر منابر به ذکر حق مشغول و به ثنای عقاید خود ناطق و بعد از ظهور آفتاب حقیقت کلّ به سب و لعن در مساجد و منابر و مجالس و محافل مشغول بالاخره از عالم و جاهل حکم بر کفرش نمودند و بر سفک دم اطهرش فتوی دادند حال هم اهل بیان به آن اوهامات متمسک و به آن ظنون متشبث یا حزب الله به ابصار حدیده و اذن واعیه و السن طاهره و وجوه منوره ببینید و بشنوید و بگوئید امروز اهل بهاء نفوسی هستند جز حقّ و اولیائش را معدوم و مفقود مشاهده نمایند بگو از

ص ۲۰۲\*\*\*

صراط اسما بگذرید تا به جنت علیا که مقام توحید حقیقی است فائز شوید امروز غیر الله لایق ذکر نه چه که یوم یوم اوست و ظهور ظهور او کتب عالم کفایت ننماید و ما عند الامم به کار نیاید به یقین مبین و رجل مستقیم بر امر الله قیام نمائید قیامی که شبّهات اهل بیان و سطوت من فی الامکان شما را از مقصود عالمیان منع ننماید و محروم نسازد در اعمال و افعال حزب قبل و همچنین در نتایج و ثمره آن تفکر نمائید که شاید به نفاق ناعقین و مکر خادعین از مالک یوم الدین محروم ننمایند. دوستان آن ارض و من حولها کلّ را تکبیر می رسانیم و وصیت می نمائیم به آنچه که از قلم اعلی در الواح نازل شده یا حزب الله آنچه وارد شده و یا بشود کلّ از قبل در کتاب الهی نازل عنده علم کلّ شیء فی کتاب مبین و هم چنین اماء الله آن ارض را تکبیر می رسانیم و به عنایت و شفقت حق جلّ جلاله بشارت می دهیم باید کلّ به کمال تقدیس و تنزیه در لیالی و ایام به ذکر مالک انام مشغول باشند لعمر الله قد قدر لاولیائی و امائی ما تقرّ به العیون و تسرّ به الافئدة و القلوب یا احمد حمد کن مقصود عالم را که تو را توفیق عطا فرمود بر مشاهده و لقا و اصغاء و قیام امام وجهش لعمر الله با هر یک از این مقامات مذکوره عالم و ما فیه معادله ننماید شأن دنیا آنکه مالکش از او گذشته و به غیر گذاشته در این صورت چه قدری بر او ملحوظ که انسان از او مکدر و یا ملول و یا مسرور شود. بودش بلا دوش ابتلا. طوبی لاهل البهاء یعنی نفوسی که به جناحین محبت و انقطاع طیران می نمایند و خود را از عالم و عالمیان فارغ و آزاد مشاهده می کنند در این یوم که یوم یک شنبه هیجدهم شهر حج است این مظلوم بر قالیچه مرسله آن جناب که از قبل فرستاده بودند در قصر مزرعه جالس و به این اذکار مشغول طوبی لک و لایبک و لمن معک لعمر الله انّ الذی صعد اّنه فی مقام کریم و مقرّ منیر انتهى. این خادم فانی عرض

ص ۲۰۳\*\*\*

می‌نماید عالم را مجدد اوهمات نفوس کاذبه احاطه نموده حزب الهی باید به اسمش خود را حفظ نماید دشمن به لباس دوستی در آید و لؤلؤ محبت حق را بریاید شیاطین اگر به اثواب خود ظاهر شوند هیچ نفسی اقبال ننماید و لکن به لباس اهل حق در آیند و به ذکر و ثنا اشتغال نمایند لاجل اضلال لازال این عبد از مقتدر حقیقی سائل و آمل که اولیای خود را از شرّ شیاطین حفظ فرماید آنّه علی کلّ شیء قدیر چندی قبل دو لوح امنع اقدس مخصوص آن جناب نازل و ارسال شد و ذکر مرحوم مغفور مرفوع الّذی صعد الی الله در آن لوح از قلم اعلی نازل فائز شدند به آنچه که امل مقررین و مخلصین بوده و الواح آخری که در حضور طلب نمودند به جناب حبیب مکرم جناب امین حاجی میرزا ابوالحسن علیه بهاء الله و عنایت داده شد که به آن جناب برسانند و مخصوص این ایّام به ایشان نوشته شد مع التّاکید ارسال دارد اینکه در باره وصول امانت مرقوم داشتند آنچه به آن جناب رسید به این عبد رسید آن جناب به فضل الهی امین بوده و هستند شک و ریب در این فقره جائز نه الحمد لربّنا الّذی هدانی و هداکم الی صراطه و اوضح لنا سبيله و اظهر لنا دلیله و اشهدنا افق وحیه و اسمعنا ندائه نسله بان یحفظنا من شرّ اعدائه و اشرار عبادہ آنّه هو مولینا و ولیّنا و حافظنا و رازقنا و محبینا و ممیتنا و مؤیدنا علی عرفان امره المبرم المتین و از اخوی جناب آقا ملا علی اکبر علیه بهاء الله آنچه باید برسد رسید این عبد خدمت ایشان تکبیر می‌رساند و به عنایت حق جلّ جلاله و قبول آنچه ارسال شده بشارت می‌دهد طوبی له و هنیئاً له و اینکه در باره دوستان آن ارض مرقوم که به کمال محبت و اتّحاد به ذکر حقّ جلّ جلاله مشغولند و همچنین کلّ به حکمت متمسک به شأنی که ضوضاء غافلین ساکن این فقره بعد از

ص ۲۰۴\*\*\*

عرض در ساحت امنع اقدس اعلی این آیات از سماء عنایت ربّ الارباب نازل قوله تبارک و تعالی ای دوستان، حق جمیع بلایای ارض را قبول نمود و وحده بر امر قیام فرمود سلطوت قوم و ضوضاء ناس او را از ذکر و ثنا باز نداشت ظاهر فرمود آنچه را اراده نمود اگر از برای دنیا قدری و مقامی بود البته این بلایا را قبول نمی‌نمود باید به کمال شوق و اشتیاق و وجد و سرور به ذکر حق ناطق باشید و رغماً للغافلین از قدح اعلی بنوشید و از ریح مختوم بیاشامید تمسک اولیاء حق به حکمت لدی الله مقبول بوده و هست طوبی لکم بما تمسکتُم بها و عرفتم مقامها و ما یظهر منها قلم اعلی وصیت می‌فرماید کلّ را به استقامت و همچنین کلّ باید در لیالی و ایّام از حق مسئلت نمایند که عباد خود را از اوهمات قبل حفظ فرماید که مجدّد مثل شیعه و آن نفوس غافله در عالم یافت نشود معرضین بیان به همان اوهمات مشغولند و به کمال حیله و نفاق در صدد اولیا بر آمده‌اند و به محبت ظاهره و دوستی ناس را در هیما اوهام مبتلا نموده و می‌نمایند انتہی. از حق جلّ جلاله می‌طلبیم این حزب را تأیید فرماید به شأنی که ما سوی الله را معدوم و مفقود شمرند این است مقام توحید حقیقی طوبی لمن تمسک به منقطعاً عن الّذین توقّفوا فی هذا الامر الاعظم العظیم در باره مرحوم مغفور جناب ابن علیه بهاء الله الابهی مرقوم داشتند عنایت مشرقه لائح از افق فضل الهی ظاهر و باهر چه در لوح منزل قبل و چه در الواح منیعه مقدّسه آخری علیه رحمة الله و عنایت و شفقت و فضله خدای واحد شاهد است که این ایّام ایّام موت است چه که هر یک از محبین ثابتین که صعود نموده‌اند به ذکر قلم اعلی فائز شده‌اند ذکر می‌که فنا به آن نرسد تغییر به او راه نیابد جلت رحمة ربّنا و عظم فضله علینا نسله بان تحفظنا من شرّ اعدائه و یقرّنا

ص ۲۰۵\*\*\*

الیه فی کلّ الاحوال. البهاء و الذّکر و الثناء علیکم و علی اولیاء الله الّذین شربوا ریح الاستقامه من ید عطاء ربّهم الکریم. خ ادم ۱۸ شهر ذی الحجة الحرام سنه ۱۳۰۳ فرد غالی [قالی] و میل تفنگ و لباده که از قبل ارسال داشتند رسید همچنین فرد غالی [قالی] که در طهران بود آن هم رسید و غالی مرسله جناب آقا علی علیه بهاء الله هم رسید و ان شاء الله مخصوص مذکورین و سایرین علمیم بهاء الله لوح نازل و ارسال می‌شود ابن و دوستان آن ارض کلاً را سلام می‌رسانم ان شاء الله هر یک به نور استقامت منور و بر خدمت قائم و به ذکر الهی ناطق باشند آنّه ولیّ المخلصین و الموقنین و الحمد لله ربّ العالمین.

حبیب روحانی جناب آقا محمد رضا ابن من فاز و هاجر علیهما بهاء الله ملاحظه فرمایند

بسم ربّنا الاقدس الاعظم العلی الابهی

حمد مقدّس از حقیقت و مجاز حضرت بی‌نیازی را لایق و سزااست که از نقطه چهار رکن ظاهر فرمود و از آن شرق و غرب و جنوب و شمال هویدا ناصرش قلم اعلی و جندش ما ظهر منه فی ملکوت الانشاء ظهورش را حجبات عالم ستر نمود و بروزش را سبحات امم حایل نگشت نیز اراده‌اش از افق اقتدار مشرق و آفتاب مشیتش از مطلع اختیار لائح امام وجوه ملوک عالم من غیر ستر و حجاب قائم و بما اراد ناطق ضوضای اقطار به مثابه طنین ذباب و غوغای آفاق مانند نباح کلاب. سلطوت فراعنه از اراده‌اش منع نمود و قدرت جبابره از مشیتش باز نداشت بأساء عالم را لأجل خلاص امم قبول فرمود و خلاص روزگار را لأجل نجات حمل نمود در لوح حضرت سلطان می‌فرماید قوله جلّ جلاله و عمّ نواله و عزّ بیانه و لا یخفی علی اهل البصر و النّاظرین الی المنظر الاکبر بانّ فی اکثر ایّامی کنت کعبد یکون جالساً تحت سیف علیّ بشعره

ص ۲۰۶\*\*\*

واحدة و لم يدر متى ينزل عليه أنزل في الحين او بعد حين و في كل ذلك نشكر الله رب العالمين و نحمده في كل الاحوال انه على كل شيء شهيد انتهى. قلوب ملأ اعلی از این بیان محترق و افنده قاصرات جنت علیا از این ذکر مضطرب در یک آن خود را حفظ نفرمودند از اول ایام ما بین ایادی اعدا مبتلا معذک در کلّ حین به امر واضح مبین ملوک و سلاطین و علما و امرا و فقها و حکما و عرفا کلّ را به حقّ جلّ جلاله دعوت فرمود و از برای کلّ حیوة باقیه و راحت ابدیه و عنایت سرمدیه خواست ولکن دخان مذکور در کتب الهی حایل شد لذا ابصار از مشاهده آثار محروم و آذان از اصغاء نداء رحمن ممنوع انسان متحرّی بل عالم متحرّی که سبب منع چه و علت حجاب چه بلی و ربّ الوری علت جزای اعمال. آفتاب حقیقت را گذاشته اند و به اوهام مشغولند از ریح مختوم گذشته اند و به ظنون متمسک عبده هوی بودند و خود را اهل تقوی می شمردند سبحان الله غفلت تا کی و غرور تا چند و همچنین در لوح مذکور می فرمایند قوله جلّ برهانه و عظم سلطانه انّ البصیر لا یسغله المال عن التّظر الی المال و الخیر لا تمسکه الاموال عن التّوجّه الی الله الغنی المتعال این من حکم علی ما طلعت الشمس علیها و اسرف و استطرف فی الدّنیّا و ما خلق فیها این صاحب الکتیبه السّمراء و الرّایة الصفراء و این من حکم فی الزّوراء و این من ظلم فی الفیحاء و این الذّین ارتعدت الكنوز من کرهیم و قبض البحر عند بسط اکفهم و همهم این من طال ذرعه فی العصیان این ربّات الکمال و ذوات الجمال این اغصانهم المتمايلة و افنانهم المتطاولة و قصورهم العالیة و بساتینهم المعروشة و این دقّة ادیمها و رقّة نسیمها و خریر مائها و هزیز اریاحها و هدیور ورقائها و حفیف اشجارها الی ان قال روح من فی

ص ۲۰۷\*\*\*

ملکوت الامر و الخلق فداه آیمارون القوم و هم یشهدون آینکرون و هم یعلمون لم ادر بایّ واد یمیمون أما یرون یذهبون و لا یرجعون الی متى یغیرون و ینجدون یمیطون و یصعدون ألم یأن للذّین آمنوا ان تخضع قلوبهم لذكر الله طوی لمن قال او یقول بلی یا ربّ آن و حانّ و ینقطع عما کان الی مالک الاکوان و ملیک الامکان الی ان قال روح من فی جبروت الایقان فداه امشی مقبلاً الی العزیز الوهاب و عن ورائی تنساب الجباب قد استهلّ مدمعی الی ان بلّ مضجعی و لیس حزنی لنفسی تالله رأسی یشتاق الرّماح فی حبّ مولاه و ما مررت علی شجر الا و قد خاطبه فؤادی یا لیت قطعت لاسی و صلب علیک جسدی فی سبیل ربّی بل بما اری النّاس فی سکرتهم یعمهون و لا یعرفون رفعوا اهوائهم و وضعوا الیهیم کأنهم اتخذوا امر الله هزواً و لهواً و لعباً و یحسبون انهم محسنون و فی حصن الامان هم محصنون لیس الامر کما یظنون غداً یرون ما ینکرون انتهى. اگر آذان عالم فی الحقیقه به استماع این آیات مذکوره فائز شود او را کفایت می نماید فی الجملة بر ذکر و بیان بر انقطاع و بأساء محبوبنا و محبوب من فی الارض و السّماء اطلاع می باید دیگر از حوادث دنیا محزون نمی شود به قلب مقدّس و بصر حدید و اذن واعیه تا روح باقی به ذکر و ثنا و خدمت امر مالک اسما مشغول شود سبحانک یا مالکی و خالق و سیدی و سندی و سلطانی تری و تعلم ما ورد علیک من طغاة خلقک قد خلقتم لعرفانک و خدمة امرک و هم سلّوا سیوف البغضاء علی وجهک و ارتکبوا ما ناح به سگان فردوسک و مهابط علمک و مصادر اوامرک و احکامک ای ربّ اسئلک بانوار عرشک و امواج بحر عطانک بان تؤیّد اولیانک و احبّانک ثمّ الذّی قطع البرّ و البحر متوجّهاً الی انوار وجهک و مقبلاً الی افقک

ص ۲۰۸\*\*\*

الی ان ورد و حضر امام عرشک و قام لدی بابک و سمع ندانک الاحلی و صریر قلمک الاعلی ای ربّ فاكتب له و لمن صعد الیک ما کتبت له لاصفیائک الذّین انفقوا ما عندهم فی سبیلک انک انت المقتدر علی ما تشاء و المهیمن علی ما ترید و انک انت العزیز الحمید و بعد نامه آن جناب که مزین بود به ذکر و ثنای مقصود عالمیان رسید فی الحقیقه ثنای حضرت دوست از هر ارضی عبور می نماید مانند ابر آذر و باد بهار زنده می کند سبزی و خرمی می بخشد خوشی و تازگی عطا می نماید بعد از قرائت و آگاهی قصد ذروه معانی نموده تلقاء وجه مالک اسما عرض و به شرف اصفا فائز. قوله جلّ بیانه و عزّ برهانه

#### بسمی المهیمن علی الاسماء

یا احمد کن مستعداً لاصغاء نداء المظلوم انه اراد ان یدکرک فی هذا الحین توجّهت الیک لحظات عناية الله العلیم الخیر انه یدک علی الاقبال اذ اعرض عنه کلّ عالم بعید و هداک الی الصّراط اذ کان القوم فی وهم مبین و وقّفک الی ان خرجت من البیت مقبلاً الی افق الاعلی قطعت السّبیل الی ان وردت و حضرت و سمعت نداء الله ربّ العالمین و رأیت ما خلقت الابصار للنّظر الیه و الاذان لاصغاء ندائه البدیع اشکر الله بهذا الفضل الاعظم و لا تکن من الذّین اخذتهم الاحزان فی ایام ربهم الرّحمن انا نحبّ ان نراک راضیاً بما یحبّ و یرضی و نراک من الفرحین لعمر الله انّ الذّی صعد الله عند ربّک فی مقام رفیع لا یحبّ ان یرجع هناك انّ ربّک هو الشّاهد العلیم و انزلنا ذکره فی الصّحیفه الحمراء من قلّی الاعلی هذا فضل من لدنا و لا یعادله ما تری الیوم بین ایادی القوم انّ ربّک هو المشفق الکریم یا قلم الاعلی اذکر من سنیّ بمحمد قبل رضا لیشکر ربّه مولی الوری و ربّ العرش و التّری و یكون من الفائزین انک فزت بأثاری و اقبلت الی افقی و تمسکت بحبلی و تشبّثت

ص ۲۰۹\*\*\*

بازیال رداء رحمتی الّتی سبقت من فی السّموات و الارضین ایاک ان تحزنک حوادث الدّنیّا انما دار المحنة و البلاء شهید بذلک فاطر السّماء و مالک الاسماء سوف یفنی ما فیها و یرقی ما جرى من قلم ربّک العلیم انا ذکرناک من قبل و فی هذا الحین احمد الله ربّک و ربّ العرش العظیم قل الیه الیهی انا عبدک و ابن عبدک و ابن امتک قد



خلقتی بفضلک و اظهرتی بحدودک و ایدتی علی عرفان مشرق وحیک و مطلع آیاتک و مظهر نفسک فی يوم فيه اعرض عنک اکثر خلقتک و نقضوا عهدک و میثاقک و جادلوا بآیاتک و کفروا بحجتک و برهانک اسئلک یا مقصود قلوب العارفين و محبوب افئدة المخلصين بنسائم فجر ظهورک و باثمار سدره امرک و بنفحات آیامک و بآیاتک الّتی انزلها من سماء مشیتک لعبادک بان تقرّبی فی کلّ الاحوال الی افکک الاعلی و تقدّر لی ما قدرته لعبادک الاصفیاء ای ربّ انا الذی اقبلت الی وجهک و تمسّک بحبل عفوک و غفرانک اسئلک ان لا تجعلی ممنوعاً عن فرات رحمتک و لا محروماً عن بحر عنایتک هل تمنع الفقیر عن بحر غنائک و هل تبعد المسکین عن ریاض قریک اسئلک بخباء مجدک و ریایات آیاتک بان تقدّر لی ما یکون معی فی کلّ عالم من عوالمک انک انت مولی الکائنات و مربّی الممكنات لا اله الا انت الفضل الکرم و السامع المجیب. به لسان پارسی بشنو الحمد لله به عنایت مولی الوری و آثار قلمش فائز شدی و به نور معرفتش منور. حمد کن مقصود عالم را که بُعد تو را منع ننمود از فضلش در ظاهر بعیدی و در باطن قریب اوست بخشنده مهربان جمیع عالم از برای این یوم مبارک از عدم به وجود آمده ولكن غفلت و غرور کلّ را از اصغاء نداء مکلم طور منع نمود در مدینه نادانی متحیر و مهوت مشاهده می‌شوند جزای اعمال مجسم شده و کلّ را منع نموده الا من شاء الله و شما فائز

ص ۲۱۰\*\*\*

شدید به آنچه که شبه و مثل نداشته و ندارد انّ الامر بیده بهدی من یشاء الی صراطه المستقیم جناب احمد علیه بهاء الله و عنایته فائز شدند به آنچه که در کتاب معانی از قلم الهی جاری و نازل یا احمد علیک بهائی قدر این مقام را بدان حزب الله را در آن ارض تکبیر برسان بگو قسم به آفتاب بیان که از اعلی افق امکان مشرق و لایح است کلّ نزد مظلوم مذکورند و به عنایتش فائز امروز روز ذکر و ثنا و روز خدمت است خود را محروم نمائید شمائید حروفات کلمات کتاب شما نهال‌هائی هستید که از دست عنایت در ارض رحمت کشته شده‌اید و به امطار کرم نموّ نموده‌اید شما را از عاصفات شرک و قاصفات کفر حفظ فرمود و به ایادی شفقت تربیت نمود حال وقت اثمار و اوراق است و اثمار سدره انسانی اعمال طیبه و اخلاق مرضیه بوده و هست این اثمار را از غافلین منع ننمائید به روح و ریحان و حکمت و بیان القا نمائید اگر پذیرفتند مقصود حاصل و حیات ظاهر و الا دروهم فی خوضهم یلعبون یا حزب الله جهد نمائید شاید قلوب احزاب مختلفه عالم به آب بردباری و شفقت شما از ضغینه و بغضا پاک و پاکیزه شود و قابل و لایق تجلیات آفتاب حقیقت گردد کلّ را تکبیر می‌رسانیم و به اشراقات انوار عنایت حق بشارت می‌دهیم ای دوستان قدر این آیام را بدانید عنقریب به آخر رسد در کلّ احیان نصائح مشفقانه از قلم رحمن جاری طوبی از برای نفوسی که شنیدند و عمل نمودند و شبهات و ظهورات و الوان این دو یوم ایشان را از صراط مستقیم و نبأ عظیم منع ننمود یا حزب الله علیکم بهاء الله و عنایت و رحمة الله و فضله انه هو الفضل الکرم لا اله الا هو العلیّ العظیم انتهى. لله الحمد آفتاب کرم مشرق و نور جود موجود فضل به مقامی است که عالم را فرو

ص ۲۱۱\*\*\*

گرفته سبحان الله این فانی متحیر که چه سبب و علت گشته و عباد را از نعمت باقیه و رحمت نامتناهیه منع نموده و محروم ساخته این خادم فانی از حق جلّ جلاله سائل و آمل که عباد خود را محروم نفرماید و به طراز آگاهی مرتین فرماید تا کلّ از وجود و ثمر آن محروم نشوند انه هو الفضل الکرم و هو الغفور الرحیم لا اله الا هو المشفق العظیم الحکیم این عبد فی الحقیقه در یک مقام خجل است چه که جواب بسیار تأخیر شده از این فقره گذشته مدت‌هاست بعضی الواح مبارکه از سماء مشیت الهی نازل حیاً و میتاً کلّ را ذکر فرموده‌اند ولكن نظر به بعضی امور ارسال آن هم تأخیر شد و عذر این بنده هم نزد کلّ مقبول بوده و هست چه که در حضور به تحریر آیات مشغول و هم چنین جواب نامه‌های اطراف اگر به عدل اوقات قسمت شود شما به قسمت خود رسیده‌اید الحمد لله فضل و عنایت حق در باره شما و اولیای آن ارض زیاده از حدّ احصا بوده و هست حمداً له شکراً له انه هو ارحم الراحمین و اکرم اللاکرمین اینکه ذکر اولیا و دوستان را نموده بودند و استدعای الواح الهیه مخصوص ایشان شده بود از قبل مخصوص بعضی الواح نازل و بعضی را هم در این حین در نامه این عبد ذکرشان از سماء مشیت نازل ان شاء الله کلّ فائز شوند و از بحر عنایتش بیاشامند ذکر جناب ملا محمد علی علیه بهاء الله را نمودند بعد از عرض در ساحت امانع اقدس این آیات از افق سماء فضل اشراق نمود قوله عزّ بیانیه و

هو السامع المجیب

جلّ برهانه

یا محمد قبل علی قد اتی الیوم و القوم لا یشعرون و اتی الوهاب راکباً علی السحاب فی المآب و الناس اکثرهم لا یعلمون قد استوی مکلم الطور علی عرش الظهور و غرّدت حمامة البیان علی اعلی الاغصان قد جاء الوعد و اتی الله بسلطان مشهود انا انزلنا الایات و اظهرنا

ص ۲۱۲\*\*\*

البیّنات من الناس من اقبل و منهم من اعرض عن الله المهیمن القیوم اشکر ربّک بهذه الفضل الاعظم قل لک الحمد یا الهی بما ذکرتنی فی سجن کساء و ذکرتنی بآثار قلمک الاعلی و هدیتنی الی صراطک المستقیم و نباک العظیم ای ربّ انا عبدک و ابن عبدک قد اقبلت الیک معرضاً عن دونک اسئلک باشرافات انوار شمس بیانک و ثنائی بحر علمک بان تجعلی ثابتاً علی حبّک و راسخاً فی امرک ثم اغفر لی یا الهی بحدودک و کرمک لا اله الا انت الغفور الکرم ای ربّ لا تمنع عبدک عن رحیقک المختوم و امرک

المحتوم اَبدنی علی ذکرک و ثنائک بین عبادک بالروح و الریحان اَنک انت مقصودی و مقصود من فی الامکان لا اله الا انت المهیمن العلیم الحکیم. و هذا ما نزل لجَناب آقا حسین علیه بهاء الله قول الربّ تعالی و تقدّس

#### بسمی المظلوم فی السّجن الاعظم

ذکرک من احبّنی ذکرناک بذکر منه المقرّبون نفحات آیات ربّهم العلیم الحکیم یا حسین اسمع النّداء من سدرۃ المنتهی علی البقعة النّوراء اَنّه لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر القدیر انا خلقنا العباد لاصغاء ندائی و مشاهدة افقی فلمّا اظهرت نفسی کفروا و اعرضوا الاّ الذّین انقذهم الله بسلطانه المهیمن علی کلّ صغیر و کبیر اَنک انت حضوری و القیام لدى باب رحمتی و مشاهدة افقی الاعلی و اصغاء صریر قلّی الابهی فاعلم بعین الیقین انّ المظلوم یحبّ حضور اولیائه و احبّائه ولكنّ المشرکین منعوا و حالوا ببینی و بین احبّائی کذلک سوّلت لهم انفسهم و هم الیوم من الظّالمین فی کتابی المبین  
ص ۲۱۳\*\*\*

اَنک لا تحزن قل الی الی لک الحمد بما هدیته و عرّفتنی مشرق اقتدارک و مخزن اسرارک فی يوم فیه کفر اکثر عبادک بحجّتک و برهانک و ما نزل من سماء مشیتک و شمس علمک ای ربّ انا الذّی اعترفت بوحدانیتک اشهد اَنک انت الله لا اله الا انت لم تزل کنت مقدّساً عن ذکر عبادک و متعالیاً عن عرفان خلّک اسئلک باسمک الذّی به ارتعدت فرائص الاسماء و اضطربت افئدة العلماء و العرفاء بان تؤیّدنی علی ذکرک بحيث لا تمنعنی الملوک و المملوک اشهد یا الی بعظمتک و سلطانتک و بقدرتک و اقتدارک انت الذّی خلقت الکائنات بکلمة من عندک اسئلک بانبیائک و اصفیائک الذّین جعلتهم اعلام هدايتک بین عبادک و رايات ذکرک لمن فی بلادک بان تکتب لی من قلمک الاعلی اجر اللّقاء یا مولی الوری و مالک الآخرة و الاولى لا اله الا انت الغفور الکریم. و هذا ما نزل لجَناب میرزا باقر الذّی فاز بتحریر الايات هو

#### النّاظر من افقه الاعلی

یا باقر کن مستعدّاً لاصغاء نداء ربّک اَنّه یذکرک من شطر سجنه الاعظم المقام الذّی استوی مالک القدم علی عرشه العظیم ایاک ان تمنعک ضوضاء البشر عن مالک القدر او تحجّیک حجبات الغافلین الذّین اذ ارتفع النّداء بین الارض و السّماء و ضعوا اصابعهم فی آذانهم و اذ اقبل الهم مولی الوری اعرضوا و قالوا ما ناح به سگان مدائن المعانی و البیان یشهد بذلك ربّک الرّحمن فی هذا المقرّ المنیر قل یا قوم اتّقوا الله و لاتتبعوا اهواء الذّین کفروا بیوم الذّین هذا يوم فیه ما ج بحر البیان فی الامکان و غرّدت حمامة البرهان علی الاغصان الملک لله العزیز الحمید طوبی لناطق نطق بثناء ربّه و لاذن فاز باصغاء ندائه و لعین رأت آثاره و لید اخذت کتابه و لقلم فاز بتحریر آیاته و لقلب ترّین بنور معرفته

ص ۲۱۴\*\*\*

و لرجل سرع الی صراطه المستقیم البهاء من لدنّا علیک و علی الذّین تشبّثوا بذیل العناية و تمسّکوا بحبله المتین. و هذا ما نزل لجَناب ص در علیه بهاء الله

#### بسمی المهیمن علی الاسماء

ص در اسمع نداء مالک الایجاد اَنّه اتی برایات الآيات من مشرق عناية ربّک المقتدر القدیر اَنّه یجذبک الی الافق الاعلی المقام الذّی فیه ارتفع حقیف سدرۃ المنتهی و نطق لسان العظمة اذ کان مستویاً علی سریر البرهان طوبی لمن سمع و اقبل و ویل لكلّ غافل مرّیب قد جاء الوعد و اتی الموعد و اظهر ما کان مسطوراً فی کتب الله ربّ العالمین و قام امام وجوه العالم و دعا الكلّ الی الفرد الخیر من النّاس من سمع و اقبل و منهم من سمع و اعرض و منهم من تقرّب و اخذ و شرب و قال لک الحمد یا مقصود العالمین و منهم من توقّف و منهم من کفر و منهم من افقی بما ناح سگان الفردوس الاعلی و الذّین طافوا العرش فی بکور و اصیل قل یا ملأ الارض اتّقوا الرّحمن و لاتتبعوا اهواء الذّین انکروا حجة الله و برهانه و اعرضوا عن وجه طافه الروح الامین انا ذکرناک بما لا یعادلّه شیء من الاشياء اَنک اذا سمعت ذکری و وجدت نفحات بیانی قم بین عبادی بالحکمة و البیان و قل یا ملأ الامکان تالله قد اتی الرّحمن بسلطان لا یقوم معه من فی السّماوات و الارضین اتّقوا الله و لاتنکروا الذّی اتیکم بملکوت الآيات و جرى من قلمه فرات المعانی و البیان قوموا عن رقد الهوی مُسرّعين الی مولی الوری کذلک یا مرمکم امّ الکتاب امرأ من لدنه اَنّه هو العزیز العلام کن ناطقاً بین عبادی و ذاکراً ما نزل من ملکوت بیانی لتجذبهم آیات ربّک و تقرّبهم الی مقام لا یری فیه الا نیر عناية ربّکم العزیز الوهاب

ص ۲۱۵\*\*\*

ایاک ان تمنعک سطوة العالم من ذکر مالک القدم او شبهات العلماء عن مالک الاسماء قم باسعی علی خدمة امری ان ربّک یؤیّدک فضلاً من عنده و هو المقتدر العزیز الفضّال قد اسمعناک اللّغة الفصحی نرید ان نسمعک لسان عجیّ مبین جمیع عالم از برای عرفان حضرت مقصود از عدم به وجود آمده و چون اصبع اراده سبجات را شق نمود و اشراقات انوار ظهور از افق اراده تجلی فرمود کلّ معرض و منکر مشاهده گشتند الاّ من شاء الله سبحانه الله در يوم جزا حزب شیعه اخسر احزاب عالم دیده شدند عمل نمودند آنچه را که هیچ ظالمی عمل ننمود در سنین اولیه طراً بر اعراض قائم و بعد بر سفک دم اطرش فتوی دادند تفکّر در اعمال آن حزب و افعالشان در ایام قبل و بعد لازم سالها به اصنام اسما متمسّک و بر منابر به لعن یکدیگر مشغول و به گمان خود خود را اعلم و ارفع امم می‌شمردند و چون نیر امتحان از افق

سما حکمت مقصود عالمیان اشراق نمود کلّ به سقر راجع حال هم معرضین بیان در ترتیب حزبی به مثابه حزب شیعه مشغولند قل هذا يوم الله لا يذكر فيه آلا هو أن جناب باید به دو پر یعنی توکل و انقطاع در هواء محبت رحمن طیران نمایند و به نصرت امر الله مشغول گردند جهد نما لیظهر منک ما یبقی بدوام ملکوت ربک المہیمن القیوم بگو ای عباد آذان را از اصغاء صریر قلم اعلی و حقیف سدره منتهی محروم منمائید تا زود است در تدارک مافات قیام کنید این است امر مہرم ربانی کہ از افق سما قلم اعلی اشراق نموده و ثبت گشته ایاکم ان تمنعکم حجبات العالم و سبحات الامم ضعوا ما عند القوم مقبلین الی الله مالک ما کان و ما یكون البہاء من لدنا علیک و علیہم و علی الذین اقبلوا الی الله العزیز الودود انتہی. و هذا ما نزل لجناب آقا میرزا علی علیہ بہاء الله

یا علی انا ذکرناک

ص ۲۱۶\*\*\*

بما لا تعادله اذکار العالم و نذکرک فی هذا الحین بکلمة اذ نزلت خضعت لها الآیات و اردنا ان نسمعک آیاتی و تظهر لک بیّناتی و نلقی علیک ما یجذبک الی افق عنایتی کذلک نطق لسان العظمة فی هذا المقام الذی جعله الله اعلی المقام اسمع ندائی و قم بین عبادی و ذکرهم بآیاتی و نور قلوبهم بنور بیان ربک مالک الایجاد قل یا حزب الله الیوم یومکم انصروا ربکم الرحمن بالحکمة و البیان و لا تتبعوا الذین نقضوا عهد الله و میثاقه و ارتکبوا ما ذابت به الاکباد قل قد فتح باب السماء و ماج بحر الکرم امام وجوه العالم و اشرق نیر البرهان من افق سما البیان اتقوا الله و لا تتبعوا کلّ غافل مرتاب ایاکم ان تمنعکم زخارف الدنیا عن مولی الوری او سطوة اهل الطغیان عن الله مالک الادیان ضعوا الاوهام ورائکم ثم اقبلوا بوجوه بیضاء الی مقام تنطق فیہ الذرات الملک لله رب الارباب انک اذا فزت بآیاتی و وجدت عرف عنایتی قل الہی الہی ایدنی علی ذکرک و ثنائک و خدمة امرک اسئلک یا مالک الوجود و مرّی الغیب و الشہود بلنالی بحر علمک و اسرار کتابک و انجم سما بیانک و بامرک الذی سخرت به بلادک و عبادک بان تجعلی قائماً علی خدمتک بحيث لا تمنعنی زخارف العالم عن التوجّه الیک یا مالک القدم و لا تخوفنی ضوضاء الامم و لا تضعفنی قوتهم و شوکتهم و اقتدارهم انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت القوی الغالب القدیر. و هذا ما نزل لجناب ملا عبدالکریم علیہ بہاء الله

هو المؤید العلیم

یا عبد الکریم انا اردنا ان نذکرک و نبشّرك بعنایات الله المقتدر العزیز المختار انه

ص ۲۱۷\*\*\*

یذکر اولیائہ فی العشیّ و الاشراق و فی اللیالی و الایام هل من ذی بصر ینظر آثار قلّی الاعلی و هل من اذن یسمع ندائی الاحلی و هل من ذی قوّة لا تمنعہ اصحاب الضلال عن التوجّه الی الغئی المتعال انا اظہرنا الامر بسلطان لا یقوم معه امر و دعونا الملوک و المملوک الی مشرق الانوار ما منعنا سطوة الجبابة و غضب الفراعنة قمنا امام الوجوه و قلنا یا قوم قد اتی القیوم من افق الاقتدار برایات الآیات نوصیک و الذین آمنوا باعمال تنجذب بہ افئدة العباد و باخلاق تستضیئ بہا الافاق و نوصیکم بتقوی الله الذی جعلناہ سید الاعمال طوبی لمن تمسک بہ و ویل لکل منکر کفار کذلک نطق لسان المظلوم فی سجنہ الاعظم فضلاً من عنده و هو العزیز الفضال البہاء علی اهل البہاء الذین ما منعہم اعراض المعرضین عن الاقبال الی الله مالک المبدء و المال. هذا ما نزل لجناب ملا علی اکبر علیہ بہاء الله

هو

الشاهد الخیر

یا محمد قبل رضا انا ذکرنا اباک الذی فاز بلقائی و قام امام وجہی و سمع ندائی و ذکرناہ فی اول بیانی و اردنا ان نذکر اخاہ الذی سعى بعلی قبل اکبر لیفرح بذکری آیاه ان ربک هو العزیز العلّام نذکر من یشاء امراً من عنده انه هو المقتدر الفضال طوبی لک بما اقبلت الی امری اذ اعرض عنه عبادی و خلقی الذین کانوا ان یذکرونی فی العشیّ و الاشراق اسمع ندائی من ملکوت بیانی انه یقرّبک الی سما رحمتی و شمس فضلی الّتی احاطت من فی الارضین و السموات ایاک ان یحزنک شیء من الاشیاء فی امر الله مولی الوری ضعی ما عند القوم متمسکاً بحبل عناية ربک موجد الامکان انک

ص ۲۱۸\*\*\*

اذا فزت بآیاتی و سمعت ندائی قل الہی الہی آیاتک جذبتنی و بیّناتک هزّتی و فراقک احرقنی و هجرک اماتنی و بعدک اهلکنی اسئلک یا اله العالم و مالک القدم بکوثر عنایتک و سلسبیل فضلک و رحیق عرفانک بان تجعلی فی کل الاحوال ثابتاً علی امرک و راسخاً فی حبک و ناطقاً بذکرک و ثنائک فآہ آہ یا ربّ العرش و الثری کیف اری نفسی فی البیت و اسمع ندائک من شطر السّجن و عزّتک یا مقصودی و منائی قد انقطع عنی الفرح و السّرور عند ذکر بلایاک بین عبادک و رزایاک بین خلقتک فو عزّتک قد جعل حزّنک ایام المخلصین کاللیل الحالک و عیشہم کالمصیبة الهائلة و الرزایا الهالکة لم ادر یا الہی و سیدی و سندی ما قدّرت لعبدک الذی تمسک بحبلک و تشبّث بذیل عطانک هل قدّرت له یا الہی ما اراد من بحر فضلک و شمس جودک او توقّف فی ذلک قلمک الاعلی و ان منعتہ ظہورات مشیتک و شئونات ارادتک قدّر له من قلمک الاعلی اجر لقائک و الحضور امام عرشک ثم اکتب له یا اله الاسماء و فاطر السماء خیر الآخرة و الاولى و انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العلیم الحکیم. و

به نام دوست یکتا

هذا ما نزل لابنہ محمد علیہما بہاء الله

امروز آفتاب بیان از افق سماء عنایت رحمن مشرق و لایح فضل موجود رحمت مشهود آیات نازل بیّنات ظاهر طوبی از برای نفسی که به آن فائز شد و اسباب فانیه دنیا و سیاط غضب امرا او را از مولی الوری منع نمود به دو روز دنیا قانع نشد چه که نظر به منظر اکبر دارد و قصد ملکوت عنایت مولی البشر سیاحت او را منع ننماید و حجیات حایل نشود یا محمّد جهد نما شاید فائز شوی به عملی که ذکرش در کتاب الهی به دوام ملک و ملکوت باقی و پاینده

ص ۲۱۹\*\*\*

ماند کلّ در ساحت اقدس مذکورند و به عنایتش فائز از حق بطلب شما را تأیید فرماید بر حفظ آنچه عطا فرموده این یوم در کتب و زبر به یوم الله مذکور طوبی از برای نفسی که به عرفان او فائز شد و از ما سوی الله خود را فارغ و آزاد مشاهده نمود سبحان الله کتاب اعظم امام عیون امم ظاهر و مشهود معدّک به این و آن مشغول و از آن محروم. یگو سزاوار نیست نزد ذکر قدم ذکر حدوث. بگذارید و بردارید. بگذارید یعنی ما عند القوم را و بردارید یعنی آنچه را که از نزد حق آمده و سبب حیات ابدی و ذکر سرمدی بوده حمد کن مالک عالم را که تو را به آثار قلم اعلی فائز نمود و در سجن اعظم تو را یاد فرمود الهاء علیک و علی امّک و اختک ذکرهما من قبل المظلوم و بشرهما بعنایتی و کبر علیهما امرأ من عندی و انا الامر الحکیم انتہی. بحر رحمت مّوّاج و سماء عنایت به انجم الطاف مزّین هر یک از مذکورین به عنایت بدیعہ منیعہ فائز روح العالم لفضله الفداء و لعنایتہ الفداء و هم چنین مخصوص مخدّره امّ آن جناب و مخدّره ضلع و قرر عیون علیهم بهاء الله این آیات از سماء عطاء مالک الرقاب نازل قوله تبارک و تعالی یا محمّد قبل رضا انا نذکر امّک الّتی امنت و اقبلت و فازت بأثار قلّی الاعلی فی هذا المقام الکریم انّ ذکرى نوری یکون معها فی کلّ عالم من عوالم ربّک انّہ هو الفضّال القدیم طوبی لها و لامة وجدت عرف اّیام الله ربّ العالمین و نذکر ضلعک و نبشّرها بفضل ربّک انا ذکرنا کلّ عبد اقبل الی الافق الاعلی و کلّ امة فازت باّیام ربّها و موجدھا و خالقھا و مؤیّدھا طوبی له و لها و لمن تمسّک بحبلی المتین و نذکر غلامی و حبیب الله و توجّه وجه القدم الیہما فی هذا اللّیل و انزل لہما ما یجد منه المخلصون عرف عنایتی و رائحة قمیصی المنیر یا آل احمد انّ المظلوم یعزّیکم و یسلّیکم بما لا یعادله فی العالم اشکروا ربّکم الرحمن بهذا الفضل العظیم بدّلوا احزانکم بفرح ذکرى و ظہوری

ص ۲۲۰\*\*\*

لعمری من وجد عرف عنایتی و فاز باثر قلّی ینبغی له ان یضع ما فی الامکان مستبشراً بما عند ربّہ الرحمن الرحیم کذلک نطق لسان العظمة حبّاً لاحبّائه انّہ هو المشفق الغفور العزیز الحکیم انتہی. از جذب آیات الهی عالم مسرور جمیع اشیاء این حین به فرح اکبر ظاهر و مشهود. به ظہور الله عیسی ما بین اشیاء بر پا قلم و مداد از ذکرش عاجز یشهد بذلک ربّنا الامر الخیر اینکه ذکر ورود الواح الهی را نمودند و همچنین مسروریت کلّ را از آیات باهرات لله الحمد لحاظ عنایت مکرّر به آن جهت متوجّه مجدّد ذکر هر یک از لسان عظمت جاری هتیناً لکم و مریناً لکم ذکر اخوی آخر در این حین از قلم مالک قدر جاری و نازل قوله تبارک و تعالی یا قلّی الاعلی اذکر من سعى بمحمّد قبل حسین الّذی صعد الی الرّفیق الاعلی فی اّیام ربّہ مولی الوری و قل التّور علیک و البهاء علیک یا من فزت بالمقام الاعلی بما جرى ذکرک من لسان ربّک فی هذا اللّیلة الدّماء اشهد انک فزت برحمّتی الّتی سبقت و عنایتی الّتی احاطت من فی السّموات و الارضین نسل الله ان ینزل علیک فی کلّ حین رحمة من عنده و نعمة من لدنه و مائدة من جانبہ انّہ هو اکرم الاکرمین و ارحم الراحمین لا اله الاّ هو الفرد الواحد العزیز العظیم انتہی. لله الحمد مخصوص ایشان هم نازل آنچه که در این حین رحمت تازه و نعمت بی اندازه از سماء کرم بر او نازل انّ ربّنا الرحمن هو الکریم الفضّال لا یعزب عن علمه من شئ و لا تمنع فیضه حوادث العالم و اعراض الامم قدر و یقدّر لاولیائہ ما لا اطلّع به الاّ نفسه العزیز المتان و همچنین ذکر اخ دیگر آن جناب علی علیه بهاء الله عرض شد لحاظ فضل به او متوجّه و این آیات از سماء بیان نازل قوله تبارک و تعالی بسیّ العظیم

یا علی جمیع احزاب عالم منتظر ظهور حق جلّ جلاله بوده و هستند چه مقدار از بیوت که به اسمش بنا شد و چه مقدار از نفوس که به ذکر و ثنائش در لیالی و اّیام

ص ۲۲۱\*\*\*

مشغول و چون باب لقا مفتوح و طلعت موعود مشهود کلّ ممنوع الاّ من شاء الله ربّک و تو به حبّش مزّین و به نور عرفانش منور شکر کن مقصود عالمیان را تأیید فرمود و اعانت نمود تا به این مقام اعلی فائز شدی انّہ هو الفضّال الفیاض العالم المقتدر القدر انتہی. ذکر اولیای سرچاه نمودند هر یک فائز شدند به آنچه لا عدل له بوده و خواهد بود عالم و زخارف آن به آثار قلم اعلی معادله ننماید طوبی از برای نفسی که به آن فائز شد او در جمیع عوالم الهی از دوش ممتاز تعالی الله ربّنا ربّ العرش العظیم و ربّ الكرّسی الرّفیع هذا ما نزل من ملکوت ربّنا ربّ الارض و السّماء لمن سعى بجناب حاجی قبل باقر علیه بهاء الله قوله تبارک و تعالی یا باقر قد اتی الموعود و القوم لا یعرفون و ظہر المکنون و النّاس اکثرهم لا یشعرون قد فتح باب السّماء و اتی مالک الاسماء بسلطان مشهود و اشرفت الارض بنور ربّها طوبی لمن فاز به و ویل لكلّ غافل محجوب قد حضر العبد الحاضر بورقة و کان فیها اسمک ذکرناک فضلاً من عندنا لتشکر ربّک المہیمن القیوم. یا غلام قبل رضا ینذکرک مولی الوری بما یقرّبک الیہ انّ ربّک هو العزیز الغفور قد انزلنا الکتاب و القوم لا یفقهون و اظہرنا البیّنات و القوم اکثرهم لا ینظرون اخذوا احوالهم و نبذوا الہیهم کذلک سؤلّت لہم انفسہم و هم الیوم لا یعلمون انصر ربّک بالحکمة و البیان انّہ یسمع و یری و هو المہیمن علی ما کان و ما یکون طوبی لمن فاز الیوم بکلمة من عنده و ویل لكلّ

غافل مردود قد ماج البحر الاعظم امام وجوه العالم يشهد بذلك من نطق في كل شأن انه لا اله الا انا الحق مالك الوجود انا نذكر من سعى بأقا بابا نذكره بآياتي و نبشره بعنايتي لينطق به العباد بثناء ربه المشفق الكريم كن ناطقاً بذكر موليك و قائماً على خدمة الامر و متمسكاً بحبله المتين اياك ان تمنعك نعيق  
ص ٢٢١ / \*\*\*

العلماء الذين اعرضوا عن الله رب العالمين و اياك ان تخوفك سطوة الظالمين قل تالله قد ظهر من كان مكنوناً و اتى من كان موعوداً اتقوا الله يا ملأ الارض و لا تكونوا من الغافلين هذا يوم فيه يناديكم ربكم و يدعوكم الى افق الامر ان انتم من العارفين قل زينوا قلوبكم بطراز التقوى و رؤسكم باكليل عناية ربكم الخبير كذلك هاج عرف البيان في الامكان و ماج بحر العرفان طوبى لمن نبذ العالم مقبلاً الى الاسم الاعظم اته من اهل هذا المقام الكريم يا قلبي الاعلى اذكر من سعى بمحمد قبل حسين ليذكر ربه و يكون من الشاكرين اسمع النداء من السدرة المنتهى المرتفعة في الفردوس الاعلى انه لا اله الا هو المقتدر العليم الحكيم هذا يوم فيه استوى متكلم الطور على عرش الظهور و ينادى نقطة البيان عن يمين العرش يا ملأ البيان قد اتى الرحمن من افق الاقتدار و قرت به عيون المقربين قل اياكم ان تمنعكم شبهات البشر عن المنظر الاكبر او تحجبكم حجابات الذين كفروا بيوم الذين هذا يوم فيه اظهرت الارض كنوزها و البحار لثالها و السماء شمسها و اقمارها انظروا و لا تكونوا من المنكرين قل هل تعرفون من يناديكم و هل تعرفون من يذكركم في سجنه الاعظم لعمر الله لو عرفوا لنبذوا ما سواه مقبلين بالقلوب الى الله الحميد قد منعهم اهواءهم عن التوجه الى انوار الوجه الا اثمهم من الاخسرين في كتابي البديع اذا وجدت عرف بيان الرحمن قل لك الحمد يا مقصود العارفين يا محمد قبل حسن يذكر المظلوم في حين احاطته الاحزان من الذين اعرضوا عن الرحمن و ارتكبوا ما ناح به سكان الفردوس ثم الذين طافوا العرش في بكور و اصيل انك اذا اخذك رحيق بياني و اجتذبتك نفحات برهاني قل الهى الهى لك الحمد بما ذكرتني في سجنك الاعظم و هديتني الى صراطك يا مولى العالم و اسمعتني ندائك الاحلى و صرير قلمك الاعلى و اريتني آياتك  
ص ٢٢٢ \*\*\*

استلكت بامرک الذى خضعت له الكائنات و بسلطانك الذى احاط بالممكنات بان تؤيدنى على الاستقامة على امرک و ذکرک بين عبادک و القيام على خدمتك اى رب استلک بالذين طاروا بقوادم الاشتياق في هواء حبك و انفقوا ما عندهم في سبيلك بان تكتب من قلمك الاعلى لاوليائك خير الآخرة و الاولى انك انت على ما تشاء لا اله الا انت الغفور الكريم. يا احمد يذكرک المظلوم لتذكر ربك و تكون من الذين نطقوا بذكره و ثنائه و قاموا على خدمة امره العزيز الحكيم قد كنت مذكوراً لدى الوجه من قبل و في هذا الحين اشكر الله ربك بهذا الفضل المبين اذكر عبادى من قبلى قل اتقوا الله و لا تكونوا من الخاسرين انا نوصى من في العالم بالامانة و الديانة و بما ترتفع به مقامهم ان ربك هو الناصح العليم يا اوليائي انصروني بالاعمال و الاخلاق سوف يفي ما عندكم و ما عند الملوك و يبقى لكم ما نزل من قلبي الاعلى يشهد بذلك كل عالم بصبر قد اشرفت الارض و السماء بانوار الوجه و الناس اكثرهم في حجاب غليظ انك اذا شربت رحيق الوحي و اخذك جذب الامر قل الهى الهى تراني مقبلاً الى انوار بيانك و متمسكاً بحبل عطائك استلک بالكلمة التي بها زينت المفقود بطراز الوجود و اظهرت نعمة عرفانك و انزلت مائدة بيانك بان تؤيد عبادك على الاقبال الى افق الابهى و اصغاء صرير قلمك الاعلى اى رب انت الذى شهدت بفضلک الموجودات و بعنايتك الممكنات لا تمنع اهل مملكتك عن لجة بحر احديتك و لا عن سبيل وحيك و تسنيم الهامك و كوثر قريحك انك انت المقتدر على ما تشاء و في قبضتك زمام الاشياء لا اله الا انت المقتدر القدير اى رب اغفر لي و لمن معي و للذين آمنوا بك و بآياتك و عملوا بما امروا به في كتابك انك انت الفرد الواحد الغفور الرحيم. انا نذكر في هذا الحين عبداً من عبادنا الذى سعى بعبد العلى في كتاب الاسماء و نبشره بأثار قلبي الاعلى  
ص ٢٢٣ \*\*\*

و انا الذاکر المشفق العليم هذا يوم فيه ينادى الميزان امام الوجه و يقول انا المميز الحكيم و الصراط ينطق و القوم اكثرهم من الغافلين طوبى لك بما شربت رحيق المعاني من كأس عطاء ربك الكريم اذا هزتك آيات ربك و وجدت عرف العناية و اللطاف قل الهى الهى ترى الجاهل اراد بحر علمك و الأمل سماء جودك و القاصد مقر عرشك استلک بآياتك الكبرى و بيناتك التي احاطت الارض و السماء و بالذين فازوا بانوار نير اذنك و سرعوا الى الذروة العليا و الغاية القصوى الى ان قاموا لدى باب عظمتك و حضروا امام كرسي ظهورك و سمعوا ندائك و شربوا كوثر الوصال من ايدى فضلک بان تكتب لي ما كتبت لهم برحمتك التي سبقت الكائنات انك انت الذى لا يمنع العصيان عن امطار سماء جودك و لا الخطايا عن بدائع نعمتك و آلائك قد كنت مقتدرًا مهيمناً على من في سمانك و ارضك لا اله الا انت العزيز الحميد. و نذكر من سعى بمحمد قبل حسن ليجد عرف آيات ربه و يكون من الفائزين انا سمعنا ندائك اجبتاك ان ربك هو الفضل القديم اقبل اليك من شطر السجن و انزل لك ما لا تعادله اثمار الارض و اسرارها ان ربك هو الشاهد العليم اياك ان تمنع ضوضاء العلماء عن مولى الورى ضع ما عندهم و خذ ما امرت به من لدى الله الامر القوى الغالب القدير اثم نقضوا عهد الله و ميثاقه و افتوا عليه بظلم ناح اللوح و القلم يشهد بذلك ربك الفرد الخبير اذا فزت بالفرح الاكبر آيات ربك مالك القدر قل الهى الهى قلبي اقبل اليك و وجهي توجه الى انوار وجهك و بصري ناظراً الى افقك و لسانى ناطقاً بثنائك استلک بانوار عرشك و اسرار ما انزلته في كتابك و اثمار سدره امرک  
ص ٢٢٤ \*\*\*

و امواج بحر فضلک بان تقدّر لی من بدایع جودک و کرمک ما یكون معی فی کلّ عالم من عوالمک انک انت المقتدر المتعالی العزیز العظیم. یا (استاد) علی قد اقبل الیک مالک القدر من شطر منظره الاکبر و یدکرک بما یبقی بدوام اسمائه الحسنی و صفاته العلیا طوبی لمن فاز بآثار الله و ویل لکلّ افاک اثم قد اتی یوم الله و لا یدکر فیہ الاّ هو طوبی لکلّ عارف عرف و فاز و ویل للمنکرین قد اعرض عنّا ملاً البیان و اعترضوا علینا من دون بیّنة و لا کتاب منیر کفروا بنعمة الله بعد انزالها و انکروا هذا الفضل المبین کن متمسکاً بحبلی و متشبّثاً باذیال ردائی و ناطقاً بثنائی بین عبادی انّ ربّک یسمع و یری و هو السّميع البصیر. درویش یا علی قبل اصغر قد اتی الیوم و القوم من الهالکین الاّ من شاء الله ربّک العالمین هذا یوم فیہ ینادی التّور و یقول قد اتی مولی الوری الّذی کان مخزوناً فی افئدة النّبیین و مسطوراً من قلم الاعلی فی کتب الله مقصود العارفين تالله قد جرى من قلم الرّحمن کوثر الحیوان طوبی لمن اقبل و شرب و سحقاً للمشرکین الّذین نبذوا الله ورائهم متمسکین بما عندهم من همزات الشیاطین طوبی لقویّ ما اضعفه ظلم العلماء و لیصر ما منعتہ حجبات المعرضین انک اذا فزت بأیاتی و وجدت عرف عنایتی قل لک الحمد یا مقصود افئدة المرسلین بما ذکرتنی فی السّجن الاعظم اشهد انک مالک ملکوت الفضل و فی قبضتک زمام من فی السّموات و الارضین اسئلک ان تجعلنی مستقیماً علی امرک و ایدنی علی العمل بما انزلته من جبروت بیانک البدیع انتہی.

بحر موج زد و عنایت حق جلّ جلاله به کمال اوج ظاهر مخصوص هر یک از اولیاء مذکور

ص ۲۲۵\*\*\*

بحر بیان ظاهر و کتاب مبین نازل از حق تعالی شأنه می‌طلبم به قرائتش مؤید شوند و بر خدمت امر موقّف آنّه هو القادر المہمین المختار در یوم اوّل که جمال قدم بر عرش اعظم در بستانی که به رضوان نامیده شد مستوی لسان عظمت به سه آیه مبارکه نطق فرمود یکی آنکه سیف در این ظهور مرتفع است و آخر قبل از الف سنه هر نفسی ادّعا نماید باطل است و سنه سنه کامله است تفسیر و تأویل در این فقره حرام است و ثالث حق جلّ جلاله در آن حین بر کلّ اشیاء به کلّ اسماء تجلّی فرمود و این فقره از بعد نازل ولیکن فرمودند این فقره هم با آن سه در یک مقام است و آن اینکه آنچه از اسامی تلقاء وجه ذکر شود کلّ حیاً میتاً به ذکر مالک قدم فائز می‌شوند طوبی للفائزین. ذکر جناب ملاً محمّد علی طیب علیہ بہاء الله را نمودند بعد از عرض در حضور یک لوح امنع اقدس مخصوص ایشان نازل و ارسال شد لتقرّ عینہ بمشاهدة آثارالله ربّ العالمین. قلمه زرشک مرسله ایشان در بستان وارد اجره علی الله اعمال این یوم از سید اعمال لدی الله مذکور طوبی لمن فاز یستل الخادم ربّه بان یؤید عباده علی ما یحبّ و یرضی و لا یمنعہم عن فیوضات آیامہ آنّه علی کلّ شیء قدیر ذکر جناب محمّد قلیخان علیہ بہاء الله را نمودند که ایشان هم در ارسال قلمہ انار اقدام فرمودند هنیئاً لجنابہ ذکرشان در پیشگاه حضور به شرف اصغاء فائز این بس واضح و معلوم که این گونه امور مع آنکه در این آیام مخصوص نزد اولیای حق جلّ جلاله مقامی نداشته ولیکن نزد حق مقامش عالی چه که مدل است بر اقبال و محبّت و خدمت آنّه لا یضییع اجر المحسنین. ذرہای

ص ۲۲۶\*\*\*

عمل الیوم در افق اعلی به مثابه شمس مشاهده می‌شود و قطره مانند بحر. این است یک مقام از مقامات فضل طوبی للفائزین لذا یک لوح مخصوص از سماء رحمت مرحمت الہی نازل و ارسال شد ان شاء الله به لقایش فائز شوند این خادم فانی هم از حق می‌طلبد از برای ایشان خیر دنیا و آخرت را انّ ربّنا الرّحمن هو السّامع المجیب ذکر حبیب روحانی جناب آقا احمد علیہ بہاء الله ابن حضرت مرفوع الّذی یزوره الملاً الاعلی نموده بودند این عبد دوست داشت نامه را به اسم ایشان ختم نماید لله الحمد اقبال نمودند و به مقصود عالمیان فائز گشتند دیدند و شنیدند و ذکر اولیای آن ارض و اطراف را مکرر نمودند و هم چنین صفحه‌ای از اسامی اولیا را به ساحت اقدس ارسال داشتند و هر یک به آیات الہی فائز لکن از کثرت تحریر آنچه در بارہ آن نفوس از لسان عظمت جاری ارسال نشد ولیکن شہادت می‌دهد خادم که فائز شدند به آنچه که لا مثل له بوده باری بعد از ذکر اسامی ایشان در ساحت اقدس این بیان از لسان مقصود عالمیان ظاهر قوله تبارک و تعالی انا

النّاطق من افقی الاعلی

یا احمد علیک بہائی به عنایت حق توجّه نمودی و به مقصود فائز گشتی آنچه در حین حضور از لسان عظمت اصفا نمودی حفظ نما و اولیای آن ارض را به عنایات مخصوصہ بشارت ده بگو یا حزب الله امروز روز ذکر و ثنا و روز خدمت است خود را محروم منمائید سزاوار آنکه به نار سدرہ مشتعل شوید اشتعالی که کسالت محدثه از رطوبات زائده را از نفس امکان رفع نماید تا کلّ به افق رحمن توجّه نمایند و بما ینبغی فائز گردند بگو قدر یوم را بدانید امروز سید آیام است و عمل در او سید اعمال لله الحمد به انوار صبح ظهور منوّرید و به عرفان مقصود

ص ۲۲۷\*\*\*

فائز حرمت این مقام اعظم را بدانید و قدرش را بشناسید بر شما در سبیل الہی وارد شد آنچه که اهل فردوس اعلی گریستند و ذکرش در کتاب الہی از قلم جلی مذکور و مسطور این مقام بلند را به اسم حق جلّ جلاله حفظ نمائید عنقریب اثمار اعمال شما و همچنین آثارش در ارض ظاهر شود و هویدا گردد قسم به نور برہان که از افق سماء سجن مشرق و لائح است اگر نفسی یک نفس لوجه الله در این آیام برآرد آن نفس لدی الله مذکور و محفوظ اگر حلاوت بیان رحمن را بیابید و به مقصود فائز

شوید از جمیع اعضاء و جوارح بل شعرات ندای لک الحمد یا اله العالم اصغا نمائید از حق بطلبید شما را تأیید فرماید به شأنی که شئون عالم و ما عند الامم از حق منع ننماید به کمال فرح و اطمینان از کأس محبت مقصود عالمیان بیاشامید سوف یفی ما ترونه الیوم و یقی لکم هذا اللّٰح الذی لاح من افقه نیر عنایة ربکم الغفور الکریم. یا حزب الله احمد علیه بهائی لدى الوجه حاضر و نشهد انه حضر و سمع و رأى و شرب رحيق الوصال من يد عطاء ربه الغنى المتعال و فاز بما لافاز به اهل العالم الا من شاء الله مالک الایجاد و ذکر اولیای آن ارض را نمود هر یک فائز شد به آنچه که اقلام عالم از ذکرش عاجز و قاصر است طوبی لهم و لهم حسن مآب. بر کلّ ملاحظه منتسبین مرفوع مبرور مغفور علیه بهائی و عنایتی لازم قد نطق لسان القدم بعد صعود بما فاحت به نفحات الرحمن فی الامکان طوبی لمن ذکره بما نطق به القلم الاعلی انه من اهل البهاء فی لوحی العظیم البهاء علیه و علیکم و علی الذین ما منعهم ضوضاء المشرکین عن التوجه الى الله الفرد الخیر انتهی. لله الحمد نور عنایت ظاهر

و

ص ۲۲۷ / ۱ \*\*\*

فرات رحمت جاری و سراج فضل مضیی و آفتاب عطاء مشرق نازل شده آنچه که هر حرفی از آن کتابی است مبین و نعمتی است بدیع این عبد خدمت ایشان و منتسبین حضرت مرفوع علیه بهاء الله الابهی تکبیر و سلام می‌رساند و از حق جلّ جلاله می‌طلبید آنچه را که باقی و دائم است ان ربنا الرحمن هو الفیاض المشفق الکریم و هم چنین این آیات باهرات مخصوص اماء الله آن ارض علیهم بهاء الله از سماء مشیت الی نازل قوله تبارک و تعالی یا امائی و اوراق علیکم بهاء الله رب العرش العظیم لله الحمد فائز شدید به آنچه که علما و عرفا از آن محرومند الا من شاء الله قسم به نور بیان که از افق سماء ملکوت مشرق و لائح است که جمیع عالم و زخارف آن به کلمهء مبارکهء یا امئی که در حق یکی از اماء نازل شده معادله نمی‌نماید رجال ارض محروم و از فضل الی شما فائز. قدر این مقام را بدانید و به حمد و شکر مقصود عالمیان مشغول شوید اکثر اهل عالم را از ملوک و مملوک و عباد و اماء غفلت اخذ نمود عنقریب به مقامات خود راجع شوند شما را عنایت حق تأیید نمود و فضلش هدایت فرمود و به اسباب ظاهر و باطن مدد نمود تا به این فضل اعظم و نعمت کبری و موهبت عظمی رسیدید و فائز گشتید نعیماً لکن و هنیئاً لکن. البهاء المشرق من افق سماء رحمتی علیکم و علی امائی فی المدن و الدیار انتهی. اگر فی الحقیقه اذان حقیقت عباد به ملکوت بیان مالک ایجاد توجه نمایند و به اصغا فائز گردند کلّ به عرفان مقصود که مقصود از آفرینش است فائز شوند بحر رحمت عموم مواج و لکن به این کلمه معلّق ان اکرمکم عند الله اتقیکم این خادم فانی هم خدمت مخدرات و ورقات

و قاصرات

ص ۲۲۸ \*\*\*

و قانتات آن ارض تکبیر می‌رساند و از برای کلّ تأیید می‌طلبید ان ربنا الرحمن هو السامع المجیب. البهاء و الذکر و الثناء علیکم و علی عباد الله الثابتین الراسخین و الحمد لله رب العالمین. خ ادم فی ۱۴ محرم الحرام سنه ۱۳۰۴. الواح مبارکه هم در اصل نامه مرقوم و هم علیحده ارسال شد.

\*\*\*\*\*

حسب الامر اعضاء محفل مقدّس روحانی بیرجند شید الله ارکانه از روی الواح مقدّسه اصل استنساخ شد و به معاونت حضرت حاج ملا یوسف بیک خوسفی روحی فدا به دقت مقابله و تصحیح شد. در بلده بیرجند حرره تراب اقدام احباء الله الثابتین غلامحسین زائر درختی.

شرح فوق در مجلد اصل که در ضبط محفل روحانی بهائیان بیرجند است مرقوم و این مجلد که بعداً سواد شده و به خط منشی محترم سابق این محفل (جناب آقای غلامحسین ثابتی علیه بهاء الله) مرقوم گردیده حسب الدستور محفل مقدّس روحانی بهائیان بیرجند بر حسب دستور متحد المالی مورخ ۱۳۳۹ / ۵ / ۱۰ ساحت محفل مقدّس روحانی ملی بهائیان ایران شید الله بنیانه به ساحت محفل مقدّس ملّی تقدیم می‌گردد.

منشی محفل روحانی بهائیان بیرجند کوچک مجیدی

۱۷ / شهر الاسماء / ۱۱۷ بدیع

\*\*\*\*\*